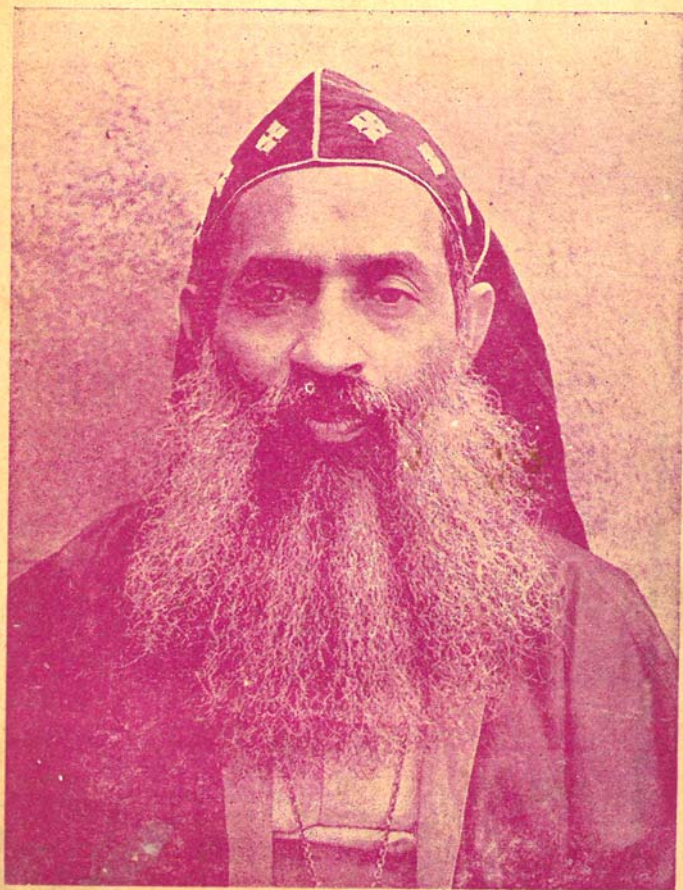

ആർച്ചുബിഷപ്പ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ്

Matthew Alummoottil.

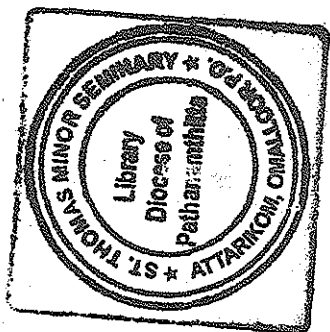
ആർച്ചുബിഷപ്പ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ്

To Mr. Alummoottil Mathias
with prayerful good wishes.

Dr. Seevarghese Chediyath,
March 1970.

ഗ്രന്ഥകർത്താ

ഫാദർ ജേക്കബ്ബ് ഞായലൂർ

Price Rs. 2.

167

Matthew Alummootil

ആർച്ചബിഷപ്പ് ബനഡിക്ട് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ്

ഉപോദ്ഘാതം

മദ്ധ്യതിരുവിതാംകൂറിന്റെ തൊട്ടുകറിയെന്നോണം വിരാജിക്കുന്ന കല്ലുപ്പാറ പ്രകൃതിസൗന്ദര്യത്തിന്റെ പ്രദർശനവേദിയാണ്. ഹരിതാഭ കലൻ വയലേലകൾ, മന്ദസമീരണൻ ഇത്തം ചെയ്യുന്ന കമകിൻ തോപ്പുകൾ, കനകകുന്ദങ്ങൾ ശിരസ്സിലേറി തലയയത്തിനില്ക്കുന്ന തെങ്ങിൻ തോപ്പുകൾ; ഭൂമിക്ക് പച്ചപ്പട്ടു നല്കുന്ന കൃഷിസ്ഥലങ്ങൾ—ഇവയെല്ലാം അലുപാനത്തിൽ അഭിമാനം കൊള്ളുന്ന ഒരു ജനതയുടെ പ്രയത്നത്തെ വിളംബരം ചെയ്യുകയാണ്. കല്ലുപ്പാറയുടെ പാർപ്പഭാഗത്തു കൂടി ശാന്തഗംഭീരമായൊഴുകുന്ന മണിമലയാറിന് ആനാടിന്റെ ശതാബ്ദങ്ങളിലൂടെയുള്ള ചരിത്രപുരോഗതിയുടെ ഒട്ടനവധി സുന്ദര കഥകൾ പറയാനുണ്ടാവും!

തിരുവല്ലാ-കോഴഞ്ചേരി റോഡിൽകൂടി പോയാൽ നാലു മൈൽ കഴിഞ്ഞു കവിയൂർ-മല്ലപ്പള്ളി റോഡ്

കാണാം. പ്രസ്തുത രോഡിൽ കൂടി രണ്ടു മൈൽ യാത്ര ചെയ്താൽ കല്ലുപ്പാറയെത്താം.

ഇടപ്പള്ളി സ്വരൂപത്തിന്റെ വകയായിരുന്ന കല്ലുപ്പാറയിൽ പണ്ടു മുതൽ തന്നെ ഹിന്ദുക്കളും ക്രിസ്ത്യാനികളും സഹോദരങ്ങളെപ്പോലെ ഒത്തൊരുമയോടെ ജീവിക്കുന്നു. സമുദായസൗഹൃദം കല്ലുപ്പാറയിലും പരിസരങ്ങളിലും പുരാതനകാലം മുതൽ അഭംഗുരം നിലനിന്നു പോരുന്നു. എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലുമുള്ളതുപോലെ സാമ്പത്തികമായി പല നിലകളിലുള്ളവർ കല്ലുപ്പാറയിലുണ്ട്. എന്നാൽ, പൊതുവേ പറഞ്ഞാൽ ജനങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികസ്ഥിതി മെച്ചപ്പെട്ടതാണ്. അലുപാനശീലരാണാളുകൾ. അഭിമാനബോധവും സ്വതന്ത്രചിന്താരീതികളും ലളിതജീവിതവും ഉള്ള കഷ്ടകരാണു് ജനസംഖ്യയിൽ നല്ലൊരു പങ്ക്. എന്തു ക്ലേശങ്ങൾ സഹിച്ചും സന്താനങ്ങൾക്കു് കഴിയുന്നത്ര വിദ്യാഭ്യാസം നല്കണമെന്നു് തീക്ഷ്ണമായ ആഗ്രഹമുള്ള ജനങ്ങൾ വസിക്കുന്ന കല്ലുപ്പാറയും പരിസരങ്ങളും, അഭ്യസ്തവിദ്യരുടെ കാര്യത്തിൽ മദ്ധ്യതിരുവിതാംകൂറിൽ മുനിട്ടു നില്ക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങളാണ്. അഭ്യസ്തവിദ്യരിൽ ഗണനീയമായ ഒരു പങ്ക് അല്യാപനവൃത്തിയിൽ ഏർപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ധാർമികബോധവും മതനിയമമുള്ള ജനങ്ങളാണ് ഭൂരിഭാഗവും. കേരളത്തിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ ഏതെല്ലാം അവാന്തരവിഭാഗങ്ങളുണ്ടോ അവയെല്ലാം തന്നെ കല്ലുപ്പാറയിലും പരിസരങ്ങളിലുമുണ്ടെന്നു പറയാം. പള്ളികളിലും അമ്പലങ്ങളിലും പോകുന്നവരുടെ ശത

മാനം മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലേതിനേക്കാൾ ഈ ഭാഗങ്ങളിൽ കൂടുതലാണ്. ചുരുക്കിപ്പറയാം. മതം ജീവിതത്തിൽ ആഴത്തിൽ വേരോടിയിട്ടുള്ള സ്ഥലമാണ് കല്ലുപ്പാറ.

കൊല്ലവർഷം 515-ാ മാണ്ടു് മിഥുനമാസം മൂന്നാം തീയതി സ്ഥാപിതമായ പള്ളിയാണ് ഇപ്പോഴത്തെ യാക്കോബായപ്പള്ളി. കല്ലുപ്പാറപ്പകുതിയിൽപെട്ട മല്ലുപ്പള്ളിയിലാണ് യാക്കോബായ മെത്രാപ്പോലീത്തായും അതിപ്രഗത്ഭനുമായിരുന്ന വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ഗീവർഗ്ഗീസ് ദിവന്നാസിയോസ് തിരുമേനി ജനിച്ചതു്. ആർച്ചു ബിഷപ്പു് മാർ സേവറിയോസ് തിരുമേനിയും മല്ലുപ്പള്ളി സ്വദേശിയായിരുന്നു. മാതോമ്മാസഭയുടെ അഭിമാനഭാജനമായിരുന്ന മാരേട്ടു് ഏബ്രാഹാം മാതോമ്മാ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ജന്മനാടു് കല്ലുപ്പാറയാണ്. ഇന്നു് യാക്കോബായസഭയിൽ ഒരു റമ്പാനും എട്ടോളം വൈദികരും കല്ലുപ്പാറയിൽ നിന്നുണ്ടു്. കല്ലുപ്പാറ നിന്നും ബഹുനീ ആശ്രമത്തിൽ ഒൻപതു് വൈദികർ ഇപ്പോഴുണ്ടു്. ഇടവകവൈദികരായി ഏഴുപേർ കത്തോലിക്കാസഭയിൽ സേവനമനുഷ്ഠിക്കുന്നുണ്ടു്. കന്യാസ്രീ കള്ളുടെ സംഖ്യ പന്ത്രണ്ടോളമുണ്ടു്. കല്ലുപ്പാറ നിന്നുള്ള കത്തോലിക്കാശൈശ്വര്യന്മാർ റോമിലും ജർമ്മനിയിലും ഇന്ത്യയിലുമുള്ള മേജർ സെമിനാരികളിൽ പഠിക്കുന്നുണ്ടു്. ദൈവസ്നേഹത്തിലും ധാർമ്മികശുശ്രൂഷയിലും മുൻപന്തിയിൽ നില്ക്കുന്ന ജനങ്ങളാണു് കല്ലുപ്പാറയിലും പരിസരങ്ങളിലുമുള്ളതെന്നു കാണിക്കുവാനാണു് ഈ സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കുകൾ ഇവിടെ നിരത്തിവെച്ചതു്.

കല്യാപാഠയുടെ പ്രധാന ഭാഗത്തു നിന്നും ഒരു മൈൽ വടക്കു കടമാൻകുളമെന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന പ്രശാന്തസുന്ദരമായ ഒരു കൊച്ചുഗ്രാമമുണ്ട്. ആ ഗ്രാമത്തിന്റെ കൈകൾ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു കൂപ്പിനില്ക്കുകയാണു് എന്ന പ്രതീതി. പ്രേക്ഷകരിൽ ജനിപ്പിക്കുന്ന ഒരു കന്നിൽ കടമാൻകുളം കത്തോലിക്കാപ്പള്ളി അഭിമാനഭരിതയായി തലയുയർത്തിനില്ക്കുന്നു. പ്രസ്തുത പള്ളിയിൽ നിന്നു് രണ്ടു ഫർലോംഗു് അകലെ കന്നിന്റെ പടിഞ്ഞാറേ ചരുവിലായി പുഞ്ചനിലങ്ങളുടെ അടുത്തു് ഒരു ഗ്രാമീണഭവനം കാണാം. 'തങ്ങളിൽ' എന്ന വീടുപേരുള്ള ആ കൊച്ചു ഭവനത്തിൽ ജനിച്ച ഒരു കുഞ്ഞു് ഇന്നു് ലോകപ്രസിദ്ധനാണു്, സർവ്വജനസമാരാധ്യനാണു്, പുനരൈക്യപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ അഭിമാനഭാജനവും നായകനാണു്. ആ കുഞ്ഞിന്റെ ലഘുജീവിത ചരിത്രമാണു് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലെ പ്രമേയം.

അദ്ധ്യായം ഒന്ന്

കുടുംബചരിത്രം

മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹാ കേരളത്തിൽ സ്ഥാപിച്ച ഏഴര പള്ളികളിൽ ഒന്നായിരുന്നല്ലോ നിലക്കൽ (ചായൽ) പള്ളി. ശബരിഗിരിയിൽ നിന്ന് നിലക്കൽ ലേക്ക് അധികദൂരമില്ല. ഇന്ന് കൊടുംകാടായി കിടക്കുന്ന ആ പ്രദേശങ്ങൾ ഒരു കാലത്ത് സംസ്കാരസമ്പന്നരായ ജനങ്ങൾ അധിവസിച്ചിരുന്ന സ്ഥലങ്ങളാണെന്നുള്ളതിന് ധാരാളം തെളിവുകളുണ്ട്. പുരാതനമായ നിലക്കൽ പള്ളിയുടെ സ്ഥാനം കണ്ടെത്തിയിട്ടുള്ളതായാണ് ചിലർ അവകാശപ്പെടുന്നത്. നിലക്കലും പരിസരപ്രദേശങ്ങളിലും ക്രിസ്തുമതം ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ധാരാളം നമ്പൂതിരിയില്ലങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നതായി ചരിത്രരേഖകളുണ്ട്. ആ ഇല്ലങ്ങളിൽ ആഭിജാത്യംകൊണ്ടും സാമ്പത്തികമേന്മകൊണ്ടും പ്രമുഖമായിരുന്നത് കാളിമാൻകോട് എന്ന പേരിലറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു ഭവനമായിരുന്നു. മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ ദിവ്യശക്തിയിൽ

ആകൃഷ്ടരായിത്തീർന്ന നന്യൂതിരിമാർ ക്രൈസ്തവമതം സ്വീകരിച്ച കൂട്ടത്തിൽ കാളിമാൻകോട്ട് ഇല്ലത്തിലെ അംഗങ്ങളും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. നിലക്കൽ പള്ളി പ്രസ്തുത ഇല്ലത്തിന്റെ സമീപത്താണ് നിർമ്മിതമായത്. അതിന്റെ നിർമ്മാണച്ചുമതല കാളിമാൻകോട്ട് ഇല്ലത്തിനായിരുന്നു. പള്ളിയുടെ പുരോഭാഗത്തു സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്ന ഭവനമായിരുന്നതിനാൽ പള്ളിവാതുക്കൽ എന്ന് ആ ഇല്ലത്തിന് അവർ പേരിട്ടു. കാളിമാൻകോട്ട് എന്ന പേര് ഹിന്ദുമതവുമായുള്ള ബന്ധത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതാണെന്നും അവർ കരുതിയതായിരിക്കാം. വൈദികശുശ്രൂഷയ്ക്കുവേണ്ടി ഈ കുടുംബത്തിൽപ്പെട്ട ചിലരെ മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹാ തിരഞ്ഞെടുത്തു അവർക്കു വേണ്ട അഭ്യസനവും കൈവെയ്പ്പും നല്കിയതായിട്ടാണ് പാരമ്പര്യം. കാലക്രമേണ നിലക്കലും പരിസരങ്ങളിലുമുണ്ടായിരുന്ന മിക്ക ആളുകളും ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചു. നാട്ടിലെ ജനസംഖ്യയും വർദ്ധിച്ചു. പള്ളിവാതുക്കൽ കുടുംബം പല വീടുകളായി. നിലക്കൽ നിന്നുള്ള മലമ്പാത വഴി പാണ്ടിനാടുമായി ജനങ്ങൾ വാണിജ്യബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നു. സാമ്പത്തികമായി ജനങ്ങൾ വളരെയധികം പുരോഗമിച്ചു. സമ്പത്തിന്റെ കൂടെപ്പിറപ്പായ പല ദർശനങ്ങളും നിലക്കൽ നിവാസികളുടെയിടയിൽ നശിക്കുകയറി. ദൈവികമായ പ്രതികാരം ആ പ്രദേശങ്ങളുടെ മേൽ ആഞ്ഞുപതിച്ചു. എന്തായിരുന്നു ആ പ്രതികാരം എന്നതിനെക്കുറിച്ച് ചരിത്രകാരന്മാരുടെയിടയിൽ ഭിന്നഭിന്നപ്രായങ്ങളാണുള്ളത്. പാണ്ടിയിൽ നിന്ന് മലമ്പാത

വഴിയെത്തിയ മറവന്മാരുടെ ഭീകരമായ ആക്രമണവും കൊള്ളയും കൊള്ളിവെയ്പ്പുമായിരുന്നു അതെന്നും ഒരു കൂട്ടർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ട്. വേറൊരു കൂട്ടരാകട്ടെ, ആളുകളുടെയിടയിൽ പിടിപെട്ട് താങ്ങുവഹിക്കാത്തമാടിയ ഏതോ ദുർഭഗമായ സാംക്രമികരോഗമാണെന്നാണഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്. വേറെ ചിലരാകട്ടെ, പറ്റം പറ്റമായി, ലക്ഷക്കണക്കായി വന്ന വെട്ടുക്കിളി ശല്യമായിട്ടാണ് അതു കാണുക. ഏതായാലും ഒരു കാര്യം തീർച്ച. രക്ഷപെടാനാഗ്രഹിച്ചവർ നാടും വീടും സമ്പാദ്യവുമെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ച് നിലക്കൽ നിന്ന് പലായനം ചെയ്തു. എന്നാണിതു സംഭവിച്ചതെന്നും സുനിശ്ചിതമായി പറയുക സാദ്ധ്യമല്ല.

ഇങ്ങനെ രക്ഷപ്പെടുന്നതിനു വേണ്ടി പലായനം ചെയ്തവരിൽ കാളിമാൻകോട്ട് പള്ളിവാതുക്കൽ കുടുംബാംഗങ്ങളായ ചിലരും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ പള്ളി വക ഉപകരണങ്ങളും, അന്നയാസം കൊണ്ടുപോരുവാൻ സാധിക്കുമായിരുന്ന ജംഗമസപത്തുക്കളും പതിനെട്ട് കഴുതകളുടെ മേൽ കയറി കാഞ്ഞിരപ്പള്ളിയിലെത്തി. കറെ ദിവസങ്ങൾ അവരെല്ലാവരും കൂടി അവിടെ താമസിച്ചു. അവരിലൊരാൾ അവിടെത്തന്നെ താമസിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. ആ ഭവനത്തിന് കുടുംബനാമമായ പള്ളിവാതുക്കൽ എന്ന പേര് അവർ നല്കി. ബാക്കിയുള്ളവർ തെക്കോട്ടു യാത്ര തിരിച്ച് മണ്ണടി രാജാവിന്റെ ഭരണസീമയിൽപെട്ടിരുന്ന കടമ്പനാട് എന്ന സ്ഥലത്തെത്തി. അവർ രാജാവിനെച്ചെന്നുകണ്ട് അദ്ദേ

ഘത്തിന് വിലപിടിച്ച തിരുമുൽക്കാഴ്ചകൾ സമർപ്പിച്ചു തങ്ങൾക്ക് കടമ്പനാട്ട് താമസമാക്കുവാൻ വേണ്ട സഹായങ്ങൾ നല്ലണമെന്നഭ്യർത്ഥിച്ചു. രാജാവ് അവർക്ക് നിലങ്ങളും പുരയിടങ്ങളും കരമൊഴിവാക്കി നൽകി. കായികാഭ്യാസികളായിരുന്ന അവർ രാജസേവയിലും, രാജ്യസേവയിലും പ്രമുഖസ്ഥാനം നേടി. പൂർവ്വികകുടുംബത്തിന്റെ പേരായിരുന്ന പള്ളിവാതുക്കൽ എന്ന പേര് അവരും സ്വീകരിച്ചു. ദൈവാരാധനയ്ക്കു വേണ്ടി തങ്ങൾക്ക് ഒരു പള്ളി വെയ്ക്കുവാൻ രാജാവിന്റെ പക്കൽ അവർ അനുവാദം അപേക്ഷിച്ചു. രാജാവിന്റെ അനുവാദമനുസരിച്ച് അവർ കടമ്പനാട്ടുപള്ളി പണിതു.

ഏകദേശം 650 സംവത്സരങ്ങൾക്കു മുൻപ് കടമ്പനാട്ട് പള്ളിവാതുക്കൽ കുടുംബത്തിന്റെ ഉപശാഖയായ തെക്കേവീട്ടിൽ നിന്ന് വർക്കി എന്നും നൈനാൻ എന്നും പേരുള്ള രണ്ടു സഹോദരന്മാർ പുത്തൻ താമസസ്ഥലങ്ങൾ തേടി വടക്കോട്ടു യാത്രയായി. ജ്യേഷ്ഠനായിരുന്ന വർക്കി കല്ലുപ്പാറയിലും അനുജൻ നൈനാൻ, പുത്തൻകാവിലും എത്തിച്ചേർന്നു. വർക്കി ഇടപ്പള്ളി രാജാവിനെ സന്ദർശിച്ച് തനിക്കു താമസിക്കുവാൻ സ്ഥലം നല്ലണമെന്നഭ്യർത്ഥിച്ചു. ഇടപ്പള്ളിത്തമ്പുരാൻ വർക്കിക്ക് മുണ്ടുപാലത്തിൽ പുരയിടം തീരായി നൽകി. മുണ്ടുപാലത്തിൽ താമസിച്ചു വർക്കിയുടെ സന്താനപരമ്പരകൾ പല സ്ഥലങ്ങളിലേക്കും മാറിത്താമസിച്ചു. ഈ കുടുംബത്തിന്റെ ഉപശാഖകൾ ഇപ്പോൾ കല്ലുപ്പാറ, ആഞ്ഞിലിത്താനം, കോട്ടൂർ, കവുങ്ങംപ്രയാർ, ചെങ്ങരൂർ

കുന്നത്താനം, തിരുവാർപ്പ്, കോന്നി, കങ്ങഴ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലായി താമസിച്ചുവരുന്നു. കടമ്പനാട് പള്ളിവാതുക്കൽ കുടുംബത്തിന്റെ ഉപശാഖകളായി വർദ്ധിച്ചു വീട്ടുകാർ ഇപ്പോൾ ആയിരത്തിത്തൊള്ളായിരമുണ്ടെന്നാണ് മതിപ്പുകളെക്കുറിച്ചുള്ളത്.

മുണ്ടുപാലത്തിൽ കുടുംബത്തിന്റെ ഒരു ഉപശാഖയാണ് തങ്ങളിൽ കുടുംബം. ആ കുടുംബത്തിലെ വർഗ്ഗീസ് എന്നയാൾ ദൈവഭക്തനും നാട്ടുകാരാൽ സ്വഭാവഗുണത്തിൽ മാനിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു വ്യക്തിയുമായിരുന്നു. വർഗ്ഗീസിന്റെ സാമ്പത്തിക നില കേവലം സാമാന്യമായിരുന്നുവെന്നു പറയാം. അദ്ദേഹത്തിൽ രണ്ടു ആൺമക്കളും രണ്ടു പെൺമക്കളും ജാതരായി. ആൺമക്കളിൽ മൂത്തയാളാണ് ഇടിക്കുള. കുട്ടി എന്ന ഓമനപ്പേരിലാണ് മാതാപിതാക്കൾ അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചിരുന്നതു്. രണ്ടാമത്തെ മകൻ ചെറിയനാണ്. ഇടിക്കുളയ്ക്ക് കേവലം നാലരവയസ്സു മാത്രം പ്രായമുണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ കുടുംബനാഥനായിരുന്ന വർഗ്ഗീസ് ചരമം പ്രാപിച്ചു. വർഗ്ഗീസിന്റെ ചരമം ആ കുടുംബത്തിന് തീർക്കുവാനായ ഒരു അശനിപാതയായിരുന്നു. വർഗ്ഗീസിന്റെ ധർമ്മപത്നിയായിരുന്ന മറിയമ്മ അന്ന് ഗർഭവതിയായിരുന്നു. സാമ്പത്തികമായി വലിയൊരു ഉലച്ചിൽ ആ കുടുംബത്തിന് അനുഭവപ്പെട്ടു. എങ്കിലും ദൈവപരിപാലനയിൽ അടിയറച്ചു വിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്ന പുണ്യചരിതയായിരുന്ന ആ സാധുവി വസ്തുവകകളിലെ തുറന്നു മായ ആദായം കൊണ്ട് ആ കുഞ്ഞുങ്ങളെ വളർത്തി മുന്നോ

ട്ടനീക്കി. സാമ്പത്തികക്ലേശങ്ങൾമൂലം മക്കളെ ആശ്രയിക്കാനുമാർഗ്ഗം വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കുവാൻ ആ നല്ല അമ്മയ്ക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. ഇടിക്കുള പ്രായമായതോടുകൂടി മൂത്തപുത്രനെന്ന നിലയിൽ കുടുംബസംരക്ഷണഭാരം സ്വാഭാവികമായിത്തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ തോളിലായി. സഹോദരിമാരുടെ വിവാഹം, അനുജന്റെ വിദ്യാഭ്യാസം, അമ്മയുടെ സംരക്ഷണം, ഇവയെല്ലാം അദ്ദേഹം വളരെയധികം ക്ലേശങ്ങൾ സഹിച്ചു നിറവേറി. കഴിവിലധികം കടബാധ്യത അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായി. ചെറുപ്പത്തിൽത്തന്നെ ഇടിക്കുള കൃഷികാര്യങ്ങളിലും ചെറിയ തോതിലുള്ള കച്ചവടത്തിലും ഏർപ്പെട്ടിരുന്നു.

ഇടിക്കുള 1084 കുംഭം 3-ാം തീയതി ഞായറാഴ്ച കവിയൂർ ചിറത്തലയ്ക്കൽ ഫീലിപ്പോസിന്റെയും ഏലിയാമ്മയുടെയും പുത്രിയായ അന്നമ്മയെ കല്യാപ്പാറ സെന്റ് മേരീസ് യാക്കോബായപ്പള്ളിയിൽ വെച്ച് വിവാഹം ചെയ്തു. കുറവിലങ്ങാട്ടനിന്നും കവിയൂർ ഖണ് താമസിച്ച ചിറത്തലയ്ക്കൽ കുടുംബം പ്രശസ്തവും അതിപുരാതനവുമായ ഒരു കുടുംബമാണ്. കാലംചെയ്തുകാതോലിക്കാബാവാ ബസേലിയോസ് തൃതീയനുമായി ഏറ്റവും അടുത്ത ബന്ധമുള്ളയാളാണ് ചിറത്തലയ്ക്കൽ ശ്രീ ഫീലിപ്പോസ്.

ഇടിക്കുളയ്ക്കും അന്നമ്മയ്ക്കും സീമന്ത സന്താനമായി ഒരാൺകുഞ്ഞു പിറന്നു. മൂന്നു ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷം മാതാപിതാക്കളെ കദനത്തിലാഴ്ത്തിക്കൊണ്ട് ആ കുഞ്ഞു

പരമമടഞ്ഞു. ഇനിയും ജനിക്കുന്ന കുഞ്ഞിനെ പരുമല
 പള്ളിയിൽ 'അടിമ'വെള്ളാമെന്നു് ദമ്പതികൾ നേർൻ.
 1091 മകരം 19-ാം തീയതി (1916 ഫെബ്രുവരി 1-ാം
 തീയതി) പകൽ 12 മണിക്ക് അന്നമ്മ ഒരു ആൺ
 കുഞ്ഞിനെ പ്രസവിച്ചു. ഈ കുഞ്ഞാണു് പുനരെകു
 പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഇന്നത്തെ മാലുമിയും തിരുവനന്ത
 പൂരം അതിരൂപതയെ പ്രഗത്ഭമായി നയിക്കുന്ന ദേഹവു
 മായ ബനഡിക്ട് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനി.

കുഞ്ഞു് ജനിച്ചു് 28-ാം ദിവസം, കുറേം 14-ാം
 തീയതി ഞായറാഴ്ച, വിശുദ്ധ കുർബാനയ്ക്കുശേഷം വർ
 ഗ്ഗീസ് എന്ന നാമധേയത്തിൽ കുഞ്ഞിനു് മാമോദീസാ
 നല്ലപ്പെട്ടു. പ്ലാക്കോട്ടു് ദിവ്യ ശ്രീ അലക്സന്ദ്രയോസ്
 അച്ചനാണു് മാമോദീസാ നല്ലിയതു്. അദ്ദേഹം
 വൈദികനായതിനു ശേഷം നടത്തിയ ആദ്യത്തെ മാമോ
 ദീസായായിരുന്നു അതു്. തന്മൂലം ബഹുമാനപ്പെട്ട
 അച്ചനു് ഈ കുഞ്ഞിനോടു് ഒരു പ്രത്യേക വാത്സല്യം
 ഉണ്ടായിരുന്നു. കുഞ്ഞിനു് പത്തുവയസ്സു പ്രായമായ
 പ്ലോർ വിശുദ്ധകുർബാനയിൽ ശുശ്രൂഷിക്കുവാൻ
 ബാലനെ അദ്ദേഹം പരിശീലിപ്പിച്ചു. ഈ ബാലന്റെ
 ആദ്ധ്യാത്മികവളച്ചിൽ അദ്ദേഹം പ്രത്യേക ശ്രദ്ധ
 പതിപ്പിച്ചുപോന്നു.

കുഞ്ഞിനു്, കുഞ്ഞുകുട്ടി എന്ന ഓമനപ്പേരാണ്
 മാതാപിതാക്കൾ നൽകിയതു്. കുഞ്ഞുകുട്ടിയെ പരുമല
 പള്ളിയിൽ അടിമവെച്ചുകൊള്ളാമെന്ന നേർച്ച നിറ
 വേറുന്നതിനുവേണ്ടി 1092 തുലാം 18-ാം തീയതി

ശിശുവിനെ മാതാപിതാക്കളും മറ്റു ബന്ധുക്കളും കൂടി പരുമലയ്ക്കു കൊണ്ടുപോയി, ആ പരിശുദ്ധ കമ്മം നിറുപ്പിച്ചു. പരുമലപ്പെരുന്നാൾ ദിനങ്ങളായിരുന്നതിനാൽ രണ്ടു മെത്രാന്മാരും അന്ന് റമ്പാനായിരുന്ന കാലം ചെയ്തു ബസേലിയോസ് തൃതീയൻ കാതോലിക്കാബാവായും ഈ മംഗളകർമ്മത്തിൽ സംബന്ധിക്കാൻ ഇടയായി. കഞ്ഞിനെ സ്ലീബാ മുത്തിച്ചപ്പോൾ കഞ്ഞു് സ്ലീബായിൽ കയറിപ്പിടിച്ചു. ഈ കഞ്ഞു് ഭാവിയിൽ ആരായിത്തീരുന്നതെന്നതിന്റെ സൂചനയാണിതെന്ന് റമ്പാച്ചൻ അതിനെ വ്യാഖ്യാനിച്ചു.

അദ്ധ്യായം രണ്ടു്

ബാല്യവും വിദ്യാഭ്യാസവും

മാതാപിതാക്കളുടെ മനസ്സിൽ ഭാവിയിലേക്കുറി
 ചുളള ശുഭപ്രതീക്ഷകൾ ഉണർത്തിക്കൊണ്ടു് കുഞ്ഞുകുട്ടി
 വളൺ. ഉജ്ജ്വലസ്വഭവവും പ്രസരിപ്പും ഉണ്ടായിരുന്ന
 ഈ ബാലൻ എല്ലാവരുടെയും കണ്ണിലുണ്ണിയായിരുന്നു.
 നാലു വയസ്സു് പ്രായമായപ്പോൾ മാതൃലനായ വാഴ
 വേലിൽ പാപ്പിസാർ കുഞ്ഞുകുട്ടിയെ എഴുത്തിനിരുത്തി.
 തുടൻ്റുള്ള അക്ഷരാഭ്യാസം നടത്തിപ്പിച്ചതു് പിതൃസ
 ഹോദരനായ ചെറിയാൻ ഇട്ടിയായിരുന്നു. ഉദ്ദേശം ഒരു
 വർഷം നിലത്തെഴുത്തു് പഠിപ്പിച്ചശേഷം അഞ്ചാമത്തെ
 വയസ്സിൽ ബാലനെ വീട്ടിനടുത്തുള്ള പുതുശ്ശേരി സൗത്തു്
 എൽ. പി. സ്കൂളിൽ ചേർത്തു. പഠനത്തിൽ കുഞ്ഞുകുട്ടി
 ബാല്യാൽ പ്രഭൃതി സമർത്ഥനായിരുന്നു. ബാലസഹജ
 മായ കളികളിലും വിനോദങ്ങളിലും മുന്വന്തിയിലായി
 രുന്നു ഈ ബാലൻ. അദ്ധ്യാപകർ ഈ ബാലനോടു്

സവിശേഷമായ പ്രതിപത്തി തോന്നിയതിൽ അതിശയിക്കാനില്ല. കഞ്ഞുകുട്ടിയുടെ സ്കൂളിലെ പേര് ടി.ഇ. വർഗ്ഗീസ് എന്നായിരുന്നു.

പ്രൈമറിസ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കിയപ്പോൾ സാമ്പത്തികപരാധീനത നിമിത്തം കഞ്ഞുകുട്ടിയെ മലയാളം മിഡിൽസ്കൂളിൽ ചേർക്കാനാണ് പിതാവായ ഇടിക്കുള നിശ്ചയിച്ചത്. എന്നാൽ ഈ ബാലന്റെ പഠനസാമർത്ഥ്യവും സ്വഭാവമഹിമയും ഗ്രഹിച്ചിരുന്ന തേരേട്ട് ജോൺ സാറും, പുളിയങ്കീഴ് സി. പി. വർഗ്ഗീസും ബാലനെ ഇംഗ്ലീഷ് മിഡിൽസ്കൂളിൽ ചേർത്ത് പഠിപ്പിക്കുവാൻ ഇടിക്കുളയെ നിർബന്ധിച്ചു. അതനുസരിച്ച് പുതുശ്ശേരി എം. ഡി. യു. പി സ്കൂളിൽ കഞ്ഞുകുട്ടി വിദ്യാഭ്യാസം തുടങ്ങി. വീട്ടിൽ നിന്ന് സ്കൂൾ ദൂരെയായിരുന്നതിനാൽ ഉച്ചഭക്ഷണത്തിന് പൊതിച്ചോറു കൊണ്ടുപോയിരുന്നു. കാക്കനാട്ടിൽ കെ. കെ. കര്യനും, കെ. വി. കര്യനുമായിരുന്നു അക്കാലത്ത് കഞ്ഞുകുട്ടിയുടെ ഉത്തമ സുഹൃത്തുക്കൾ. സഹപാഠികളായ ഇവർ മൂവരും വീട്ടിലും ഒന്നിച്ചിരുന്നതാണ് പറിച്ചത്. ഉച്ചയ്ക്കു പൊതിച്ചോറുണ്ടശേഷം ഒരു പ്ലാവിന്റെ ചുവട്ടിൽ ഈ മൂന്നു ബാലന്മാരും കൂടി പ്രാർത്ഥനയോഗം നടത്തുമായിരുന്നു. 'സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവേ' എന്ന പ്രാർത്ഥനയോടുകൂടി 'യോഗം' തുടങ്ങും. പിന്നീട് മതകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ചർച്ചയായി. 'നന്മനിറഞ്ഞ മറിയമേ' എന്നുള്ള പ്രാർത്ഥനയോടുകൂടി യോഗം സമാപിക്കും. കഞ്ഞുകുട്ടി പഠനകാര്യങ്ങളിൽ

ഉന്നതമായ നിലവാരമാണ് പുലർത്തിപ്പോന്നത്. മറ്റു
ഒളവരെ സഹായിക്കുവാനുള്ള പ്രവണത അക്കാലത്തു
തന്നെ കുഞ്ഞുകുട്ടി പ്രകടിപ്പിച്ചുപോന്നു. ഇംഗ്ലീഷ്,
വ്യാകരണം, കണക്ക് എന്നീ വിഷയങ്ങൾ പഠിക്കുന്ന
തിനു് മറ്റുള്ള കുട്ടികൾക്കു് കുഞ്ഞുകുട്ടി ട്യൂഷൻ കൊടു
ക്കുമായിരുന്നു.

ഒരു ക്ലാസ്സിലും തോല്ക്കാതെ പഠിക്കുകയാണെങ്കിൽ
കുഞ്ഞുകുട്ടിക്കു് ഒരു സ്വപ്നമോതിരം സമ്മാനമായി
നല്ലാമെന്നു് പിതൃസഹോദരനായ ചെറിയൻ സാർ,
കുഞ്ഞുകുട്ടി മിഡിൽസ്കൂൾ ക്ലാസ്സിൽ ചേർന്ന സന്ദർഭ
ത്തിൽ പറഞ്ഞിരുന്നു. മെത്രാനായി തെരഞ്ഞെടുക്ക
പ്പെട്ടശേഷം ഫലിതരൂപേണ ഈ വിവരം തിരുമേനി
ഉപ്പാപ്പനെ അനുസ്മരിപ്പിച്ചു. മെത്രാഭിഷേകാവസര
ത്തിൽ സ്വപ്നമോതിരം നല്കി ഉപ്പാപ്പൻ അദ്ദേഹ
ത്തിന്റെ വാക്കുപാലിച്ചു.

മിഡിൽസ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു ശേഷം കുഞ്ഞു
കുട്ടി ഇരവിപേരൂർ സെൻറു് ജോൺസു് ഹൈസ്കൂളിൽ
ചേർന്നു. കുഞ്ഞുകുട്ടിയുടെ ഹൈസ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസ
കാലത്തെക്കുറിച്ച് അന്നത്തെ രണ്ടു് ഹൈസ്കൂൾ അദ്ധ്യാ
പകന്മാർ ഈ ഗ്രന്ഥകർത്താവിനയച്ച രണ്ടു കത്തുകൾ
താഴെ ചേർക്കുന്നു. ആദ്യത്തെ കത്തു് ഇരവിപേരൂർ
ശ്രീ എം. വി. ചാക്കോ ബി. എ. എൽ. ടി. യുടേതാണു്.
അദ്ദേഹം എഴുതുന്നു:—

“അതു് ഇരവിപേരൂർ സെൻറു് ജോൺസു്
ഇംഗ്ലീഷു് ഹൈസ്കൂളിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ ഒരു സുദീന

മായിരുന്നു. 1929 മെയ് 20 തിങ്കൾ ഈ രാജ്യത്തെ പ്രഥമഗണനീയനായ ഇംഗ്ലീഷ് ഫൈസ്കൂൾ ഹെഡ് മാസ്റ്റർ എന്ന് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റും പൊതുജനങ്ങളും ഒരു പോലെ സമ്മതിച്ചിരുന്ന ശ്രീ പി. സി. തോമസ് ബി. എ. എൽ. ടി. ആയിരുന്നു ഞങ്ങളുടെ ഹെഡ് മാസ്റ്റർ. അന്ന് പഠിപ്പിക്കുന്നതിനായി ഞാൻ ക്ലാസ്സിൽ ചെന്നു. ഏകദേശം നാല്പത്തിയഞ്ചു പുരുഷന്മാരെ ഞാൻ അവിടെ ദർശിച്ചു. പരിചയപ്പെടുന്നതിനായി ഓരോരുത്തരുടെയും വീടും നാടും ഞാൻ ചോദിച്ചു. ക്ലാസ്സിലേക്കും പ്രായംകുറഞ്ഞ കുട്ടി എന്നു തോന്നിയ ഒരാളിനോട് ഞാൻ ചോദിച്ചു. ചേരെന്ത്? ഉടൻ ചുണയായിട്ട് എഴുന്നേറ്റുനിന്ന് പുഞ്ചിരിതൂകി കൊണ്ട് റി. ഇ. വർഗ്ഗീസ് എന്ന് പറഞ്ഞു. വീടെവിടെ? “കല്ലുപ്പാറ.” വീടുപേരു? “തങ്ങളത്തിൽ.” ഈ വീടിനെക്കുറിച്ച് എനിക്കു നേരത്തെ അറിയാമായിരുന്നതുകൊണ്ടും എന്റെ ഒരു സഹപാഠിയായിരുന്ന ഇട്ടിസാർ എന്നൊരാൾ ഈ വീട്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടും ഈ കുട്ടിയെക്കുറിച്ച് പലതും ഞാൻ ചോദിച്ചറിഞ്ഞു. അന്നുമുതൽ ഈ കുട്ടിയോട് എനിക്കു വളരെ സ്നേഹം തേന്നി. കാരണം മറ്റൊന്നുമല്ല. അതതു ദിവസത്തെ പാഠങ്ങൾ അതതു ദിവസം ശരിയായി പഠിക്കും. ഗൃഹപാഠത്തിൽ കുടിശികയില്ല. എല്ലായ്പ്പോഴും ഒരു പുഞ്ചിരി. ക്ലാസ്സിൽ ഒന്നാമനല്ല എങ്കിലും ഏറ്റവും നല്ല മാർക്ക് വാങ്ങിക്കുന്ന ക്ലാസ്സിലെ മൂന്നാലു കുട്ടികളെ എടുത്താൽ അതിൽ ഒരാളായിരിക്കും വർഗ്ഗീസ്. ഒരിക്കൽ ഞാൻ ആരംഭിച്ചായിലെ ഐഡെൻറിററി

സിനെക്കുറിച്ച് ഈ കുട്ടിയോടു ചോദിച്ചു. ഇന്നെന്ന പോലെ ഞാൻ ഓടുന്നു. വർഗ്ഗീസ് ആദ്യത്തെ മൂന്നു സമവാക്യങ്ങളും ഒരേ രചനയിൽ പറഞ്ഞു. ജോമടി ക്ലാസ്സുകളിൽ 'റൈഡേഴ്സ്' പ്രവൃത്തിയെന്നതിൽ കുട്ടികളോട് ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ, ചിലപ്പോഴെല്ലാം ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കാത്ത ഒറിജനൽ പ്രഫ് വർഗ്ഗീസ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതായി ഓടുന്നു. ഇങ്ങനെ മൂന്നുകൊല്ലം ഈ കുട്ടിയെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ഭാഗ്യം എനിക്കു സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഞങ്ങളുടെ സ്കൂളിലെ സ്കൂളിംഗിൽ സജീവമായ ഒരു പങ്കു വഹിച്ചിട്ടുള്ള ഒരാളായിരുന്നു ഇന്നത്തെ തിരുവനന്തപുരം ആയുർവിഷ്ണുവായിരിക്കുന്ന അന്നത്തെ ഞങ്ങളുടെ വർഗ്ഗീസ്. സ്കൂൾഫയനൽ പരീക്ഷ കഴിഞ്ഞു വിജയശ്രീലാളിതനായി മി. വർഗ്ഗീസ് ഈ സ്കൂൾ വിട്ടെങ്കിലും അന്നുമുതൽ ഇന്നുവരെ ഈ സ്കൂളിനേയും അതിനോടു ബന്ധപ്പെട്ട ഞങ്ങളേയും കുറിച്ച് തിരുമേനി സ്മരിക്കുന്നുണ്ട് എന്ന് അറിയുന്നതിൽ ഞങ്ങൾക്കു കൃതാർത്ഥതയുണ്ട്."

ഫൈസ്കൂൾ ക്ലാസ്സുകളിൽ കുഞ്ഞുകുട്ടിയെ പഠിപ്പിച്ച ശ്രീ എം. ഒ. ഐപ്പ്, ബി. എ. എൽ. ടി. ഈ ഗ്രന്ഥകർത്താവിന് ഇംഗ്ലീഷിൽ അയച്ച ഒരു കത്തിന്റെ പരിഭാഷയാണ് താഴെ ചേർന്നത്.

"1929-ാം സംവത്സരം. ഇരവിചേരൂർ സെൻറർ ജോൺസ് ഫൈസ്കൂൾ, ദിവംഗതനായ സി. പി. തോമസ് എന്ന പ്രശസ്തനായ ഫെഡ് മാസ്റ്ററുടെ പ്രഗത്ഭമായ നിയന്ത്രണത്തിലായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ

കീഴിൽ ഒരുഗണം യുവാലുപകരണമായിരുന്നു. അവരും അദ്ദേഹവും തമ്മിലുള്ള പ്രായാനിലുള്ള അന്തരമോ, അദ്ധ്യാപന രീതികളിലുള്ള അന്തരമോ, അവർ തമ്മിൽ വഴക്കിടുന്നതിനോ, രഹസ്യ വിമർശനങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനോ ഇടയായിട്ടില്ല. അതിനാൽ എല്ലാവരും ഒരു ടീമായിത്തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിൽ സുഗമമായി പ്രവർത്തിച്ചു. ഈ അന്തരീക്ഷം സൂക്ഷ്മിന്റെയും സൂക്ഷ്മിയിൽ ചേർന്ന കട്ടികളുടെയും ആരോഗ്യകരമായ വളർച്ചയ്ക്ക് സഹായകമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിൽ ജോലിചെയ്യുവാനുള്ള ഭാഗ്യം എനിക്കുണ്ടായി. അക്കാലത്തു ഞാൻ ഫോർത്തൂഫോറം ബി. ഡിവിഷനിലെ ക്ലാസ്സദ്ധ്യാപകനായിരുന്നു.

1929-ൽ സൂക്ഷ്മിലേക്കുള്ള പുതിയ അഡ്മിഷൻ കർമ്മ നടക്കുകയായിരുന്നു. മുഖ്യശീലായി ഒരു കൊച്ചു കുട്ടിയെ എന്റെ ക്ലാസ്സിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു. എല്ലാ പുതിയ അഡ്മിഷനുകളും ഫെഡ് മാസ്റ്റർതന്നെ വ്യക്തിപരമായി നടത്തുകയായിരുന്നു പതിവ്. രക്ഷകർത്താവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ പുതിയ വിദ്യാർത്ഥിയെ അദ്ദേഹം തന്നെ ഇൻറർവ്യൂ ചെയ്യുകയും ഓരോ ക്ലാസ്സിലേക്കു നിദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തുപോന്നു. ഈ പരീക്ഷണം കടക്കാതെ യാതൊരു കട്ടിക്കും പ്രവേശനം ലഭിക്കുമായിരുന്നില്ല. അതിനുശേഷം ഒരു ചിറോട്ടക്രൂടി അദ്ദേഹം കുട്ടിയെ ക്ലാസ്സിലേക്കയക്കും. പൂണന്മാരിൽ ഒരുവൻ കുട്ടിയെ ക്ലാസ്സിലേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ചെല്ലും. ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയെ പൂൺ ക്ലാസ്സിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നു.

ചിററു് എന്റെ പക്കൽതന്നെ. കുട്ടിയെ ഞാൻ നോക്കി. ആ വർഷം ക്ലാസ്സിൽ വന്ന കുട്ടികളിൽ ഏറ്റവും പ്രായം കുറഞ്ഞ വിദ്യാർത്ഥിയാണെന്നു് മനസ്സിലായി. ആ വിദ്യാർത്ഥിയുടെ മുഖത്തു് ഒരു പുഞ്ചിരി തത്തിക്കളിച്ചിരുന്നു. അവന്റെ നയനങ്ങളും വിശാലമായ ഫാലദേശവും എന്റെ ശ്രദ്ധയെ വളരെ ആകർഷിച്ചു. ക്ലാസ്സിൽ കയറിയപ്പോൾ കണ്ട ഭയരാഹിത്യവും വിശ്വാസവും ഇന്നും ഞാൻ ഓർക്കുന്നുണ്ടു്. ഒന്നാമത്തെ ബഞ്ചിൽ ഞാൻ ആ വിദ്യാർത്ഥിക്കു് ഒരു സ്ഥാനം നല്കി. ചിററു് ഞാൻ നോക്കി. ടി. ഇ. വർഗ്ഗീസെന്നാണു് വിദ്യാർത്ഥിയുടെ പേരെന്നു് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി. അവന്റെ വീടിനെക്കുറിച്ച് ഞാൻ അന്വേഷിച്ചു. അവനെ എന്റെ ഓർമ്മയിൽ നന്നായി നിർത്തുന്നതിനുവേണ്ടി ബന്ധുക്കളെക്കുറിച്ച് ഞാൻ അന്വേഷിച്ചു. അവരെ എനിക്കു പരിചയമാണല്ലോ എന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചു. അവന്റെ അമ്മ എന്റെ സ്വദേശിയാണെന്നും അമ്മാച്ചന്മാർ എന്റെ അയൽവാസികളാണെന്നും ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി. അതുമൂലം അവനെ ഓർമ്മയിൽ നിർത്തുന്നതിനു് എനിക്കു പ്രയാസമില്ലാതായി. ഇതു കൂടാതെ തന്നെ അതു് എളുപ്പമായിരുന്നേനെ. കാരണം ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യംമൂലം അവൻ അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയായിത്തീർന്നു്.”

“ക്ലാസ്സിൽ ഈ വിദ്യാർത്ഥിയിൽ അസാധാരണതപം ഒന്നുമില്ലായിരുന്നു. ഒരു വർഷം മുഴുവനും ക്ലാസ്സുല്യാപകനെന്നുള്ള നിലയിൽ ഈ വിദ്യാർത്ഥിയെ ശരിയാ

യിട്ട മനസ്സിലാക്കുവാൻ എനിക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്റെ വിഷയം ആർക്കും ഒഴിഞ്ഞുമാറാവുന്ന ഒന്നായിരുന്നു. എന്നാൽ ടി. ഇ. വസ്റ്റീസ് ഒരിക്കലും അതുപേക്ഷിച്ചിട്ടില്ല. ഈ വിദ്യാർത്ഥിയുടെ പഠനകാര്യങ്ങളിലുള്ള ശ്രദ്ധയെക്കുറിച്ച് എല്ലാ അദ്ധ്യാപകന്മാരും സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയെന്നുള്ള നിലയിൽ അസാധാരണപ്രതിഭയൊന്നും അവൻ കാണിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ തന്റെ ചുമതലയേയും അതു പൂർണ്ണമായി നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനെയും കുറിച്ച് അവൻ തികച്ചും ഗൗരവതരമായ അവബോധം ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നുള്ളതു സ്പഷ്ടമാണ്. ക്ലാസ്സിൽ ഹാജരാകുന്നതിൽ അവൻ വളരെ കൃത്യനിഷ്ഠയുള്ളവനായിരുന്നു. ഒരിക്കലും താമസിച്ചുവന്നിട്ടില്ല. അവധി വാങ്ങാതെ ക്ലാസ്സിൽ ഹാജരാകാതിരുന്നിട്ടുമില്ല. ക്ലാസ്സുവക്ക് സമയത്തിനു ചെയ്തു തീർക്കുമായിരുന്നു. കളികളിൽ അവൻ മുഖനല്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ ആ കുറവ് മാറ്റു പ്രവർത്തനം മുഖേന അവൻ പരിഹരിച്ചു.

“സംക്രമിച്ചെ സ്കൂളുട് മാസ്റ്റർ ഞാനായിരുന്നു. ആ വർഷത്തെ പുതിയ റിക്രൂട്ടുകളെ എടുത്തപ്പോൾ യോഗസ്ഥലത്തു് അവൻ എത്തുകയും ഗ്രൂപ്പിൽ അംഗമായി ചേരുകയും ചെയ്തു. അതിനുശേഷം മൂന്നുവർഷക്കാലത്തേക്കു് എല്ലാ സ്കൂളുട് മീറ്റിംഗുകളിലും അവൻ കൃത്യമായി പങ്കെടുത്തു. ആ കാലത്തു് സ്കൂളുട് ഗ്രൂപ്പിൽ ക്യാമ്പുകൾ സാധാരണയായിരുന്നു. ക്യാമ്പിൽ പങ്കെടുക്കുന്നവരിൽ തീർച്ചയായും ഒരാൾ അവനായിരിക്കും. ഈ

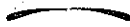
ക്യാമ്പുകൾ ഞങ്ങൾ വളരെയധികം ആസൂചിച്ചു. ചില
പ്പോൾ സ്കൂളുകൾ തന്നെത്താൻ ക്യാമ്പിനുപോകുമായി
രുന്നു.”

“തന്റെ പഴയ സ്കൂളിനോടുള്ള ബന്ധം സ്കൂൾ വിട്ടു
കഴിഞ്ഞതിനുശേഷവും അദ്ദേഹം തുടർന്നുപോന്നതു്
ഞങ്ങൾ സന്തോഷത്തോടെ സ്മരിക്കുന്നു. ബീഷപ്പായി
കഴിഞ്ഞതിനു ശേഷവും അദ്ദേഹം തന്റെ പഴയ
സ്ഥാപനം സന്ദർശിക്കുകയും ഞങ്ങൾക്കെല്ലാം പ്രോത്സാ
ഹനം നൽകുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം ദീർഘനാൾ
ജീവിക്കട്ടെയെന്നും ഞങ്ങൾക്കെല്ലാവർക്കും ഇനിയും
പ്രോത്സാഹനം നൽകട്ടെയെന്നും ദൈവത്തിനും മനു
ഷ്യർക്കും ശുശ്രൂഷചെയ്യുവാൻ കൂടുതൽ ഉത്തരവാദിത്വ
മുള്ള സ്ഥാനം അദ്ദേഹത്തിനു നൽകപ്പെട്ടട്ടെയെന്നും
ഞങ്ങൾ ആശംസിക്കുന്നു.”

കത്തുകുട്ടി താൻ പഠിച്ചിരുന്ന ക്ലാസ്സിലെ വിദ്യാ
ർത്ഥികളിൽ നന്നെ പ്രായം കുറവായിരുന്ന വിദ്യാർത്ഥി
യായിരുന്നെങ്കിലും പ്രായത്തിൽ കവിഞ്ഞ ധീഷണാ
ശക്തിയും ഉത്തരവാദിത്വബോധവും പരിശ്രമശീലവും
പ്രദർശിപ്പിച്ചുപോന്നു. വിദ്യാർത്ഥികളുടെയിടയിലെ
നല്ലൊരു പ്രാസംഗികനുമായിരുന്നു ടി. ഇ. വർഗ്ഗീസ്.
പഠനകാര്യങ്ങളിൽ ക്ലാസ്സിലെ രണ്ടോമൂന്നോ അതി
സമത്വരായ വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ഒരാളായിരുന്നു കഥാ
പുരുഷൻ. തന്റെ ഭാവിപ്രവർത്തനരംഗമായ തിരുവന
ന്തപുരം കത്തുകുട്ടി ആദ്യം കണ്ടതു് സ്കൂളു് ക്യാമ്പിനു്
തിരുവനന്തപുരത്തു പോയ വേളയിലാണ്.

സ്കൂൾ വിട്ടുവന്നാൽ ഗൃഹകാര്യങ്ങളിൽ മാതാപി
 താക്കളെ സഹായിക്കുവാൻ കണ്ടുകൂട്ടി പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധി
 ച്ചിരുന്നു. വെണ്ട, പാവൽ, പടവലം, വഴുതന, ചീര
 മുതലായ പച്ചക്കറികൾ വച്ചുചിടിപ്പിച്ചു വളർത്തുന്ന
 തിലും, വീട്ടിലുള്ള കന്നുകാലികളെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിലും
 കണ്ടുകൂട്ടിക്ക് വലിയ ഉത്സാഹമായിരുന്നു. കുടുംബ
 ത്തിലെ സാമ്പത്തികപ്രയാസങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഈ ബാലൻ
 തികളും ബോധവാനായിരുന്നുവെന്നു വേണം പറയു
 വാൻ. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഒരു തോത്തു തലയിൽ
 കെട്ടി രസകരങ്ങളായ പാട്ടുപാടി നടക്കുന്നതിൽ ഈ
 ബാലൻ ആഘോഷം കൊണ്ടിരുന്നു. ഈ കാലഘട്ടത്തി
 ലാണ് റവ. ഫാദർ ഡോമിനിക്കു തോട്ടാശ്ശേരി കല്ലു
 പ്പാരയിലും പരിസരങ്ങളിലും മിഷനറി പ്രവർത്തനം നട
 ത്തിയിരുന്നത്. ബഹുമാനപ്പെട്ട അച്ചന്റെ പരിശ്രമ
 ഫലമായി പമ്പയ്ക്കു വടക്ക് പലസ്ഥലങ്ങളിലും അക
 ത്തോലിക്കാ സഹോദരങ്ങൾ കത്തോലിക്കാസഭയോടു്
 പുനരൈക്യപ്പെട്ടു. അക്കാലത്തു് മദ്ധ്യതിരുവിതാംകൂ
 റിലെ അകത്തോലിക്കരുടെയിടയിൽ കത്തോലിക്കന്നാ
 കക എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഏതോ കടുത്ത അപരാധം
 ചെയ്യുന്ന പ്രതീതിയാണ് നിലവിലുണ്ടായിരുന്നത്.
 കത്തോലിക്കനായി എന്നുള്ള പദംപോലും അകത്തോ
 ലിക്കർ ഉപയോഗിക്കാൻ മടിച്ചിരുന്നു. അതിനുപകരം
 റോമാക്കാരനായി, റോമായിൽ പോയി, മരയ്ക്കാനായി,
 എന്നൊക്കെയാണ് അവർ പറഞ്ഞുപോന്നതു്. കത്തോ
 ലിക്കാസഭയെക്കുറിച്ച് മി. കെ. എം. ഡാനിയേൽ ഗ്രന്ഥ
 ങ്ങളും പ്രസംഗങ്ങളും മുഖേന പ്രചരിപ്പിച്ചിരുന്ന അപ

വാദങ്ങളെല്ലാംതന്നെ മദ്ധ്യതിരുവിതാംകൂറിലെ മിക്ക
 അകത്തോലിക്കാ സഹോദരങ്ങളും പരിശുദ്ധ വേദപ്രമാ
 ണംപോലെ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. കത്തോലിക്കാ വൈദി
 കർ അന്ന് പട്ടം വടിക്കുമായിരുന്നു. ഈ പട്ടം വടിക്ക
 ലിനെയും കപ്പായത്തേയും പുളിപ്പിച്ചും അപഹസിച്ചും
 കൊണ്ടുള്ള ചില പാട്ടുകൾ അക്കാലത്ത് നാട്ടിൻപുറങ്ങ
 ളിൽ പ്രചാരത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. ഈദൃശപാട്ടുകൾ
 പാടി രസിക്കുന്നതിൽ കഥാപുരുഷൻ പ്രത്യേകമായ
 ഒരു കൗതുകവും താല്പര്യവും പ്രകടിപ്പിച്ചുപോന്നു.
 കത്തോലിക്കാസഭയെക്കുറിച്ച് അന്ന് കൺതുകട്ടിക്കു്
 കാര്യമായ പരിജ്ഞാനമൊന്നുമില്ലായിരുന്നു. യാക്കോ
 ബായസഭയിൽ ഉള്ള ദൃഢമായ വിശ്വാസവും സമുദായ
 സ്നേഹവുമാണ് കൺതുകട്ടിയെ ഇങ്ങനെയുള്ള പാട്ടുകൾ
 പാടാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. കത്തോലിക്കാ വൈദികരെ
 അപഹസിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഗാനങ്ങൾ പാടുന്നതിൽ ഉത്സാ
 ഹംകൊണ്ടിരുന്ന. ഈ വ്യക്തി ഇന്ന് കത്തോലിക്കാ
 ആയുർവിഷപ്പം പുനരൈക്യപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ സർവ്വ
 തോന്മുഖമായ അഭിവൃദ്ധിക്കുവേണ്ടി ജീവിതം ഉഴിഞ്ഞു
 വെച്ച് അഹർനിശം നിസ്തുരപരിശ്രമങ്ങളിൽ ഏറ്റെടു
 കഴിയുന്ന ഒരു ദേഹവുമായി പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടി
 രിക്കുന്നതു കണ്ടാലും! ദൈവതൃക്കരങ്ങളുടെ അതുതാ
 വഹമായ പ്രവർത്തനവും പരിപാലനയും!!

അദ്ധ്യായം മൂന്ന്

ബഥനിയുമായുള്ള സമ്പർക്ക സാമീപ്യങ്ങൾ

മാർ ഇബ്രാഹിമിനോസ് തിരുമേനി വൈദികനായി
 രുന്നപ്പോൾ ബഥനിയുടേതും തുടങ്ങിയത് ഒരു സ്വതന്ത്ര
 സ്ഥാപനമെന്ന നിലയിലായിരുന്നു. കക്ഷിവാഴ്ച
 കർമ്മം മുഖേന കാര്യം കോളം കൊണ്ടു സമുദായാന്തരീക്ഷ
 ത്തിൽ അന്ത്യോക്യാ പാത്രീയർക്കീസിന്റെയോ മലങ്കര
 മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെയോ ഭരണത്തിന് കീഴ്പ്പെടാതെ
 യുള്ള ഒരു സ്ഥാപനമാണ് യാക്കോബായസഭയുടെ
 അഭിവൃദ്ധിക്കുവേണ്ടി പരിശ്രമിക്കുന്നതിന് സഹായക
 മെന്ന് അദ്ദേഹം കരുതി. അദ്ദേഹം മെത്രാനായതിന്
 ശേഷം ബഥനിയുടേതും എന്ന പേരിൽ പലസ്ഥല
 ങ്ങളിലും പള്ളികൾ വെയ്ക്കുകയുണ്ടായി. ആകെ പതി
 നഞ്ചു സ്ഥലങ്ങളിൽ പള്ളികൾ നിർമ്മിതമായി.
 പന്ത്രണ്ടു സ്ഥലങ്ങളിൽ പള്ളികൾക്ക് സ്ഥലങ്ങൾ

വാങ്ങിക്കുകയും ചെയ്തു. ബഥനി ആശ്രമാദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്ന മാർ ഇഴവാനിയോസ് തിരുമേനിയുടെ ത്യാഗോജ്ജ്വലമായ ജീവിതവും വാഗ്മിത്വം തുടങ്ങുന്ന പ്രസംഗങ്ങളും സംഭാഷണവൈദഗ്ദ്ധ്യവും മദ്ധ്യതിരുവിതാംകൂറിലെ ആളുകളുടെയിടയിൽ തിരുമേനിയെക്കുറിച്ച് അപാരമായ മതിപ്പുളവാക്കിയിരുന്നു. ബഥനി ആശ്രമസ്ഥലങ്ങളുടെ കാവിവസ്ത്രവും ലളിതജീവിതവും പരസ്സേഹപ്രവൃത്തികളും സുവിശേഷപ്രചാരണത്തിനുള്ള തീക്ഷ്ണതയും ബഥനിയെക്കുറിച്ചും, ബഥനി സ്ഥാപനങ്ങളെക്കുറിച്ചും ജനതാമദ്ധ്യത്തിൽ സ്നേഹവികാരങ്ങളും ആദരവും ഉളവാക്കാൻ പോരുന്നവയായിരുന്നു.

മാർ ഇഴവാനിയോസ് തിരുമേനി, ബഥനി പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രാരംഭകാലത്തു തന്നെ കല്ലുപ്പാറ ഒരു പ്രവർത്തനകേന്ദ്രമായി തെരഞ്ഞെടുത്തിരുന്നു. ബഥനിയിൽ ആദ്യസംഗങ്ങളായിരുന്ന പത്തുപേരിൽ ഒരാൾ കല്ലുപ്പാറക്കാരനായ ഏബ്രഹാം (ഇപ്പോൾ ഫാ. ഏബ്രഹാം ഒ. ഐ. സി.) ആയിരുന്നു. പിന്നീട് ഫാ. റഫായേൽ ഒ. ഐ. സി. യും ഫാ. കോശി ഒ. ഐ. സി. യും ബഥനിയിൽ ചേർന്നു. കല്ലുപ്പാറ വലിയ പള്ളിയിൽ അന്നു നടന്നിരുന്ന കക്ഷിവാഴ്ചക്കുകൾ വലിയ പള്ളി ഇടവകക്കാരായ ഏതാനും ആളുകൾക്ക് കടമാൻ കളത്തു് ഒരു ബഥനിപ്പള്ളി ഉണ്ടാകുന്നതു് സർവ്വപ്രകാരണയും നല്ലതായിരിക്കുമെന്നുള്ള ചിന്ത ഉദിച്ചിട്ടു. ഫാ. കോശി ഒ. ഐ. സി. ആശ്രമസ്ഥനായ കാലം മുതൽ ഇക്കാര്യത്തിനുവേണ്ടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവു്

കാക്കനാട്ടിൽ ഏബ്രഹാം, മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയെ നിർബന്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. കാക്കനാട്ടിൽ ഏബ്രഹാം (അവീരാച്ചൻ) ഒരേക്കോളം വരുന്ന സ്വന്തം തിരുമേനിയുടെ പേക്കെഴുതിക്കൊടുത്തു. കാക്കനാട്ടിൽ ഏബ്രഹാം, കാക്കനാട്ടിൽ തൊമ്മി, പറയന്നോലിക്കൽ ഈപ്പച്ചൻ തുടങ്ങിയവരുടെ അത്യന്താഹ്താൽ അവിടെ ഒരു ബന്ധനിച്ചാപ്പൽ നിർമ്മിതമായി. പുതിയ ചാപ്പലിന്റെ വികാരിയായി ഫാ. ബർസ്ലീബാ ഒ. ഐ. സി. യെ മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയായിച്ചു. ബന്ധനിക്കാരുടെ പുതിയ പ്രവേശനത്തോടു കൂടി ബന്ധനിച്ചുള്ളിയിലേക്ക് അനേകമാളുകൾ ആകർഷിക്കപ്പെട്ടു.

കുഞ്ഞുകുട്ടികൾ ബന്ധനിച്ചവരെ വലിയ ഒരു ആകർഷണം തോന്നി. എപ്പോഴെല്ലാം അവർ കടമാൻകളുത്തും കല്ലുപ്പാറയിലും ഓരോ കാര്യങ്ങൾക്കായി ചെല്ലുമോ, അപ്പോഴെല്ലാം അവരെ വേണ്ടവിധത്തിൽ സഹായിക്കുന്നതിന്, ഈ ബാലൻ പ്രത്യേകം താല്പര്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചുപോന്നു. ബന്ധനിക്കു വേണ്ടിയുള്ള പിടിയരി പിരിവിലും ഡപ്പിക്കാശു പിരിവിലും അച്ചന്മാരെ കുഞ്ഞുകുട്ടി സഹായിച്ചിരുന്നു. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ഈ ബാലൻ കല്ലുപ്പാറ വലിയ പള്ളിയിലും കടമാൻകളും ബന്ധനിച്ചുള്ളിയിലും ഒരു അറുത്താര ശുശ്രൂഷകനായും പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു. ഒരിക്കൽ എല്ലാ കുട്ടികളും അവരവരുടെ വീടുകളിൽ നിന്ന് ചെടികൾ കൊണ്ടുചെന്ന് കടമാൻകളും പള്ളിപ്പരിസരത്തു നട്ടു.

ആ ചെടികളിൽ കഥാപുരുഷൻ നട്ട ചെടി ആദ്യം മുളയ്ക്കുകയും, ആദ്യം പുഷ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ സംഭവം കേവലം നിസ്സാരവും യാദൃശ്ചികവുമാണെങ്കിലും ഇത് ഈ ബാലന്റെ ഭാവിപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ വിജയത്തിന്റെ ഒരു സൂചനയായിക്കണക്കാക്കാവുന്നതാണ്.

അക്കാലത്തു കടമാൻകുളം ബഥനിപ്പള്ളി നടത്തിയവരിൽ, രൊളായ വെ. റവ. ഫാ. ജോഷ്യാ ഒ. ഐ. സി. യുടെ അനുഭവവിവരങ്ങൾ ചുവടെ ചേർത്തുകൊള്ളുന്നു:-

“1929-ലെ ക്രിസ്തുമസ്സ്. എന്റെ വൈദികജീവിതത്തിലെ പ്രഥമ ‘യൽദാ’ പെരുന്നാൾ. കല്ലുപ്പാറ കടമാൻകുളം പള്ളിയിൽ ശുശ്രൂഷകൾ നടത്തുവാൻ ഞാൻ നിയുക്തനായി. ഒരു ദിവസം മുമ്പുതന്നെ ബ. ജോൺ ശെമ്മാശനമൊത്തു് ഞാൻ കടമാൻകുളത്തെത്തി.”

“കല്ലുപ്പാറയും പരിസരങ്ങളും ബഥനിക്കാരോടു് വലിയ ഭക്തിബഹുമാനങ്ങളുള്ള പ്രദേശങ്ങളായിരുന്നു. അവിടെ നിന്നു പലരും ബഥനിയിൽ അംഗങ്ങളായി ചേർന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ക്രിസ്തുമസ്സ് ശുശ്രൂഷകൾ നടത്തുവാൻ ബഥനിക്കാർ വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു കേട്ടു് സമീപപ്രദേശങ്ങളിൽ നിന്നെല്ലാം ആളുകൾ ഓടിക്കൂടി. അങ്ങനെ അസാധാരണമായ ഒരു ജനക്കൂട്ടത്തെയാണ് എന്റെ പ്രഥമ ക്രിസ്തുമസ്സ് ശുശ്രൂഷയിൽ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവന്നതു്. ഭക്തിപരമായ പള്ളിശുശ്രൂഷകൾക്കുശേഷം സാമാന്യം ദീർഘമായ ഒരു ‘ഉരുതച്ചററി’

പ്രദക്ഷിണവും നടത്തുകയുണ്ടായി. അന്നത്തെ ചടങ്ങുകളിൽ ആദ്യവസാനം ഭക്തിപൂർവ്വം സംബന്ധിച്ചിരുന്ന 13 വയസ്സുകാരനായ ഒരു അർത്താരശുശ്രൂഷി എന്റെ ശ്രദ്ധയെ പ്രത്യേകം ആകർഷിച്ചു. ചടങ്ങുകളെല്ലാം അവസാനിച്ചപ്പോൾ പ്രസ്തുത ബാലനെ ഒരു കണ്ടാൽ കൊള്ളാമെന്ന് ഞാൻ അടുത്തു നിന്നവരോട് ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിച്ചു. എന്റെ ആഗ്രഹനിയന്തിക്കു് അധിക നേരം നോക്കിപ്പാക്കേണ്ടിവന്നില്ല. എന്റെ ആഗ്രഹം ഗ്രഹിച്ചിട്ടെന്നപോലെ യാത്ര പറയാൻ കൂടിയ ആളുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പ്രസ്തുത ബാലനും പ്രത്യക്ഷനായി. അന്നു് അയാൾ ഇരവിപേരൂർ ഫൈസ്കൂളിൽ നാലാം ഫാറത്തിൽ പഠിക്കുകയായിരുന്നു. ഇടവകക്കാരോടുള്ള കശലപ്രശ്നാവസരത്തിൽ, പ്രസ്തുത ബാലൻ പഠനത്തിലെന്നതുപോലെ ദൈവഭക്തിയിലും അർത്താരശുശ്രൂഷികളിലും അഭിപ്രീതിയനാണെന്നും സ്ഥലവാസികൾക്കെല്ലാം അയാളുടെ നേരെ അപാരമായ മതിപ്പും സ്നേഹവുമാണുള്ളതെന്നും വെളിപ്പെടുകയുണ്ടായി. ബാലനോടുള്ള അഭിമുഖസംഭാഷണത്തിൽ, ഇടവകക്കാരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഒട്ടും അതിശയോക്തി ഇല്ലെന്ന് എനിക്കു ബോദ്ധ്യമായി. സ്വഭാവിയെക്കുറിച്ചുള്ള അയാളുടെ ആശയങ്ങളും ഏറെക്കുറെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ ആ സംഭാഷണം എനിക്കു അവസരം നല്കി. അങ്ങനെ, ഞങ്ങളെ ഇരുവരെയും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പ്രസ്തുത സമാഗമം ഒരു യാത്ര പറച്ചിൽ എന്നതിനേക്കാൾ, സുദീർഘമായ ഒരു ബന്ധത്തിന്റെ തുടക്കം മാത്രമായി ഭവിച്ചു.”

മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയും ബഥനി സന്യാസികളും, കത്തോലിക്കാസഭയോടു പുനരൈക്യപ്പെടുത്തുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ ബഥനിമല വീട്ടിലാണി. പുനരൈക്യത്തിനു മുൻപ് ഒരുമാസത്തോളം അവർ വെണ്ണിക്കുളത്തു് താമസിച്ചു. 1930 സെപ്റ്റംബർ 20-ാം തീയതി മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയും, മാർ തെയോഫിലോസ് തിരുമേനിയും റവ. ഫാ. ജോൺ ഒ. ഐ. സി. യും ബഹു. അലക്സാണ്ടർ ശെമ്മാശൻ ഒ. ഐ. സി. യും (ഫാ. സൊഫിയോസ് ഒ. ഐ. സി.) കിളീലേത്തു വീട്ടിൽ കെ. ജി. ചാക്കോയും (മാനേജർ ചാക്കോച്ചൻ) പുനരൈക്യപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ആദ്യ ഫലങ്ങൾ എന്ന നിലയിൽ കൊല്ലം അരമനയിൽവെച്ചു് സുഭാസ്കരണാർഹനായ ബർസിൾ തിരുമേനിയുടെ മുഖിൽ സത്യപ്രതിജ്ഞ ചെയ്തു് കത്തോലിക്കാ സഭാംഗങ്ങളായി. ഈ സംഭവം മദ്ധ്യതിരുവിതാംകൂറിലെ അകത്തോലിക്കാസുറിയാനിക്രിസ്ത്യാനികളുടെയിടയിൽ വലിയ ഒരു കോളിളക്കംതന്നെ സൃഷ്ടിച്ചു. കത്തോലിക്കാ സഭയേയും മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയേയും അനുയായികളേയും കുറിച്ച് നിരവധി കുപ്രചരണങ്ങൾ മദ്ധ്യതിരുവിതാംകൂറിൽ അലയടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയുടെ പുനരൈക്യശേഷം വെണ്ണിക്കുളത്തു താമസിച്ചിരുന്ന ബഥനി സന്യാസികളും തിരുമൂലപ്പുരത്തു താമസിച്ചിരുന്ന സന്യാസിനികളും കത്തോലിക്കാസഭാംഗങ്ങളായി. വെണ്ണിക്കുളത്തുണ്ടായിരുന്ന സന്യാസികളിൽ കടമാൻകുളത്തു കാക്കനാട്ടിൽ ഏബ്രാഹാമിന്റെ മകൻ സാധു കോശിയും (റവ. ഫാ.

കോശി ഒ. ഐ. സി.) ഉണ്ടായിരുന്നു. മകനെ ഈ പുതിയ പ്രസ്ഥാനത്തിൽനിന്നു പിൻതിരിപ്പിക്കുന്ന തിരുവേണ്ടി കാക്കനാട്ടിൽ അവിരാച്ചൻ, കാക്കനാട്ടിൽ തൊമ്മിയോടും പറയനോലിക്കൽ ഈപ്പച്ചനോടും കൂടി വെണ്ണിക്കുളത്തു ചെന്നു. കത്തോലിക്കാ വിദ്വേഷത്തിൽ അവിടെയെത്തിയ ഈ മൂന്നുപേരും മാർ ഈവാന്റിയോസ് തിരുമേനിയുമായിനടന്ന സുദീർഘസംഭാഷണ ഫലമായി അന്നുതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തി വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനം നടത്തി കത്തോലിക്കരായിത്തീർന്നു. കാക്കനാട്ടിൽ അവിരാച്ചൻ മാർ ഈവാന്റിയോസ് തിരുമേനിയുടെ പേർക്ക് എഴുതിക്കൊടുത്തിരുന്ന പള്ളിവസ്തു തിരുമേനി തിരിച്ചു ഇവരുടെ പേർക്കെഴുതിക്കൊടുത്തു. കടമാൻകുളം ബഥനിപ്പള്ളി കത്തോലിക്കാപ്പള്ളിയായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. ഇതിൽ അമർഷം കൊണ്ട യാക്കോബായ സഹോദരങ്ങൾ പുതിയ പ്രസ്ഥാനക്കാരായി ഏറുമുട്ടി. ഗവണ്മെൻറ് ഇടപെട്ടു പള്ളി പൂട്ടി. രണ്ടുകൊല്ലത്തോളം കേസ് നടന്നു. ഒടുവിൽ കത്തോലിക്കാവിഭാഗത്തിനനുക്രമമായി വിധിയുണ്ടായി. അങ്ങനെ കടമാൻകുളത്തു കത്തോലിക്കാപ്പള്ളിക്ക് സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠ ലഭിച്ചു. ഈ രണ്ടുകൊല്ലക്കാലം കടമാൻകുളത്തെ കത്തോലിക്കർ കല്ലുപ്പാറ ചന്തയ്ക്കു സമീപം ചങ്ങനാശ്ശേരി രൂപതയിലെ മിഷനറിപ്രവീണനായിരുന്ന വെ. റവ. ഫാ. ഡോമിനിക്കു തോട്ടാശ്ശേരിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ വാങ്ങിയിരുന്ന സ്ഥലത്തുള്ള ഒരു ഷെഡിൽവെച്ചു ദൈവാരാധന നടത്തിപ്പോന്നു. ആ സ്ഥലം പിന്നീട് തിരുവല്ലാരൂപതയ്ക്കു വിട്ടുകൊ

ടുത്തു. ഇന്ന് അവിടെ വലിയതും മനോഹരവുമായ ഒരു ദൈവാലയവും ഒരു ചെറിയ ഇടവകയും ഉണ്ട്.

കടമാൻകുളം പള്ളി കേസുമൂലം തിരുവല്ലാ രൂപതയ്ക്കു വിട്ടുകിട്ടി. ഈ പള്ളി തിരുവല്ലാ രൂപതയിലെ ആദ്യപള്ളികളിൽ ഒന്നാണ്. ഇന്ന് എൺപതു വീട്ടുകാർ ഈ ഇടവകയിലുണ്ട്. വിശ്വാസദാർഢ്യത്തിനും ഭക്തിതീക്ഷ്ണതയ്ക്കും കടമാൻകുളം ഇടവക മറ്റുള്ള ഇടവകകൾക്കു മാതൃകയായി പരിലസിക്കുന്നു. വൈദികരുടെയും കന്യാശ്രീകളുടെയും എണ്ണത്തിൽ ഒന്നാം സ്ഥാനവും തിരുവല്ലാ രൂപതയിൽ ഈ ഇടവകയ്ക്കുണ്ട്.

വെ. റവ. ഫാദർ ജോഷ്യാ ഒ. ഐ. സി. ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ അയച്ച കത്തിൽ ഇപ്രകാരം എഴുതിയിരിക്കുന്നു:-

“1929 മുതൽ 1934-വരെയുള്ള കാലം, ബഥനി ആശ്രമത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരെ വിഷമം പിടിച്ച കാലഘട്ടമായിരുന്നു. ‘ബഥനിക്കാർ യാക്കോബായ സഭ വിട്ട് റോമ്മായിൽ പോകുന്നു’ എന്ന ശ്രുതി, കാട്ടുതീപോലെ നാടെങ്ങും പരന്നു. പുനരെകൃത്തിന് അനുക്രമികളായിരുന്ന ആശ്രമസ്ഥർ തങ്ങളുടെ മാതൃമന്ദിരമായ പെരുന്നാട്ടു മുണ്ടൻമലയിലെ ആശ്രമം വിട്ടിറങ്ങി, അഭയസ്ഥാനം അന്വേഷിച്ചു ചുറ്റിക്കറങ്ങുകയായിരുന്നു. അതുവരെ പിടിയരിക്കൊണ്ടും മറ്റു സംഭാവനകൾകൊണ്ടും ആശ്രമത്തെ തീറ്റി വന്ന ഗുണകാംക്ഷികൾ അവരുടെ സഹായഹസ്തം പിൻവലിച്ചു. എവിടെവിടെ ബഥനിക്കാർ കൂടുതലായി സ്നേഹിക്കപ്പെട്ടി

രുന്നവോ, അവിടങ്ങളിൽ കൂടുതലായ എതിർപ്പിനെയും അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവന്നു. കല്ല്യാണ ദേശത്തു പുനരൈക്യത്തിന് ഏതാനും അനുകൂലികളുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും, വൈരികളും കുറവല്ലായിരുന്നു. അവരുകളെ, അനുകൂലികളേക്കാൾ ലോകദൃഷ്ട്യാ പ്രബലന്മാരും, എന്തും ചെയ്യാൻ മടിക്കാത്തവരുമായിരുന്നു. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ അവരുടെ കൂട്ടത്തിലൊരു യുവാവ് ബഥന്യാത്രമത്തിൽ ചേരണമെങ്കിൽ അതിന് അസാധാരണ ധൈര്യവും ദൈവാനുഗ്രഹവും കൂടിയേ മതിയാവൂ എന്ന് ഏവരും സമ്മതിക്കും. ഒടുവിൽ ദൈവാനുഗ്രഹം വിജയിച്ചു.”

ബഥനിവൈദികരുമായി കത്തുകുട്ടിയുടെ അക്കാലത്തെ സാമീപ്യസമ്പർക്കങ്ങളെക്കുറിച്ച് വെ. റവ. ഫാ. ജോൺ ഒ. ഐ. സി. ഈ ഗ്രന്ഥകാരനെ ഇപ്രകാരം എഴുതി അയച്ചിട്ടുണ്ട്:-

“1931-ൽ ഞാൻ തിരുവല്ലായിൽ നിന്ന് ശനിയാഴ്ച വൈകിട്ട് കടമാൻകുളത്തു പള്ളിയിൽ ചെന്നു താമസിക്കുകയും ഞായാഴ്ച വി. കർബാന, സണ്ട്രസ്കൂൾ, ആദിയായവ നടത്തിയിട്ടു തിരുവല്ലയ്ക്ക് തിരിച്ചുപോരുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഞാൻ പള്ളിയിലെത്തിയാൽ താമസിയായ സന്ധ്യാനമസ്കാരത്തിനായി മണിയടിക്കും. മണിയുടെ ശബ്ദം കേട്ടാലുടൻ തന്നെ അന്ന് ഒരു ഫൈസ്കൂൾവിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്ന തങ്ങളത്തിൽ കത്തുകുട്ടി പള്ളിയിലെത്തും. പിന്നെ ഞാൻ പോരുന്നതുവരെ എന്നോടുകൂടി പള്ളിക്കാര്യങ്ങളി

ലെല്ലാം സഹകരിച്ചുകൊണ്ട് കൺതുകട്ടിയും അവിടെയുണ്ടായിരിക്കും.

“ദൈവാലയശുശ്രൂഷകളിൽ കൺതുകട്ടി പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്ന ഭക്തിനിർഭരത മനഭക്തരുടെയും ഭക്തിയെ ഉദ്ദീപിപ്പിക്കുവാൻ പര്യാപ്തമായിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ തനിച്ച് മദ്ബഹായിൽ കമ്പിട്ടുകിടന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്ന കൺതുകട്ടി എഴുന്നേൽക്കുമ്പോൾ നിലം ബാഷ്പം വിറുക്കുവാൻ നന്നാണിരുന്ന. ഈ അന്യാദൃശ ഭക്തി പ്രചരിച്ച കണ്ട് ഭാവിയിൽ ആദ്ധ്യാത്മികമണ്ഡലത്തിൽ ഒരു സമുന്നതസ്ഥാനം കൺതുകട്ടി പ്രാപിക്കുമെന്ന് ഞാൻ ചിന്തിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു.

“ആദ്ധ്യാത്മികവേലകൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിലും മറ്റുള്ളവയ്ക്ക് നന്മ ചെയ്യുന്നതിലും പള്ളിയടിക്കുക, വസ്ത്രങ്ങൾ കഴുകുക, മുതലായ ജോലികൾ ചെയ്യുന്നതിലും കാണിച്ചിരുന്ന വിനയാതിരേകവും ത്യാഗസന്നദ്ധതയും ആശ്ചര്യവഹമായിരുന്നു. ഈ വിശിഷ്ടഗുണങ്ങളോടുകൂടിത്തന്നെ ഒരു ആവേശശീലവും (Impulsiveness) കൺതുകട്ടിയിൽ ദൃശ്യമായിരുന്നു.

“ആശ്രമസ്ഥരായ അച്ചന്മാരോടൊന്നും കൺതുകട്ടി സവിശേഷസ്നേഹാദരങ്ങളോടെ ഇടപെട്ടിരുന്നു. അതിനു കിട്ടിയിരുന്ന അവസരങ്ങളെല്ലാം അതീവതാല്പര്യത്തോടെ വിനിയോഗിച്ചിരുന്നു. സ്വന്തം ആത്മീയാഭിവൃദ്ധിക്കുതക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ ചോദിച്ച് പഠിക്കുവാനും സർഗ്ഗനമങ്ങൾ വാങ്ങി വായിക്കുന്നതിനുമാണ് ഈ സന്ദർഭങ്ങൾ പ്രധാനമായി വിനിയോഗിച്ചിരുന്നത്.

ആത്മീയനടത്തിപ്പ് പ്രധാനമായും എന്നിൽനിന്നാണ് സപീകരിച്ചിരുന്നത്.”

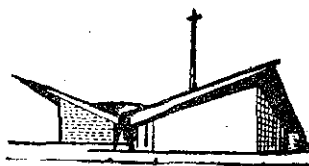
ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ കുഞ്ഞുകുട്ടി ഇരവിപേരൂർ ഹൈസ്കൂളിൽ പഠിക്കുകയായിരുന്നു. ഫാദർ ജോൺ ഒ. ഐ. സി. കഥാനായകൻ ജപമാലയും, പടങ്ങളും, ഭക്തഗ്രന്ഥങ്ങളും നല്ല കത്തോലിക്കാസഭയിലേക്ക് ആകർഷിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ബഥനിക്കാർ കത്തോലിക്കരായതിനു ശേഷം കുഞ്ഞുകുട്ടി അവരോടൊപ്പമിരുന്നത് മതാപിതാക്കൾക്ക് അത്ര ഇഷ്ടമായിരുന്നില്ല. കത്തോലിക്കാപുസ്തകങ്ങൾ രഹസ്യമായി കഥാപുരുഷൻ വായിച്ചുപോന്നു. ബഥനിക്കാരായുള്ള സമ്പർക്കസാമീപ്യങ്ങളും കത്തോലിക്കാഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പാരായണവും മതാപിതാക്കളുടെ അറിവിൽ പെട്ടപ്പോഴെല്ലാം കുഞ്ഞുകുട്ടി കഠിനമായ ശിക്ഷയ്ക്ക് പാത്രമായിട്ടുണ്ട്. ദൈവകരങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ ആർക്കു തടുക്കുവാൻ കഴിയും? കത്തോലിക്കാസഭയോടുള്ള കഥാനായകന്റെ മനോഭാവത്തിൽ ഇതിനോടകം സാരമായ പരിവർത്തനങ്ങൾ സംഭവിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. ക്രമേണയുണ്ടായ ഒരു പരിവർത്തനമാണിത്. ത്യാഗനിഷ്ഠയോടുകൂടിയ ഒരു ജീവിതത്തിനുള്ള അഭിവാഞ്ഛയും ബഥനിക്കാരോടുള്ള സമ്പർക്കസാമീപ്യങ്ങളിൽ നിന്ന് കുഞ്ഞുകുട്ടിയിൽ നാമ്പെടുത്തു വളർന്നു കൊണ്ടിരുന്നു.

ബഥനിക്കാർ വെണ്ണിക്കുളത്തു വന്ന് താമസമായിവരും മുൻപ് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. സ്കൂൾ വിട്ടു

കഴിഞ്ഞാൽ പലപ്പോഴും ഇരവിപേരൂരിൽ നിന്നു് നാലു മൈൽ നടന്നു് വെണ്ണിക്കുളത്തുള്ള ബഥനിആശ്രമത്തിൽ കഞ്ഞുകുട്ടി പോകുമായിരുന്നു. ആശ്രമത്തിലെ സന്ധ്യാനമസ്കാരത്തിലും പ്രാർത്ഥനയിലും പങ്കുകൊണ്ടു് ഈ വിദ്യാർത്ഥി അന്നു് അവിടെ തങ്ങളും വെണ്ണിക്കുളം ആശ്രമത്തിൽ വെച്ചാണു് കഥാപുരുഷൻ മാർ ഈവാനിയോസു് തിരുമേനിയുമായി അടുത്തിടപെട്ടിട്ടുള്ളതു്. തിരുമേനി ബഥനിയിലായിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു ദേഹാതിരനാൾ കടമാൻകുളം ബഥനിപ്പള്ളിയിലാണു് നടത്തിയതു്. അന്നു് കഞ്ഞുകുട്ടി കേവലം ഒരു ബാലനായിരുന്നു. പള്ളിശുശ്രൂഷകളിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതിനു് അതീവതാല്പര്യവും പങ്കെടുക്കുമ്പോൾ അത്യധികം ഭക്തിയും പ്രദർശിപ്പിച്ചുപോന്ന ഈ ബാലൻ മാർ ഈവാനിയോസു് തിരുമേനി 'ദേഹാ'ശുശ്രൂഷ നടത്തിയ ആ സന്ദർഭത്തിൽ ശുശ്രൂഷക്കുപ്പായവുമിട്ടു് വാഴ്ന്നു ചെല്ല വിശുദ്ധ ജലവും കൈകളിലേന്തി പ്രദക്ഷിണത്തിൽ പങ്കെടുത്തു. ആ സമയത്തു അസാധാരണമായ ഒരു തേജസ്സും ആകർഷണീയതയും ഈ ബാലന്റെ മുഖത്തു് പ്രത്യക്ഷമായിരുന്നുവെന്നു് ദുക്സാക്ഷികൾ ഈ ഗ്രന്ഥകർത്താവിനെ അറിയിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അന്നു് മാർ ഈവാനിയോസു് തിരുമേനിയുടെ സവിശേഷമായ ശ്രദ്ധയിൽ ഈ ബാലൻ പെട്ടിട്ടുണ്ടാവുമെന്നു് നമുക്കു് ന്യായമായി ഉൾക്കൊള്ളാം. വെണ്ണിക്കുളം ആശ്രമത്തിൽ വെച്ചു് കഞ്ഞുകുട്ടി എന്ന ഓമനപ്പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന തങ്ങളുളത്തിൽ ടി. ഇ. വർഗ്ഗീസു് എന്ന വിദ്യാർത്ഥിയെ അടുത്തറിയുവാൻ മാർ ഈവാനിയോസു് തിരു

മേനിക്കു സാധിച്ചിരുന്നു. തിരുമേനിയുമായിട്ട്, വീടിനെയും വീട്ടിലുള്ളവരെയും കുറിച്ചും ഒരു ആശ്രമസ്ഥാനാകുവാൻ ഉള്ള അമിതമായ ആഗ്രഹത്തെക്കുറിച്ചും വർഗ്ഗീസ് പലപ്പോഴും ചർച്ച ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. മാർ ഇഴവാനിയോസ് തിരുമേനി തിരുമൂലപുരത്തായിരുന്നപ്പോഴും വർഗ്ഗീസ്, തിരുമേനിയെ പോയിക്കാണുകയും സംഭാഷണങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

അദ്ധ്യായം നാല്പ്

പ്രതിബന്ധങ്ങൾ

1932-ൽ ടി. ഇ. വർഗ്ഗീസ് ഇരവിപേരൂർ ഹൈ സ്കൂളിൽ നിന്ന് സ്കൂൾ ഹൈനൽ പസ്സായി. അന്ന് കേവലം പതിനാറു വയസ്സു മാത്രമേ കഥനായകൻ പ്രായം ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. എങ്കിലും പ്രായത്തിൽ കവിഞ്ഞ പകുതയും ദീർഘവീക്ഷണവും സൗഹാർദ്ദ നിർഭരമായ രീതിയിൽ മറ്റുള്ളവരോടു് ഇടപെടാനുള്ള കഴിവും വർഗ്ഗീസിൽ ദൃശ്യമായിരുന്നു. മുൻപിലത്തെ അദ്ധ്യായത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ, ബഥനി വൈദികരുമായും, മാർ ഇസ്രവാനിയോസ് തിരുമേനിയുമായുള്ള സമ്പർക്കം ഭാവിജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ ആഴമായി ചിന്തിക്കുന്നതിന് വർഗ്ഗീസിന് പ്രേരകമായിത്തീർന്നു.

തന്റെ മകൻ പ്രശസ്തമായ നിലയിൽ സ്കൂൾ ഹൈനൽ പരീക്ഷ പാസായ വിവരം കണ്ടുകഴിയുടെ

പിതാവായ ഇടിക്കുളയെ അത്യധികം സന്തോഷിപ്പിച്ചു. മകനെക്കുറിച്ചുള്ള തന്റെ പ്രതീക്ഷകൾ ഫലവത്താകുമെന്ന്, തന്റെ ലൗകികമായ ഭാരങ്ങൾ ഇറക്കിവയ്ക്കാനുള്ള ഒരു അത്താണിയായി മകൻ ഭവിക്കുമെന്ന്, പുത്രവത്സലനായ ആ പിതാവ് സന്യാസം വിചാരിച്ചു. കത്തുകുട്ടിയുടെ ഭാവിയെക്കുറിച്ച് ബന്ധുക്കളുടെയിടയിൽ പല അഭിപ്രായങ്ങളും പല പ്ലാനുകളും പൊന്തിവന്നു.

മകനെ ഏതെങ്കിലും ജോലിയിലാക്കി കടംബത്തിലെ സാമ്പത്തികക്ലേശങ്ങൾ ലഘൂകരിക്കുകയാണ് വേണ്ടതെന്ന് പിതാവ്. സമത്വനം സൽസപദാവിയുമായ അനന്തിരവനെ എത്ര ബുദ്ധിമുട്ടിയായാലും കോളജിൽ അയച്ച് പഠിപ്പിക്കുകയാണ് വേണ്ടതെന്ന് മാതൃലൻ. തനിക്കു ഏറ്റവും അടുത്ത ചാച്ചുയുണ്ടായിരുന്ന കാരോലിക്കാബാവായുടെ (ദിവംഗതനായ ബസ്സേലിയോസ് തൃതീയൻ) സഹായത്തോടുകൂടി അനന്തിരവനെ ആലുവാ യൂണിയൻ ക്രിസ്ത്യൻകോളജിൽ അയച്ച് പഠിപ്പിക്കുവാൻ ക്ഷമോ എന്ന് ആ മാതൃലൻ ഒന്ന് ആരാഞ്ഞുനോക്കി. പക്ഷേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രമം ഫലവത്തായില്ല.

ആശ്രമത്തിൽ പ്രവേശിക്കണമെന്നുള്ള കാര്യം കത്തുകുട്ടി മിക്കവാറും തീർച്ചപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. പക്ഷേ വീട്ടിലെ സാമ്പത്തികക്ലേശങ്ങൾ ആ യുവഹൃദയത്തെ വല്ലാതെ മന്ദീകരണങ്ങളായിരുന്നു. ഉപരിവിദ്യാഭ്യാസകാര്യത്തിൽ സപാദാവികമായും ആശ്രമം ഉണ്ടാ

യിരുന്നവെങ്കിലും അപ്പനെ ഇനിയും വിഷമിപ്പിക്കുന്നതു് ശരിയല്ലെന്നു കരുതി അക്കാര്യത്തിൽ അമിതമായ താല്പര്യം പ്രകടിപ്പിക്കുകയോ ബന്ധുജനങ്ങളെ നിർബന്ധിക്കുകയോ നമ്മുടെ യുവാവു് ചെയ്തില്ല. എന്തെങ്കിലും ചെറിയ ഒരു ജോലി സമ്പാദിച്ചു് കുറെ നാളത്തെയ്തുകൊണ്ടും വീടിനെ ഒരു സഹായിക്കേണ്ടതു് തന്റെ കടമയാണെന്നു് കഥാനായകൻ കരുതി.

സ്കൂൾഫൈനൽ പരീക്ഷ പാസ്സായി, ഏതാനും നാളുകൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വീട്ടുകാരാരും അറിയാതെ വെണ്ണിക്കുളത്തുവെച്ചു് റവ. ഫാ. ഏബ്രഹാം ഒ. ഐ. സി. യുടെ മുമ്പാകെ സത്യപ്രതിജ്ഞ ചെയ്തു് കുഞ്ഞുകുട്ടികളോടൊന്നിച്ച് അതിനുശേഷം തന്റെ സഭാപരിവർത്തനം ആദ്ധ്യാത്മികമായ അഭിവൃദ്ധിക്കുള്ള മാർഗ്ഗമായി കഥാനായകൻ വീക്ഷിച്ചു. മതജീവിതത്തിനു് മുൻപിലുത്തേക്കാൾ പ്രാമുഖ്യം വർഗ്ഗീസു് നൽകി. ഒരു ആശ്രമാംഗമാകുവാനുള്ള അഭിലാഷം കഥാനായകൻ വീട്ടിൽ പ്രകടിപ്പിച്ചതുടങ്ങി. വീട്ടുകാർക്കുട്ടെ ഈ സംഗതി ചിന്തിക്കുവാൻപോലും നിവൃത്തിയില്ലായിരുന്നു. വീട്ടിലെ സീമന്തസന്താനം, സാമ്പത്തിക ക്ലേശമുള്ള കുടുംബം. ഒരു ജോലി ലഭിക്കുവാൻ വലിയ പ്രയാസമില്ലാതിരുന്ന കാലം. സർവ്വോപരി നാടുകടം പറ്റിക്കുന്ന 'റീത്തുകാരുടെ' ആശ്രമത്തിൽ ചേർന്നു് സന്യാസവൈദികനാകുക. എങ്ങനെ മാതാപിതാക്കളും മറ്റുബന്ധുക്കളും സഹിക്കും? നേരെ മറിച്ചു് വിവാഹിതനായ ഒരു യാക്കോബായ വൈദികനായി കുടുംബകാര്യങ്ങൾക്കു് താങ്ങും തണലുമേ

കുന്ന നിലയിൽ കഴിയാനാണ് മകനിച്ഛിച്ചിരുന്നതെങ്കിൽ പിതാവ് അതിനു സമ്മതം മുളിയേനേ. മനുഷ്യന്റെ പലതികളല്ലല്ലോ ദൈവത്തിന്റെ പലതികൾ. അദ്ദേഹം തന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഉറച്ചുനിന്നു. മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ വികാരങ്ങൾ, വീട്ടിലെ വിഷമങ്ങൾ ഇവയെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന് നന്നായി അറിയാമായിരുന്നു. പക്ഷേ, ദൈവത്തേക്കാളും മാതാപിതാക്കന്മാരെയും സഹോദരങ്ങളെയും വീടിനെയും പരിഗണിക്കുകയും സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യുക ശരിയല്ലെന്നുള്ള ഉത്തമബോധം ഈ യുവാവിൽ ഇതിനു മുന്പുതന്നെ ദൃഢമായിത്തീർന്നിരുന്നു. ത്യാഗവും, സേവനവും, സുകൃതജീവിതവുമാണ് ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ ആദരണീയമായവ എന്ന് കഥാപുരുഷൻ ബാല്യാൽപ്രഭൃതി വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. തന്റെ ഉത്തമ ബോധത്തിനും വിശ്വാസത്തിനുമെതിരായി എത്രതന്നെ വലിയ സമ്മർദ്ദങ്ങളുണ്ടായാലും വഴങ്ങാത്ത ആദർശധീരതയാണ് കഥാനായകന് അന്നുണ്ടായിരുന്നതും, ഇന്നുള്ളതും. അല്പകാലത്തേക്കെങ്കിലും വീട്ടിന് ഒരു താങ്ങും തണലുമായി പ്രവർത്തിക്കണമെന്ന് വറ്റ്സീസ് ഉറച്ചു.

മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയുടെ ഒരു ശുപാർക്കത്തോടുകൂടി വറ്റ്സീസ് ഒരു ജോലി ആരാഞ്ഞു് സ്വമാതൃലനോടൊന്നിച്ച് ചങ്ങനാശ്ശേരി സെൻറ് ബക്ടർ മാൻസ് കോളജിൽ പ്രിൻസിപ്പലായിരുന്ന പെ. ബുഡു: പുരയ്ക്കലച്ചനെ സമീപിച്ചു. അദ്ദേഹം കഥാനായകനെ അടിച്ചടി ഒന്നു വീക്ഷിച്ചു. തന്റെ മുന്പിൽ

നിലകുന്ന യുവാവിൽ ഏതോ ദൈവികമായ ഒരു ചൈതന്യം അദ്ദേഹം ദർശിച്ചിരിക്കണം. “കഞ്ഞിന് ജോലിക്കല്ലാ പ്രത്യേത വൈദികവൃത്തിക്കുള്ള ദൈവവിളിയാണല്ലോ കാണുന്നത്” എന്ന് അദ്ദേഹം വർഗ്ഗീസിന്റെ മാതൃലനോടു പറഞ്ഞു. അത് ഒരു പ്രവചനമായിരുന്നു. “ഏതായാലും അടുത്ത സ്കൂൾവർഷമാകട്ടെ, ഞാൻ ഒരു ജോലികൊടുക്കാം” എന്ന് പറഞ്ഞു. പുരയ്ക്കലച്ചൻ വർഗ്ഗീസിനെയും മാതൃലനെയും തിരിച്ചയച്ചു. എന്നാൽ അടുത്തവർഷമാകുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ആദർശധീരനായ നമ്മുടെ യുവാവ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാവിജീവിതത്തിലേക്ക് രംഗപ്രവേശം ചെയ്തു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. സാമ്പ്രദായികമായി പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. കഥാനായകൻ മെത്രാനായപ്പോൾ ബഹു: പുരയ്ക്കലച്ചൻ പാലയം സെൻറ് മേരീസ് ഭദ്രാസന ദൈവാലയത്തിൽ വികാരിയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അന്നാരോഗ്യമൂലം വികാരിസ്ഥാനം ഒഴിഞ്ഞു് ബാംഗ്ലൂർ ക്ഷ്മ ചികിത്സാത്ഥം പോയതുവരെ ഏകദേശം മൂന്നുവർഷക്കാലത്തോളം കഥാനായകന്റെ കീഴിൽ സേവനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം ഭദ്രാസനദൈവാലയത്തിലെ വികാരി ആയിരുന്നപ്പോഴാണ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനി മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സ്ഥാനചിഹ്നമായ പാലിയം ഭദ്രാസനദൈവാലയത്തിൽവെച്ചു് സ്വീകരിച്ചതു്. ഈ സന്ദർഭങ്ങളിലെല്ലാം ബഹു: പുരയ്ക്കലച്ചൻ ആ പഴയ പ്രവചനമോതു് ആനന്ദാശ്രമം പൊഴിച്ചിരിക്കണം.

അക്കാലം പുതുമഴയ്ക്കു് തകരകണക്കെ പുതിയ ഇൻഷുറൻസ് കമ്പനികളും ചിട്ടികളും മദ്ധ്യതിരുവി

താമ്രകുറിൽ പലയിടങ്ങളിലും മുളച്ചു് പൊന്തിയിരുന്ന കാലമാണു്. നമ്മുടെ കഥാനായകനും മറേറതാനും പേരുംകൂടി ഒരു ഇൻഷുപാൻസ് കമ്പനി ഉണ്ടാക്കുന്ന സാഹസികമായ പണിയിലേർപ്പെട്ടു. വറഗീസ് ആയിരുന്നു അതിന്റെ സെക്രട്ടറി. കുറെ മാസങ്ങൾ അങ്ങനെ നീങ്ങി. ശമ്പളമില്ലാത്ത ജോലി. ഒടുവിൽ ഇൻഷുപാൻസ് പദ്ധതി പരാജയപ്പെട്ടു.

ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ഒരു സന്യാസ വൈദികനാകണമെന്നുള്ള ആന്തരികമായ ആഹ്വാനം വറഗീസിൽ മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. വറഗീസ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഗ്രഹം മാതാപിതാക്കളോടു് പരോക്ഷമായിട്ടാണെങ്കിലും സൂചിപ്പിച്ചുപോന്നു. ചതുരപായങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചു് കഥാനായകനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഗ്രഹത്തിൽനിന്നും പിന്തിരിപ്പിക്കുവാൻ മാതാപിതാക്കന്മാരും ബന്ധുമിത്രാദികളും വീട്ടിനടുത്തുള്ള ഹിന്ദുസഹോദരങ്ങൾ പോലും ശ്രമിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ തടയുവാൻ ആക്കെങ്കിലും കഴിയുമോ? ഇപ്പോൾ വൈദികനായിരിക്കുന്ന ബഹു: ഇഗ്നേഷ്യസ് ഒ. ഐ. സി. യെ കഥാനായകന്റെ അമ്മ പൂണ്ണഗർഭത്തിൽ വഹിക്കുന്ന കാലം. കുടുംബത്തിലെ വിഷമസ്ഥിതിയോ വളരെ രൂക്ഷതരമായിത്തീർന്ന ഒരു സന്ദർഭം. അതിഭയങ്കരമായ മഴയും വെള്ളപ്പൊക്കവും. വീട്ടിനടുത്തുള്ള പുഞ്ച ഒരു കായൽപ്പുരപ്പുപോലെ ആയിത്തീർന്ന ഘട്ടം. പുഞ്ചയുടെ അടുത്തുണ്ടായിരുന്ന ഭവനങ്ങളിലെല്ലാം വെള്ളം കയറിക്കഴിഞ്ഞു.

തങ്ങളിൽ വീട്ടിലും വെള്ളം കയറിയതുമൂലം അടുത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ഹിന്ദുവീട്ടിൽ കുടുംബാംഗങ്ങൾ താമസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സമയം. വറഗീസിന്റെ സന്യാസജീവിതത്തിലേക്കുള്ള അഭിവാഞ്ഛ ഗ്രഹിക്കുന്നതിനിടയായ കഞ്ഞുണ്ണിക്കുറുപ്പ് എന്ന പ്രേഷ്യസുഹൃത്തു് വറഗീസിനോടു പ്രസ്താവിച്ചു. “കുട്ടിമാപ്പിള നടുക്കടലിൽ മുങ്ങിത്താഴാൻ തുടങ്ങുകയാണ്. ഈ അവസരത്തിൽ അങ്ങേരെ അതിൽനിന്നും രക്ഷിക്കുകയാണ് കഞ്ഞുകുട്ടി ചെയ്യേണ്ടതു്. കഞ്ഞുകുട്ടി പോയാൽ കുട്ടിമാപ്പിള (കഥാപുരുഷന്റെ പിതാവു്) യും കുടുംബവും വെള്ളത്തിൽ താണുപോകും.” പക്ഷേ പാറപോലെ ഉറച്ചതന്റെ തീരുമാനമായിരുന്നു ഇക്കാര്യത്തിൽ വറഗീസിനുള്ളതായിരുന്നതു്.

കോട്ടയത്തു് ഒരു കമ്പനിയിൽ വറഗീസിനു ജോലി കിട്ടി. ആകെ 28 ദിവസങ്ങൾ മാത്രമേ അവിടെ ജോലിനോക്കിയുള്ളൂ. ശമ്പളമൊന്നും പറ്റിയുമില്ല. വറഗീസ് ഞായറാഴ്ചകൂടി ജോലിചെയ്യണമെന്നു് മാനേജർ തുടർച്ചയായി ആവശ്യപ്പെട്ടു. മതനിയുയുള്ള നമ്മുടെ കഥാനായകനു് അതത്ര സമ്മതമായിരുന്നില്ല. വറഗീസ് എല്ലാ ആഴ്ചയിലും ശനിയാഴ്ച വീട്ടിൽ എത്തുകയായിരുന്നു പതിവു്. എന്നാൽ ഒരു വ്യാഴാഴ്ച വീട്ടിലെത്തിയ മകനെ കണ്ടിട്ടു് അമ്മ ആരാഞ്ഞു. “എന്താ കഞ്ഞു; നേരത്തെ ഇങ്ങുവന്നതു്?” മകന്റെ മറുപടി. “ഞായറാഴ്ചയും ജോലിനോക്കണം. അതു് എനിക്കുവയ്യ. അതുകൊണ്ടു് നേരത്തെ ഇങ്ങു പോന്നതാണ്. കൂടാതെ

വെണ്ണിക്കുള്ളത് ഒരു മീറിംഗ് ഉണ്ട്. അതിലൊന്നു സംബന്ധിക്കുകയും വേണം." കുഞ്ഞുകുട്ടി വീട്ടിൽനിന്നും നേരെ വെണ്ണിക്കുളം ആശ്രമത്തിലേക്കു പോയി.

ജോലിക്ക് വരുശീസിനെ കാണാത്തു കമ്പനി മാനേജർ വിഷമമായി. വരുശീസിന്റെ സ്ഥാനത്തു ഇതിനുമുമ്പ് മൂന്നുപേർ ജോലിനോക്കിയിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നാൽ അവർ അത്ര വിശ്വസ്തരല്ലാതിരുന്നതിനാൽ അവരെ പിരിച്ചുവിട്ട സ്ഥാനത്തായിരുന്നു വരുശീസിനെ പ്രവേശിപ്പിച്ചത്. വരുശീസ് വിശ്വസ്തനും ജോലി കാര്യങ്ങളിൽ കൃത്യനിഷ്ഠയുള്ളവനുമായിരുന്നതുകൊണ്ട് വരുശീസിനെ തിരികെകിട്ടുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടും കൂടുതൽ ശമ്പളം വാശാനം ചെയ്തുകൊണ്ടും കമ്പനി മാനേജറുടെ എഴുത്തു വീട്ടിലെത്തി. ഈ എഴുത്തു വർഗീസിന്റെ മാതൃലൻ സി. പി. മാത്യുവിനാണു കിട്ടിയത്. ഇരവിപേരൂർ നിന്നും ഈ എഴുത്തുകൊണ്ട് മാതൃലൻ വീട്ടിൽ വന്നപ്പോൾ കുഞ്ഞുകുട്ടി വെണ്ണിക്കുളത്തായിരുന്നു. "കുഞ്ഞു വന്നാലുടൻ ഇരവിപേരൂർക്ക് വിടണ" മെന്നും പറഞ്ഞു മാതൃലൻ തിരികെപ്പോയി. ശനിയാഴ്ച വർഗീസ് വീട്ടിൽ വന്നപ്പോഴേയ്ക്കും ഉപ്പാപ്പന്മാരും മറ്റു ബന്ധുമിത്രാദികളും വീട്ടിൽ കൂടിയിരുന്നു. "കുഞ്ഞിനിയും കത്തോലിക്കാപ്പള്ളിയിൽ പോകരുത്. നാളെ മുതൽ കല്ലുപ്പാറ യാക്കോബായ പള്ളിയിൽ പോയാൽ മതി" എന്ന് അവർ നിർബന്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ കഥാപുരുഷൻ ദൈവദായകന്മാരുംപോലും പ്രത്യേകം തരിച്ചില്ല. "കുഞ്ഞിപ്പോൾ ആശ്രമത്തിൽച്ചേർന്ന് ഇ

വിടെനിന്നും പോയാൽ പൂണ്ണഗഭീണിയായ കുഞ്ഞിന്റെ അമ്മയെ തിരികെവരുമ്പോൾ കാണുകയില്ല,” ഒരുപ്പാപ്പൻ പറഞ്ഞു. “ഞാൻ ഭ്രാന്തനല്ല, ദൈവത്തെവിളിയ്ക്കാൻ പോകയാണ്. ഞാൻ തിരികെവരുമ്പോൾ എന്റെ അമ്മ എന്നേപ്പോലെ ഒരാൾകുഞ്ഞിനെയും കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് ഞാൻ കാണും.” ഇതുമാത്രമേ ഏതാനും മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ കഥാപുരുഷൻ ഉച്ചരിച്ചുള്ളൂ. യഥാർത്ഥത്തിൽ അതൊരു പ്രവചനം തന്നെ യായിരുന്നു. ആ ആൺകുട്ടിയാണ് ഇപ്പോൾ റവ. ഡോ. ഇഗ്നേഷ്യസ് ഒ. ഐ. സി.

വർഗ്ഗീസ് വെണ്ണിക്കുള്ളത് ബഥനിആശ്രമത്തിലെത്തി, അന്ന് അവിടെ സൂപ്പീരിയറായിരുന്ന റവ. ഫാദർ ഏബ്രഹാം ഒ. ഐ. സി. യെ കണ്ടു. ഫാദർ ഏബ്രഹാം വർഗ്ഗീസിന് തായ്‌വഴിയിൽ ബന്ധമുള്ള ആളാണ്, സ്വദേശിയുമാണ്. നേരത്തെ ബഥനി ആശ്രമത്തിൽ ചേരാനുള്ള ആഗ്രഹം ഏബ്രഹാമച്ചനെ വർഗ്ഗീസ് പല പ്രാവശ്യം ധരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. അപ്പോഴൊക്കെ, ദൈവവിളിയെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ ചിന്തിക്കുവാനാണ് അച്ചൻ തന്റെ ബന്ധുവായ കുഞ്ഞു കുട്ടിയോടു ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ കഥാനായകൻ ആശ്രമസ്ഥനാകുവാനുള്ള ദൈവവിളിയെക്കുറിച്ച് പൂണ്ണബോധ്യത, രണ്ടുപേർക്കും ഇതിനോടകം ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഇപ്രാവശ്യവും വീട്ടിലെ വിഷമങ്ങളും എതിർപ്പുകളും ഏബ്രഹാമച്ചൻ കഥാനായകന്റെ മുമ്പിൽ നിരത്തിവയ്ക്കുകയും അവ ഒരു ബാധ്യത

യാകയില്ലേയെന്നു് ആരായുകയും ചെയ്തു. ഉടൻതന്നെ വർഗ്ഗീസ് പ്രതിവചിച്ചു. “ദൈവം വീട്ടുകാരെ നോക്കിക്കൊള്ളും.” വർഗ്ഗീസിനെ ആശ്രമത്തിൽ സ്വീകരിക്കണമെന്നു് ഏബ്രഹാമച്ചൻ നിശ്ചയിച്ചു. ആദ്യസ്വീകരണം സൃഷ്ടിരിയറുടെ അധികാരത്തിൽ പെട്ടതാണു്. എന്നാൽ ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ മേലധികാരിയെ പിന്നീടു വിവരം അറിയിച്ചാൽ മതി. പക്ഷേ വെണ്ണിക്കുള്ളതു വർഗ്ഗീസിനെ താമസിപ്പിക്കുക വീട്ടുകാരിൽനിന്നും ഇതര ബന്ധുക്കളിൽ നിന്നും ശല്യകാരണമാകുമെന്നറിയാമായിരുന്നതുകൊണ്ടു് ഏബ്രഹാമച്ചൻ അതിനു തുനിഞ്ഞില്ല. ആശ്രമപണി സംബന്ധിച്ചും മറ്റും ഏതാനും ആശ്രമ വൈദികർ അന്നു് നാലാഞ്ചിറ താമസിച്ചിരുന്നു. മാർ ഈവാനിയോസു് തിരുമേനി തിരുവനന്തപുരം ആസ്ഥാനമാക്കിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അതിനാൽ നാലാഞ്ചിറ ആശ്രമത്തിലേക്കു പോകുവാൻ ഏബ്രഹാമച്ചൻ വർഗ്ഗീസിനോടു് നിദ്ദേശിച്ചു. എന്നാൽ പോകുന്ന ദിവസം താൻ അറിയേണ്ടെന്നുകൂടി അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചു. കത്തുകുട്ടിക്കു് വഴിയാത്രയ്ക്കുള്ള പണം നല്ലകണമെന്നും കാര്യം രഹസ്യമായിരിക്കണമെന്നും കാണിച്ചു് ഏബ്രഹാമച്ചൻ പറയനോലിക്കൽ ഈറ്റച്ചുൺറ പേക്കു് ഒരു കത്തുകൊടുത്തയച്ചു.

1109 ഇടവത്തിലെ ആ ഞായറാഴ്ച ദിവസം വർഗ്ഗീസിന്റെ മനസ്സിൽ വിവിധ വികാരങ്ങൾ ഓളം തല്ലി. ദൈവത്തിലാശ്രയിച്ചുകൊണ്ടു് താൻ നാടും വീടും വിട്ടുപോകയാണു്. വീട്ടിലെ മുത്ത സന്താനമായ

താൻ മാതാപിതാക്കളുടെ അനുവാദമില്ലാതെ തന്നെ രഹസ്യമായി സ്ഥലം വിട്ടുകയാണു്. താൻ വീട്ടിൽ താമസിക്കുന്ന അപസാനത്തെ ദിനമാണെന്നു്. അന്നു വൈകുന്നേരം ഇളയസഹോദരങ്ങൾ കളിക്കുന്നതിനും അത്താഴം കഴിക്കുന്നതിനും കഞ്ഞുകുട്ടി അവരെ സഹായിച്ചു. അന്നുസന്ധ്യക്കു് സഹോദരങ്ങളെ പല പ്രാവശ്യം കഞ്ഞുകുട്ടി ചുംബിക്കുകയുണ്ടായി. പലപ്പോഴും കഞ്ഞുകുട്ടിയുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകിയിരുന്നു. പിറ്റേദിവസം പ്രഭാതമായി. ദിനചര്യകൾക്കുശേഷം കമ്മുധീരനായ ആ യുവാവു് യാത്രയ്ക്കു് ഒരുങ്ങി. “ഞാൻ ഇരവിപേരൂർ വരെ ചെന്നു് എഴുന്നള്ളുവാങ്ങട്ടെ.” എന്നു പറഞ്ഞു് കഞ്ഞുകുട്ടി വീട്ടിൽ നിന്നും ഇറങ്ങി. മൂന്നു പ്രാവശ്യം തിരികെ കയറി അമ്മയെ ആലിംഗനം ചെയ്യുകയും യാത്ര ചോദിക്കുകയും ചെയ്തു. മുൻപതിവിനു് വിപരീതമായ ഈ പ്രവർത്തനത്തിൽ അമ്മയ്ക്കു് സംശയം തോന്നാതിരുന്നില്ല. അയൽപക്കത്തു താമസിക്കുന്ന ബന്ധുമിത്രാദികളോടും കഞ്ഞുകുട്ടി യാത്ര ചോദിച്ചു. കടമാൻകുളത്തുള്ള പല കത്തോലിക്കരും കഞ്ഞുകുട്ടിയുടെ യാത്രയെക്കുറിച്ചു് അറിഞ്ഞിരുന്നു. പക്ഷേ അവരാരും ആ വിവരം പുറത്തുപറഞ്ഞില്ല.

വർഗ്ഗീസു് വീട്ടിൽ നിന്നും നേരെപോയതു് പുനരെകുഴപ്പെട്ടു് കോട്ടയം രൂപതാംഗമായി സേവനമനുഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ബഹു. എരണക്കലച്ചൻറെ വീട്ടിലേക്കാണ്. അവിടെ നിന്നും കഥാനായകൻ ഇരവിപേരൂർക്കു് പോയി അവിടെ ചിലരെയെല്ലാം കണ്ടതിനു

ശേഷം ആരാട്ടുപുഴ ചെന്ന് തിരുവനന്തപുരത്തേയ്ക്ക് യാത്രയായി.

രാത്രിയായിട്ടും മകൻ മടങ്ങിയെത്താഞ്ഞപ്പോൾ മാതാപിതാക്കന്മാർക്കു വിഷമമായി. ആ രാത്രിപിതാവ് ഇടിക്കുള നിദ്രാശ്മിതനായി കഴിച്ചുകൂട്ടി. നേരം വെള്ളകീറിയപ്പോൾ തന്നെ അദ്ദേഹം മകനെ അന്വേഷിച്ചിറങ്ങി. വഴിക്കു വെച്ച് അദ്ദേഹം പറയനോലിക്കൽ ഇഴപ്പച്ചനെ കണ്ടുമുട്ടി. കുഞ്ഞുകുട്ടി എവിടെ പോയിരിക്കുന്നുവെന്നറിയാമായിരുന്ന ഇഴപ്പച്ചൻ ഇടിക്കുളയെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്വേഷണത്തിൽ നിന്നും പിൻതിരിപ്പിക്കുന്നതിന് നയരൂപേണ ശ്രമിച്ചു. വറ്റിസിയന്റെ പിതാവ് കല്ലുപ്പാറയിലും സമീപസ്ഥലങ്ങളിലുമുള്ള ബന്ധുമിത്രാദികളോടൊന്നും മകനെക്കുറിച്ച് അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. കൃത്യമായി വിവരമറിയാമായിരുന്നവർ മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ മൗനം പുണ്ടു. ആ ദിവസങ്ങളിൽ ഇടിക്കുള അനുഭവിച്ച മനോവേദന വായനക്കാർ ഉൾഹരിച്ചുകൊള്ളുക. മകനെ അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം വെണ്ണിക്കുളം ബഥനി ആശ്രമത്തിലെത്തി ഏബ്രഹാമച്ചനെ കണ്ടു. ആ പിതാവ് നിരലകണ്ണനായി ഏബ്രഹാമച്ചനോടു പറഞ്ഞു. “കുഞ്ഞുകുട്ടിയെ കാണുന്നില്ല. തികളാഴ്ശ്ശി രാവിലെ വീട്ടിൽ നിന്നും പോയി. തള്ളയുടെ വീട്ടിലാണെന്നു വിചാരിച്ചു. പക്ഷേ അവിടെ തിരക്കിയപ്പോൾ അവിടെ ചെന്നില്ലെന്നറിഞ്ഞു. അച്ചൻ വല്ല തുമാറിയാമോ.” ഏബ്രഹാമച്ചന്റെ മറുപടി “കറെ ദിവസം മുമ്പ് ഇവിടെ വന്നു. ആശ്രമത്തിൽ ചേരണം

എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞു. പിന്നെ ഇവിടെ വന്നില്ല. തിരുവനന്തപുരത്തു ചെന്നിട്ടുണ്ടോയെന്നു ഞാൻ എഴുതി ചോദിക്കാം.” വാക്കുപാലിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഏബ്രഹാം മച്ചൻ തിരുവനന്തപുരത്തിനെഴുതി. ആ എഴുത്തിനു മറുപടി ലഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ വറുഗീസ് തിരുവനന്തപുരം ആശ്രമത്തിലെത്തിയിട്ടുള്ള വിവരം വീട്ടിലറിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിരുന്നു.

ആറാട്ടുപുഴനിന്നും യാത്രതിരിച്ചു വർഗ്ഗീസ് നാലാഞ്ചിറ ആശ്രമത്തിൽ ഉച്ചകഴിഞ്ഞെത്തി. അവിടെയുള്ള എല്ലാ വൈദികർക്കും സാധുക്കൾക്കും ഈ യുവാവു സുപരിചിതനാണല്ലോ. അവർ അദ്ദേഹത്തെ സസന്തോഷം സ്വാഗതംചെയ്തു. കാക്കനാട്ടിൽ അവിരാച്ചന്റെ മകൻ സാധു കോശി (ഫാദർ കോശി ഒ. ഐ. സി.) ആശ്രമത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. കഞ്ഞുകുട്ടി അദ്ദേഹത്തോടു റഫസ്യുമായി പറഞ്ഞു. ‘ഞാൻ വീട്ടിൽ ആരെയും അറിയിക്കാതെയാണു പോന്നിരിക്കുന്നതു.’ ‘സാരമില്ല’—അദ്ദേഹം പ്രതിവചിച്ചു. പിറേറ്റി വസന്തന്നെ അദ്ദേഹം കഥാനായകന്റെ പിതാവായ തങ്ങളുത്തിൽ ഇടിക്കുളയ്ക്കു ഇപ്രകാരമൊരു കത്തയച്ചു. “പ്രിയ കുട്ടിങ്ങളീ യൻ അറിയുവാൻ, നമ്മുടെ കഞ്ഞുകുട്ടി സസുഖം ഇവിടെ വന്നുചേർന്നു. നിങ്ങളാരും വിഷമിക്കേണ്ട. തിരുവനന്തപുരത്തുള്ള ബഥനിആശ്രമത്തിൽ ഞങ്ങളോടുകൂടി സുഖമായി കഴിയുന്നു. നിങ്ങൾ എല്ലാവർക്കും വേണ്ടി ഞങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.”

മകനെക്കുറിച്ചും മകൻ മുഖേന വീടിന്റെ ഭാവിയിലേക്കുറിച്ചും താൻ കെട്ടിപ്പടുത്തിരുന്ന ആശാസനങ്ങൾ

ഉള്ളൊരു അടിയോടെ തകന്നു തരിപ്പണമായതുപോലെ
 ഇടിക്കുളയ്ക്കു തോന്നി. പ്രസ്തുത കത്തു കിട്ടിയപ്പോൾ
 മകനെ തിരികെക്കൊണ്ടുവരുന്നതിനു് അദ്ദേഹം ഉടൻ
 തന്നെ യാത്രയായി. തിരുവനന്തപുരത്തു ചെന്നപ്പോൾ
 കുഞ്ഞുകുട്ടി ധ്യാനത്തിൽ പ്രവേശിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു.
 മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനി അപ്പോൾ ആശ്രമ
 ത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. തിരുമേനിതന്നെ കുഞ്ഞുകുട്ടിയെ
 ഇടിക്കുളയുടെ അടുത്തു കൊണ്ടുചെന്നു പറഞ്ഞു: “മകൻ
 ഇതാ, നില്ക്കുന്നു. വരമെങ്കിൽ വിളിച്ചുകൊണ്ടുപൊ
 യ്ക്കാളുളു” അപ്പന്റെയും മകന്റെയും കണ്ണുകൾ തമ്മി
 ലിടഞ്ഞു. ആ നാലു നയനങ്ങൾ വാചാലങ്ങളായിരുന്നു.
 വിവിധ വികാരങ്ങൾ ആ കണ്ണുകളിൽ പ്രകടമായിരുന്നു.
 വളരെ ശാന്തമായി സങ്കടം ധ്വനിപ്പിക്കുന്ന രൂപത്തിൽ
 അപ്പൻ മകനോടുപറഞ്ഞു. “മോനെ, നമുക്കു പോകാം.”
 ഒരക്ഷരംപോലും പ്രതിവചിക്കാതെ അല്പസമയം കഴി
 ഞ്ഞപ്പോൾ മകൻ മൗനമായി ആശ്രമാന്തർഭാഗത്തേക്കു
 തിരോധാനം ചെയ്തു.

കോപിഷ്ഠനായ ഇടിക്കുളു നാട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തി.
 എത്ര ബുദ്ധിമുട്ടിയായാലും കുഞ്ഞുകുട്ടിയെ ആശ്രമത്തിൽ
 നിന്നും ഇറക്കിക്കൊണ്ടുവരണമെന്നുതന്നെ അദ്ദേഹം
 തീരുമാനിച്ചു. വേദന തിന്നുകൊണ്ടു് ആ പിതാവു്
 തന്റെ മാതൃലനായ കുരുവിള മാമ്മനേയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു്
 വീണ്ടും തിരുവനന്തപുരം ആശ്രമത്തിലെത്തി. വേണ്ടി
 വന്നാൽ ബലമായിട്ടുതന്നെ കുഞ്ഞുകുട്ടിയെ പിടിച്ചു
 കൊണ്ടുപോകാൻ വേണ്ടിയാണു് ഇത്തവണത്തെ പുറ

പ്പാട്. വളരെനേരം കാത്തുനിന്നിട്ടുപോലും കുഞ്ഞുകുട്ടിയെ കാണാൻ സാധിക്കാത്തതിൽ കോപംപൂണ്ടു ക്രിമിനൽ കേസ് കൊടുത്തുകൊടുത്തയാമെന്നു പറഞ്ഞു കരുവിള മാമ്മൻ പുറത്തിറങ്ങി. ഇടിക്കുള്ള ക്ഷമയോടുകൂടെ അവിടെ കാത്തിരുന്നു. കുറെ കഴിഞ്ഞു സാധു കോശിയാൽ അനുഗതനായി കുഞ്ഞുകുട്ടി പുറത്തുവന്നു. എന്നാൽ അപ്പനും മകനും പരസ്പരം സംസാരിച്ചില്ല കുറച്ചുനേരം അവിടെ നിന്നതിനുശേഷം മകൻ ആശ്രമാന്തർഭാഗത്തേയ്ക്കു പോയി. അപ്പനും കരുവിള മാമ്മനും നേരെ പട്ടണത്തിലേയ്ക്കാണ് പോയതു്. കരുവിള മാമ്മൻ തന്റെ അടുത്ത ബന്ധുവായ ഒരു നിയമപണ്ഡിതനെ കണ്ടു നിയമോപദേശം ആരാഞ്ഞു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “പോലീസ് ബന്തവസ്സിൽ മൈനറായ കുഞ്ഞുകുട്ടിയെ കൊണ്ടുതരാം. എന്നാൽ പിന്നീടു കുഞ്ഞുകുട്ടി പോയാൽ നിങ്ങൾ എന്തുചെയ്യും? അതുകൊണ്ടു് ഇതു് ദൈവവിളിയാണ്. അതുപോലെ നടക്കട്ടെ.” അദ്ദേഹം നല്ലിയ സമാധാനം അവരുടെ ഹൃദയത്തെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തിയില്ലെങ്കിലും നിയമരീत्या ശരിയാണെന്നു ബോധ്യപ്പെടുത്തിനാൽ അവർ വിഷമത്തോടെ നാട്ടിലേക്കുമടങ്ങി.

അദ്ധ്യായം അഞ്ച്

പ്രതീക്ഷകൾ പൂവണിയുന്നു

മാതൃകായോഗ്യനായ ഒരു സന്യാസാത്മിയായി ബ്രദർ വർഗ്ഗീസ് നാലാഞ്ചിറ ആശ്രമത്തിൽ താമസിച്ചു. ലൗകികബന്ധങ്ങളുടെ നൂലാമാലകളിൽ നിന്നെല്ലാം വിമുക്തനായി, സ്വജീവിതം ക്രിസ്തുനാഥനുവേണ്ടി ഹോമിക്കാനുള്ള ഒരു യാഗവസ്തുവായി കണക്കിലെടുത്ത ഈ യുവസന്യാസി ആശ്രമനിയമങ്ങൾ അക്ഷരശ്ലാഃ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിൽ ദത്താവധാനനായിരുന്നു. ആശ്രമാധിപകാരികൾ നിദ്ദേശിക്കുന്ന ഏതു ജോലിയും സസന്തോഷം നിറവേറുന്നതിൽ അദ്ദേഹം ഉത്സുകനായിരുന്നു. ആദ്ധ്യാത്മികമായി കരുതുന്ന ഒരു ജീവിതത്തിന് അടിത്തറ പാവുകയാണ് ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ കഥാനായകൻ ചെയ്തത്. സ്വജീവിതത്തിലെ ഓരോ നിമിഷവും സ്വർഗ്ഗീയമായ ഒരു ദാനമാണെന്നും ആ ദാനത്തിന് സ്വജീവിതംവഴി തന്നെ ദൈവത്തിന് നന്ദി പ്രകടിപ്പിക്കേണ്ടതാണെന്നുമുള്ള ബോധം ഈ സന്യാ

സാത്മിയിൽ എപ്പോഴും ഉണ്ടായിരുന്നു. തന്റെ സന്യാസജീവിതത്തിന് വീട്ടുകാരിൽ നിന്നു ഇനിയും പ്രതിബന്ധങ്ങൾ ഉള്ളവായേക്കുമോ എന്ന് കഥാനായകൻ ആശങ്കിച്ചിട്ടുണ്ട്. വീട്ടുകാരുടെ മനോഭാവത്തിനു മാറ്റം വരുന്നതിന് അദ്ദേഹം മനമുരുകി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. സകലതും ദൈവഹിതത്തിന് ബ്രദർ വർഗ്ഗീസ് സമർപ്പിച്ചു.

ബ്രദർ വർഗ്ഗീസ് നാലാഞ്ചിറ എത്തി മൂന്നു നാലു മാസം കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും വെണ്ണിക്കുളം ആശ്രമത്തിലുണ്ടായിരുന്ന എല്ലാവരും നാലാഞ്ചിറ ആശ്രമത്തിൽ താമസമായി. ആശ്രമത്തിന്റെ പുരോഗതിക്കു വേണ്ടിയുള്ള നടപടികളുമായി ഫാദർ ജോഷ്വാ ആശ്രമസൂപ്പീരിയറും, ഫാദർ ജോൺ നോവീസ് മാസ്റ്ററുമായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. 1933 നവംബർ 21-ാം തീയതി ബ്രദർ വർഗ്ഗീസ് മറ്റു ആറു പേരോടുകൂടെ നവശിഷ്യപദത്തിൽ (നൊവീഷ്യൂറു്) പ്രവേശിച്ചു. അന്ന് ആശ്രമസൂപ്പീരിയറായിരുന്ന ഫാദർ ജോഷ്വാ നമ്മുടെ കഥാനായകനെക്കുറിച്ച് ഈ ഗ്രന്ഥകാരനെ ഇപ്രകാരം അറിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. “സഹോദരന്മാർക്കു് എല്ലാ വിധത്തിലും അദ്ദേഹം ഒരു ഉത്തമമാതൃകയായിരുന്നു. ദൈനംദിനം ആദ്ധ്യാത്മികതയിലും പുണ്യത്തിലും അദ്ദേഹം അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചുവന്നു. പ്രാർത്ഥനാചൈതന്യത്തിലും അനുസരണത്തിലും ത്യാഗസന്നദ്ധമായ പരസ്നേഹത്തിലും അദ്ദേഹം കൂട്ടുനവശിഷ്യരെ അതിശയിച്ചിരുന്നു എന്ന് അനുഭവസ്ഥർ സാക്ഷിക്കുന്നു.” ബ്രദർ വർഗ്ഗീസിന്റെ

നവശിഷ്യപദഘട്ടത്തെക്കുറിച്ച് നോവീസ് മാസ്റ്ററായി
രുന്ന ഫാദർ ജോൺ ഒ. ഐ. സി. ഈ ഗ്രന്ഥകർത്താ
വിന് എഴുതിയിട്ടുള്ള കത്തു് അതേ പടി ഇവിടെ
ഉദ്ധരിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

“ബ്രദർ നോവീഷ്യേറ്റുകാലത്തു് ഒരു മാതൃകാ
നോവീസായിത്തന്നെ ജീവിച്ചു. അതിനാൽ നോവീസ്
മാസ്റ്ററെന്ന നിലയിൽ എന്റെ കൃത്യനിർവ്വഹണത്തിൽ
ബ്രദർ ബനഡിക്ട് വളരെ സഹായമായിരുന്നു.”

“സഹനവശിഷ്യരെ സഹായിക്കാനും ശുശ്രൂഷി
ക്കാനും കൂടുതലായ താല്പര്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നു.
വസ്രുങ്ങർ പൊതുവിൽ അലക്കുമ്പോൾ ഏറ്റവും മോശ
മായതൊക്കെ അലക്കുന്നതായിരുന്നു ബനഡിക്ടിനീഷ്യം.”

“രാത്രിയിൽ തന്നിയെ പുറത്തിറങ്ങി വല്ലതും ചെയ്യ
ുന്നതിനു് പേടിയായിരുന്നതുമിമിത്തം കൂട്ടുകൂടിയേ പു
ത്തിറങ്ങിയിരുന്നുള്ളൂ. എങ്കിലും അപ്പോഴത്തെ ദുഃഖ
മനോചരണത്തിൽ വലിയ നിഷ്ഠവച്ചിരുന്നു. വിശുദ്ധ
കർബാനയുടെ സന്നിധിയിൽ സമയം ചെലവിടുവാൻ
കിട്ടിയിരുന്ന സമയമൊക്കെയും അതിനായി നന്നായി
വിനിയോഗിച്ചിരുന്നു.”

“ഭക്ഷണസമയത്തു് രുചികരമായ പദാർത്ഥങ്ങൾ
ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽ, (വിശേഷിച്ചു് പെരുന്നാൾ ദിവ
സങ്ങളിൽ) വലിയ ആശാനിഗ്രഹം പാലിച്ചിരുന്നു.

“ലോകത്തെ മുഴുവൻ ഒരു മഹാകടുബമായി ഭരി
ച്ചതിന്റെ ഫലമായി ഒരു പൊതുഭാഷ എല്ലാവർക്കും

കൂടി ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്ന് ബ്രദറിന് അഭിപ്രായമുണ്ടായിരുന്നു. തൽഫലമായി എസ്റ്റിരാൻറോ ഭാഷാപഠിക്കുവാൻ ഉത്സാഹിച്ചിരുന്നു.

“വസ്തുവകകളോടുള്ള നിർമ്മതനിമിത്തം ഏറ്റവും മോശമായ സാധനങ്ങളാണ് ബ്രദർ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. വസ്ത്രധാരണത്തിൽ ഇത് പ്രത്യേകം ദൃശ്യമായിരുന്നു. മറുത്തവർക്ക് അസഹ്യതയ്ക്കു പോലും ഇത് ചിലപ്പോൾ ഇടയാക്കിയിരുന്നു.”

“സപരശ്രമായ ഒരു ചിന്താഗതി എന്നും ഉണ്ടായിരുന്നു തൽഫലമായി ആശ്രമസ്ഥരും മാർ ഈവാനിയോസ് പിതാവുമായി ഉണ്ടായ ചില അഭിപ്രായഭിന്നതകളിൽ ഒരുവക ഒരാപ്പെട്ട നിലയാണ് ബ്രദർ പിന്നീടുള്ള കാലങ്ങളിൽ അവലംബിച്ചിരുന്നത്.”

ബ്രദറിന് രാത്രിയിൽ തനിയെ ഇറങ്ങി നടക്കുവാൻ ഭയമായിരുന്നു എന്ന് നോവീസ് മാസ്റ്ററായിരുന്ന ബ. ജോണച്ചന്റെ കത്തിൽ നാം കണ്ടുവല്ലോ. പക്ഷേ, ആ ഭയം നോവീഷ്യൂറു കാലത്തുതന്നെ വിട്ടുപോയി. അതിനു തക്ക ഒരു ചെറുസംഭവം ഉണ്ടായി. അക്കാലത്തു ആശ്രമസ്ഥർ കളിക്കുവാൻ പോയിരുന്നത് നാലാഞ്ചിറ ആശ്രമത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറേ ചുരുവിൽ വയലിൽ കഴിച്ച ഒരു കിണറുകരയായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം കളികഴിഞ്ഞു ബ്രദർ തന്റെ കൊന്ത അവിടെ മറന്നിട്ടുപോയി. രാത്രി അത്താഴംഉണ്ടാകഴിഞ്ഞുള്ള ഉല്ലാസസമയത്തു കൊന്തയുടെ കാര്യം ബ്രദർ നോവീസ് മാസ്റ്ററെ അറിയിച്ചു. പോയി എടുത്തുകൊണ്ടുവരുന്നവൻ

ബ. ജോണച്ചൻ നിദ്ദേശിച്ചു. ബ്രദറിനു പോകുവാൻ ഭയമായി. കൂടെ ആരെങ്കിലും അയക്കുമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷയിൽ ഇറങ്ങി തിരിച്ചു. ഭയമുണ്ടായിരുന്നിട്ടും പോയി കൊന്തയെടുത്തു. കൂടെ ആരുമില്ലായിരുന്നു. അന്നുമുതൽ രാത്രിയിൽ തനിയെ പുറത്തിറങ്ങുവാനുള്ള ഭയം പൂണ്ണമായി മാറി.

ബ്രദർ തന്റെ നൊവീഷ്യേറ്ററുകാലം സ്തുത്യർഹമായി കഴിച്ചു. താല്പാലിക വ്രതവാശാനത്തിനുള്ള സമയമായി. തിരുവല്ലായിൽ ഒരു ആശ്രമം തുടങ്ങുവാനുള്ള സന്യാസസമൂഹത്തിന്റെ ശ്രമങ്ങൾ ഫലവത്തായിത്തീർന്നു വേളയാണു്. തിരുവനന്തപുരം ആശ്രമത്തിൽ നിന്നു് ആറുപേർ തിരുവല്ലയിലേക്കു യാത്രയായി. അവരോടുകൂടി ബ്രദർ വറുഗീസിനേയും മാർ ഇഴവാനിയോസു് തിരുമേനി വീട്ടിലേക്കയച്ചു. “കൊച്ചനെക്കൊണ്ടു് വ്രതം ചെയ്യിപ്പിച്ചാൽ വീട്ടുകാരുടെ ശല്യം മേലാൽ ഉണ്ടാകും. അതുകൊണ്ടു് വീട്ടുകാരുടെ സമ്മതം എഴുതി വാങ്ങിക്കൊണ്ടുവരണം. അല്ലെങ്കിൽ വരണ്ടാ” എന്ന കല്പനയാണു് മാർ ഇഴവാനിയോസു് തിരുമേനിയിൽ നിന്നും ഉണ്ടായതു്. ആശ്രമവൈദികർ ഇതിനോടു അനുകൂലിക്കാതെ തിരുമേനിയോടു നിർബന്ധിച്ചിട്ടും അദ്ദേഹം സമ്മതിച്ചില്ല. അതിനാൽ ബ്രദർ വറുഗീസിനെക്കൂടി അവർകൂടെ കൊണ്ടുപോയി. തിരുവല്ലായിൽ നിന്നും ഒരാളെകൂടി ഏബ്രഹാമച്ചൻ ബ്രദറിനെ വീട്ടിലേക്കയച്ചു. മകൻ വീട്ടിലെത്തിയപ്പോൾ മാതാപിതാക്കൾക്കു് ഉണ്ടായ സന്തോഷം ഉഴഹിക്കുക

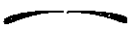
യാണുത്തമം. വിവരങ്ങളറിഞ്ഞപ്പോൾ അവർ കൂടുതൽ സന്തോഷിച്ചു. സമ്മതമെഴുതിക്കൊടുക്കാതിരുന്നാൽ മതിയല്ലോ, മകനെ തങ്ങൾക്ക് നഷ്ടപ്പെടുകയില്ലല്ലോ, എന്നായി അവരുടെ ചിന്ത. ഓരോ ഒഴിവുകഴിവുകൾ പഠഞ്ഞു സമ്മതമെഴുതിക്കൊടുക്കാതെ അവർ ദിവസങ്ങൾ മുനോട്ടു തള്ളിനീക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഇത്രയധികം പ്രയാസങ്ങളനുഭവിച്ച് താൻ തെരഞ്ഞെടുത്ത ജീവിതാവസ്ഥയിൽ മുനോട്ടു പോകുന്നതിനു വേണ്ട സഹായാനുക്രമങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ബ്രദർ ഹൃദയമുരുകി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. തിരുവല്ലായിലുണ്ടായിരുന്ന ആശ്രമവൈദികരെ ബ്രദർ കൂടെക്കൂടെ സന്ദർശിച്ചു പോന്നു. ഒരാഴ്ചകഴിഞ്ഞപ്പോൾ മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനി മൈലപ്രായിൽ ഉണ്ടെന്നറിഞ്ഞു് രൈഴത്തു മായി ബ. ഏബ്രഹാമച്ചൻ ബ്രദറിനെ അങ്ങോട്ടയച്ചു. എന്നിട്ടും തിരുമേനി സമ്മതിച്ചില്ല. തദനന്തരം ബ. ഏബ്രഹാമച്ചൻ മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിക്ക് ഇപ്രകാരം എഴുതി അയച്ചു. “അങ്ങനെയെങ്കിൽ വീട്ടുകാരുടെ സമ്മതംവാങ്ങി കൊച്ചൻ വരിക സാദ്ധ്യമല്ല. അതുകൊണ്ടു് ഞങ്ങൾ തിരുവല്ലായിൽ കൊച്ചനെ സ്വീകരിക്കുവാൻ പോകയാണു്.” “കൊച്ചനെ തിരുവനന്തപുരത്തേയ്ക്കു് അയച്ചേക്കുക” എന്നു കാണിച്ച് മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയുടെ മറുപടി ഏബ്രഹാമച്ചനു കിട്ടി. പക്ഷേ, അപ്പോഴേക്കും ബ്രദർ പലവിധ ശ്രമങ്ങൾ നടത്തി അപ്പന്റെ സമ്മതപത്രം വാങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. സസന്തോഷം അദ്ദേഹം തിരുവനന്തപുരത്തേക്കു യാത്രയായി.

1935 ഓഗസ്റ്റ് 15-ാം തീയതി ബ്രദർ വർഗ്ഗീസ്, ബനഡിക്ട് എന്ന പേരു സ്വീകരിച്ച സന്യാസജീവിതത്തിലെ തദ്ദേശപ്രതവാദാനം നടത്തി. മാർ ഈവാ നിയോസ് തിരുമേനിയായാണ് കാർമ്മികനായിരുന്നത്. മറ്റുള്ള അഞ്ചുപേർ നേരത്തെ പ്രതവാദാനം ചെയ്ത കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ബനഡിക്ട് എന്ന പേരു മേലധികാരികളാണ് അദ്ദേഹത്തിനു നൽകിയത്. അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവൻ എന്നാണ് ഈ പദത്തിന്റെ അർത്ഥം. കഥാനായകനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എത്രയോ അനപര്യായ നാമം!

റവ. ഫാ. ജോഷ്യാ ഒ. ഐ. സി. ഈ ഗ്രന്ഥകർത്താവിനെഴുതിയ കത്തിലെ ഒരു ഭാഗം ഉദ്ധരിച്ചുകൊള്ളുന്നു. “ഏവർക്കും തൃപ്തികരമാവണം നവശിഷ്യകാലം കഴിച്ചുകൂട്ടിയ ബ്രദർ വർഗ്ഗീസിന് പ്രതാനുഷ്ഠാനത്തിനു മുമ്പ് സ്വന്തക്കാരിൽ നിന്ന് ശക്തിയായ എതിർപ്പിനെ വീണ്ടും നേരിടേണ്ടിവന്നു. ആശ്രമാധികാരികളെയും ഇത് തെല്ലൊന്നും അമ്പരപ്പിക്കാതിരുന്നില്ല. എങ്കിലും ദൈവത്തിന്റെ പ്രത്യേകപരിപാലനയിൽ, സൂര്യപ്രകാശത്തിൽ മഞ്ഞുതുള്ളികൾ കണക്കെ യഥാസമയം പ്രതിബന്ധങ്ങളെല്ലാം അപ്രത്യക്ഷമായി. ബ്രദർ വർഗ്ഗീസ് തന്നെ മുഴുവനായി ദൈവത്തിനു സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, ബ്രദർ ബനഡിക്ടായി പ്രതമെടുത്തു. ഇതും പര്യന്തമുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തെപ്പറ്റി, പ്രതിബന്ധങ്ങളെ നേരിടുന്നതിൽ അദ്ദേഹം പ്രദർശിപ്പിച്ച ആത്മയൈര്യവും നിശ്ചയദാർഢ്യവും അതിസ്വാഭാവികമായിരുന്നുവെന്ന് ചുരുക്കിപ്പറയുവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ.

ബ്രദർ ബനഡിക്ടിന്റെ സന്യാസവ്രതവാദാനന്തരമെങ്കിലും ചാർച്ചക്കാരിൽ നിന്നും ബന്ധുക്കളിൽ നിന്നും ഉള്ള എതിർപ്പിന്റെ ശക്തി കുറഞ്ഞു. ലൗകികബന്ധങ്ങളുടെ നൂലാമാലകളിൽ നിന്നും ബ്രദർ സ്വതന്ത്രനായ തുപോലെ കാണപ്പെട്ടു. ഏറെ താമസിയാതെ ബ്രദർ ബനഡിക്ട് സെൻറ് അലോഷ്യസ് പെററി സെമിനാരിയിൽ ചേർന്നു പഠനമാരംഭിച്ചു. പഠനത്തിൽ സ്വതന്ത്രവേ സമർത്ഥനായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന് ലത്തീനും സുറിയാനിയും ഹൃദിസ്ഥമാക്കാൻ അധികസമയം വേണ്ടിവന്നില്ല. പെററി സെമിനാരി ജീവിതത്തിന്റെ അവസാനഘട്ടത്തിൽ കൂടുപഠിതാക്കളെ സുറിയാനി പഠിപ്പിച്ചതും ബ്രദർ ബനഡിക്ട് ആയിരുന്നു എന്നുള്ളത് പ്രത്യേകം സ്മരണയുതമത്രെ.”

അന്ന് പെററി സെമിനാരി പഴയ പട്ടണത്തിൽ സമീപം നിർമ്മിതമായ ഒരു ഷെഡ്ഡിലായിരുന്നു നടത്തിയിരുന്നത്. റവ. ഡോ. മാത്യു പോത്തനാമൂഴി (ഇന്നത്തെ കോതമംഗലം മെത്രാൻ തിരുമേനി) റെക്ടറും റവ. ഫാ. മാത്യു ചേന്നാട്ട് വൈസ് റെക്ടറുമായിരുന്നു. ബ്രദർ ബനഡിക്ട് നാലാഞ്ചിറ ആശ്രമത്തിൽ നിന്ന് പഠനദിവസങ്ങളിലെല്ലാം രാവിലെ പട്ടത്തേക്കു നടന്നുവരുകയും വൈകിട്ട് ക്ലാസ്സുകൾ കഴിഞ്ഞു നടന്നുതന്നെ മടങ്ങിപ്പോവുകയുമായിരുന്നു പതിവ്. രണ്ടു വർഷത്തെ കോഴ്സ് അദ്ദേഹം ഒരു വർഷം കൈകാര്യം ചെയ്തു പഠിച്ചു തീർത്തു.

അദ്ധ്യായം ആറു്

കാൻഡി സെമിനാരിയിൽ

ചെററി സെമിനാരി പഠനത്തിനുശേഷം സിലോണിലെ സുപ്രസിദ്ധമായ കാൻഡി സെമിനാരിയിലേക്കു് സാധുബനഡിക്തു് ഉപരിപഠനാർത്ഥം അയയ്ക്കപ്പെട്ടു. തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപതയിലെ ഒരു വൈദികനായ വെരി. റവ. ഫാ. സേവ്യർ തൊയപ്പള്ളി ഒന്നിച്ചാണു് സാധു ബനഡിക്തു് കാൻഡിയിലേക്കു പോയതു്. ബഹു. തൊയപ്പള്ളി അച്ചൻ ഈ ഗ്രന്ഥകാരനൈഴതിയ കത്തിൽ നിന്നു് ഒരു ഭാഗം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

“1937 അവസാനം തത്പശാസ്ത്രപഠനം പൂർത്തിയാക്കി നാട്ടിൽ വന്ന ഇടയ്ക്കാണു് കാവിവസ്ത്രധാരിയും “ഹോച്ചിമിൻ” സാമ്പിൾ താടിക്കാരനുമായ സാധു ബനഡിക്തിനെ ആദ്യമായി പട്ടം അരമനയിൽവെച്ചു് പരിചയപ്പെട്ടുക. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൗമ്യതയും, സ്നേഹമ

യമായ ചെരുമാറവും, സുസ്തേരവദനവും എന്നെ വളരെ ആകർഷിക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മദസ്ത്രീതം കേവലം സപാഭാവികമായിരുന്നു.

1938 ജനുവരിയിൽ ഞാൻ കാൻഡിയിലേക്കു തിരിച്ചുപോകുന്നതിനുള്ള സമയം അടുത്തപ്പോൾ, സാധു ബനഡിക്ടും വൈദിക പഠനത്തിനായി അങ്ങോട്ടു വരുന്നുണ്ടെന്നുകേട്ടു. തിരുവല്ലാരൂപതയിലെ ബ. ജോൺ കുന്നത്തച്ചനും ഒരു ചെയിബിനായി നാട്ടിൽ വന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ ഒന്നിച്ചു പോകാനാണ് പ്ലാനിട്ടിരുന്നത്. നിശ്ചിത ദിവസം ഞങ്ങളോടൊത്തു സാധു ബനഡിക്ടും യാത്രയായി. ട്രെയിനിൽ വെച്ച് തണുപ്പിനെ അല്പം അകാറിനിർത്തുന്നതിനു്, ബ. കുന്നത്തച്ചനും ഞാനും കാച്ചൊന്നു പുകവലിയെ ആശ്രയിച്ചപ്പോൾ സാധു ബനഡിക്ട് കൊന്ത എടുത്തു ജപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത് ഇന്നലത്തെപ്പോലെ ഞാൻ സ്മരിച്ചുപോകയാണ്.”

ബ്രദർ ബനഡിക്ടിന്റെ കാൻഡി സെമിനാരി ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് ആണ്ടു്, മാസം, തീയതി എന്നീ കണക്കിൽ വിവരിക്കുവാനുള്ള വസ്തുതകളൊന്നും ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ ലഭിച്ചിട്ടില്ല. അക്കാലത്തു് കാൻഡി സെമിനാരിയിൽ പഠിച്ചു് ഇന്നു് തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപതയിലും തിരുവല്ലാ രൂപതയിലും സേവനമനുഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചില ബ. വൈദികരിൽനിന്നും ലഭിച്ചിട്ടുള്ള പൊതുവായ വസ്തുതകളാണ് ഈ അദ്ധ്യായത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം.

ബ്രദർ ബനഡിക്ട് കാൻഡിയിൽ ചെന്നപ്പോൾ തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപതയിൽ നിന്നു് ആദ്യ ബ്രദേ

ഴ്സം അവിടെ പഠിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഇൻഡ്യയിൽ
 അന്നുണ്ടായിരുന്ന പല രൂപതകളിൽ നിന്നും ശൈമാഗ്ല
 ന്മാർ അവിടെ അദ്ധ്യയനം നടത്തിയിരുന്നു. മൊറീ
 ഷ്യസിൽനിന്നും രണ്ടുപേർ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈശോ
 സഭാംഗങ്ങളും കാൻഡിയിലുള്ള ബനഡിക്ടയിൻ ആശ്ര
 മാംഗങ്ങളും കാൻഡി സെമിനാരിയിൽ മുൻപേമുതൽ
 പഠിച്ചിരുന്നെങ്കിലും ഒരു ഇൻഡ്യൻ സന്യാസസഭയിലെ
 അംഗം ആദ്യമായിട്ടാണ് അവിടെ ചേർന്ന് പഠിക്കുവാൻ
 ആരംഭിച്ചത്. ബ്രദർ ബനഡിക്ടായിരുന്നു ആ ഇൻ
 ഡ്യൻ സന്യാസി. കാൻഡിയിലെത്തിക്കഴിഞ്ഞു ബ്രദർ
 മീശയും കാവിവസ്രുവും മാറി. വൈദികവിദ്യാർത്ഥി
 കളുടെ വേഷമായിരുന്ന വെള്ളജോഹധരിച്ചു. പക്ഷേ
 വെള്ളജോഹയുടെ പുറത്തു ബഥനിസന്യാസികൾ ഉപ
 യോഗിക്കുന്ന തടിക്കരിശു് ഒരു കറുത്ത ചരടിൽ ബന്ധി
 ച്ചു ധരിച്ചുപോന്നു. പലരും അതിനെ സംബന്ധിച്ചു്
 വിമർശനങ്ങൾ നടത്തിയപ്പോൾ ബ്രദർ ബനഡി
 ക്ടിന്റെ സുഹൃത്തുക്കളിൽ ചിലർ അദ്ദേഹത്തെ ഉപദേ
 ശിച്ചു, കരിശു് ജോഹയുടെ അകത്തു് ധരിക്കുന്നതിന്.
 ബ. റെക്ടറച്ചനും അതിൽ എതിരില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ
 ബ്രദർ ബനഡിക്ടാകട്ടെ, കരിശു വെളിയിൽ ധരിക്ക
 ന്നതു് അഭിമാനമായും ദൈവകാശമായുമാണ് പരിഗണി
 ച്ചതു്. തൽഫലമായി കൂട്ടുകാർ അദ്ദേഹത്തെ ബ്രദർ
 മൿ (Brother Monk-സന്യാസസഹോദരൻ) എന്നും
 പ്രഘസറന്മാർ **Wooden Bishop** എന്നും തമാശയായി
 വിളിച്ചിരുന്നു.

എല്ലാക്കാര്യങ്ങളിലും സെമിനാരിയിലെ ശൈമാ
 ഗ്ലന്മാരുമായി ഒന്നിച്ചു സഹകരിച്ചുകൊണ്ടാണ് ബ്രദർ

ബനഡിക്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സെമിനാരിജീവിതം ആരംഭിച്ചത്. സാധാരണഗതിയിൽ മലയാളികൾ സെമിനാരിയിൽ ചെന്നാൽ, ഇംഗ്ലീഷ് സംസാരിക്കുന്നതിനുള്ള പരിചയക്കുറവുകൊണ്ടോ, ലജ്ജ കൊണ്ടോ ഉച്ചാരണരീതിയിൽ വന്നേക്കാവുന്ന അപാകതകളെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയം കൊണ്ടോ ഇതരസ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നും എത്തിയിട്ടുള്ള ശൈശ്വാനുഭവമായും സെമിനാരിയിലെ വൈദികരുമായും ഒരു മാസമെങ്കിലും കഴിഞ്ഞേ സ്വതന്ത്രമായി സംസാരിക്കുകയും ഇടപെടുകയും ചെയ്തിരുന്നുള്ളൂ. നവാഗതരായ മലയാളികളുടെ ഇടപെടൽ പരധി, കുറച്ചുകാലത്തേയ്ക്കെങ്കിലും മലയാളികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അവർ തെക്കിനിറുത്തിയിരുന്നു. എന്നാൽ ബ്രദർ ബനഡിക്ടുകളെ സെമിനാരിയിൽ എത്തിയ ദിവസം മുതൽ പുതിയ പുതിയ ആളുകളെ കണ്ട് പരിചയപ്പെടുന്നതിൽ പ്രത്യേകതരമായ ഔത്സുക്യവും നിപുണതയും പ്രകടിപ്പിച്ചുപോന്നു. വിനോദസമയങ്ങളിൽ യാതൊരു വ്യത്യാസവും കൂടാതെ എല്ലാവരുമായി സ്നേഹമസ്തുണമായ രീതിയിൽ ഇടപെടുക, പല കാര്യങ്ങൾ അവരോട് ചോദിച്ചു ഗ്രഹിക്കുക, അതിരൂപതയേയും കേരളത്തെപ്പറ്റിയും തനിക്കു അറിവുള്ള കാര്യങ്ങൾ അവരെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുക, എന്നിവയിൽ ബ്രദർ തല്പരനായിരുന്നു.

ക്ലാസ്സിൽ നോട്ടുകൾ ശരിയായി എഴുതി എടുക്കുന്നതിലും പഠനവിഷയത്തെക്കുറിച്ച് സംശയം വരുമ്പോൾ കിട്ടുന്ന സന്ദർഭമുപയോഗിച്ച് അദ്ധ്യാപക

രോട് ക്ലാസ്സിൽ വെച്ചോ അവരുടെ മുറിയിൽ പോയി കണ്ടോ സംശയനിവാരണം വരുത്തുന്നതിലും ബ്രദർ ബനഡിക്ട് വളരെ അധികം ഉത്സുകനായിരുന്നു.

റവ. ഫാദർ സേവ്യർ ഞായപ്പള്ളി ഈ ഗ്രന്ഥകാരനെഴുതിയ കത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. “ബ്രദർ ബനഡിക്ട് പുതിയ സാഹചര്യങ്ങളോടും എത്രയും വേഗത്തിൽ തെതിണങ്ങിച്ചേർന്നു. ദൈവം കൊടുത്ത ബുദ്ധിശക്തിയെ പരമാവധി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിൽ നമ്മുടെ കഥാപുരുഷൻ വളരെ ശ്രദ്ധാലുവായിക്കാണപ്പെട്ടിരുന്നു. അചിരേണ ക്ലാസ്സിൽ ഒരു മാതൃകാവിദ്യാർത്ഥിയുടെ സ്ഥാനം അദ്ദേഹം കരസ്ഥമാക്കി.

“ജ്ഞാനസമ്പാദനത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ശക്തിയായ ഓഫത്തിന് അവിടത്തെ ഗ്രന്ഥശാലയിലെ പുസ്തകങ്ങൾ മുകസാക്ഷികളായിരുന്നു. അതേ സമയം സഹപാഠികൾ ദുക്സാക്ഷികളും. ഇങ്ങനെ ക്ലാസ്സുവിഷയങ്ങളിൽ നല്ല ഉയർന്ന നിലവാരം പുലർത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ, വിവിധങ്ങളായ മറ്റു വിഷയങ്ങളിലുള്ള അറിവിലും വളച്ചുപുലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

“ഇതിനും പുറമേ കാൻഡി സെമിനാരിയിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു നല്ല സാഹചര്യത്തെ ശരിയായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്ന കാര്യത്തിൽ ബ്രദർ ബനഡിക്ട് ഒട്ടുംതന്നെ പിന്നോക്കം നിന്നില്ല. ഞങ്ങളുടെ ഗുരുക്കന്മാരെ ഏതു സമയവും അവരുടെ മുറികളിൽ ചെന്നു സന്ദർശിച്ചു സംഭാഷണം നടത്തുന്ന കാര്യത്തിൽ യാതൊരു നിയന്ത്രണവും നിലവിലില്ലായിരുന്നു. എന്നുതന്നെയല്ല, അതെ

പൊഴും സമാഗതം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. സ്നേഹിക്കുവാനും
 തങ്ങളോടൊപ്പം സന്തോഷിക്കാനും, സങ്കടപ്പെടാനും,
 ആവശ്യാനുസരണം സമാശ്വസിപ്പിക്കുവാനും പ്രോത്സാ
 ഹിപ്പിക്കുവാനും മാത്രം അറിയാമായിരുന്ന ആ ഗുരുക്ക
 ന്മാരെ വിസ്തരിക്കുക അസാധ്യമാണ്. ഈ മഹാരഥ
 ന്മാരുമായിട്ട് അടുത്തുള്ള സമ്പക്ം ബ്രദർ ബനഡി
 ക്കിന്റെ വിജ്ഞാനചക്രവാളത്തെ നെകൂടി വികസി
 പ്പിക്കുകയും സപഭാവരൂപവല്ലഭണത്തിൽ ഒരു വലിയ
 പങ്കുവഹിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു് ഒരു അനി
 ഷേധ്യവസ്തുതയാണ്.

മാറ്റുള്ളവരെ സഹായിക്കുന്നതിൽ ബ്രദർ ബന
 ഡിക്ട് സദാ സന്നദ്ധനായിരുന്നെന്ന് മാത്രമല്ല, അതി
 നുള്ള അവസരങ്ങൾ തേടിപ്പിടിച്ച് പരസ്നേഹചൈത
 ന്യത്തികവിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിൽ പ്രത്യേക ശ്രദ്ധ
 പതിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുപോന്നു. എപ്പോഴും മൂന്നുപേർ
 ഒന്നിച്ചു നടക്കാൻ പോകാവൂ എന്നൊരു നിയമം
 മിക്ക സെമിനാരികളിലുമുണ്ട്. കാൻഡിയിലും ആ
 നിയമം ഉണ്ടായിരുന്നു. ചില ശൈശ്വനന്മാരുടെ സപഭാ
 വത്തിലുള്ള ചില പ്രത്യേകതകൾ നിമിത്തം അവരോ
 ടൊന്നിച്ചു നടക്കാൻ പോകാൻ ചിലപ്പോൾ ആളുക
 ഉണ്ടെന്നുവരികയില്ല. ആ സന്ദർഭങ്ങളിൽ നമ്മുടെ
 കഥാനായകൻ അങ്ങനെയുള്ളവരുടെ തുണയ്ക്ക് ഓടിയെ
 ത്തിയിരുന്നു. സപഭാവസംസ്കരണത്തിനും ജോലിക
 ളിൽ പരിശീലനം ലഭിക്കുന്നതിനും എല്ലാ സെമിനാരി
 കളിലും അദ്ധ്യേതാക്കൾക്ക് ഓരോ ആഴ്ചയും ഓരോ

ചുമതലകൾ മാറി മാറി ഏല്പിക്കപ്പെടുക പതിവുണ്ട്. കാൻഡി സെമിനാരിയിലും ആ പതിവ് ഉണ്ടായിരുന്നു. ചില ചുമതലകൾ നിറവേറോണ്ടത് ഉച്ചയ്ക്കും വൈകിട്ടും ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞ് വിനോദത്തിന് നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന സമയത്തായിരുന്നു. ഈ സന്ദർഭങ്ങളിൽ സഹോദരന്മാർ പരസ്പരം സഹായിക്കുക കാൻഡിയിലെ ഒരു പ്രത്യേകതയായിരുന്നു. ആ സന്ദർഭങ്ങളിൽ മറ്റുള്ളവരുടെ ചുമതലകൾ വഹിക്കുന്നതിന് കഥാപുരുഷൻ അവരെ സഹായിക്കാൻ മുന്നിട്ടു നിന്നിരുന്നു. ഇങ്ങനെ പലരെ സഹായിക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിൽ ചിലപ്പോൾ സഹായിക്കുമെന്നേറ്റിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങൾ മറന്നുപോയ അവസരങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. പാഠ്യേതരകാര്യങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിലും ബ്രദർ ബനഡിക്ട് പറന്നുകാര്യത്തിൽ ക്ലാസ്സിൽ എന്നും ഒന്നാമനായിരുന്നു.

കാൻഡിസെമിനാരിയിൽ സ്റ്റുഡൻറ്സ് ലൈബ്രറി എന്നും ഫാദേഴ്സ് ലൈബ്രറി എന്നും രണ്ടു വലിയ ലൈബ്രറികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവ വേണ്ടും വണ്ണം ബ്രദർ ബനഡിക്ട് പ്രയോജനപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ സമ്പാദിക്കുന്ന അറിവ് മറ്റുള്ളവർക്ക് പ്രയോജനപ്പെടുത്തക്കവണ്ണം അടുത്തുവരുന്ന സൗകര്യമുള്ള സമയങ്ങളിൽ ഉഴന്നുമാറിയിൽ വെച്ചായാലും കൊള്ളാം, വിനോദസ്ഥലത്തുവെച്ചായാലും കൊള്ളാം, മറ്റുള്ളവർക്ക് അദ്ദേഹം ഉദാരമായി പകർന്നുകൊടുത്തിരുന്നു. ബ്രദർ ബനഡിക്ട് സെമിനാരിയിലെ ലൈബ്രറിയനായി ജോലി നോക്കിയിട്ടുണ്ട്.

റവ. ഫാദർ സേവ്യർ ഞായപ്പിള്ളി ഈ ലേഖിതാ വിനെഴുതിയ ഒരു കത്തിൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു: “ബുദ്ധിപരമായ വളർച്ചയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽമാത്രം ഒരുവൻ മറ്റുള്ളവക്ക് പ്രിയംകരനായിരിക്കണമെന്നില്ല. മറിച്ചുള്ള പ്രതികരണമാണ് സാധാരണ മറ്റുള്ളവരിൽ ഉളവാകുക. എന്നാൽ നമ്മുടെ കഥാപുരുഷന്റെ പെരുമാറ്റത്തിൽ എപ്പോഴും മുഴിച്ചുനിന്നിരുന്ന വിനയം സഹാനുഭൂതി, സ്നേഹസമീപനം, അതിലുപരിയായി ഇവയെല്ലാം പരിപോഷിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ദൈവ സ്നേഹം, എന്നിവയാണ് മറ്റുള്ളവരെ ഒരു സ്നേഹവലയത്തിന്റെ കണ്ണികളാക്കിത്തീർത്തത്.”

“തന്നിലുണ്ടായിരുന്ന ദൈവസ്നേഹത്തെ ഉഴതി കത്തിക്കുന്നതിന് വേണ്ട പരിചയസമ്പത്തും പാണ്ഡിത്യവും കഴിവുമുള്ള ഒരു ആദ്ധ്യാത്മികനിയന്താവിനെ ബ. റോളണ്ട് അച്ചുനിൽ ബ്രദർ ബനഡിക്റ്റിനു കണ്ടെത്തുവാൻ സാധിച്ചത്, ഭാവിയുടെ തിരശ്ശീലയ്ക്കുള്ളിൽ തന്നെ കാത്തിരുന്ന ഭാരമേറിയ ജോലി സ്മൃത്യർഹമാം വണ്ണം നിവൃത്തിക്കുന്നതിന് ദൈവം പ്രത്യേകം ചെയ്തുകൊടുത്ത ഒരു വലിയ അനുഗ്രഹമാണ് എന്നുതന്നെ പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ അദ്ധ്യയനവർഷങ്ങൾ മുന്നോട്ടു നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നതനുസരിച്ച് വിജ്ഞാനത്തിൽ വളർന്നുകൊണ്ടിരുന്ന ബ്രദർ ബനഡിക്റ്റിലെ ആദ്ധ്യാത്മികമനഷ്യനും നല്ല വളർച്ചയെ പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

“മേൽപറഞ്ഞ തരത്തിലുള്ള സ്വഭാവസിലികൾ മറ്റുള്ളവരെ ഒരുവനിലേക്ക് ആകർഷിക്കുക വെറും

സ്വാഭാവികമാണല്ലോ. സ്വാന്തരവാക്കുകൾ ആവശ്യമുള്ളവർക്കു് അതും സഹതാപം ആവശ്യമുള്ളവർക്കു് അതും നൽകി എല്ലായ്പ്പോഴും എല്ലാവർക്കും ഒരു തികഞ്ഞ മിത്രവും ഗുണകാംക്ഷിയും ആയിട്ടുള്ള ഒരു ജീവിതമായിരുന്നു തന്നേതു്. ഇങ്ങനെ ആകെക്കൂടെ ബ്രദർ ബനഡിക്ടീന്റെ സെമിനാരിജീവിതം ഒരു തികഞ്ഞ വിജയമായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിൽ അതിശയോക്തി ഭീതികവകാശമില്ല.”

ഇൻഡ്യൻ ജനതയെ ക്രിസ്തുവിലേക്കാകർഷിക്കുന്നതിനു് കൂടുതൽ സഹായകമാകണം എന്ന ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി ഹൈന്ദവ തത്വശാസ്ത്രവും ഇൻഡ്യൻ സംസ്കാരവും പഠിക്കുന്നതിനു് കാൻഡി സെമിനാരിയിൽ വേണ്ട പ്രോത്സാഹനം അദ്ധ്യേതാക്കൾക്കു് നല്കിയിരുന്നു. ആ ലക്ഷ്യത്തോടുകൂടി തന്നെ ഇൻഡ്യൻ അക്കാഡമി എന്ന ഒരു സംഘടനയും സെമിനാരിയിലുണ്ടായിരുന്നു. അതിൽ സജീവമായി പങ്കെടുത്തുപോന്ന ഒരാളാണു് നമ്മുടെ കഥാപുരുഷൻ. അദ്ദേഹം ഈ അക്കാഡമിയുടെ സെക്രട്ടറിയായും പ്രസിഡൻറായും സേവനമനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതുപോലെതന്നെ സെമിനാരിയിലെ ഇംഗ്ലീഷു് സമാജത്തിന്റെയും മലയാളം സമാജത്തിന്റെയും യോഗങ്ങളിൽ പ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്തും, അദ്ദേഹം അവയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ സഹായിച്ചുപോന്നു.

കാൻഡിസെമിനാരിയിൽ ആഴ്ചയിൽ ഒരു ദിവസം Villa day (വില്ലാദിനം) ആയിരുന്നു. അന്നു് ശെമ്മാശ്ശന്മാരെല്ലാവരുംതന്നെ നടന്നു് സെമിനാരിയിൽനിന്നു്

ഏകദേശം രണ്ടു മൈലകലെയുള്ള വില്ലായിൽ സമയം ചെലവഴിക്കണമെന്ന് നിർബന്ധമായിരുന്നു. ചിലർ നേരെ വില്ലായിലേക്കു പോയി കിടന്നുറങ്ങും. മറ്റു ചിലർ അതിരായിലെ പൂച്ചപ്പട്ട് മലകളും കുന്നുകളും താണ്ടി കാൻഡിയുടെ പ്രതീതിഭംഗി തുളുവിനില്ക്കുന്ന പല സ്ഥലങ്ങളും സന്ദർശിച്ച് ഏകദേശം ഉച്ചയോടു കൂടി വില്ലായിലെത്തും. ഈ ഗണത്തിൽ പെട്ട ആളായിരുന്നു ബ്രദർ ബനഡിക്ട്. വില്ലാകൊണ്ടു മേലധികാരികൾ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്ന മുഴുവൻ ഫലവും എടുക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചുപോന്ന ചുരുക്കം ചിലരിൽ ഒരാളായിരുന്നു നമ്മുടെ കഥാപുരുഷൻ. അവധികാലങ്ങളിൽ വിദൂര സ്ഥലങ്ങളിലേക്കു ഉല്ലാസയാത്ര നടത്തുക സെമിനാരിയിലെ ഒരു പതിവായിരുന്നു. നമ്മുടെ കഥാനായകന്റെ കാലത്തു്, ശെമ്മാശ്ശന്മാർ ഏറ്റവും കൂടുതൽ ദൂരം നടന്നു പോയിട്ടുള്ളതു്, അദ്ദേഹത്തിന്റെതന്നെ നേതൃത്വത്തിൽ അവർ നടത്തിയ ഒരു യാത്രാവേളയിലായിരുന്നു. ബ്രദർ ബനഡിക്ട് കയറിയിട്ടില്ലാത്ത മലകളും കുന്നുകളും കാൻഡിയിലോ, സമീപപ്രദേശങ്ങളിലോ ഇല്ല.

ബ്രദർ ബനഡിക്ട് കളികളിൽ വലിയ തല്പരനോ, വാശിയുള്ള ചാമ്പ്യനോ അല്ലായിരുന്നു. എങ്കിലും എല്ലാ കളികളിലും ബ്രദർ പങ്കെടുത്തുപോന്നു. ഹോക്കിയായിരുന്നു അന്ന് കൂടുതൽ പേരും കളിച്ചിരുന്നതു്. ചുരുക്കം ചിലർ, പ്രത്യേകിച്ചു് മലയാളികളും തമിഴരും ബാഡ്മിന്റനും, ആഴ്ചയിൽ രണ്ടുപ്രാവശ്യം വോളിബോളും കളിച്ചിരുന്നു. ആരെല്ലാം കളിയാക്കിയാലും ബ്രദർ ഇവയിലെല്ലാം പങ്കെടുത്തിരുന്നു.

സെമിനാരിയിൽ പഠിച്ചിരുന്ന വടക്കേ ഇൻഡ്യാക്കാരുടെ കളിയാണ് ക്രിക്കറ്റ്. അതിൽ സാധാരണ തെക്കേ ഇൻഡ്യാക്കാർ പോവുക പതിവില്ല. അവധിക്കാലങ്ങളിൽ വടക്കർ രാവിലെ മുതൽ കളിസ്ഥലത്തു നില്ക്കുന്നത് കണ്ട് അവരെ കളിയാക്കുകയായിരുന്നു മലയാളികളുടെ ജോലി. എന്നാൽ നമ്മുടെ ബ്രദർ ചില അവസരങ്ങളിൽ വളരെ കാര്യമായി ക്രിക്കറിൽ പങ്കെടുക്കുകയായിരുന്നു.

പുതിയ ശെമ്മാശ്ശന്മാർ ആഗതരാവുമ്പോൾ സെമിനാരിജീവിതത്തിന്റെ രീതികളും ജീവിതനിയ്യയും മറ്റും ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച് അവരെ സഹായിക്കുന്നതിന് തത്ത്വശാസ്ത്രം മൂന്നാംവർഷം പഠിക്കുന്ന മൂന്നോ നാലോ ശെമ്മാശ്ശന്മാരെ മാതാവിന്റെ സൊഡാലിറ്റിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയായിരുന്നു. അവർ സൊഡാലിറ്റിയുടെ കൗൺസിലേഴ്സും പുതിയ ശെമ്മാശ്ശന്മാരുടെ നൊവീസ് മാസ്റ്റേഴ്സും ആയിരിക്കും. അപ്രകാരമുള്ള ഒരു നൊവീസ് മാസ്റ്ററായിരുന്നു നമ്മുടെ കഥാനായകൻ.

പൗരസ്ത്യ റീത്തിൽ ചെട്ടവക്കുവേണ്ടി ഞായറാഴ്ചകളിൽ സുറിയാനിക്ലാസ്സ് നടത്തുന്ന ഒരു പതിവ് കാൻഡി സെമിനാരിയിൽ നേരത്തെ ഉണ്ടായിരുന്നു. മലങ്കര റീത്തിലുള്ള ആരാധനക്രമം അഭ്യസിക്കുന്നതിന് മലങ്കര റീത്തിലെ ശെമ്മാശ്ശന്മാരെ ബ്രദർ ബനഡിക്ട് പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. സുറിയാനി ഗീതങ്ങളും മറ്റും മലയാള ലിപികളിലെഴുതി അവയുടെ കോപ്പികൾ അ

ദ്രോഹം മലങ്കരരീതിലുള്ള എല്ലാ ശൈശ്വാനുഷ്ഠനങ്ങളും നല്ലി. അവധിദിവസങ്ങളിൽ ഗീതങ്ങളും പ്രാർത്ഥനകളും അവരെ അദ്ദേഹം പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെക്കാൾ പല കൊല്ലങ്ങൾ സീനിയേഴ്സ് ആയിരുന്ന ശൈശ്വാനുഷ്ഠ വിശുദ്ധ കർബ്ബാനയുടെ അനുഷ്ഠാനരീതിയും മറ്റും പറഞ്ഞുകൊടുത്തത് അവരെ പരിശീലിപ്പിച്ചത് ബ്രദർ ബനഡിക്ടായിരുന്നു.

പുറത്തുനിന്ന് സെമിനാരിയിലെത്തുന്ന പ്രമുഖരായ സന്ദർശകരെക്കണ്ട് അവരോടു പരിചയപ്പെടുന്നതിലും, പുനരെകുപ്രസ്ഥാനത്തെയും മലങ്കരരീതിനെയും കുറിച്ച് അവരോടു സംസാരിക്കുന്നതിലും ബ്രദർ ബനഡിക്ട് വളരെ കഴിവു പ്രദർശിപ്പിച്ചുപോന്നു.

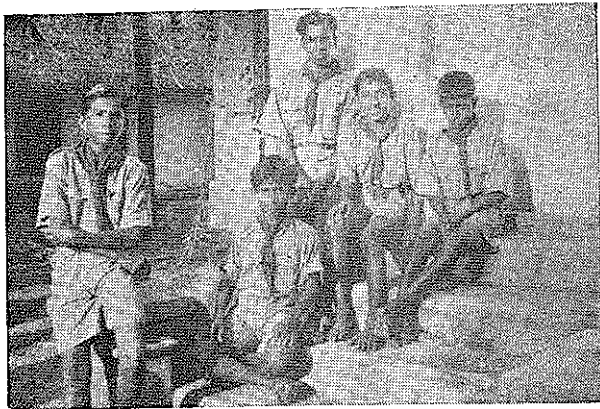
1940 അവസാനത്തിൽ തത്ത്വശാസ്ത്രപഠനം പൂർത്തിയാക്കി ബ്രദർ ബനഡിക്ട് ഒരുമാസത്തെ അവധിക്കു തിരുവനന്തപുരത്ത് വന്നവേളയിലാണ് ഈ ലേഖിതാവു അദ്ദേഹത്തെ ആദ്യമായി കാണുന്നത്. അന്ന് ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ തിരുവനന്തപുരം ഹെറി സെമിനാരിയിൽ രണ്ടാംവർഷ വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്നു. ബ്രദർ ബനഡിക്ടിനെ കണ്ട ദിവസംതന്നെ ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ സംസാരിച്ചു. പല കാര്യങ്ങൾ സംസാരിച്ച കൂട്ടത്തിൽ അദ്ദേഹം കാൻഡിഡിലേക്ക് എന്ന് മടങ്ങിപ്പോകുമെന്ന് ഈ ലേഖിതാവു ആരാഞ്ഞു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ മറുപടി ഇപ്പോഴും സ്മരണയിൽ നിറഞ്ഞുനില്ക്കുകയാണ്. “പെട്ടെന്ന് മടങ്ങിപ്പോകണം പഠിക്കാനുണ്ട്. പട്ടത്തിനുള്ള പരീക്ഷയുണ്ട്.” ഇങ്ങനെ

പറഞ്ഞതിനുശേഷം അദ്ദേഹം ലൗകീകിൽ പറഞ്ഞു: "Dominus pars haereditatis meae et calicis mei. Tu es qui restitues haereditatem meam mihi".

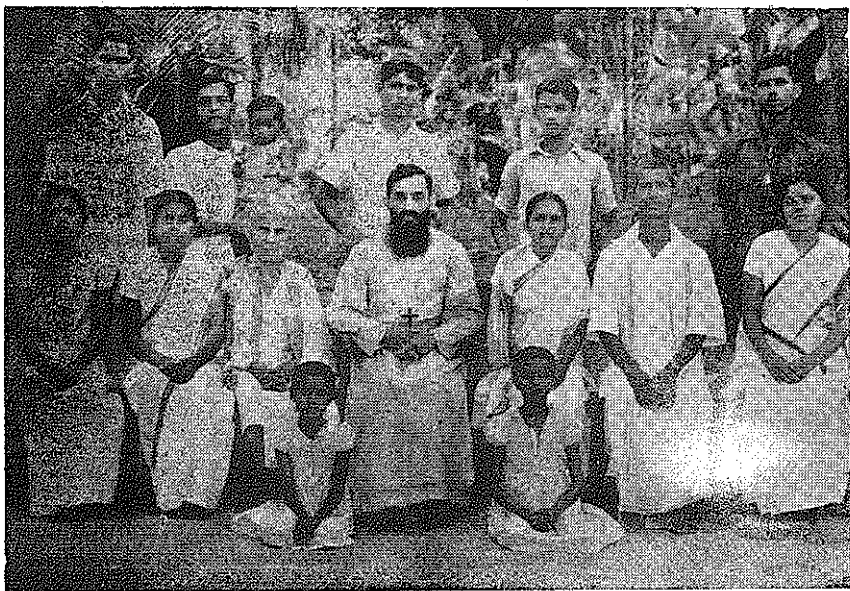
“എന്റെ അവകാശത്തിന്റെയും പാനപാത്രത്തിന്റെയും ഭാഗം കർത്താവാകുന്നു. നീ ആകുന്നു എനിക്കുള്ള ഓഹരിയെ തിരികെ നൽകുന്നവൻ” എന്നാണ് ഇതിന്റെ മലയാള പരിഭാഷ. ലത്തീൻറീത്തിൽ ആദ്യം പട്ടം സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ പട്ടമേല്ക്കുന്ന വ്യക്തി ഈ വാചകം ചൊല്ലും. പതിനാറാം സഹസ്രാബ്ദം അഞ്ചാം വാക്യമാണിത്.

ഈ സംഭവം ഉദ്ധരിച്ചത്, ദൈവിക കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുന്നതിനും അവയെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധം മറ്റുള്ളവരിൽ ഉളവാക്കുന്നതിനും ബ്രദർ ബനഡിക്ടീനുണ്ടായിരുന്ന താല്പര്യം വ്യക്തമാക്കുവാനാണ്. ഇതിനുപരി നാം കണ്ടതുപോലെ ദൈവത്തെ മാത്രം അവകാശമായി സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് തനിക്കു നേരിട്ട പ്രതിബന്ധങ്ങളെയെല്ലാം തരണം ചെയ്ത് സന്യാസജീവിതത്തിൽ പ്രവേശിച്ച നമ്മുടെ കഥാനായകനിൽ ദൈവസ്നേഹവും പരസ്നേഹവും എത്രമാത്രം കത്തിജ്വലിച്ചിരുന്നു എന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ സംഭാഷണം വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്.

ബ്രദർ ബനഡിക്ട് ഈ അവധിക്കലത്താണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിത്യവ്രതവാദാനം നടത്തിയത്. 1941 ജനുവരി 7-ാം തീയതി ആയിരുന്നു, ബ്രഹ്മചര്യം, ഭാരീദ്യം, അനുസരണം, എന്നീ വ്രതത്രയങ്ങൾ വഴി

സ്കൂട്ട്:
വലത്തുനിന്നും
രണ്ടാമത്തെ ബാലൻ.

നവവൈദികൻ കുടുംബാംഗങ്ങളോടൊത്തു്.

അദ്ദേഹം എന്നേയ്ക്കും ക്രിസ്തുനാഥൻ തന്നത്തന്നെ സമർപ്പിച്ചു. അന്നത്തെ ഹെറോഡിനെ സമീനാരി ചാപ്പലിൽ വെച്ചായിരുന്നു ഈ നിത്യവ്രതവാശാനം നടന്നത്. മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനി ആയിരുന്നു കാർമ്മികൻ. ഈ ലേഖിതാവും മറ്റൊരു വൈദികവിദ്യാർത്ഥിയും ശുശ്രൂഷകരെന്ന നിലയിൽ ഈ സുഭഗസംഭവത്തിന് സാക്ഷികളായിരുന്നു. ഇന്നും ഈ ലേഖിതാവ് ഈ സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് സ്മരിക്കുന്ന ഒരു സംഭവംകൂടി പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. വ്രതവാശാനത്തിനു ശേഷം കാർമ്മികന്റെ പാദം മുത്തി കമ്പിട്ട് പ്രാർത്ഥിച്ചു അന്നു സരണവും സമർപ്പണജീവിതവും വ്യക്തമാക്കുന്ന ഒരു ചടങ്ങ് മലങ്കരീത്തിലുണ്ട്. ബ്രദർ ബനഡിക്ട് അല്പം കൂടുതൽനേരം കമ്പിട്ടുകിടന്നു. മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനി നമ്മുടെ കഥാനായകന്റെ ഇടത്തേതോളത്ത് സ്പർശിച്ചു ബ്രദറിനെ കമ്പിട്ടു കിടക്കുന്നതിൽ നിന്നും മാറ്റുകയാണുണ്ടായത്.

ബ്രദർ ബനഡിക്ട് കാൻഡി സെമിനാരിയിലായിരുന്നപ്പോൾ കൂടെക്കൂടെ വീട്ടിലേക്ക് എഴുതുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം തത്ത്വശാസ്ത്രപഠനം പൂർത്തിയാക്കി അവധിക്കു വീട്ടിൽ ചെന്നപ്പോൾ വളരെ സ്നേഹമമ്പുണമായ പെരുമാറ്റമാണ് വീട്ടുകാരിൽ നിന്നും ലഭിച്ചത്. ഏകദേശം രൊഴിയോളം കഥാപുരുഷൻ വീട്ടിൽ താമസിച്ചു. ഉറങ്ങിയിരുന്നത് കടമാൻകളും കത്തോലിക്കാ പള്ളിയിലാണ്. സന്യാസസഭയിൽ ചേരുന്നതിനു വേണ്ടി വീടുവീട്ടിറങ്ങിയതിനുശേഷം ഇന്നേവരെ ഒരു രാത്രിപോലും കഥാനായകൻ സ്വഭവനത്തിൽ ഉറങ്ങിയിട്ടില്ലെന്നുള്ളത് ഇത്തരങ്ങത്തിൽ സ്മർത്തവ്യമത്രെ.

അദ്ധ്യായം ഏഴ്

ക്രിസ്തുനാമന്റെ പരോഹിതൻ

ഏതൊരു ലക്ഷ്യത്തെ മുൻനിർത്തി സുദീർഘമായ
 നെർപതുവർഷങ്ങൾ ബനഡിക്ട് ശെമ്മാശ്ശൻ നിസ്തൃതം
 പരിശ്രമിച്ചുവോ, ആ ലക്ഷ്യമായ പരോഹിത്യപദ
 പ്രാപ്തി നേടിയ ആ സുഭഗദിനം ശെമ്മാശ്ശന്റെ ജീവിത
 ത്തിലെ അവിസ്മരണീയമായ ഒന്നാണ്. വിജ്ഞാനവും
 വിശുദ്ധവും ആജ്ഞിച്ചു ക്രിസ്തുനാമനും ആത്മാക്കർക്കും
 വേണ്ടി ജീവിതം ഹോമിക്കുവാനുള്ള ഉൽക്കടമായ അഭി
 വാഞ്ചനയാണല്ലോ, കഥാനായകനിൽ ബാല്യാൽപ്രഭൃതി
 നിറഞ്ഞുനിന്നതു്. ഇതിന്റെ സാക്ഷാൽക്കരണത്തിനു
 വേണ്ടി എത്രയെത്ര പ്രതിബന്ധങ്ങൾ അദ്ദേഹം തരണം
 ചെയ്തില്ല! രാജ്യത്തെ ധ്യാനത്തിനുശേഷം ഇതാ! ഒടു
 വിൽ ആ ദിവസവും സമാഗതമായി.

1944 ഓഗസ്റ്റ് 24-ാം തീയതി പ്രഭാതം. കാൻഡി
 സെമിനാരിയിലെ അദ്ധ്യേതാക്കളായ പതിനാലുപേർ
 പരോഹിത്യപദവി സ്വീകരിക്കുന്ന ആ സുദിനം.

സെമിനാരിയിലെ അന്തോവാസികളായ സകലക്കും പ്രത്യേകം ആമോദപ്രദമായ മംഗളദിനം. അഭിമാനവും സന്തോഷവും സെമിനാരിയിലെ വൈദികവിദ്യാർത്ഥികളുടെ മുഖങ്ങളിൽ സ്പർശിക്കുന്നുണ്ട്. കാൻഡി സെമിനാരിയിലെ മനോഹരമായ ചാപ്പലിലെ മദ്ബഹാബിഷപ്പ് ബെർണാർഡ് റേണോ ഒ. എസ്. ബി. (Bishop Bernard Regno O. S. B.) ശെമ്മാശ്ശന്മാർക്ക് വൈദികപട്ടം നൽകുന്നതിനുവേണ്ടി വിശുദ്ധ കമ്മീഷൻ ആരംഭിക്കുന്നു. സെമിനാരിചാപ്പൽ നിറയെ ശെമ്മാശ്ശന്മാരും വിശ്വാസികളും തിങ്ങിക്കൂടി ആ വിശുദ്ധ കമ്മീഷനിൽ സംബന്ധിക്കുന്നു. പതിനാലു ശെമ്മാശ്ശന്മാർ കാമ്മികനിൽ നിന്ന് ക്രിസ്തനാഥന്റെ പുരോഹിതന്മാരായി അഭിഷേകം പ്രാപിക്കുന്നു.

ആ പതിനാലുപേരിൽ ഒരാളായ നമ്മുടെ കഥാനായകൻ ഇന്ന് സിറോമലങ്കര ഹയരാക്കിയുടെ മേലദ്ധ്യക്ഷണം തിരുവനന്തപുരം ആച്ചുബിഷപ്പമാണ്. വേറൊരാൾ കണ്ടകോണം ബിഷപ്പായ പോൾ അരുൺസാമി അത്രെ. മറ്റൊരാൾ ഉത്തരപ്രദേശിൽ മീററ്റ് മെത്രാസനമന്ദിരത്തിൽ സേവനമനുഷ്ഠിക്കുന്ന മോൺസിഞ്ഞർ ലെയോ പിഞ്ഞേരോ ആണ്.

ഫാദർ ബനഡിക്ട് പീറ്ററദിവസം രാവിലെ സെമിനാരി ചാപ്പലിൽ തന്റെ പ്രഥമ ദിവ്യബലി അർപ്പിച്ചു. സിറോ മലങ്കരീത്തിലുള്ള എല്ലാ ശെമ്മാശ്ശന്മാരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുഹൃത്തുക്കളിൽപെട്ട പല വൈദികരും ശെമ്മാശ്ശന്മാരും ആ ദിവ്യബലിയിൽ സം

ബന്ധിച്ചു. ലോകത്തിന്റേതല്ലാതായി ലോകത്തിൽ ജീവിച്ച് മറ്റുള്ളവർക്കു നന്മചെയ്യുന്നതിനായുള്ള തന്റെ ദൃഢപ്രതിജ്ഞ ഈ ദിവസങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം പുതുക്കിക്കാണമെന്ന് നമുക്ക് ന്യായമായി ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ്. വൈദികനായ ശേഷവും ഫാദർ ബനഡിക്ട് പഠനം തുടർന്നു. ഡിസംബർ മാസത്തിൽ ഉയർന്ന റാങ്കോടുകൂടി ദൈവശാസ്ത്രത്തിൽ എൽ. ഡി. ബിരുദം കമാനായകൻ നേടി. തത്ത്വശാസ്ത്രത്തിൽ എൽ. പി. എച്ച്. ബിരുദം പ്രശസ്തമായ നിലയിൽ അദ്ദേഹം എടുത്തിരുന്നെന്നുള്ളതും ഇവിടെ പ്രസ്താവ്യമാണ്.

1944 ഡിസംബർ അവസാനത്തെ ആഴ്ചയിൽ ഫാദർ ബനഡിക്ട് കാൻഡിസെമിനാരിയിലെ പഠനം കഴിഞ്ഞു തിരുവനന്തപുരത്തെത്തി. പട്ടം അരമനയിൽ വന്ന് മാർ ഇവാന്റിയോസ് തിരുമേനിയെ കണ്ടതിന്റെ ശേഷം അദ്ദേഹം നാലാഞ്ചിറ ആശ്രമത്തിലേക്കു പോയി. ആശ്രമാംഗങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ സന്തോഷം സ്വാഗതം ചെയ്തു സ്വീകരിച്ചു. ആശ്രമനിയമങ്ങൾ അക്ഷരശുദ്ധി പാലിച്ചുകൊണ്ട് ഫാദർ ബനഡിക്ട് ആശ്രമത്തിൽ താമസമായി. ഏതാനും ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു അദ്ദേഹം സ്വദേശമായ കല്ലുപ്പാറ എത്തി, കടമാൻകുളം കത്തോലിക്കാപ്പള്ളിയിൽ പുത്തൻകർബാന അനുഷ്ഠിച്ചു. വീട്ടുകാരെല്ലാവരും അന്ന് യാക്കോബായക്കാരായിരുന്നുവെങ്കിലും അവർ ദിവ്യബലിയിൽ സംബന്ധിച്ചു. വിശുദ്ധ കർബാനയ്ക്കുശേഷം സെൻറ് മേരീസ് എൽ. പി. സ്കൂളിൽ വെച്ച് നവവൈദികനെ

അനുഭവിക്കുന്നതിന് ഒരു യോഗം ചേരുകയുണ്ടായി. കഥാനായകനെ നാലാഞ്ചിറ ആശ്രമത്തിലേക്ക് പറഞ്ഞയച്ച ഫാദർ ഏബ്രഹാം ഒ. എ. സി. ആയിരുന്നു അന്ന് കടമാൻകുളംപള്ളിവികാരി.

ആശ്രമത്തിൽ താമസിക്കുന്ന കാലത്തു് പാളയം സെൻറ് മേരീസ് കത്തീഡ്രലിലെ അസിസ്റ്റന്റ് വികാരി എന്നുള്ള നിലയിലും, വെമ്പായം, വള്ളിയറപ്പൻകാട് എന്നീ മിഷ്യനുകളിലെ വികാരി എന്ന നിലയിലും ഫാദർ ബനഡിക്ട് സ്തുത്യർഹമായ സേവനമനുഷ്ഠിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്നേഹപൂർവ്വമായ പെരുമാറ്റവും ദീനാനുകമ്പയും ത്യാഗദരിതമായ സേവനത്തൽ സുകൃവും പ്രസ്തുത മിഷ്യൻപ്രദേശങ്ങളിലെ ജനങ്ങൾക്ക് കത്തോലിക്കാസഭയെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ മതിപ്പുളവാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്തു് ആ മിഷ്യനുകൾ വളരെ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചു. ഇക്കാലത്തുതന്നെ അതിരൂപതവക പെററി സെമിനാരി പ്രഫസറായും അദ്ദേഹം ജോലിനോക്കി. ക്ലാസ്സുസമയമാകുമ്പോൾ ആശ്രമത്തിൽ നിന്നു് സൈക്കിളിൽ സെമിനാരിയിലെത്തി ക്ലാസ്സ് കഴിഞ്ഞു് തിരികെ പോകുകയായിരുന്നു പതിവു്. അക്കാലഘട്ടത്തിൽ അവധിക്കു വരുന്ന ശൈശ്വാനുഭവം അദ്ദേഹം സുറിയാനിയും ആരാധനക്രമവും പഠിപ്പിക്കുമായിരുന്നു. ഈ ലേഖിതാവു് അങ്ങനെ ഫാദർ ബനഡിക്ടിന്റെ കീഴിൽ അഭ്യസനം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. 1946 മെയ് അവസാനംവരെ ഫാദർ ബനഡിക്ട് ഈ നിലകളിൽ തുടന്നു. പാരായണപ്രിയനായിരുന്ന കഥാ

നായകൻ ഈ സന്ദർഭത്തിൽ തന്റെ വിജ്ഞാനസമ്പാദനം തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.

ബഥനിസന്യാസസമൂഹത്തിന്റെ പുരോഗതിക്കു വേണ്ട കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും നിയമസംഹിതയെക്കുറിച്ചും സമൂഹവും വൈദികമേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരും തമ്മിൽ അക്കാലത്തു ചില അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ ഉടലെടുത്തു. ഫാദർ ബനഡിക്ടിന്റെ നിലപാടു് സമൂഹത്തിന്റേതിൽ നിന്നും വിഭിന്നമായ ഒന്നാണെന്നു് ആശ്രമങ്ങൾ ധരിച്ചിരുന്നു. ഫാദർ ഏബ്രഹാം ഒ. ഐ. സി. അക്കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് ഈ ഗ്രന്ഥകാരനെഴുതിയിട്ടുള്ളതു് അതേപടി ഉദ്ധരിച്ചുകൊള്ളുന്നു:-“ആശ്രമജീവിതത്തെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ടു് പ്രവർത്തനമണ്ഡലത്തെ ഗണ്യമായും സ്ഥിരമായും പിൻതുടരുകയും തദനുസാരം നിയമം മാറുകയും മറിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന രൂപതാദ്ധ്യക്ഷന്മാരുമായി ഞങ്ങൾക്കു് ചിലപ്പോൾ അഭിപ്രായവ്യത്യാസം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. ആ ലക്ഷ്യത്തോടെ ഫാദർ ബനഡിക്ടിനെ വന്ദ്യപിതാവു് ആശ്രമത്തിൽ നിന്നും പിൻവലിക്കാനിടയുണ്ടു് എന്നുള്ള ഉപഹത്തിന്മേൽ ഞാനൊരിക്കൽ ഫാദർ ബനഡിക്ടിനോടു് ചോദിച്ചു. “ആശ്രമവും രൂപതാദ്ധ്യക്ഷനുമായി അഭിപ്രായഭേദം ഉണ്ടായാൽ ഏതു നിലയാണു് സ്വീകരിക്കേണ്ടതു്? അച്ചന്റെ അഭിപ്രായം എന്താണു്?” അല്പം ആലോചിച്ചിട്ടു തന്നെ ഉത്തരം, ‘ആശ്രമാധികാരിയുടെ പക്ഷമാണു്’ എന്നായിരുന്നു.”

കഥാനായകനെ ഉപരിപഠനാർത്ഥം തൃശ്ശിനാപ്പള്ളി സെന്റ് ജോസഫ്സ് കോളേജിൽ അയയ്ക്കണമെന്നു്

ആശ്രമാധികാരികൾ തീരുമാനിച്ചു. മാർ ഈവാനി യോസ് തിരുമേനി ആ തീരുമാനം അംഗീകരിച്ചു. 1946 ജൂൺമാസത്തിൽ കഥാനായകൻ തൃശ്ശിനാപ്പള്ളി സെൻറ് ജോസഫ്സ് കോളേജിൽ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയായി ചേർന്നു. ധനതത്ത്വശാസ്ത്രം ഐക്യ വിഷയമായെടുത്ത് ബി. എ. ഓണേഴ്സ് കോഴ്സിനാണ് അദ്ദേഹം ചേർന്നത്. ഇൻഡ്യൻ വിദ്യാഭ്യാസമണ്ഡലത്തിലെ സുപ്രസിദ്ധരും പ്രഗത്ഭരും മഹാരഥന്മാരുമായിരുന്ന ഫാദർ കാർട്ടി എസ്. ജെ., പ്രഫസ്സർ ശ്രീനിവാസൻ, പ്രഫസ്സർ ഹൃദയസാമി എന്നിവരുടെ കീഴിലാണ് ഫാദർ ബനഡിക്ട് അഭ്യസനം നടത്തിയത്. കോളേജിലെ ഏതാനും അദ്ധ്യാപകർ താമസിച്ചിരുന്ന സെൻറ് ബ്ലാർമിൻസ് ഹോസ്റ്റലിൽ അവരോടൊന്നിച്ചാണ് കഥാനായകൻ താമസിച്ചത്. കാൻഡിയിലെപ്പോലെതന്നെ, ഇടപെട്ടവരുടെയെല്ലാം സ്നേഹവും ആദരവും തൃശ്ശിനാപ്പള്ളിയിലും ബനഡിക്ട്ച്ചൻ നേടിയെടുത്തു. സഹവിദ്യാർത്ഥികളെ കഴിയുന്നവിധത്തിൽ എല്ലാം സഹായിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം തല്പരനായിരുന്നു. അദ്ധ്യാപകരുടെ കണ്ണിലുണ്ണിയായിരുന്നു കഥാനായകൻ. നീണ്ട താടിമീശയും സദാ പ്രസന്നമായ മുഖവും കാവിക്കുപ്പായവും മരക്കുരിശുമെല്ലാംതന്നെ അദ്ദേഹത്തെക്കാണുന്ന ഏവരിലും അവാച്യമായ ഒരനുഭൂതിയുളവാക്കുവാൻ പര്യാപ്തമായിരുന്നു. ബനഡിക്ട്ച്ചന്റെ സീനിയറായി തൃശ്ശിനാപ്പള്ളിയിൽ പഠിച്ചിരുന്ന ഒരു വൈദികനോട് അക്കാലത്തു ഈ ലേഖിതാവ് കഥാനായകനെക്കുറിച്ചുരാഞ്ഞപ്പോൾ ആ വൈദികൻ

നല്ലീയ മറുപടി ഇന്നും ഈയുള്ളവൻ ഓർക്കുന്നുണ്ട്. ബനഡിക്റ്റച്ചൻ “ഒരു കൊച്ചു മാർ ഈവാനിയോ സാൺ” എന്നത്രെ ആ വൈദികൻ പ്രതിവചിച്ചത്.

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ, അക്കാലത്തു് ബനഡിക്റ്റച്ചു നിൽനിന്നുതന്നെ ഈ ലേഖകൻ ഗ്രഹിക്കുവാനിടയായ ഒരു സംഭവം, അതു് തീരെ നിസ്സാരമാണെങ്കിൽപ്പോലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശിഷ്ടജീവിതത്തിലേക്കു വെളിച്ചം വീശുന്നതാകകൊണ്ടു് ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. അച്ചൻ ഒരു അവധികഴിഞ്ഞു് തൃശ്ശിനാപ്പള്ളിയ്ക്കു യാത്ര ചെയ്യുകയാണു്. ശരീരത്തിനു് അത്ര നല്ല സുഖമില്ല. മൂന്നാംക്ലാസ്സ് കമ്പാർട്ട്മെന്റിലാണു് യാത്ര. കമ്പാർട്ട്മെന്റിൽ വളരെയധികം ആളുകൾ കയറിപ്പറ്റിയിട്ടുണ്ടു്. ചെങ്കോട്ടനന്നം അനുഭവിച്ചതുടങ്ങിയ മുട്ടുള്ള കാരറു് ശരീരത്തിനസഹ്യമായി. ഏതോ കാരണവശാൽ തൃശ്ശിനാപ്പള്ളി സെൻട്രൽ സ്റ്റേഷനിൽ ഭയിൻ വളരെയധികം താമസിച്ചാണെത്തിയതു്. അവിടെ നിന്നും കോളേജു് ഹോസ്റ്റലിലെത്തിയപ്പോഴേയ്ക്കും രാത്രി പന്ത്രണ്ടുമണി കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ശരീരത്തിനു വലിയ ക്ഷീണം. ഭയങ്കരമായ, സഹിക്കാൻപാടിത്ത, ദാഹം-അല്പം വെള്ളം കുടിച്ചാൽ ശരീരക്ഷീണവും ദാഹവും മാറും. പക്ഷേ, പാതിരാത്രി കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പിററെ ദിവസം രാവിലെ വിശുദ്ധ കുർബാന ചൊല്ലണമെങ്കിൽ ഉപവാസം അനുഷ്ഠിക്കണം. ഉപവാസത്തെക്കുറിച്ച് മലങ്കരീത്തിൽ ഇന്നുള്ള നിയമമല്ല, അന്നുണ്ടായിരുന്നതു്. ഇന്നു് പച്ചവെള്ളം കുടിക്കുന്നതു് ഉപവാസലം

ഘനമാകയില്ല. വി. കുർബാന ചൊല്ലുന്നതു മുടങ്ങരുതെന്നുള്ള ആഗ്രഹംനിമിത്തം ബനഡിക്റ്റച്ചൻ ആ തീവ്രദാഹവും കൊണ്ട് കിടക്കയെ ശരണംപ്രാപിച്ചു. തന്മൂലം ഉറക്കവും ശരിയായില്ല. പിറൊദിവസം രാവിലെ വിശുദ്ധ കുർബാന ചൊല്ലി. എന്നാൽ ഇതിനോടകം പനി അദ്ദേഹത്തെ പിടികൂടിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഒരു ദിവസവും വിശുദ്ധ കുർബനയ്ക്കു മുടക്കംവരുത്തിയില്ലെങ്കിലും മൂന്നുദിവസങ്ങൾ ക്ലാസ്സിൽ ഹാജരാകുന്നത് മുടക്കേണ്ടിവന്നു.

ബനഡിക്റ്റച്ചന്റെ സ്ഥിരമായ പരിശ്രമവും വിജ്ഞാനതൃപ്തിയും അദ്ദേഹത്തിന് 1949-ലെ മദ്രാസുണിയേഴ്സിറ്റിയുടെ ധനതത്ത്വശാസ്ത്രം ഓണേഴ്സ് പരീക്ഷയിൽ ഒന്നാംക്ലാസ്സിൽ ഒന്നാമൻ എന്ന സ്ഥാനം നേടിക്കൊടുത്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രശസ്തമായ ഈ വിജയം അച്ചനെ പരിചയമുള്ളവർക്കെല്ലാം അതിരറ്റ സന്തോഷമുളവാക്കി.

നമ്മുടെ കഥാനായകൻ തൃശ്ശിനാപ്പള്ളിയിൽ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കാലത്താണ് മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനി അമേരിക്കൻപര്യടനത്തിലേപ്പെട്ടത്. അമേരിക്കയിലെ താമസംകഴിഞ്ഞ് റോമിലെത്തി പന്ത്രണ്ടാം പീയൂസ് മാർപ്പാപ്പായെ സന്ദർശിക്കണമെന്നു മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനി ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. ഹാദർബനിഡിക്ട് അമേരിക്കയിലെത്തണമെന്നു കാണിച്ച് മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനി അദ്ദേഹത്തിനെഴുതി. അതനുസരിച്ച് കോളജ് പഠനത്തിൽ നിന്നു കറേക്കാല

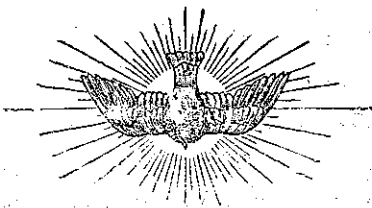
തേയ്യ പിൻവാങ്ങി, മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയെ അമേരിക്കയിൽപോയി സന്ദർശിക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബാക്കിയുള്ള പര്യടനങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതിനും കഥാനായകൻ വേണ്ട ഒരുക്കങ്ങളിലേർപ്പെട്ടു. പക്ഷേ, മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയുടെ പ്ലാൻ മാറി അമേരിക്കയിൽ നിന്ന് ആന്ത്യലിയായിലേക്കു പോയി മെൽബോണിൽ നടന്ന ദിവ്യകാരുണ്യകോൺഗ്രസിൽ സംബന്ധിക്കുകയും അവിടെ നിന്നും ഇൻഡ്യയിലേക്കു മടങ്ങുകയുമാണുണ്ടായത്. ദീർഘവീക്ഷണചതുരനായിരുന്ന മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയായി കഥാനായകനെ അക്കാലത്തുതന്നെ കണ്ടിരുന്നു. അമേരിക്കയിൽ നിന്നും 1947 നവംബർ 18-ാം തീയതി അദ്ദേഹം ഇൻഡ്യയിലെ അന്നത്തെ അപ്പസ്തോലിക ഡയറക്ടറായി നയച്ച ഒരു കത്തു് ഈ വസ്തുത വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. റവ. ഫാദർ തോമസ് ഇഞ്ചയ്ക്കലോടി എഴുതിയിട്ടുള്ള ആച്ചുബിഷപ്പ് മാർ ഈവാനിയോസ്-രണ്ടാം ഭാഗം എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നാണ് ഈ കത്തു് ഉദ്ധരിക്കുന്നതു്. മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനി ഇപ്രകാരം എഴുതി: “അമേരിക്കയിൽ നിന്ന് ഞാൻ റോമിലേക്കു പുറപ്പെടുന്നതിനു മുൻപു ഇവിടെ വരണമെന്നു കാണിച്ചു് ഫാദർ ബനഡിക്ട് ഒ. ഐ. സി. യുടെ പേക്കു് ഇൻഡ്യയിലേക്കു എഴുതി അയച്ചിട്ടുണ്ടു്. കാൻഡി പേപ്പൽ സെമിനാരിയിലെ പഠനത്തിനു ശേഷം അദ്ദേഹം തൃശ്ശി നാപ്പള്ളി സെൻറ് ജോസഫ്സ് കോളേജിൽ ധനതത്വപശാസ്ത്രം എം. ഐ. ഡിഗ്രിയു് വേണ്ടി പഠിച്ചു

കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇൻഡ്യയിലേക്കു മടങ്ങുന്നതിനു മുൻപ് റോമിൽ ചെന്നു പരിശുദ്ധപിതാവിനെക്കണ്ടു ഭക്ത്യാദരങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിക്കണമെന്നു നമുക്കു ഗ്രഹമുണ്ട്. നമ്മുടെ കൂടെ ഫാദർ ബനഡിക്റ്റിനേയും റോമിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം റോമയാത്ര അദ്ദേഹത്തിനു പ്രയോജനപ്പെടുമെന്നുള്ള നമ്മുടെ ബോദ്ധ്യമാണ്. തന്നെയുമല്ല, തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപതയിൽ ഉള്ള വൈദികരിൽ ഏറ്റവും യോഗ്യനായ ഒരാളെന്ന നിലയിൽ പരിശുദ്ധ പിതാവിനും കട്ടിനാളിനും അദ്ദേഹത്തെ പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യാമല്ലോ. ഭാവിവീക്ഷണത്തോടുകൂടിയാണ് ഇപ്രകാരം ചെയ്യുവാൻ ഞാനുദ്ദേശിക്കുന്നത്." ഈ കത്തു വളരെ സ്പഷ്ടമായിട്ടുള്ളതാകയാൽ ഇതിനൊരു ഭാഷ്യം ആവശ്യമില്ലല്ലോ.

ഫാദർ ബനഡിക്ട് തൃശ്ശിനാപ്പള്ളിയിൽ പഠിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവും രണ്ടു സഹോദരന്മാരും കത്തോലിക്കാസഭയുമായി പുനരൈക്യപ്പെട്ടതു്. 1947-ൽ ബ. അച്ചൻ അവധിക്കു നാട്ടിൽ വന്നപ്പോൾ അന്നു് കടമാൻകുളം പള്ളിവികാരിയായിരുന്ന ഫാദർ ഏബ്രഹാം ഒ. ഐ. സി. യുടെ ക്ഷണമനുസരിച്ചു് സ്വന്തം ഇടവകപ്പള്ളിയിൽ ഒരാഴ്ചത്തെ ധ്യാനപ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തി. ധ്യാനം കഴിയുമ്പോൾ അച്ചന്റെ മാതാപിതാക്കളും സഹോദരീസഹോദരന്മാരും പുനരൈക്യപ്പെടുമെന്നു് വികാരിയച്ചൻ കഥാനായകനു് ഉറപ്പുകൊടുത്തിരുന്നു. പക്ഷേ, സമയമായപ്പോൾ ബനഡിക്ടച്ചന്റെ പിതാവു് ഇടിക്കളയും രണ്ടു

സഹോദരന്മാരും മാത്രമേ പുനരെകൃപിച്ചിട്ടുള്ളൂ. കടമാൻകളും തിരുവ്വദയപ്പള്ളിയിൽ വികാരിമാരായിരുന്നിട്ടുള്ള എല്ലാ വൈദികരുടെയും പ്രാർത്ഥനയും ഉപദേശവും ബനഡിക്റ്റച്ചൻറെ സ്നേഹപൂർവ്വമായ നിർബന്ധംകാണിക്കുന്ന എഴുത്തുകളും ഇടിക്കുളയുടെ പരിവർത്തനത്തിന് ഹേതുവായിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ കഥാപുരുഷൻ തന്നെയാണ് അപ്പനേയും സഹോദരന്മാരേയും കത്തോലിക്കാസഭയിലേക്ക് സ്വീകരിച്ചത്. അപ്പോൾ അമ്മയും മറ്റു സഹോദരങ്ങളും വാശിയോടുകൂടി യാക്കോബായസഭയിൽതന്നെ ഉറച്ചുനിന്നു. അടുത്ത ഒരവധിക്ക് അച്ചൻ നാട്ടിലെത്തിയപ്പോൾ അമ്മ കത്തോലിക്കയാകുവാൻ സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള സൂചനയോടുകൂടിയ ഒരു കത്തുകല്പിച്ചാറുന്നിന്നും അച്ചൻ ലഭിച്ചു. ബനഡിക്റ്റച്ചൻ തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്നും വീട്ടിലെത്തി. മറ്റൊരു കയറിയപ്പോഴേ അമ്മയിൽനിന്നും കാര്യം ഗ്രഹിക്കുവാനുള്ള ഒരു നയം എന്ന നിലയിൽ അച്ചൻ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. “അമ്മേ വിശക്കുന്നു. വല്ലതും തായോ.” മകനു ഭക്ഷണം നല്കുവാനുള്ള പരിശ്രമത്തിൽ അമ്മ വ്യാപൃതയായി. അച്ചനും, അമ്മയോടടുത്തുകൂടി സംഭാഷണം തുടങ്ങി. സംഭാഷണത്തിനിടയിൽ അച്ചൻ ഗ്രഹിക്കുവാനിടയായി, തനിക്കു ലഭിച്ച കത്തിൽ പറഞ്ഞ കാര്യം യഥാർത്ഥമല്ലെന്ന്. അമ്മ അടുക്കളക്കാര്യങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന വേളയിൽ അച്ചൻ മറ്റൊരു വഴിയെ ഭഗ്നാശനായി തിരുവനന്തപുരത്തിനു മടങ്ങി. അച്ചൻ പോയി കുറേക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആ വീട്ടിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു കുറവപ്പശുവിന്റെ തുള്ളിച്ചാടിനടന്നിരുന്ന ഒരു

കിടാവു് പെട്ടെന്നു പിടഞ്ഞുവീണു ചത്തു. തന്റെ മകന്റെ ഹൃദയം നൊമ്പരപ്പെടുത്തിയതിനാലാണു് ഇതുണ്ടായതെന്നു് ആ മാതാവു് പ്രസ്തുത സംഭവം വ്യാഖ്യാനിച്ചു. എങ്കിലും ഉടനെതന്നെ കത്തോലിക്കാസഭാംഗമായിക്കളയാമെന്നു് അമ്മ സമ്മതിച്ചില്ല. കഥാനായകന്റെ അപ്പനും രണ്ടു സഹോദരന്മാരും കത്തോലിക്കരായിത്തീർന്നതിനുശേഷം രണ്ടുവർഷത്തിനിടയിൽ അമ്മയും ബാക്കി സഹോദരങ്ങളും സഭാംഗങ്ങളായി. എല്ലാവരെയും കത്തോലിക്കാസഭയിലേക്കു് സ്വീകരിച്ചതു് ബനഡിക്ടിച്ചനാണു്. എല്ലാവരും ചേർന്നുകഴിഞ്ഞതിന്റെശേഷമാണു് അച്ചന്റെ മൂഖം നല്ലതുപോലെ പ്രസാദിച്ചതെന്നു് കുടുംബാംഗങ്ങൾ ഈ എഴുത്തുകാരനോടൊരിക്കൽ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി.

അദ്ധ്യായം എട്ട്

കോളജ് പ്രിൻസിപ്പൽ

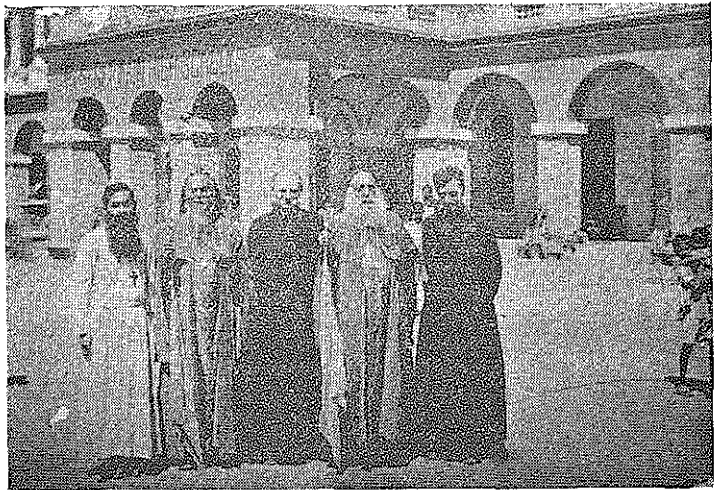
മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയുടെ ഒരു ചിര കാലാഭിലാഷമായിരുന്നു ഒരു ഒന്നാംഗ്രേഡ് കോളജ് സ്ഥാപിക്കണമെന്നുള്ളത്. എം. ഡി. സെമിനാരി ഹൈസ്കൂൾ പ്രിൻസിപ്പലായിരുന്ന കാലത്തുതന്നെ ഈ അഭിലാഷം അദ്ദേഹത്തിൽ മൊട്ടിട്ടിരുന്നു. ഈ ലക്ഷ്യത്തോടുകൂടിയാണ് അദ്ദേഹം പല ശ്രമമാഗ്നന്മാരെയും ഉപരിവർഗ്ഗത്തിനുവേണ്ടി കൽക്കട്ട, സെറാംപൂർ എന്നീ സമൃദ്ധകലാശാലകളിലേക്ക് അയച്ചതും അവർക്കു ധനസഹായം നൽകിയതും. ഒരു കോളജ് കെട്ടിടത്തിന്റെ പ്ലാൻ അദ്ദേഹം തയ്യാറാക്കിച്ചുവെച്ചു. എന്നാൽ ആ പദ്ധതി നടപ്പായില്ലെന്നു നമുക്കറിയാം. മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനി കത്തോലിക്കാസഭയുമായി പുനരെ കൂടുമുട്ടി തിരുവനന്തപുരം ആച്ച്ബിഷപ്പായിത്തീർന്നതിനുശേഷവും ഒരു കോളജിന്റെ സ്ഥാപനത്തെക്കുറിച്ച് കൂടെക്കൂടെ ചിന്തിക്കുകയും തന്റെ സന്തതസഹ

ചാരികളായിരുന്ന വൈദികരോട് അക്കാര്യനെക്കുറിച്ച് പലപ്പോഴും സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതിരൂപതയുടെ സർവ്വതോന്മുഖമായ അഭിവൃദ്ധിക്കു വേണ്ടി കോളജ് സ്ഥാപനത്തിനു മുന്പുതന്നെ അനേക കാര്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കേണ്ടിയിരുന്നതുകൊണ്ട് കോളജിന്റെ കാര്യം അദ്ദേഹം നീട്ടിനീട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുകയാണുണ്ടായത്. തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപതയ്ക്ക് വേണ്ടത്ര കെട്ടുറപ്പ് സംജാതമായിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു കോളജ് സ്ഥാപിക്കുന്ന കാര്യം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പദ്ധതികളുടെ മുഖിൽ വീണ്ടുമെത്തി.

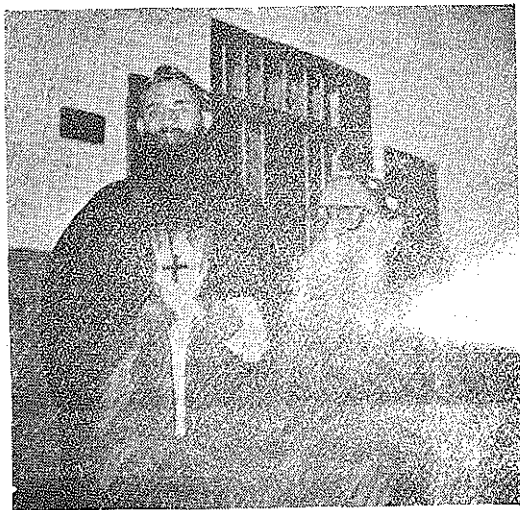
ഇപ്പോൾ നാലാഞ്ചിറയിൽ മാർ ഈവാനിയോസ് കോളജ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സ്ഥലം ദേവക്കോട്ടയിലെ ഒരു ചെട്ടിയാരുടെ വകയായിരുന്നു. അയാൾ ആ സ്ഥലം വില്ക്കാനുദ്ദേശിക്കുന്നുവെന്ന് മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനി അറിഞ്ഞു. നഗരത്തിന്റെ ബഹളങ്ങളിൽ നിന്നും ഒഴിഞ്ഞുമാറി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന പ്രകൃതിരമണീയമായ ഈ സ്ഥലം, ഞാറീഅറുപതിൽപരം ഏക്കർ വിസ്താരമുള്ള പ്രശാന്തസുന്ദരമായ ഈ സ്ഥലം, ഒരു കലാലയത്തിന് സർവ്വമാ അനുയോജ്യമാണെന്ന് അപ്രതിമനായ വിദ്യാഭ്യാസവിചക്ഷണൻ കൂടിയായിരുന്ന മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിക്കു തോന്നി. തിരുമേനി ഒരു അനുയായിയോടുകൂടി വസ്തുളടമസ്ഥനെ സന്ദർശിച്ച് വസ്തുവിന്റെ വില പറഞ്ഞു. ഉറപ്പിച്ചു. നിശ്ചിതതീയതിതന്നെ വിലയാധാരവും നടന്നു. തിരുമേനി പ്രസ്തുത സ്ഥലം വാങ്ങിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അത് ഗവണ്മെന്ററാവ

ശൃത്തിനുവേണ്ടി പൊന്നുംവിലക്ക് സർക്കാരിലേക്കെടുക്കുന്നതിന് ചില കരുനീക്കങ്ങൾ നടന്നു. എന്നാൽ, ധീഷണാശാലിയായിരുന്ന മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനി സർക്കാരിന്റെ പല കരുനീക്കങ്ങളേയും അവയുടെ ഉരുവസ്ഥാനത്തുവെച്ചുതന്നെ പരാജയപ്പെടുത്തി.

നമ്മുടെ കഥാപുരുഷൻ വൈദികനാകുന്നതിന് ഏകദേശം ഒരു വർഷം മുമ്പാണ് ഇവയെല്ലാം നടന്നത്. അദ്ദേഹം വൈദികനായി മടങ്ങിയെത്തി ആശ്രമത്തിൽ താമസിച്ചിരുന്ന കാലത്ത് ഇന്നത്തെ മാർ ഈവാനിയോസ് കോളജിന്റെ ഗെയിറ്റിനടുത്തുള്ള കെട്ടിടത്തിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ടു അവധിക്കാലം തിരുവനന്തപുരത്തു ചെലവഴിക്കാനെത്തിയ ഏതാനും ശൈശ്വശിശുക്കളെ സുഹൃത്തായി ആരാധനക്രമവും പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ എഴുത്തുകാരനും ആ ശൈശ്വശിശുക്കളുടെ ഗണത്തിൽപ്പെടും. മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനി ആദിവാസങ്ങളിൽ കൂടെക്കൂടെ നാലാഞ്ചിറക്കണിയിൽ നടക്കാനെത്തും. പലപ്പോഴും തിരുമേനിയെ ഈ ഗ്രന്ഥകാരനും അനുഗമിക്കും. കോളജ് സ്ഥാപനത്തെക്കുറിച്ചും കോളജ് കെട്ടിടം എവിടെയാണ് നിർമ്മിക്കുന്നതെന്നുള്ളതിനെക്കുറിച്ചും അഭിവാന്ദ്യതിരുമേനിയുടെ നിന്നുതന്നെ ഈയുള്ളവൻ ഗ്രഹിക്കുവാനിടവന്നിട്ടുണ്ട്. ഒരിക്കൽ ബന്ധിപ്പെട്ടുവന്നപ്പോൾ വൈകുന്നേരം ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ നാലാഞ്ചിറക്കണിയിൽ കൂടി നടക്കുകയായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ കോളജിന്റെ പ്രധാന കെട്ടിടം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന സ്ഥാനത്ത് എത്തിയപ്പോൾ ഈയുള്ളവൻ അച്ചനോടു

മാർ ഇവാന്റിയോസ് കോളജ് പ്രിൻസിപ്പൽ
ഫാ. ബെനഡിക്ട് ബാംഗ്ലൂരിൽ.

റമ്പാനാ രതിനു
ശേഷം

പറഞ്ഞു. “അച്ചാ, ഇവിടെയാണ് കോളജിന്റെ പ്രധാന കെട്ടിടം പണിയാൻ പോകുന്നത്. അച്ചനായിരിക്കും ഈ കോളജിന്റെ ആദ്യത്തെ പ്രിൻസിപ്പൽ.” അച്ചനും കോളജിൽ പഠിക്കുവാൻ പോയിട്ടില്ല. കോളജ് സ്ഥാപനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സംസാരം മാത്രമേ അഭിവന്ദ്യതിരുമേനിയിൽ നിന്നും ഉണ്ടായിട്ടുള്ളൂ. അതിനുള്ള യാതൊരു നടപടിയും തുടങ്ങിയിട്ടുമില്ല. ഈയുള്ളവനെ ബനഡിക്ടച്ചൻ അപ്പോൾ വളരെ കളിയാക്കുകയാണുണ്ടായത്. അദ്ദേഹം കോളജ് വൈസ് പ്രിൻസിപ്പലായിരിക്കുമ്പോൾ മെത്രാനാകുന്നതിനെക്കുറിച്ചും ഈ ഗ്രന്ഥകർത്താവ് ഈ രീതിയിൽ സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നുള്ളതും ഇവിടെ കൂട്ടിച്ചേർത്തുകൊള്ളട്ടെ. അന്നും കുറച്ചു കളിയാക്കുകിട്ടി. പക്ഷേ, കാലചക്രഭ്രമണത്തിൽ ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങളും സംഭവിച്ചു. ബാലാമിന്റെ കഴുത സംസാരിച്ച കഥ വേദപുസ്തകത്തിലുണ്ടല്ലോ.

നമ്മുടെ കഥാപുരുഷൻ തൃശ്ശിനാപ്പള്ളിയിൽ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കാലത്താണ് നാലാഞ്ചിറക്കുന്നിൽ കോളജ് കെട്ടിടത്തിന്റെയും ഫോസ്റ്റൽ കെട്ടിടങ്ങളുടെയും പണിതുടങ്ങിയത്. നഗരത്തിന്റെ ശബ്ദായമാനമായ ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നകന്നും, കണ്ണുകൾക്ക് കൗതുകമേകുന്ന പ്രകൃതിദൃശ്യങ്ങളുടെ ആവാസസ്ഥാനമാണ്, മാർ ഈവാനിയോസ് കോളജ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന പുരയിടം. തെക്കും പടിഞ്ഞാറും ആഞ്ഞടിക്കുന്ന അലയാഴി; കിഴക്കും വടക്കും നീണ്ടു നിവർന്നുകിടക്കുന്ന പവ്വതപംക്തികൾ;

ഭൂമിയെ പച്ചപ്പട്ടയാട ധരിപ്പിക്കുന്ന വയലേലകൾ; കനകകംഭങ്ങൾ ശിരസ്സിലേന്തിനില്ക്കുന്ന തെങ്ങിൻതോപ്പുകൾ; പ്രതിഷ്ഠ വെള്ളിയരഞ്ഞാണമേകുന്ന തോടുകൾ; നഗരത്തിൽ തലയുയർത്തിനില്ക്കുന്ന മനോഹരഹർമ്മ്യങ്ങൾ—വിഭോഭനീയമായ കാഴ്ചകളാണ് നാലാഞ്ചിറക്കുന്നിൽ നില്ക്കുന്ന ഒരു പ്രേക്ഷകന് ദൃശ്യമാകുക. സമുദ്രനിരപ്പിൽനിന്ന് വളരെ ഉയർന്ന പ്രദേശമാകയാൽ സുഗമമായ കളിർകാറ്റു് ശരീരത്തിനും മനസ്സിനും ഉന്മേഷമേകും. കഠിക്കാടുകൾപിടിച്ചു് കുറുക്കൻറയും മറ്റു ചെറുതരം വന്യജീവികളുടെയും പാവുകളുടെയും അധിവാസസ്ഥാനങ്ങളായിരുന്ന നാലാഞ്ചിറക്കുന്നുകളുടെ രൂപവും ഭാവവും നെരരണ്ടുവർഷങ്ങൾകൊണ്ടു് ആകപ്പാടെ മാറിപ്പോയി. പ്രതിഷ്ഠയുടെയും മനുഷ്യൻറയും കരവിരുതുകൾ സമജ്ഞസമായി പ്രദ്യോദിപ്പിക്കുന്ന രംഗങ്ങളായി നാലാഞ്ചിറക്കുന്നു്.

1949 മേയ് മാസത്തോടുകൂടി ഒരു കലാലയം ആരംഭിക്കുന്നതിനുള്ള സജ്ജീകരണങ്ങളെല്ലാം പൂർത്തിയായി. മാർ ഈവാനിയോസു് കോളജു് എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന പ്രസ്തുത കലാലയത്തിൻറ പ്രഥമ പ്രിൻസിപ്പലായി കഥാനായകൻ നിയമിക്കപ്പെട്ടു.

1949 മേയ് മാസത്തിൽ മാർ ഈവാനിയോസു് കോളജിൽ പഠനം ആരംഭിച്ചു. ധനതത്ത്വശാസ്ത്രത്തിൽ ബി എ. ജൂനിയർ ക്ലാസ്സും ചരിത്രവിഷയങ്ങളിൽ ജൂനിയർ ഇൻറർമീഡിയറ്റു ക്ലാസ്സും ആണു് ആരംഭിച്ചതു്. 145 വിദ്യാർത്ഥികൾ മാത്രമേ ആ വർഷം

കോളജിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. കോളജിന്റെ രണ്ടാം വർഷം ഇൻറർമീഡിയറ്റ് ക്ലാസ്സുകൾക്ക് ഒന്നാം രണ്ടാം ഗ്രൂപ്പുകൾ തുടങ്ങി; ആ വർഷത്തെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സംഖ്യ 641 ആയിരുന്നു. കോളജിന്റെ മൂന്നാം വർഷത്തിൽ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ എണ്ണം 1011 ആയി.

ബഹുമാനപ്പെട്ട ബനഡിക്ടച്ചൻ രണ്ടുവർഷക്കാലം മാർ ഇഴവാനിയോസ് കോളജ് പ്രിൻസിപ്പലായും ഏകദേശം രണ്ടുവർഷത്തോളം വൈസ് പ്രിൻസിപ്പലായും സ്തുത്യർഹമായ സേവനം ചെയ്തു. കോളജിന്റെ ഭരണത്തലവൻ, ഒരു മാതൃകാധ്യാപകൻ, പ്രേഷിത ചൈതന്യം തുളുമ്പുന്ന ഒരു സന്യാസവൈദികൻ എന്നീ ത്രിവിധനിലകളിൽ അച്ചനെക്കുറിച്ച് ഒരു ലഘുവായ സമീക്ഷ ഇവിടെ പ്രസക്തമാണ്.

കോളജ് സ്ഥാപകനായ മാർ ഇഴവാനിയോസ് തിരുമേനിയുടെ പ്രതീക്ഷകൾ സാക്ഷാത്കരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. കലാലയത്തിന്റെ സർവ്വവിധമായ അഭിവൃദ്ധിക്കും അടിത്തറപാകേണ്ടതുണ്ട്. ത്യാഗസന്നദ്ധതയും നിസ്പാർത്ഥതയും പ്രഗത്ഭതയും ഹൃദയഹാരിയായ ആചാര്യമര്യാദകളും ഒത്തിണങ്ങിയ ഒരു പ്രിൻസിപ്പലിനു മാത്രമേ കോളജ് സ്ഥാപകന്റെ സംശ്രദ്ധമായ പ്രതീക്ഷകൾക്ക് രൂപംനല്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. അക്കാദമിയിൽ നമ്മുടെ കഥാനായകൻ വിജയിക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. ലളിതമായ ജീവിതം, കറയറ്റ സേവനസന്നദ്ധത, അശ്രാന്തപരിശ്രമം, ആത്മാർത്ഥതനിറഞ്ഞ പെരുമാറ്റം, സഹകരണ മനോഭാവം മുതലായ ഗുണങ്ങൾ

ബനഡിക്റ്റച്ചനെ, സഹാല്യാപകക്കും, വിദ്യാത്മികരും
 ക്കും ഒരുപോലെ പ്രിയംകരനാക്കി. സ്നേഹമസൃണമായ
 സഹകരണം സഹാല്യാപകരിൽനിന്നും അദ്ദേഹത്തിന്
 നിർലോഭം ലഭിച്ചു. കട്ടികൾ അദ്ദേഹത്തെ ഭയപ്പെടുന്ന
 തിൽ അധികമായി സ്നേഹിച്ചു. ഇങ്ങനെ കോളജിൽ
 അച്ചടക്കത്തിന്റെയും സഹകരണത്തിന്റെയും അലപാ
 നത്തിന്റെയും ഒരു അന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന്
 അദ്ദേഹത്തിന് സാധിച്ചു.

മാർ ഈവാനിയോസ് കോളജിന്റെ ദ്വിതീയ
 വാർഷികദിനത്തിൽ പ്രിൻസിപ്പൽ എന്ന നിലയിൽ
 നമ്മുടെ കഥാപുരുഷൻ സമർപ്പിച്ച വാഷികറിപ്പോർ
 ടിൽനിന്ന് ഏതാനും വാചകങ്ങൾ ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുക
 സമുചിതമായിരിക്കുമെന്നു കരുതുന്നു.

“കോളജിൽ നല്ല അച്ചടക്കം നിലനിർത്തുന്നതിന്
 ഞങ്ങളുടെ വിദ്യാത്മികർ ഹാർദ്ദമായി ഞങ്ങളോടു
 സഹകരിച്ചു എന്നു പ്രസ്താവിക്കുവാൻ ഈ വർഷവും
 എനിക്കു സന്തോഷമുണ്ട്. ഈ കോളജിലെ ജീവിത
 ത്തിന്റെ പ്രത്യേകതയായ സമാധാനപരമായ സൗഹൃ
 ദത്തെ ഭജിച്ചു ഒരൊറ്റ അസുഖകരമായ സംഭവം
 പോലും എനിക്കു ഓർമ്മുവാൻ കഴിയുന്നില്ല. ഏതാനും
 നിമിഷങ്ങൾ മരണപ്രാപ്തന നടത്തി സർവ്വശക്തനായ
 ദൈവത്തിന്റെ അനുഗ്രഹം യാചിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഞ
 ങ്ങൾ ഒരുദിവസത്തെ ജോലി ആരംഭിക്കുക.”.....

.....“ഇൻറർ കോളജിയറു” ടൂർണമെന്റുകളുടെ
 ഒരു കൺവീൻർ എനിക്കയച്ചു കത്തിലെ ഒന്നരണ്ടു വരി

കൾ ഉദ്ധരിക്കുന്നതിന് എന്നെ അനുവദിക്കുക. “അച്ചൻ്റെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ വളരെ നല്ല പെരുമാറ്റത്തെക്കുറിച്ചും അവർ പ്രദർശിപ്പിച്ച കളികളിലുള്ള താല്പര്യത്തെക്കുറിച്ചും എഴുതുകയും അച്ചനെ അഭിനന്ദിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതു് എൻ്റെ ചുമതലയാണെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. പ്രേക്ഷകരിൽ അവർ വളരെ നല്ല ഒരു മതിപ്പാണുളവാക്കിയതു്.....കോളേജ് ടീം പ്രദർശിപ്പിച്ച രീതിയിലുള്ള അച്ചടക്കവും കളികളിലെ താല്പര്യവും വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ഉളവാകേണ്ടതാവശ്യമാണെന്നു് എല്ലാ കലാലയങ്ങളും ചിന്തിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അതു് സർവ്വ കലാശാലയ്ക്കു മൊത്തത്തിലുള്ള ഒരു വിജയം ആയേനെ.”

ബനഡിക്ടച്ചൻ്റെ സേവനസന്നദ്ധതയും വിദ്യാർത്ഥികളോടുള്ള ഊഹവന്ധവും സ്പഷ്ടമാക്കുന്ന ഒരു സംഭവം കാണുക. മാർ ഈവാനിയോസ് കോളജിൽ പബ്ലിക്ക് പരീക്ഷ നടക്കുന്ന ഒരു ദിവസം. ചോദ്യക്കടലാസ് ഒരുദ്യോഗികമായി പൊട്ടിച്ചു് വിതരണംചെയ്യുന്നതിനു് ഏതാനും നിമിഷങ്ങൾ മാത്രമേയുള്ളൂ. പക്ഷേ പ്രിൻസിപ്പലിനെ ഓഫീസിൽ കാണുന്നില്ല. എന്തു സംഭവിച്ചു എന്നറിയാതെ അദ്ധ്യാപകർ ചോദ്യക്കടലാസ് ലഭിക്കുന്നതിനു് അക്ഷമരായി ഓഫീസിൽ നില്ക്കുകയാണു്. അപ്പോൾക്കാണ്, പ്രിൻസിപ്പൽ ഫോസ്റ്റലിൽ നിന്നും ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയെ സൈക്കിളിൽ ഇരുത്തി അതിവേഗം ഉതിക്കൊണ്ടുവരുന്നതു്. കാലിൽ ഏതോ ചെറിയ മുറിയും സപ്ലംപനിയുമുള്ള ഒരു കുട്ടിയെ പരീക്ഷയ്ക്കു നടന്നുപോകാൻ അനുവദിക്കാതെ സപന്ത സൈക്കിളിൽ കയറിക്കൊണ്ടു് വരികയായിരുന്നു അദ്ദേഹം.

നമ്മുടെ കഥാനായകന്റെ ഉദാത്തമായ മനുഷ്യ സ്നേഹവും ഔദാര്യവും കണിപ്പുന്ന വേറൊരു സംഭവം. നിലനനായ ഒരു വിദ്യാർത്ഥി സ്കൂൾഫൈനൽ ക്ലാസ്സിൽ ഒന്നാംക്ലാസ്സിൽ വളരെ നല്ലമാർക്കുകളോടുകൂടി പാസ്സായി, മാർ ഇവാൻനിയോസ് കോളജിൽ ചേരുന്നതിനു വന്നു. അവന്റെ നിസ്സഹായത മനസ്സിലാക്കിയ ബനഡിക്ട് ചുൻ അവനെ കോളജിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുവാൻതന്നെ നിശ്ചയിച്ചു. ഫീസിലും മറ്റും ചില ആനുകൂല്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കുവാൻ വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ അദ്ദേഹം ചെയ്തു. അവനെ ഹോസ്റ്റലിൽ താമസിപ്പിക്കുവാനും അദ്ദേഹം തീരുമാനിച്ചു. എന്നാൽ പ്രസ്തുത വിദ്യാർത്ഥി ഹോസ്റ്റലിൽ എത്തിയതു് വെറുംകൈയായിട്ടാണ്. ശയ്യോപകരണങ്ങളില്ല. ശരിയായ വേണ്ടത്ര വസ്ത്രം ഇല്ല. ഒരു ദിവസത്തിനകം ഇവയെല്ലാം അവനു ലഭിച്ചു. പക്ഷേ, അച്ചന്റെ മുറിയിൽനിന്നും പല സാധനങ്ങളും മറ്റൊരുമറിയാതെ അപ്രത്യക്ഷമായെന്നു മാത്രം. ആ വിദ്യാർത്ഥി ഇന്ന് പ്രശസ്തനായ ഒരു എൻജിനീയറാണ്.

നമ്മുടെ കഥാനായകൻ ഒരു മാതൃകാധ്യാപകനു വേണ്ട എല്ലാ യോഗ്യതകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ധനതത്ത്വ ശാസ്ത്രത്തിൽ ഉന്നതബിരുദം നേടിയതിനുപുറമേ നിരന്തരമായ വായനകൊണ്ടും ശ്രദ്ധാപൂർവ്വമായ പഠനം കൊണ്ടും അദ്ദേഹം ആ വിഷയത്തിൽ അവഗാഹമായ പാണ്ഡിത്യം നേടിയിരുന്നു. ധനതത്ത്വശാസ്ത്രത്തിലെ എത്ര പ്രയാസമേറിയ ഭാഗവും ലളിതമായ രീതിയിൽ ചർച്ച ചെയ്തു് വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു പകർന്നുകൊടുക്കുന്നതിൽ പ്രഗത്ഭനായിരുന്നു നമ്മുടെ കഥാപുരുഷൻ.

ജ്ഞാനവും ജ്ഞാനവിനിമയത്തിനുള്ള പാടവവും ഒരു
 ധ്യാപകനത്യാവശ്യമായ ഗുണങ്ങളാണ്. അതോ
 ടൊപ്പം വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഉന്നമനത്തിനുള്ള തീക്ഷ്ണ
 മായ ആഗ്രഹവും ഒരു മാതൃകാധ്യാപകന് കൂടിയേ
 കഴിയൂ. നമ്മുടെ കഥാനായകനെ സംബന്ധിച്ചു പറ
 യുകയാണെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സർവ്വശ്രദ്ധയും
 എപ്പോഴും വിദ്യാർത്ഥികളിൽ കേന്ദ്രീകരിച്ചിരുന്നു എന്ന്
 പറയുന്നതിൽ അതിശയോക്തിയില്ല. പ്രിൻസിപ്പൽ
 എന്ന നിലയിൽ ഭാരമേറിയ ചുമതലകൾ ഉണ്ടായിര
 ന്നിട്ടും രൊഴിയിൽ പതിന്നാലും പതിനഞ്ചും മണിക്കൂറു
 കൾ അദ്ദേഹം പഠിപ്പിച്ചുപോന്നു. ഇതിനും പുറമേ
 അവധിദിവസങ്ങളിൽ പ്രത്യേകക്ലാസ്സുകൾ എടുക്കുന്ന
 തിന് അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു മടിയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.
 ഹോസ്റ്റലിൽ താമസിച്ചിരുന്ന കുട്ടികൾക്ക് രാവിലെയും
 വൈകിട്ടും ക്ലാസ്സുകൾ എടുക്കുക, കോമ്പസീഷനും മറ്റു
 ഗ്രന്ഥപാഠങ്ങളും തീരുത്തിക്കൊടുക്കുക തുടങ്ങി പലവിധ
 സഹായങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിൽ അദ്ദേഹം സദാ സന്നദ്ധ
 നായിരുന്നു.

ബനഡിക്ടച്ചൻ വിദ്യാർത്ഥികളുമായി വളരെ
 അടുത്ത വ്യക്തിപരമായ സമ്പർക്കം പുലർത്തിപ്പോന്നു.
 ഓരോ വിദ്യാർത്ഥിയുടെയും യോഗ്യതകളും ബലഹീനത
 കളും ഗ്രഹിച്ചു അതനുസരിച്ചു അവരോടു പെരുമാറു
 ന്നതിനുള്ള കഴിവാണു് ഒരു ധ്യാപകൻ എന്ന നില
 യിലും ഭരണത്തലവൻ എന്ന നിലയിലും അദ്ദേഹത്തെ
 അങ്ങേയറ്റം വിജയിപ്പിച്ചതു്. സാമ്പത്തികമായി

വിഷമതകൾ അനുഭവിക്കുന്നവരെ ഉള്ളഴിഞ്ഞു സഹായിക്കുവാനും പഠനത്തിൽ പിന്നോക്കം നില്ക്കുന്നവരെ വേണ്ടവിധത്തിൽ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുവാനും അദ്ദേഹം മടികാണിച്ചിട്ടില്ല.

ഹോസ്റ്റൽ വാർഡൻ കൂടിയായിരുന്നു ബനഡിക്ട് ചുൻ. ഇന്ന് മാർ ഈവാനിയോസ് കോളജ് ഹോസ്റ്റൽ ലുകർക്കുള്ള മഹത്തായ പാരമ്പര്യങ്ങൾക്കും അച്ചടക്കത്തിനും അടിത്തറ ഇട്ടത് അദ്ദേഹമാണ്. കോളജിലെ ജോലികൾ കഴിഞ്ഞാലുടൻ തന്നെ ഹോസ്റ്റലിലെത്തുക അച്ചന്റെ പതിവായിരുന്നു. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ അനുഭവനഷ്ടവിതത്തിൽ വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധ പതിപ്പിച്ചു അവരുടെ മാനസികവും ശാരീരികവും ആദ്ധ്യാത്മികവുമായ അഭിവൃദ്ധിക്കു വേണ്ടി ഇത്രയേറെ പണിയെടുത്ത വേറെ ഹോസ്റ്റൽ വാർഡന്മാർ കേരളത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ എന്ന് സംശയമാണ്. മാസംതോറും പൊതുമീറ്റിംഗുകൾ, ചർച്ചാസമ്മേളനങ്ങൾ മുതലായവ സംഘടിപ്പിച്ചു സംസ്കാരത്തിന്റെയും അച്ചടക്കത്തിന്റെയും മൂല്യങ്ങൾ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഇടയിൽ വളർത്തുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. പുരാതനകാലത്തെ ഗുരുകുലവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഒരു പ്രതീതിയാണ് അന്ന് ഹോസ്റ്റൽ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടത്. പ്രിൻസിപ്പലെന്ന നിലയിൽ കോളജിന്റെ രണ്ടാം വാർഷികസമ്മേളനത്തിൽ നമ്മുടെ കഥാനായകൻ സമർപ്പിച്ച റിപ്പോർട്ടിൽ ഗുരുകുലരീതിയിലുള്ള ഈ വിദ്യാഭ്യാസലക്ഷ്യത്തെ കുറിച്ച് അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിക്കുന്നു: “ഹോസ്റ്റലിലും

കോളജിലും ഞങ്ങളെല്ലാവരും കൂടിച്ചേർന്ന് ഒരു ഭവനത്തിലെ അന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നു. വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു വേണ്ടിയുള്ള ഒരു യഥാർത്ഥഭവനം, ഒരു ഗുരുകുലം, അത്രെ ഞങ്ങളുടെ മുന്തിലുള്ള ആദർശം.”

ഒരു അധ്യാപകനെന്ന നിലയിൽ ബനഡിക്ടച്ചന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ക്ലാസ്സുമുറികളിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങിനിന്നില്ല. വിജ്ഞാനം പകരുന്നതോടൊപ്പം കായികഭ്യാസങ്ങൾക്കും വിനോദങ്ങൾക്കും ആവശ്യമായ സജ്ജീകരണങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തുന്നതിനും അവയിൽ സജീവമായ പങ്കു വഹിക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹം എപ്പോഴും തയ്യാറായിരുന്നു. പ്രിൻസിപ്പൽ എന്ന നിലയിൽ പലവിധ ജോലികൾ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും കളിക്കാരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി എല്ലാ മത്സരങ്ങളിലും ഒരു പ്രേക്ഷകനായി സന്നിഹിതനാകുക അദ്ദേഹത്തിന്റെ പതിവായിരുന്നു. വിനോദയാത്രകൾ സംഘടിപ്പിക്കുന്നതിനും വിദ്യാർത്ഥികളോടൊത്ത് അവയിൽ ഉല്ലാസപൂർവ്വം പങ്കെടുക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹം താല്പര്യം കാണിച്ചുപോന്നു.

ഒരു ഭരണത്തലവനായിട്ടോ, ഒരു മാതൃകാധ്യാപകനായിട്ടോ മാത്രമല്ല ബനഡിക്ടച്ചൻ എല്ലാവരുടെയും സ്നേഹബഹുമാനങ്ങൾക്ക് പാത്രീഭവിച്ചത്. കോളജ് പ്രിൻസിപ്പലായിരുന്നപ്പോഴും അദ്ദേഹം അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ തന്നെ ഒരു മാതൃകാസന്യാസവൈദികനുംകൂടിയായിരുന്നു. വളരെ ലളിതമായിരുന്നു, അദ്ദേഹത്തിന്റെ

ജീവിതം. വസൂങ്ങർ തന്നെ രണ്ടോ മൂന്നോ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അവ പലപ്പോഴും അദ്ദേഹം തന്നെ തൊന്നെയാണ് അലക്കിയിരുന്നത്. ഒരു മദ്ധ്യവേനൽ അവധിക്കാലം. കോളജിലെ സജ്ജീകരണങ്ങളുടെ പരിശോധനയ്ക്ക് സർവ്വകലാശാലാകമ്മീഷൻ എത്തുന്ന ദിവസം. അന്ന് ഉപയോഗിക്കാനുള്ള കുപ്പായം അതിന്റെ തലേരാത്രി സ്വയം നന്നച്ച് തേച്ചിട്ടാണ് പിക്കറ്റ് ദിവസം അദ്ദേഹം ഉപയോഗിച്ചത്. ഒരു സന്യാസവൈദികനെന്ന നിലയിൽ ബനഡിക്ടച്ചനിൽ കണ്ട ദൈവാത്രയവും മതതീക്ഷ്ണതയും മാത്രകാപരമായ ജീവിതവും വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഇടയിലുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വാധീനത വർദ്ധിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. രാവിലെ ക്ലാസ്സാരംഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് രണ്ടു മിനിട്ടു നേരത്തേയ്ക്കുള്ള മതപ്രാർത്ഥന നടപ്പിലാക്കിയത് ബനഡിക്ടച്ചനാണ്. പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു മണിയടിക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ എല്ലാ വിദ്യാർത്ഥികളും അദ്ധ്യാപകരും, കോളജ് കാമ്പസിൽ എവിടെയായാലും മതനം പാലിച്ചു നിശ്ചലരായി നിന്ന് പ്രാർത്ഥന നടത്തുന്ന പാരമ്പര്യം കോളജിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പ്രാധാന്യമേറിയതെന്നാണ്. അതുപോലെതന്നെ സാമൂഹികമൂല്യങ്ങൾ വിദ്യാർത്ഥികളിൽ വളർത്തുന്നതിന് ആഴ്ചയിൽ ഒരു സന്മാർഗ്ഗതത്വപക്വസ്സ് കോളജിൽ അദ്ദേഹം നടപ്പാക്കി.

കത്തോലിക്കാവിദ്യാർത്ഥികളുടെ ആദ്ധ്യാത്മികമായ അഭിവൃദ്ധിയെ ലക്ഷ്യമാക്കി കാതലിങ്ക് സ്കൂൾ ഡൻറസ് യൂണിയൻ (C. S. U.) ബഹുമാനപ്പെട്ട

അച്ചൻ കോളജിൽ സ്ഥാപിക്കുകയും അതിന്റെ ചുമതല ഏറ്റെടുക്കുകയും ചെയ്തു. കോളജിൽനിന്നും പിരിയുന്നതുവരെ ഈ സംഘടനകളുടെ എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും അദ്ദേഹം മാഗ്ഗർശകനും പ്രോത്സാഹകനും ആയിരുന്നു. ആ പ്രവർത്തനങ്ങളിലെല്ലാം അദ്ദേഹം സജീവമായി പങ്കുചേരുകയും ചെയ്തു.

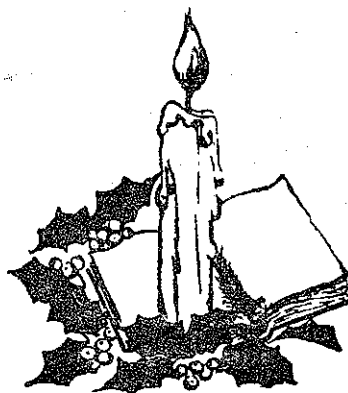
ഇങ്ങനെയുള്ള ചുമതലകളെല്ലാം സ്തുത്യർഹമാം വിധം നിറവേറിക്കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ സമീപമുള്ള മിഷ്യൻസ്ഥലങ്ങളിൽ വിശുദ്ധകർബാന അർപ്പിക്കുന്നതിനും സഹായസഹകരണങ്ങൾ നൽകുന്നതിനും അദ്ദേഹം അതീവതല്പരനായിരുന്നു. നടന്നും സൈക്കിളിലുമായി നമ്മുടെ കഥാനായകൻ മിഷ്യനിൽ പോകുന്ന കാഴ്ച ഏവർക്കും, പ്രത്യേകിച്ചു, സഹവൈദികർക്ക് വലിയ പ്രചോദനം നൽകിയിട്ടുണ്ട്.

ബനഡിക്ടച്ചൻ കോളജിൽ എല്ലാവർക്കും എത്രമാത്രം പ്രിയകേരനായിരുന്നു എന്നുള്ള വസ്തുത പ്രത്യക്ഷത്തിൽ തെളിഞ്ഞതു് അദ്ദേഹത്തെ മെത്രാൻസ്ഥാനത്തേയ്ക്കുയർത്തിയ സന്ദർഭത്തിലാണ്. അച്ചന്റെ ഈ ഉന്നത പദലബ്ധിയിൽ ആറ്റോദഭരീതരായ വിദ്യാർത്ഥികളും അദ്ധ്യാപകരും മറ്റു് കോളജ്ജീവനക്കാരും ഏകോപിച്ചു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മെത്രാൻസ്ഥാനാരോഹണപടങ്ങു് മോടിപിടിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമമാരംഭിച്ചു. ഒരു മെത്രാനുവേണ്ട എല്ലാ സ്ഥാനവസ്തുക്കളും സ്ഥാനചിഹ്നങ്ങളും വളരെ ഭംഗിയായി നിർമ്മിച്ചു് അദ്ദേഹത്തിനു സമ്മാനിക്കുവാൻ അവർ നിശ്ചയിച്ചു. ആവശ്യത്തിൽ

കൂടുതലായ ഒരു നല്ല സംഖ്യ അതിവേഗം പിരിഞ്ഞു കിട്ടി. ആ തുകകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന് സമ്മാനമായി നല്ല വാനുള്ളതെല്ലാം അവർ നൽകുകയും ചെയ്തു. മെത്രാൻ പട്ടാഭിഷേകം കഴിഞ്ഞു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബഹുമാനാർത്ഥം കോളജിൽ വെച്ചു നടത്തിയ ഗാർഡൻ പാർട്ടിയിൽ അദ്ധ്യാപകാദ്ധ്യക്ഷന്മാർ സ്നേഹിതന്മാർ മുതലായി ആയിരക്കണക്കിനുള്ള കർമ്മ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു എന്നു പറയുമ്പോൾ ആ ചടങ്ങിന്റെ വിപുലതയും അതിന്റെ പുറകിലുള്ള ആത്മാർത്ഥതയും എത്രമാത്രമെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

1951-ൽ ഫാദർ തോമസ് നങ്ങച്ചി വീട്ടിൽ അമേരിക്കയിൽനിന്നു ഉപരിപഠനം കഴിഞ്ഞു മടങ്ങിയെത്തി. മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനി അദ്ദേഹത്തെ കോളജിന്റെ പ്രിൻസിപ്പലായി നിയമിച്ചു. പ്രിൻസിപ്പലായിരുന്ന ബനഡിക്ട് ചൻ വൈസ്പ്രിൻസിപ്പലായി. സാധാരണരീതിയിൽ ഒരു തരംതാഴ്ന്നു ലുപോലെ തോന്നാവുന്ന ഈ സംഭവം നമ്മുടെ കഥാനായകനെ ഒട്ടുംതന്നെ അലട്ടുകയോ വിഷമിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല. മാറാരെങ്കിലുമായിരുന്നു എങ്കിൽ പുറമെ ഏതെങ്കിലും കപടന്യായങ്ങൾ പറഞ്ഞു ജോലിയിൽനിന്നും മാറാൻ ശ്രമിക്കുമായിരുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള സംഭവങ്ങൾ കേരളത്തിലെ കോളജുകളിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ത്യാഗത്തിന്റെ വേദിയിൽ അർപ്പണം ചെയ്ത ജീവിതവുമായി മുന്നോട്ടുപോകുന്ന ഒരു സന്യാസി വര്യന് ലൗകികരീത്യായുള്ള അഭിമാനത്തിന്റെ പ്രശ്നമേയില്ല. മേല

ധികാരിയുടെ ആജ്ഞ അനുസരിക്കുകയാണ് അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അഭിമാനകരം. പ്രിൻസിപ്പലിന്റെ ഔദ്യോഗിക ചുമതലയിൽനിന്ന് വിട്ടുമാറിയെങ്കിലും നമ്മുടെ കഥാനായകന്റെ പ്രവർത്തനരീതികൾക്കോ മറ്റുള്ളവരോടുള്ള പെരുമാറ്റങ്ങൾക്കോ യാതൊരു വ്യത്യാസവും ഉണ്ടായില്ല. അധികാരം കൂടുതൽ സേവനത്തിനുള്ള ഒരു ഉപാധി മാത്രമാണ് കഥാനായകനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അന്നും ഇന്നും. അതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതതത്ത്വശാസ്ത്രം. ഫോസ്റ്റൽവാർഡൻ എന്ന നിലയിലും അച്ചൻ സേവനം തുടർന്നു.

അദ്ധ്യായം ഒൻപതു

ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയുടെ സ്മരണകൾ

നമ്മുടെ കഥാനായകന്റെ മെത്രാൻപട്ടാഭിഷേക ദിനത്തിൽ 'ദീപിക'യിൽ വന്ന ഒരു ലേഖനമാണ് ഈ അദ്ധ്യായത്തിലുള്ളത്. 1953 ജനുവരിയിൽ, മാർ ഈവാനിയോസ് കോളജിൽ ബി. എ. സീനിയർ വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്ന ശ്രീ കര്യാക്കോസ് തെക്കേക്കണ്ടത്തിൽ ആണ് ലേഖനകർതാവ്. ബനഡിക്ടച്ചന്റെ റദ്ദുഭ്യമായ ഒരു ലാലുചിത്രം നല്കുന്ന പ്രസ്തുത ലേഖനം അന്തേപടി ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഗുരുവിന് അനുഭവങ്ങൾ

കഴിഞ്ഞ സ്കൂൾവർഷാരംഭത്തിൽ കോളജ് പ്രവേശനത്തിനായി ഞാൻ മാർ ഈവാനിയോസ് കോളജ് പ്രിൻസിപ്പാളിന്റെ മുറിയിലേക്ക് ആനീതനായി.

എന്റെ പ്രതീക്ഷകൾക്കും, ഉദ്ദേശങ്ങൾക്കുമെതിരായി അവിടെ ഞാൻ കണ്ടതു് കാഷായവസ്രുത്തോടും മാറുമായെ കിടക്കുന്ന താടിമീശയോടും, ഒരു കറുത്ത നൂലിൽ ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്ന മരക്കരിശോടും കൂടിയ ഒരു കൃശ ഗാത്രനെയാണു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കറുത്തിരുണ്ട താടിമീശകൾക്കിടയിൽ പ്രശോഭിച്ചിരുന്ന വെൺമുത്തുകളുടെ ദർശനമാത്രയിൽ എന്റെ ഉൽക്കണ്ഠയും ആകാംക്ഷയും ഓടിഒളിച്ചു. ഞാൻ വന്ദനം പറഞ്ഞു. പ്രതിവന്ദനം ചെയ്തശേഷം ചിരപരിചിതരെപ്പോലെ എന്നോടു് കശലപ്രശ്നം ചെയ്തു. എന്റെ സർട്ടിഫിക്കറ്റുകൾക്കെല്ലാം പരിശോധിച്ചശേഷം എന്നെ കോളജിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചു. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ നിന്നും ഈങ്ങിപ്പോയശേഷവും എനിക്കു് ആതേജസ്സമാകർഷമായ പുഞ്ചിരിയും ഒട്ടുംതന്നെ നരബാധിച്ചിട്ടില്ലാത്ത താടിമീശയും വിസ്മരിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അങ്ങനെ പ്രഥമദർശനത്തിൽ തന്നെ അങ്കുരിച്ച ബഹുമാനാദരങ്ങളെയും, സ്നേഹത്തെയും കൂടുതൽ ദൃഢതരമാക്കണമെന്ന നിശ്ചയത്തോടുകൂടി ഞാൻ ആദ്യമായി കോളജിൽ എത്തി. ഏതു ക്ലാസ്സാണു്? എന്താണു് ആദ്യകരണീയം? എന്നെല്ലാം ആലോചിച്ചു് നോട്ടീസു് ബോർഡിൽ നോക്കിനില്ക്കവെ എന്റെ തോളിൽ ആരോ സ്പർശിച്ചതായി തോന്നി. തിരിഞ്ഞുനോക്കിയപ്പോൾ അതാ, ആ കാഷായവസ്രുധാരിയായ കൃശഗാത്രൻ പുഞ്ചിരിപൂനിലാവു പൊഴിച്ചുകൊണ്ടു് അവിടെ നില്ക്കുന്നു. ഞാൻ വന്ദനം ചെയ്തു. “എന്താണു വേണ്ടതു്”? ക്ലാസ്സിലേ? എന്നെല്ലാം തുരുതുരെ രണ്ടുമുൻ ചോദ്യങ്ങൾ.

എന്റെ വിഷമസ്ഥിതി ഞാനറിയിച്ചു. എനിക്കു വേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകിയ ശേഷം വരാന്തയിലുള്ള വിദ്യാർത്ഥിസമൂഹത്തിന്റെയിടയിൽ ഒരു കൊള്ളിയാൻ പോലെ അദ്ദേഹം മറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. ഞാൻ ആ 'കാഷായനിറം' ദൂരെ മറയുന്നതുവരെ കണ്ണിമയ്ക്കാതെ നോക്കിക്കൊണ്ടുനിന്നു, സാമാന്യമര്യാദ അനുസരിച്ച് ഒരു 'ഉപകാരം' പറഞ്ഞില്ലല്ലോ എന്നോത്തു കണ്ണിതപ്പെട്ടുകൊണ്ടു്.

ഞാൻ ക്ലാസ്സിൽ കയറി ഇരുന്നു. എല്ലാം അപരിചിതമായ ചുറ്റുപാടുകൾ. ഞങ്ങൾക്കു് വിഷയവിവരപ്പട്ടിക തന്നെ. പ്രിൻസിപ്പാളിന്റെ ക്ലാസ്സു് ഞങ്ങൾക്കുണ്ടോ എന്ന് ഞാൻ അന്വേഷിച്ചു. എന്റെ ക്ലാസ്സിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന എല്ലാവരും തന്നെ അക്കാദമിയിൽ എന്നെപ്പോലെ അജ്ഞരായിരുന്നു. ആദ്യത്തെ ക്ലാസ്സിൽ അദ്ദേഹം വന്നില്ല. മൂന്നാമത്തെ ദിവസം നാലാമത്തെ പിരീയഡിൽ, എല്ലാവരും മുഷ്ണാണമായ ഉച്ചയൂണിനു ശേഷം മനോന്വേഷാരായി മേശപ്പുറത്തു് തലയും ചാച്ച് അർദ്ധനിമീലിതാക്ഷികളോടുകൂടി ഇരിക്കുന്ന സമയത്തു്, അതാ വരുന്നു ആ കാഷായവസ്രുധാരി! ഉറക്കംപൂണ്ടിരുന്നവരെല്ലാം തെട്ടി എണീറ്റു. സ്റ്റേജിൽ ചാടിക്കയറി സഹജമായ പുഞ്ചിരിയോടുകൂടി ഞങ്ങളുടെയെല്ലാം പേരു്, ജന്മദേശം, ഇത്യാദി ചോദിച്ചു. അടുത്ത പരിപാടിയായി അദ്ധ്യാപനത്തിലേക്കു കടന്നു. അക്കാലം ഞങ്ങൾക്കു് പ്രിൻസിപ്പലിന്റെ വകയായി എത്തിക്സു് (Ethics) ക്ലാസ്സുമാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു.

ദൈവത്തിന്റെ അസ്തിത്വം, ദൈവികലക്ഷണങ്ങൾ, ഇവയെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുമ്പോഴുള്ള വാചാലത വേറൊരിക്കലും അദ്ദേഹത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ലളിതമായി, മധുരമായി, സുഹൃദമായി, വാചാലത യോടു കൂടിയുള്ള ആ ഇംഗ്ലീഷ് പ്രഭാഷണങ്ങൾ ഏതു തിരുമണ്ടനും ഗ്രഹിക്കത്തക്കതായിരുന്നു. പുതുവാക്കുകളെക്കുറിച്ചും വന്നാലുടൻ അതു ബോർഡിലെഴുതി; അതിന്റെ ഉത്ഭവം, അർത്ഥം, പ്രയോഗവിശേഷം, എന്നിവയെല്ലാം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടല്ലാതെ കടന്നുപോകാറില്ല. ഇക്കൊല്ലം ഞങ്ങൾക്ക് അദ്ദേഹം ധനതത്ത്വശാസ്ത്രവുമെടുത്തുടങ്ങി. ഏറ്റവും ശ്രമകരമായ ഭാഗങ്ങൾ പോലും വളരെ ലളിതമായ ഭാഷയിൽ, സുകരമായ വിധത്തിൽ, പ്രതിപാദിച്ചു മനസ്സിലാക്കുന്നതിലത്രേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അസാമാന്യപാടവം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. ക്ലാസ്സിൽ വന്നാലുടൻ പഴയ പാഠങ്ങളിലേക്ക് ഒരു തിരിഞ്ഞുനോട്ടം നടത്തും. ഉത്തരം പറയാത്തവക്ക് വീണ്ടും ആ ഭാഗം വിവരിച്ചുകൊടുക്കും. ഒരു ദിവസം എത്ര മണിക്കൂറുകൾ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹത്തിന് ക്ലേശമില്ല. ഏതെങ്കിലും ഒരു ക്ലാസ്സിൽ അധ്യാപകൻ വന്നില്ലെങ്കിൽ കതകിനിടയിൽക്കൂടി പുഞ്ചിരിക്കുന്ന താടിമീശാലംകൃതമായ ഒരു മുഖം പ്രത്യക്ഷപ്പെടും. അപ്പോഴപ്പോൾ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സംഭവങ്ങളുടെ ഒരു ശരിയായ വിശകലനം ക്ലാസ്സിൽ നടത്തും. ഒരു മാതൃകാധ്യാപകനെന്ന നിലയിൽ മാത്രമല്ല, നയശാലിയായ ഒരു ഭരണകർത്താവ് എന്ന നിലയിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേട്ടങ്ങൾ നിരവധിയാണ്.

ക്രിസ്തു വിട്ടാൽ എവിടെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുഞ്ചിരി
 ക്കുന്ന മുഖം കാണാം. ഞങ്ങളുടെ ഓരോ പ്രവർത്തനങ്ങ
 ളെയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മതയുള്ള കണ്ണുകൾ പിന്തു
 ടക്കുന്നുണ്ട്. കൂട്ടംകൂടി നിന്ന് പല പലതികളും സംഘ
 ടിപ്പിക്കുമ്പോൾ മിക്കപ്പോഴും ചെറിയ രണ്ടു വിരലുകൾ
 ഞങ്ങളുടെ ദേഹത്തു സ്പർശിക്കും. ഞങ്ങളുടെയിടയിൽ
 കൂടി വൈസ്പ്രിൻസിപ്പൽ നടക്കുകയാണ്. അദ്ദേഹം
 തിരിഞ്ഞുനോക്കാറില്ല. പക്ഷേ, ആ കണ്ണുകൾ ഞങ്ങ
 ളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ പൂണ്ണമായും അതിനിടയിൽ മന
 സ്സിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കും. വിദ്യാർത്ഥികൾക്കിടയിൽ
 കൂടി വളഞ്ഞും തിരിഞ്ഞും ഉള്ള ആ ഓട്ടം കണ്ടാൽ
 തോന്നും എന്തോ കാര്യവ്യഗ്രതയോടുകൂടി പറയുകയാ
 ണെന്ന്. എന്നാൽ അങ്ങനെയല്ല. അദ്ദേഹത്തിന്
 സാവധാനത്തിൽ ഇഴഞ്ഞിഴഞ്ഞു നടക്കുവാനിരുന്നു
 കൂടാ. അതാണ് അതിൻ കാരണം.

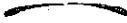
അദ്ദേഹത്തെ ഇതിനെല്ലാമുപരിയായി വിദ്യാർത്ഥി
 സമൂഹത്തിന് പ്രിയംകരനാക്കിത്തീർത്തത്, അദ്ദേഹ
 ത്തിന്റെ കളികളിലുള്ള താല്പര്യമാണ്. എല്ലാ ദിവ
 സവും വിദ്യാർത്ഥികളോടൊന്നിച്ച് കളിക്കുന്നത് അദ്ദേ
 ഹത്തിന്റെ ഒരു ദിനചര്യയാണ്. ഹോസ്റ്റലിലെ മുറി
 കളുടെ മൂലകളിൽ പാരായണാസക്തരായി സായാഹ്ന
 സമയം മുഴുവനും ചിലവഴിക്കുന്ന ഒരുത്തനേയും അദ്ദേഹം
 വെറുതെവിടുകയില്ല. അവരെ മുറിയിൽനിന്നും വലി
 ച്ചിറക്കി ഓടിക്കുന്നത് പുത്തരിയല്ല. അവരോടുന്നതു
 നോക്കിനിൽക്കുകയല്ല ആ ശിഷ്യവത്സലൻ ചെയ്യുന്നത്.

അരയിലെ ബൽറൊടുത്തു ചുറ്റിക്കെട്ടി, താടിമീശ കൈലേസിട്ട് കഴുത്തോടുചേർത്തുകെട്ടി, എല്ലാവരുടേയും മുമ്പിൽ ഓടുന്ന ആ ഓട്ടം കണ്ടിട്ടുള്ള ആരേയും ചിരിച്ചു വീർപ്പമുട്ടിക്കും. ഓരോകൂട്ടം വിദ്യാർത്ഥികളേയുംകൊണ്ട് ദേശപര്യടനത്തിന് പോകുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന് വളരെ സന്തോഷമുള്ള കാര്യമാണ്. നിദ്രിഷ്ടസ്ഥലത്തു ചെന്നാൽ അവിടെവെച്ച് പ്രസംഗമത്സരമായി, സംഗീത മത്സരമായി, പ്രഥമഗണനീയർക്കു സമ്മാനദാനമായി. ഏകദേശം മൂന്നാഴ്ചയ്ക്കുമുമ്പ് ഒരുകൂട്ടം വിദ്യാർത്ഥികളുമായി അദ്ദേഹം കോവളത്തു പോയി. ആദ്യം കടലിൽ ചാടി നീന്തിത്തുടങ്ങിയത് ഫ: ബനഡിക്ടാണ്. ഏകദേശം ഒരുപർലോംഗ് ദൂരെ പോയി നിന്നിട്ട് അതിനപ്പുറം ആരും പോകരുതെന്ന് ആ സ്നേഹസമ്പന്നൻ ആജ്ഞയുംനൽകി. പര്യടനം കഴിഞ്ഞു തിരിച്ചുവന്നവർ ഇതുപോലൊരു സന്തോഷപ്രദമായ യാത്ര ഇതിനു മുന്പാരിക്കലും നടന്നിട്ടില്ല എന്ന അഭിപ്രായക്കാരായിരുന്നു. ഇതെഴുതുമ്പോൾ എന്റെ ചിന്താമണ്ഡലത്തിൽ ഉയർന്നുവരുന്ന ചിത്രം അദ്ധ്യാപകന്മാരും വിദ്യാർത്ഥികളുമായി അടുത്തുനടന്ന ഒരു ബാസ്കറ്റ്ബോൾ മാച്ചിൽ കളിച്ചു ക്ഷീണിച്ച് പന്തിന്റെ മുകളിൽ ആസനസ്ഥനായി ക്ഷീണമകരുന്ന ആ കായകവിനോദപ്രിയന്റെതാണ്. ഒരു ടൂണ്ണമെൻറുണ്ടെങ്കിൽ കളിസ്ഥലത്തിനോടേറവുമടുത്ത ഒരു സ്ഥാനത്തു് കൈയും കെട്ടി തലയും കവുക്കി ചിരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കാഷായ വസ്രുധാരിയെ കാണാം. ഫാദർ ബനഡിക്ട് തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപതയുടെ സഹായമെത്രാനായി തിര

ത്തെടുക്കപ്പെട്ട വിവരം അറിഞ്ഞ ഒരു അക്രൈസ്തവ
മാന്യൻ ചോദിച്ചത് “എല്ലാ ട്രസ്റ്റുമെമ്പർമാനും യൂണി
വേഴ്സിറ്റി സ്റ്റുഡിയത്തിൽ കാണുന്ന ആ കാഷായ
വസ്ത്രധരിച്ച താടിക്കാരനെല്ലെ?” എന്നാണ്.

ഇങ്ങനെ മാനസികവും ശാരീരികവുമായ സംഗതി
കളിൽ മാത്രമല്ല അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധ പതിഞ്ഞിരുന്നതു്.
അതിലുപരിയായി ആധ്യാത്മികകാര്യങ്ങളിൽ
അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധ പതിച്ചിരുന്നു. സി എസ്. യു.
(Catholic Students Union) വിന്റെ എല്ലാ സമ്മേ
ളനങ്ങളിലും അദ്ദേഹം സന്നിഹിതനായിരിക്കും. എന്തു
ഭക്തകൃത്യമുണ്ടോ അതിലെല്ലാം അദ്ദേഹം എല്ലാവരു
ടേയും മുമ്പിൽ മുട്ടിന്മേൽ നില്ക്കുന്നതു കാണാം. മാർ
ഇഴവാനിയോസ് കോളജിൽ നിന്നു് അടുത്തകാലത്തു്
ഒരു പരിഹാരപ്രദക്ഷിണത്തിന്റെ ഏറ്റവും മുൻപിൽ
കുരിശിനു പുറകിലായി, ജപമാലയും കയ്യിലേന്തി മറെറ
ല്ലാവർക്കും നേതൃത്വവും പ്രചോദനവും നൽകിയതു്
ഫാദർ ബനഡിക്ട് തന്നെയാണ്. ഭക്തകൃത്യങ്ങൾക്കി
ടക്കു് എന്തെങ്കിലും ക്രമക്കേടു് കണ്ടാലതാണദ്ദേഹത്തെ
ഏറ്റവും ദേഷ്യപ്പെടുത്തുന്ന സംഭവം. ചന്ദ്രസമാന
മായ ആ മുഖം അനുക്ഷണം കാമേഷ്വാവൃതമാകും.
അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിശുസമാനമായ പ്രകൃതിയുടെ
ബഹിർസ്ഫുരണമാണു് സന്തോഷാലട്ടങ്ങളിലുള്ള അദ്ദേ
ഹത്തിന്റെ ചൊട്ടിച്ചിരിയും, അല്പം സങ്കടത്തിനിടയാ
യാലുള്ള കണ്ണനീരും. മാർ ഇഴവാനിയോസ് തിരുമേനി
ആലസ്യത്തിലായിരുന്നപ്പോൾ ഫാദർ ബനഡിക്ട്
എല്ലാ ദിവസവും വിദ്യാർത്ഥികളോടൊത്തു് തിരുമേനി

വിദ്യാർത്ഥികളുടെ കണ്ണിലുണ്ണിയായിത്തീർന്ന ഫാദർ ബനഡിക്റ്റിനെ സഹായമെത്രാനായി തിരഞ്ഞെടുത്ത വിവരം അറിഞ്ഞപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്ക് സങ്കടമാണോ, സന്തോഷമാണോ അധികമുണ്ടായത് എന്ന് പറയുവാൻ പ്രയാസം. തീർച്ചയായും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥാന ലബ്ധിയിൽ ഞങ്ങൾ അതിയായി സന്തോഷിച്ചു. എന്നാൽ ആ സന്തോഷത്തിലും ഒരു വിഷാദപൂർവ്വ കലർന്നിരുന്നു. ഞങ്ങളോടുകൂടി, ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ജീവിച്ച ബനഡിക്റ്റിച്ചനെ വിട്ടുപിരിയുവാൻ ആർക്കു തന്നെ മനസ്സുണ്ടാകും? ഞങ്ങളിലൊരുകിലുമൊരാൾ ശയ്യാ വലംബിയായിത്തീരുന്ന അവസരത്തിലുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്നേഹാനുഭവങ്ങളും പരിചരണവും ഞങ്ങൾക്കിനിയും ക്ഷിപ്രസാധ്യമല്ലല്ലോ എന്നോർത്തപ്പോൾ പല വിദ്യാർത്ഥികളും മൃാനവദനരായിച്ചമഞ്ഞു. വാനം പാടിയെപ്പോലെ കോളജിലും, ഹോസ്റ്റലിലും, കളി സ്ഥലത്തും എന്നുവേണ്ട വിദ്യാർത്ഥികൾ സമ്മേളിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം സ്വപ്നം പാടിപ്പറന്നു നടന്നിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന് കൂട്ടിലടയ്ക്കപ്പെട്ടാലെന്നപോലെ കരേക്കാലത്തേക്ക് അരസികത തോന്നാതിരിക്കയില്ല. എന്നാൽ, ആ ഗൗരവമേറിയ സ്ഥാനത്തും അദ്ദേഹം കർത്തവ്യനിരതനായി “ആട്ടിൻപറാത്തിന്റെ” ശരിയായ പാലനത്തിൽ വിജയശ്രീലാളിതനാകുമെന്ന് ഞങ്ങൾക്കറിയാം. അതിനായി ജഗദീശപരന്റെ അനുഗ്രഹം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽ അനവരതം വർഷിക്കപ്പെടട്ടെ എന്ന് ഞങ്ങൾ അകൈതവമായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ഞങ്ങളുടെ പ്രിയഗുരുനാഥന്റെ ഈ സ്ഥാനലബ്ധിയിൽ അദ്ദേഹത്തിന് ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയംഗമമായ അനുഭവങ്ങളുണ്ട്.

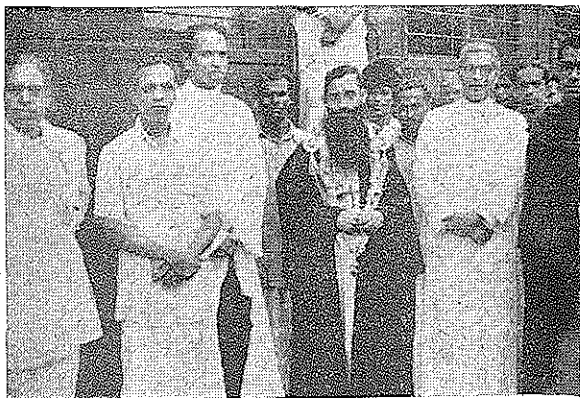
അദ്ധ്യായം പത്തു്

മംഗളവാർത്ത

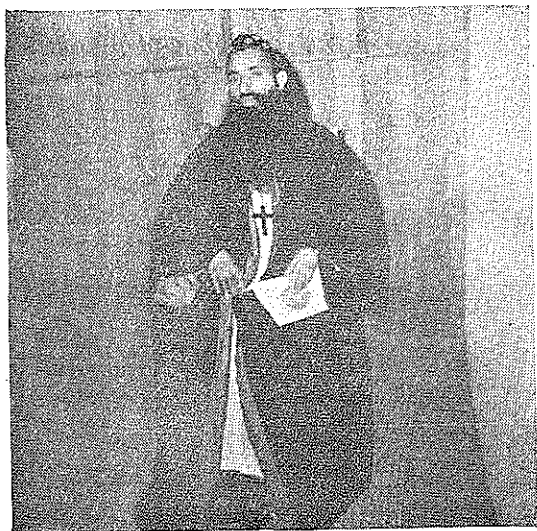
അമേരിക്കൻപര്യടനവും ആസ്ട്രേലിയൻ പര്യടനവും കഴിഞ്ഞു് തിരിച്ചെത്തിയ മാർ ഇഴുവാനിയോസ് തിരുമേനി വീണ്ടും പഴയപോലെ തന്നെ നിരവധി കമ്മരംഗങ്ങളിൽ മുഴുകി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആരോഗ്യം ക്രമേണ ക്ഷയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണു് എന്ന് ഏറ്റവും അടുത്തു് സഹകരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നവർ ഗ്രഹിക്കുവാനിടയായി. ചെറുപ്പകാലം മുതൽ തന്നെ വിശ്രമമില്ലാതെ അത്യദ്ധാനം ചെയ്തു് ശീലിച്ചുപോന്ന വ്യക്തിയായിരുന്നതുകൊണ്ടു്, വിശ്രമമില്ലാതെ പ്രവർത്തിക്കുക തിരുമേനിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം റൊവശ്യമായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. പ്രവർത്തനനിരതമായ ഒരു മനുഷ്യനെയെന്നാമോ ആയിരുന്നു അദ്ദേഹമെന്നു് പറയുന്നതാവും ശരി. പക്ഷേ 1952 മേയ് മാസമായപ്പോഴേക്കും അദ്ദേഹം ക്ഷീണഗ്രസ്തനായി. പഴയതുപോലെ തുടർച്ചയായി ജോലി ചെയ്യുക ക്ലേശകരമായി തിരുമേനിക്കനുഭവ

പ്പെട്ടു. കൂടെക്കൂടെ തളർച്ചയും ക്ഷീണവുമായി അദ്ദേഹത്തിന് കഴിയേണ്ടിവന്നു. ഭക്ഷണത്തിനു രുചിയില്ലാതായി. തിരുവനന്തപുരത്ത് സുപ്രസിദ്ധരായിരുന്ന ഭിഷഗ്വരന്മാർക്ക് രോഗകാരണം കൃത്യമായി കണ്ടുപിടിക്കുക സാധ്യമല്ലാതെ വന്നു. കൂടുതൽ വിദഗ്ദ്ധമായ പരിശോധനയ്ക്കും ചികിത്സയ്ക്കുമായി മദ്രാസിൽ ഡോക്ടർ പണ്ടാലയുടെ ആശുപത്രിയിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ തിരുമേനി തീരുമാനിച്ചു.

1952 ജൂലൈ ആദ്യവാരത്തിൽ മാർ ഇഴുവാനി യോസ് തിരുമേനി മദ്രാസിലേക്ക് ചികിത്സാർത്ഥം കാറിൽ യാത്ര തിരിച്ചു. ജൂലൈ 7-ാം തീയതി തിരുമേനി ഉദരത്തിൽ ഒരു ശസ്ത്രക്രിയയ്ക്ക് വിധേയനായി. 16 ഡോക്ടറന്മാർ ചേർന്ന ഒരു ടീമാണ് ശസ്ത്രക്രിയ നടത്തിയത്. ശസ്ത്രക്രിയയുടെ ഫലമായി രോഗനിർണ്ണയം ചെയ്യുവാൻ അവർക്കുകഴിഞ്ഞു. കരളിന്റെ മുകൾഭാഗം മുഴുവൻ ചെറിയ ചെറിയ കുരുക്കൾ ഉണ്ടായതാണ് രോഗകാരണം. പക്ഷേ കരളിൽ ഒരു ശസ്ത്രക്രിയ നടത്തുവാൻ അവർ ധൈര്യപ്പെട്ടില്ല. മദ്രാസിലെ ചികിത്സയ്ക്കുശേഷം അദ്ദേഹം ബാംഗ്ലൂർ സെന്റ് മാർത്താസ് ആശുപത്രിയിൽ ഏതാനും ദിവസങ്ങൾ കഴിച്ചു. അതിനുശേഷം തിരുമേനി കാറിൽത്തന്നെ നാട്ടിലേയ്ക്കു തിരിച്ചു. നാലാഞ്ചിറ ബഥനിആശുപത്രിയിൽ അദ്ദേഹം താമസമാക്കി. നമ്മുടെ കഥാനായകൻ എല്ലാ ദിവസവും അഭിവന്ദ്യതിരുമേനിയെക്കണ്ട് സംസാരിക്കുമായിരുന്നു. തിരുമേനിയുടെ രോഗം ഫാദർ ബനഡിക്ടിന്റെ മന

നിയുക്തമെത്രാൻ

മെത്രാൻ സ്ഥാനാഭിഷേകത്തിനു മുൻപ്.

സ്ത്രീനെ അഗാധമായി സ്വർശിച്ചു. മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയുമായി അടുത്തു പരിചയപ്പെട്ട നാൾ മുതൽ പുത്രസഹജവും തീവ്രവുമായ സ്നേഹവികാരങ്ങളാണു് നമ്മുടെ കഥാനായകൻ ആ അഭിവന്ദ്യതാതനോടുണ്ടായിരുന്നതു്.

ബഥനിആശ്രമത്തിൽ വെച്ചു് മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിക്കു നടത്തിയ കന്തീലാശുശ്രൂഷയിൽ നിറഞ്ഞ കണ്ണുകളോടുകൂടി ഫാദർ ബനഡിക്തു് പങ്കെടുത്തു. കുറെ നാൾ കഴിഞ്ഞു് മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനി പട്ടം അരമനയിലേക്കു് താമസം മാറി. അപ്പോഴും മിക്ക ദിവസങ്ങളിലും ബനഡിക്തുച്ചൻ വൈകുന്നേരം അരമനയിലെത്തുകയും അഭിവന്ദ്യതിരുമേനിയുടെ രോഗവിവരങ്ങൾ ആരായുകയും ചെയ്തുപോന്നു. രോഗത്തിനു് കുറെ ശമനമുണ്ടായി അല്പസപല്ലമൊക്കെ പരസഹായത്തോടെ നടക്കാമെന്നായപ്പോൾ തിരുമേനി പല ദിവസങ്ങളിലും മാർ ഈവാനിയോസ് കോളജിലേക്കു് കാറിൽ പോകും. ബനഡിക്തുച്ചൻ വാർഡനായിരുന്ന ഹോസ്റ്റലിന്റെ മുമ്പാകെ കാറു് എത്തും. അവിടെ കാറിൽ നിന്നിറങ്ങി മുററത്തു് സജ്ജമാക്കിയ ഒരു ചാരുകസേരയിൽ കിടന്നു് അദ്ദേഹം വിശ്രമിക്കും. മനംകവരുന്ന പ്രകൃതിഭംഗി ആസുപദിച്ചും കൂളിർകാരോരുംകൊണ്ടുള്ള ആ വിശ്രമവേളകളിൽ തിരുമേനിയുടെ സമീപെ, നമ്മുടെ കഥാനായകൻ ഉണ്ടായിരിക്കും. പല കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും അവർ തമ്മിൽ അപ്പോൾ സംഭാഷണം നടത്തും.

1952 ഒക്ടോബർ മാസത്തിൽ മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയുടെ രോഗം അല്പംകൂടി. ആ മാസത്തിൽ രണ്ടു പ്രാവശ്യം അദ്ദേഹത്തിന് രക്തം നല്കുകയുണ്ടായി. തിരുമേനിയുടെ രോഗനില നമ്മുടെ കഥാനായകന് മനോവേദന ഉളവാക്കി. ഹോസ്റ്റൽ ചാപ്പലിൽ എന്നും തിരുമേനിയുടെ ആയുരാരോഗ്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ബനഡിക്ടച്ചൻ ശോകാകലമായ സ്വരത്തിൽ ഗദ്ഗദകണ്ണനായി വിദ്യാത്മികളോടൊത്ത് പരസ്യ പ്രാർത്ഥന കഴിക്കുകയായിരുന്നു. അതുപോലെ, തിരുമേനിയുടെ രോഗശമനത്തിനുവേണ്ടി തിരുവനന്തപുരം പട്ടണത്തിലെ എല്ലാ കത്തോലിക്കാദൈവാലയങ്ങളിലേക്കും ഒരു പരിഹാരപദയാത്ര തന്നെ നടത്തണമെന്ന് കഥാനായകനു തോന്നി. അതനുസരിച്ച് അദ്ദേഹം കുറെ വിദ്യാത്മികളോടൊന്നിച്ച് നഗ്നപാദനായി നാലാഞ്ചിറ നിന്നും ജപമാല പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലിക്കൊണ്ട് നഗരത്തിലെ എല്ലാ ദൈവാലയങ്ങളും സന്ദർശിച്ച് പ്രാർത്ഥന നടത്തി. പട്ടം ദൈവാലയത്തിൽ അന്ന് ഈ തീർത്ഥാടകരെ സ്വീകരിച്ചത് ഈ ഗ്രന്ഥകാരനാണ്.

രോഗഗ്രസ്തനായ കാലം മുതൽ ഒരു സഹായമെത്രാനുണ്ടാകേണ്ടതിനെക്കുറിച്ച് മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനി ചിന്തിച്ചുതുടങ്ങിക്കാണമെന്ന് വിശ്വസിക്കാം. കാരണം അദ്ദേഹം വളരെ ദീർഘദൃഷ്ടിയുള്ള വ്യക്തിയായിരുന്നു. സിറോമലങ്കരീത്തിന്റെയും തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപതയുടെയും പുനരുകൃപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെയും ഭാവി, പക്ഷപതയും, ആദർശനിയ്യയും

ജീവിതവിശുദ്ധിയും കാര്യപ്രാപ്തിയും ഒന്നിണങ്ങിയ ഒരു വൈദികമേലദ്ധ്യക്ഷന്റെ സ്ഥാനാരോഹണത്തെക്കൂടി ആശ്രയിച്ചാണിരിക്കുന്നതെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് അറിയാമായിരുന്നെന്ന് തീച്ച. തന്റെ കാലത്തുതന്നെ ഒരു പുതിയ മെത്രാൻകൂടി ഉണ്ടാകാൻ അതിനാൽ അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചു. എതൽക്കാര്യസാധ്യത്തിനു വേണ്ടി, ചികിത്സ ആരംഭിക്കുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ ഇൻഡ്യയിലെ ദലഗാദ് അപ്പസ്തോലിക്കാ മുഖേന റോമിലേക്ക് അദ്ദേഹം അപേക്ഷ സമർപ്പിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു.

1952 നവംബർ മാസത്തിലെ മൂന്നാമത്തെ ആഴ്ചയിലൊരു ദിവസം ബനഡിക്ട്യൻ പതിവുപോലെ മാർ ഇഴവാനിയോസ് കോളജിൽ ക്ലാസ്സെടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വേള. പട്ടം ആച്ച്ബിഷപ്പ്സ് ഹൗസിൽ നിന്നും ഒരു പ്രത്യേകദൂതൻ അച്ചനെ കാണാൻ ക്ലാസ്സിലെ പുറത്തു നില്ക്കുന്നു. അച്ചൻ ആ സന്ദർശകന്റെ പക്കലേക്ക് ഇറങ്ങിച്ചെല്ലുന്നു. ഭംഗിയായി ഒട്ടിച്ച ഒരു കവർ അച്ചനെ ഏല്പിച്ചിട്ട് ആ ആൾ സ്ഥലം വിട്ടു. അന്നു അരമനയിലുണ്ടായിരുന്ന മാർ സേവറിയോസ് തിരുമേനിയുടെ ആ കത്തു് അച്ചൻ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം വായിക്കുന്നു. ക്ലാസ്സുകൾ കഴിഞ്ഞു് നാലുമണിക്കു് അരമനയിലെത്തണമെന്നു കാണിച്ചുള്ള ആ കത്തു് വായിച്ചു പോകുന്ന റിപ്പോർട്ടുശേഷം ക്ലാസ്സിൽ കയറി കഥാനായകൻ അദ്ധ്യപനം തുടരുന്നു.

എന്തിനാണു് താൻ അരമനയിലെത്തേണ്ടതെന്നു് അച്ചനറിഞ്ഞുകൂടാ. തന്റെ ജീവിതത്തിലെ

ഒരു വഴിത്തിരിവിന്റെ നാട്രിയാണ് പ്രസ്തുത കത്തെ നുള്ള വിവരവും അദ്ദേഹത്തിനജ്ഞാതമാണ്. അതു കൊണ്ട് ആ കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന് പ്രത്യേ കിച്ചൊരു ചിന്തയും ഉണ്ടാകുന്നില്ല. കോളജിലെ ചുമ തലകൾ നിറവേറിക്കൊണ്ട് കഥാനായകൻ നാലുമണി വരെ കലാലയത്തിൽ കഴിയുന്നു. കോളജ് വിട്ടുകഴിഞ്ഞു് സൈക്കിളിൽ അദ്ദേഹം അരമനയിൽ എത്തുന്നു.

മാർ സേവറിയോസ് തിരുമേനി അരമനയുടെ രണ്ടാം നിലയിൽ ഏറ്റവും പടിഞ്ഞാറേ മുറിയിലാണെ ന്നുള്ള വിവരമറിഞ്ഞു് അച്ചൻ മുറിയിലെത്തി തിരു മേനിയുടെ കൈ മുത്തുന്നു. പതിവുള്ള കശലപ്രശ്ന ങ്ങൾക്കുശേഷം തിരുമേനി, ബനഡിക്ടച്ചനെ വിവര മറിയിക്കുന്നു: “അച്ചനെ മാർ ഈവാനിയോസ് തിരു മേനിയുടെ സഹായമെത്രാനായി റോമിൽ നിന്നും തെരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു. ഈ സ്ഥാനം സ്വീകരിക്കുവാൻ സമ്മതമാണെന്നു കാണിച്ചു് റൺഷ്യോ തിരുമേനിക്കു് അച്ചൻ ഈ കോഡ് (Code) കമ്പിസന്ദേശമായി അയ യ്ക്കണം. ഒന്നു രണ്ടു ദിവസത്തിനകം ഔദ്യോഗികമായ അറിയിപ്പു് ഇവിടെ ലഭിക്കും.” ബനഡിക്ടച്ചൻ അല്പ നേരത്തേക്കു മൗനമായി നില്ക്കുന്നു. ആ മുഖത്തു് അശാ ധമായ ചിന്തകളുടെ വീചികൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നുണ്ടു്. മാർ സേവറിയോസ് തിരുമേനി കഥാനായകന്റെ മറു പടി അറിയുവാൻ ആകാംക്ഷയോടുകൂടി ബനഡിക്ട ച്ചനെ തന്നെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഏതാനും മിനിട്ടുകൾക്കുശേഷം അച്ചൻ പ്രതിവചി

ക്കുന്നു. “എനിക്കു് ചിന്തിക്കാൻ സമയം വേണം. പിന്നീടു മറുപടി അയയ്ക്കാം.”

മാർ സേവറിയോസു് തിരുമേനിയുടെ കൈമുത്തി അച്ചൻ കോളജിലേക്കു മടങ്ങി. അദ്ദേഹം പതിവിലേറെ ചിന്താധീനനായി ഏവർക്കും കാണപ്പെട്ടു. പതിവുപോലെ അദ്ദേഹം സ്വപ്നകൃത്യങ്ങളിൽ വ്യാപൃതനായി. പക്ഷേ, ബനഡിക്റ്റച്ചന്റെ മനസ്സു് കലങ്ങിമറിഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നു. പ്രാർത്ഥനയിൽ അദ്ദേഹം അഭയം തേടി. പ്രാർത്ഥനാചുവ്വം കാര്യങ്ങൾ അദ്ദേഹം വിശകലനം ചെയ്തു. ഒടുവിൽ ഇതു ദൈവതിരുമനസ്സാണെന്നും അതിനു താൻ കീഴ്വഴങ്ങേണ്ടതാണെന്നും അദ്ദേഹത്തിനു ബോധപ്പെട്ടു. മെത്രാൻസ്ഥാനം സ്വീകരിക്കുവാൻ സമ്മതമാണെന്നു് നാലാം ദിവസം കഥാനായകൻ ഇൻററൺഷ്യായിക്കു് കോഡുഭാഷയിൽ കമ്പിസന്ദേശമയച്ചു.

നവംബർ 30-ാം തീയതി തിരുവനന്തപുരത്തുള്ള പത്രപ്രതിനിധികൾക്കു് ഈ മംഗളവാർത്തയുടെ വിവരം ലഭിച്ചു. പരിശുദ്ധസിംഹാസനത്തിന്റെ ഔദ്യോഗിക പത്രമെന്നു വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്ന ‘സ്റ്റേർവത്തോരൊമാനോ’ യിൽ ഈ വാർത്ത സ്ഥലംപിടിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ളൊരു വാർത്ത ഒളിച്ചുവയ്ക്കുക സാധ്യമല്ലല്ലോ. റോയിട്ടർ ഈ വാർത്തയ്ക്കു പ്രചരണം നൽകിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. നഗരത്തിലും കോളജു് ഹോസ്റ്റലിലും ഈ വാർത്ത പെട്ടെന്നു് വ്യാപിച്ചു.

കോളജിലും ഹോസ്റ്റലിലും പ്രകടിതമായ സന്തോഷത്തിന്റെ അലച്ചാത്തുകൾ ചിത്രീകരിക്കുവാൻ ഈ

ലേഖിതാവിന്റെ തൃലിക അശക്തമാണ്. വൈദികരും വിദ്യാർത്ഥികളും അഭ്യദയകാംക്ഷികളുമെല്ലാം അഭിനവതിരുമേനിയെ കണ്ടു് കൈമുത്തി ആശംസകളർപ്പിക്കുവാൻ അഹമഹമികയാ എത്തിത്തുടങ്ങി. തങ്ങളെ ഹൃദയംഗമായി സ്നേഹിച്ചു് തങ്ങളുടെ സർവ്വവിധ അഭിവൃദ്ധികളിലും എപ്പോഴും ശ്രദ്ധയുണ്ടായിരുന്ന അഭിവന്ദ്യ ഗുരുഭൂതനും പിതാവും സ്നേഹിതനും എല്ലാമായിരുന്ന ബനഡിക്ടച്ചന്റെ ഈ ഉയർച്ചയെക്കുറിച്ച് വിദ്യാർത്ഥികളെല്ലാം സന്തോഷിച്ചെങ്കിലും, അതേസമയം തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശിഷ്ടസേവനം ഇനി തങ്ങൾക്കു് ലഭിക്കയില്ലല്ലോ എന്ന് ഓർത്തപ്പോൾ അവർക്കു് സപാലാവികമായിത്തന്നെ സങ്കടവും ഉണ്ടായി. ഇങ്ങനെ സമ്മിശ്രവികാരങ്ങളോടുകൂടിയാണ് അവർ അഭിനവതിരുമേനിക്ക് ആശംസകളർപ്പിച്ചതു്.

ഡിസംബർ 1-ാം തീയതിയിലെ മലയാളപത്രങ്ങളെല്ലാം തന്നെ ഈ മംഗളവാർത്തയ്ക്കൊണ്ടാണ് പുറത്തുവന്നതു്. ബനഡിക്ടച്ചന്റെ ഒരു ലഘുവായ ജീവിതചരിത്രത്തോടും ബ്ലോക്കോടുകൂടി ദീപിക പ്രസ്തുതവാർത്ത ഇപ്രകാരം റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തു:-

“മാർ ഈവാനിയോസ് കോളജിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ വൈസ് പ്രിൻസിപ്പലും ഹോസ്റ്റൽ വാർഡനുമായ റവ. ഫാദർ ബനഡിക്ട് ഒ. ഐ. സി. എം. എ. എൽ. പിച്ച്. എൽ. ഡി. അവർകളെ അൻറാർഡോസിലെ സ്ഥാനികമെത്രാപ്പോലീത്താ ആയും തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപതയുടെ സഹായമെത്രാപ്പോലീത്തായു

മായി പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തിൽ നിന്ന് നിയമിച്ചിരിക്കുന്നതായി സ്റ്റേർവത്തോരേ റൊമാനോ പത്രത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകൃതമായിരിക്കുന്ന വിവരം ഇവിടെ അറിവു ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. ഔദ്യോഗികഅറിയിപ്പു ഒന്നരണ്ടു ദിവസങ്ങൾക്കിടയിൽ ഇവിടെ ലഭിക്കുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. അതു ലഭിച്ചാലുടനെ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ വാസം അതിമെത്രാസനഅരമനയിലേക്ക് മാറുന്നതാണ്.”

പത്രങ്ങൾ മുഖേന സന്തോഷദായകമായ ഈ വാർത്ത മലയാളപത്രങ്ങൾ ചെന്നെത്തുന്ന എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലുമെത്തി. തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപതയിലും തിരുവല്ലാരൂപതയിലും വൈദികരും ജനങ്ങളും അത്യാഘോഷത്തോടെ ഈ വാർത്ത സ്വാഗതം ചെയ്തു. എല്ലാവരും പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്ന കാര്യമായിരുന്നു ഇത്. “ജനങ്ങളുടെ സ്വരം ദൈവത്തിന്റെ സ്വരം” (Vox Populi, Vox Dei) എന്ന ആപ്തവാക്യം ഈ സംഭവത്തിൽ അനപര്യമായി.

ബനഡിക്ടച്ചനെ മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയുടെ സഹായമെത്രാനായി നിയമിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഔദ്യോഗികസന്ദേശം ഒന്നരണ്ടു ദിവസത്തിനകം പട്ടം അരമനയിലെത്തി. മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയെ നിയുക്തമെത്രാനെ ഔദ്യോഗികമായി വിവരമറിയിച്ചു. എറണാകുളം ആച്ച്ബിഷപ്പായിരുന്ന മാർ അഗസ്റ്റീനോസ് കണ്ടത്തിൽ തിരുമേനിയെ ഉടനെതന്നെ സഭ ശിച്ച് അഭിവാദനങ്ങൾ അർപ്പിക്കുവാനും മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയെ നിയുക്തമെത്രാൻ നിർദ്ദേശം

നൽകി. അതനുസരിച്ച് ബനഡിക്ട് തിരുമേനി എറണാകുളം അതിമെത്രാസന അരമനയിലെത്തി കണ്ടത്തിൽ തിരുമേനിയെ സന്ദർശിച്ചു. വളരെയധികം സന്തോഷപൂർവ്വകവും സ്നേഹമന്ദ്രണവുമായ ഒരു സ്വീകരണമാണ് നമ്മുടെ കഥാനായകന് എറണാകുളം അരമനയിൽ ലഭിച്ചത്. കണ്ടത്തിൽ തിരുമേനി നിയുക്തമെത്രാൻ തിരുമേനിക്കു മെത്രാന്മാർ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഇനം ഒരു സ്വപണ്ണമോതിരം സമ്മാനമായി നല്കി.

1952 ഡിസംബർ മാസത്തിൽ മത്തോമ്മാശ്ലീഹാ കേരളത്തിൽ വന്നതിന്റെ 19-ാം ശതാബ്ദപൂർത്തിയും വിശുദ്ധ ഫ്രാൻസിസ് സേവ്യർ ദിവംഗതനായതിന്റെ 4-ാം ശതാബ്ദപൂർത്തിയും ഏകോപിച്ച് വിപുലമായ തോതിൽ എറണാകുളത്തുവെച്ച് ആഘോഷിക്കുവാൻ കേരളത്തിലെ കത്തോലിക്കർ വേണ്ട നടപടികൾ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന സന്ദർഭമായിരുന്നു അത്. വിശുദ്ധ ഫ്രാൻസിസ് സേവ്യറിന്റെ അക്ഷയമായ തിരുശരീരം വിശ്രമം കൊള്ളുന്ന ഗോവയിലും പ്രത്യേകമായ ആഘോഷങ്ങൾക്ക് ഒരുക്കങ്ങൾ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. രണ്ടു സ്ഥലങ്ങളിലെയും ആഘോഷങ്ങളിൽ പേപ്പൽ ലഗോറു എന്ന നിലയിൽ സംബന്ധിക്കുവാൻ സിഡ്നിയിലെ ആച്ച്ബിഷപ്പായ കർദ്ദിനാൾ ഗിൽറോയി തിരുമേനിയെ 12-ാം പീയൂസ് മാർപ്പാപ്പാനിരോധിക്കുകയും ചെയ്തുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഗോവയിലെ തിരുക്കമ്മങ്ങലിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനും ഡിസംബർ 3-ാം തീയതി മുതൽ പരസ്യവണക്കത്തിനായി പ്രദർശി

പ്പിക്കുന്ന വിശുദ്ധ ഫ്രാൻസിസ് സേവ്യറിന്റെ തിരുശരീരം കണ്ടു വണങ്ങുന്നതിനും ഏകദേശം ആയിരത്തോളം വരുന്ന ഒരു കേരളകത്തോലിക്കാതീർത്ഥാടകസംഘം ചങ്ങനാശ്ശേരി, കൊല്ലം, പാലാ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലെ തിരുമേനിമാരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു സ്പെഷ്യൽ ട്രെയിനിൽ നവംബർ 30-ന് എറണാകുളത്തു നിന്നും തിരിച്ചു. മദ്രാസിൽ മന്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ അന്തിമദിനങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സ്ഥലങ്ങളും, മൈലാപ്പുരും സന്ദർശിച്ച് അവർ ഗോവയിലെത്തി. രാവിലെ 9-20-നാണ് അവർ എറണാകുളം സൗത്തിൽ നിന്ന് യാത്ര തിരിച്ചത്. അന്നേ ദിവസം വൈകിട്ടാണ് ബനഡിക്ടച്ചനെ മാർ ഇസവാനിയോസ് തിരുമേനിയുടെ സഹായമെത്രാനായി തിരഞ്ഞെടുത്ത വിവരം പരസ്യമായത്. കേവലം യാദൃച്ഛികമെന്ന് തോന്നാവുന്ന ഈ സംഭവത്തിലും ദൈവപരിപാലനയുടെ അത്ഭുതാവഹമായ പ്രവർത്തനം നമുക്ക് കാണാൻ കഴിയും.

തീർത്ഥാടകസംഘത്തിൽ ചേരുവാൻ അപേക്ഷിച്ചിരുന്നവർക്കെല്ലാം തന്നെ ആദ്യത്തെ തീർത്ഥാടകരുടെ ഗണത്തിൽ പോകുന്നതിന് ട്രെയിനിൽ സ്ഥലമില്ലാതിരുന്നതുമൂലം സാധിക്കാതെ വന്നു. രണ്ടാമത് ഒരു തീർത്ഥാടകസംഘം കൂടി പോകുന്നതിന് വേണ്ട ഒരുക്കങ്ങൾ ആരംഭിച്ചു. വേളയിലാണ് നമ്മുടെ കഥാനായകനെ മെത്രാൻസ്ഥാനത്തേക്ക് തിരഞ്ഞെടുത്ത വാർത്ത പുറത്തുവന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ അൻപത്തിൽ പരം വൈദികരും നൂറോളം കന്യാസ്ത്രീകളും ജീവി

തത്തിന്റെ എല്ലാ തുറകളിൽ നിന്നുമുള്ള മുന്തൂറിപ്പഴുപ്പു പതു വിശ്വാസികളും ചേർന്ന് അഞ്ഞൂററിനൂറുപതു പേരുടെ ഒരു സംഘം 13-നു രാവിലെ സ്വേഷ്യൽ യേനിൽ യാത്ര തിരിച്ചു. ഈ ദ്വീപീയ തീർത്ഥാടക സംഘം ഡിസംബർ 16 തീയതി ഗോവയിലെത്തി. ഈ തീർത്ഥകസംഘത്തിന്റെ അധ്യാപൻസ് പാർട്ടിയുടെ നേതൃത്വം വഹിച്ചിരുന്ന ശ്രീ ജോസഫ് വൈപ്പന ഗോവയിൽ വെച്ച് നിയുക്തമെത്രാൻ തിരുമേനിയെ ഹാരമണിയിച്ചു സ്വീകരിച്ചു. തീർത്ഥാടകർ താമസിച്ചത് ഗോവയിലെ കാജിററൻ കോൺവെൻറിൽ ആത്ര. തിരുമേനിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ തീർത്ഥാടകർ ഗോവയിലെ ചരിത്രപ്രധാനമായ സ്ഥലങ്ങൾ സന്ദർശിക്കുകയും വിശുദ്ധ ഫ്രാൻസിസ് സേവ്യറുടെ മൃതദേഹം കണ്ടു് ആ കബറിടത്തിങ്കൽ പ്രാർത്ഥന നടത്തുകയും ദൈവാലയത്തിലെ വിശുദ്ധ കമ്മുങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുകയും ചെയ്തു. തീർത്ഥകരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം തിരുമേനിയുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള ആ തീർത്ഥയാത്ര അവിസ്മരണീയമായ ഒന്നാണ്.

ദീപികയുടെ സ്റ്റാഫ് പ്രതിനിധി പ്രസ്തുത തീർത്ഥയാത്രയെക്കുറിച്ച് 1952 ഡിസംബർ 24-ാം തീയതി ബുധനാഴ്ചയിലെ ദീപികയിൽ എഴുതിയ ലേഖനം ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

മറക്കാനാവാത്ത ആ ഏഴു ദിവസങ്ങൾ ദ്രിതീയതീർത്ഥകസംഘത്തിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മിക ജൈത്രയാത്ര.

അതു ഏറ്റവും വിജയകരമായ ഒരു പുണ്യയാത്ര ആയിരുന്നു. ഇന്ത്യയുടെ കിഴക്കേ കടൽത്തീരത്തു് സെൻറ് തോമസിന്റെയും പടിഞ്ഞാറേകടൽത്തീരത്തു് സെൻറ് സേവ്യറിന്റെയും ശവകുടീരങ്ങൾ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. കൃത്യം നില്ക്കുന്ന സംഖ്യയില്ലാത്ത തീർത്ഥകരെപ്പോലെ ആ പുണ്യവേദികളെ ആഴിവിചികൾ നിരന്തരം ചുംബിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

സെൻറ് തോമസ് അപ്പസ്തോലൻ നമ്മുടെ ജന്മനാട്ടിൽ ആഗതനായതിന്റെ 19-ാം ശതാബ്ദപൂർത്തിയും സെൻറ് സേവ്യർ ചരമമടഞ്ഞതിന്റെ നാലാം ശതാബ്ദപൂർത്തിയും ആഘോഷിക്കപ്പെടുന്ന ഈ വേളയിൽ കേരളീയകത്തോലിക്കർ അവരുടെ ധർമ്മം ഏറ്റവും ഉചിതമായിത്തന്നെ നിർവഹിച്ചു. ഒന്നാമത്തെ കേരളീയതീർത്ഥകസംഘത്തിൽ ആയിരത്തിൽപരവും രണ്ടാമത്തെ തീർത്ഥകസംഘത്തിൽ അഞ്ഞൂറിൽപരവും ആളുകൾ ആ പുണ്യസ്ഥലങ്ങളെ സന്ദർശിച്ചു കൃതകൃത്യരായി. രണ്ടാം തീർത്ഥയാത്രയെപ്പറ്റിയാണ് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു്.

രണ്ടാം തീർത്ഥാടകസംഘം

കേരളകത്തോലിക്കരായ അഞ്ഞൂററിമൂപ്പതു് തീർത്ഥകരേയും വഹിച്ചുകൊണ്ടു് ഡിസംബർ 13-ാം

തീയതി പ്രഭാതത്തിൽ സ്നേഷ്യുരുടെയിൻ എറണാകുളം സൗത്തിൽ നിന്നു യാത്ര തിരിച്ചു. തീർത്ഥകരിൽ നൂറോളം കന്യാസ്ത്രീകളുണ്ടായിരുന്നു. സാരിയണിഞ്ഞ യുവതികളും, മുഴക്കയ്യൻ ചട്ടയും വലിയ കുണക്കുകളും ധരിച്ച പ്രൗഢകളും എഴുപതു കഴിഞ്ഞു പല്ലം കൊഴിഞ്ഞ വൃദ്ധകളും അക്കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടു. അമ്പതിൽ പരം വൈദികരുൾപ്പെട്ട പുരുഷവിഭാഗത്തിൽ യുവാക്കന്മാരായിരുന്നു കൂടുതൽ. ഏതാനും ചില പടുകിഴവന്മാരും മലകടിമാറാത്ത ഏതാനും കുഞ്ഞുങ്ങളും, വലിയ താടി ക്കാരും എല്ലാം ഉണ്ടായിരുന്നു, ഈ അഞ്ഞൂററവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ. പരിശുദ്ധ കേരളീയവേഷം എവിടെയും പ്രത്യേകം ആകർഷകമായിരുന്നു. കേരളത്തിലെ മൂന്നു റീത്തുകളിലും ചെട്ട ആ തീർത്ഥകർ ഒരൊറ്റ കടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങളെപ്പോലെ സന്തുഷ്ടരായും സംതൃപ്തരായും ഏഴെട്ടു ദിവസങ്ങൾ കഴിച്ചുകൂട്ടി. ഒരു തീർത്ഥകൻ മടങ്ങിയെത്തി കോട്ടയത്തെത്തിയപ്പോൾ പറയുകയുണ്ടായി, “ഞാൻ ഇപ്പോഴാണ് എൻറവീട്ടിലെ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ഓർക്കുന്നത്” എന്ന്. ജീവിതവ്യവഹാര വ്യഗ്രതകളിൽ നിന്ന് എല്ലാം വിമുക്തരായി, ചിരിച്ചും പാടിയും പ്രാർത്ഥിച്ചും, പുതുമകൾ കണ്ടും പുണ്യസ്ഥലങ്ങൾ വന്ദിച്ചും തീർത്ഥകർ അങ്ങനെ സോല്ലാസം സഞ്ചരിച്ചു.

അക്കൊച്ചു കർമ്മയോഗി

രണ്ടാം തീർത്ഥകസംഘത്തെ നയിച്ചത് തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപതയുടെ നിയുക്തസഹായമെത്രാപ്പോ

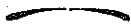
കേരള ന്യൂമാനേനു കേളികേട്ടൊരു കമ്മ്-
ധീരനാമീവാനിയോസ്

സിംഹത്തിൻ പിൻഗാമിയായ്
ഭാവിതൻ ചരിത്രത്തിൻ തങ്കരേഖകൾ ചേക്കാൻ
ദൈവത്താൽ നിയുക്തനാമാചാര്യ! നമസ്കാരം!”

നിയുക്തമെത്രാൻ 1952 ഡിസംബർ 27-നു
രാവിലെ അരമനചപ്പലിൽ വെച്ചു മാർ ഈവാനി
യോസ് തിരുമേനി വന്ദ്യ ചേപ്പാട്ടു പീലിപ്പോസ്
റമ്പാച്ചന്റെ സഹകരണത്തോടുകൂടി റമ്പാൻ സ്ഥാനം
നൽകി. പൗരസ്ത്യസഭകളിൽ നിലവിലുള്ള ഈ റമ്പാൻ
സ്ഥാനം വിശേഷവിധിയായ അധികാരമാണുള്ള
സ്ഥാനമല്ല. റമ്പാൻ സ്ഥാനം സ്വീകരിക്കുന്ന വ്യക്തി
ക്രിസ്തുവിന്റെ കരിശു വഹിച്ചുകൊണ്ടു് ഒരു ഭയറായ
ക്കാരനായി, ഒരു സന്യാസിയായി, ജീവിക്കുകൊള്ളാ
മെന്ന് പ്രതിജ്ഞയെടുക്കുന്ന ഒരു കമ്മ്മാണിതു്. ഈ
ചടങ്ങിൽ കാമ്മീകൻ സ്ഥാനാർത്ഥിയുടെ തോളിൽ ഒരു
മരക്കരിശു വയ്ക്കുന്ന കമ്മ്മുണ്ടു്. സന്യാസജീവിതത്തെ
അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു ശിരോവസ്ത്രം, മസനപ്സാ,
റമ്പാനു നൽകപ്പെടുന്നു. മെത്രാനാകാൻ തെരഞ്ഞെടു
ക്കപ്പെടുന്ന വ്യക്തിക്കു് ഭയറായജീവിതത്തിന്റെ ഈ
ചിഹ്നങ്ങൾ നല്കുന്ന പതിവു് സിറോമലങ്കരീത്തിന്റെ
പാരമ്പര്യമാണു്.

മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയെ സന്ദർശി
ക്കുന്നതിനു് ഡിസംബർ 29-ാം തീയതി തിങ്കളാഴ്ച
പത്തരമണിക്കു് കർദ്ദിനാൾ ഗിൽറോയി തിരുമേനി

അതിമെത്രാസന അരമനയിലെത്തി. നമ്മുടെ കഥാ നായകന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ അരമനഗേറ്റിൽ വെച്ച് അദ്ദേഹത്തിന് ഹൃദയമായ ഒരു വരവേൽപ്പ് നൽകപ്പെട്ടു. ഒരു ഘോഷയാത്രയായി കർദ്ദിനാളിനെ അരമനയിലേക്കു നയിച്ചു. അദ്ദേഹം മാർ ഇസവാനിയോസ് തിരുമേനിയെ സന്ദർശിച്ച് ആശംസകളർപ്പിച്ച് കശലപ്രശ്നം നടത്തി. കർദ്ദിനാളിനെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നതിന് അരമനയകണത്തിൽ ഒരു യോഗം ചേർന്നു. ആലസ്യം പരിഗണിക്കാതെ മാർ ഇസവാനിയോസ് തിരുമേനിയും ആ യോഗത്തിൽ സംബന്ധിച്ചു. ആദിവാസങ്ങളിൽ മാർതോമ്മാശ്ലീഹായുടേയും വിശുദ്ധ ഫ്രാൻസിസ് സേവിയറിന്റെയും ശതാബ്ജജൂബിലിയാഘോഷങ്ങൾ എറണാകുളത്തു നടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഡിസംബർ 30-ാം തീയതി ചൊവ്വാഴ്ച വൈദികമേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർക്കും വൈദികർക്കും വേണ്ടി എറണാകുളത്തു നടന്ന പ്രത്യേക സമ്മേളനത്തിൽ “പുനരെക്യ പ്രസ്ഥാനം” എന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് നമ്മുടെ കഥാനായകൻ ചെയ്ത പ്രസംഗം ശ്രോതാക്കളുടെ അഭിനന്ദനങ്ങൾക്കു പാത്രമായി. ബോംബെ ആച്ച്ബിഷപ്പ് വലേറിയൻ ഗ്രാഷ്യസ് തിരുമേനിക്കു കർദ്ദിനാൾ പദവി ലഭിച്ചതിൽ അദ്ദേഹത്തെ അനുമോദിക്കുന്നതിനു ബോംബെയിൽ ചേർന്ന ഒരു മഹാസമ്മേളനത്തിൽ “കർദ്ദിനാൾ, പ്രതീക്ഷയുടെ പ്രതീകം” എന്ന വിഷയത്തെ ആസ്പദമാക്കി ആംഗലഭാഷയിൽ ഉജ്ജ്വലത്തായ ഒരു പ്രഭാഷണം തന്റെ പട്ടാഭിഷേകത്തിനു മുൻപ് കഥാനായകൻ ചെയ്ത കാര്യവും ഈ സന്ദർഭത്തിൽ സ്മരണീയമത്രെ. 1953 ജനുവരി മൂന്നാമത്തെ ആഴ്ചവരെയുള്ള നിയുക്തമെത്രാൻ കോളജ് ഫോസ്റ്റലിൽ താമസിച്ചു.

ബദ്ധ്യായം പതിനൊന്നാം

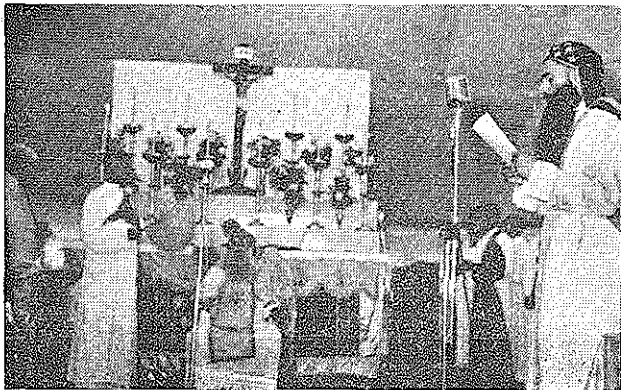
മെത്രാൻ പട്ടാഭിഷേകം

ബെനഡിക്ട് തിരുമേനിയുടെ മെത്രാൻ പട്ടാഭിഷേകം വളരെ അത്യാഡംബരപൂർവ്വം നടത്തുന്നതിനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ പുരോഗമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. വിവിധ കമ്മറികൾ ഉത്സാഹപൂർവ്വം തങ്ങളുടെ ചുമതലകൾ ഭംഗിയായി നിർവ്വഹിക്കുന്നതിന് പണിയെടുത്തു. അതിമെത്രാസന അരമനവളപ്പിൽ പുതുതായി പണി ആരംഭിച്ചിരുന്ന കത്തീഡ്രൽ ദൈവാലയത്തിന്റെ തറ മുഴുവൻ ഉൾക്കൊള്ളത്തക്കവിധം മനോഹരവും ബ്രഹ്മാണ്ഡവുമായ ഒരു മൂന്നുനില പന്തൽ രൂപം പുണ്ടുതുടങ്ങി. ക്ഷണിക്കപ്പെട്ട അഭിവാദ്യ തിരുമേനിമാർക്കു താമസിക്കുവാൻ മസ്കററ് ഹോട്ടൽ, ഗവണ്മെന്റ് അതിഥി മന്ദിരങ്ങൾ, ഇവയെല്ലാം കാലേക്രട്ടി റിസർവ് ചെയ്തുകഴിഞ്ഞു. ഇടവകകളിൽ നിന്നെത്തുന്നവർക്ക് അരമന പരിസരങ്ങളിൽ വച്ചുതന്നെ ഭക്ഷണം നൽകുന്നതിന് മെസ്സുകമ്മററി വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്തുകഴിഞ്ഞു.

മെത്രാഭിഷേകപന്തലിലേക്കു്

മെത്രാഭിഷേകത്തിലെ രംഗങ്ങൾ

അഭിഷേകത്തിനുശേഷം
അന്ത്യോദയം "പ്രൊഫ. സി. സി. സി." തങ്ങളിൽ
ഓ. ഐ. സി.യും.

ജനുവരി 29-ാം തീയതി മെത്രാൻ പട്ടാഭിഷേകം നടത്തേണ്ടതാണെന്നു തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടു. കേരളത്തിന്റെ തലസ്ഥാനനഗരീയുടെ ചരിത്രത്തിൽ ഇദംപ്രഥമമായി നടക്കുന്ന ഒരു മെത്രാൻ പട്ടാഭിഷേകം എന്ന നിലയിൽ ഏററം മോടിയായി എല്ലാക്കാര്യങ്ങളും നിർവ്വഹിക്കപ്പെടേണ്ടതാണെന്നും തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടു.

മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനി ഈ കാലഘട്ടത്തിലും ആലസ്യവിയേനനായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് ജീവിതത്തിൽ മൂന്നാഗ്രഹങ്ങൾ നിറവേറാനുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു ഒന്നാംഗ്രേഡ് കോളജിന്റെ സ്ഥാപനമായിരുന്നു അവയിൽ ആദ്യത്തേത്. ആ ആഗ്രഹം വളരെ ഭംഗിയായിത്തന്നെ അദ്ദേഹം നിറവേറി. മനോഹരവും ബ്രഹ്മാണ്ഡവുമായ ഒരു കത്തീഡ്രൽ ദൈവാലയം പണികഴിപ്പിച്ചു അതിൽ വിശുദ്ധ കുർബാന അനുഷ്ഠിക്കണമെന്നായിരുന്നു രണ്ടാമത്തെ ആഗ്രഹം. കത്തീഡ്രൽ ദൈവാലയത്തിന്റെ തറപ്പണി പൂർത്തിയാക്കിയിരിക്കുന്നതിരിക്കുന്നു. പ്രധാന അർത്ഥാര സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതിനു താഴെ മെത്രാന്മാരെ കബറടക്കുന്നതിനു വേണ്ട സ്ഥാനങ്ങളും നിർമ്മിതമായി കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ഈ ആഗ്രഹം ഭാഗികമായിട്ടെങ്കിലും നിറവേറിക്കഴിഞ്ഞു എന്നു പറയാം. തന്റെ സഹായമെത്രാനെ സ്വന്തം കൈകൾകൊണ്ട് അഭിഷേകം ചെയ്യണം എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മൂന്നാമത്തെ ആഗ്രഹം. ദീർഘനേരത്തേക്കുള്ള ഈ ശുശ്രൂഷ അന്നാരോഗ്യവാനായ തിരുമേനിക്ക് ശ്രമ

സാല്യമായതിനാൽ നിയുക്തമെത്രാന്റെ പട്ടാഭിഷേകത്തിന് തിരുമേനി പ്രധാന കാർമ്മികത്വം വഹിക്കാതിരിക്കുകയായിരിക്കും നല്ലതെന്ന് പലരും അദ്ദേഹത്തെ ഉപദേശിച്ചു. പക്ഷേ ആ ഉപദേശങ്ങളെല്ലാം അദ്ദേഹം തിരസ്കരിക്കുകയും തന്റെ ദ്രവനിശ്ചയത്തിൽ ഉറച്ചുനില്ക്കുകയും ചെയ്തു.

1953 ജനുവരി 28-ാം തീയതി ഉച്ചകഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും ഒരുത്സവത്തിന്റെ പ്രതീതി ഉളവാക്കുന്ന വിധമാണ് അരമനചറമ്പിൽ കേരളത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും ആളുകൾ വന്നു പോയും ഇരുന്നതു്. അരമനയും പാരിസരങ്ങളും ഈ മഹത്തായ സുദിനം പ്രമാണിച്ച് രാജോചിതമാവണ്ണം അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. പ്രധാന കവാടത്തിൽ നിന്ന് അരമനയിലേക്കും പട്ടാഭിഷേകത്തിന് സജ്ജീകൃതമായിരുന്ന മൂന്നുനില പന്തലിലേക്കുമുള്ള പാതകൾ വെള്ളമണൽ വിരിച്ച് ഒരുക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. കൊടിയോരണാദികളാലും ആലകതികദീപങ്ങളാലും അലംകൃതമായിരുന്ന പന്തൽ ചേരസ്സമാകർഷകമായിരുന്നു.

ജനുവരി 29 വ്യാഴാഴ്ചതെ പ്രഭാതം പൊട്ടിവിടുന്നത് പട്ടാഭിഷേകത്തിനുള്ള പന്തലിലേക്ക് പ്രവഹിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന ജനക്കൂട്ടത്തെ കണ്ടുകൊണ്ടാണ്. കാരുകളിലും ബസ്സുകളിലും സൈക്കിളുകളിലും കാൽനടയായും ജനങ്ങൾ എത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. പ്രശസ്താഥിതികളെ വഹിച്ചുകൊണ്ടുള്ളമോട്ടാർവാഹനങ്ങളുടെ ഒരു പ്രവാഹം തന്നെ ദൃശ്യമായി. അരമനയുടെ പ്രധാന കവാടത്തിൽ

വെച്ചു മാർ ഈവാനിയോസ് കോളജ് വിദ്യാർത്ഥികൾ ഉൾപ്പെട്ട സൂശിക്ഷിതരായ സന്നദ്ധരായർ എല്ലാവരേയും സപീകരിച്ചു പന്തലിലേക്കു ആനയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

അഭിഷേകകർമ്മങ്ങളുടെ ആദ്യത്തെ പരിപാടിയായി അരമനയിൽ നിന്ന് ഒരു ഘോഷയാത്രയായി നിയുക്തമെത്രാൻ തിരുമേനിയെ പന്തലിലേക്കു ആനയിച്ചു. ഇടവകവൈദികർ, കർമ്മലീത്താസന്യാസികൾ, അഭിവന്ദ്യതിരുമേനിമാർ, നിയുക്തമെത്രാൻ തിരുമേനി എന്നിങ്ങനെയായിരുന്നു ഘോഷയാത്രയുടെ ക്രമം. ഘോഷയാത്രയുടെ പുറകിലായി മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയും കാറിൽ സഞ്ചരിച്ചിരുന്നു. ഘോഷയാത്ര അരമനയിൽ നിന്ന് പന്തലിന്റെ പ്രധാന വാതുക്കൽ എത്തിച്ചേരുന്നതിനു് ഇരുപത്തഞ്ചുമിനിട്ടു സമയം വേണ്ടിവന്നു. തിരുമേനിമാർ പന്തലിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ പന്തലിൽ കൂടിയിരുന്നു ജനക്കൂട്ടം എഴുന്നേറ്റു നിന്നു് തൊഴുകൈകളോടെ സ്നേഹാദരങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിച്ചു. തിരുമേനിമാർ പന്തലിൽ തയ്യാർ ചെയ്തിരുന്ന മദ്ഖഹായിൽ എത്തി തങ്ങൾക്കു നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന സ്ഥാനങ്ങളിൽ ഉപവിഷ്ണരായി. വരാപ്പുഴ ആച്ചു ബിഷപ്പും തുത്തുക്കുടി, തിരുവല്ലാ, തിരുവനന്തപുരം, കൊല്ലം, കോട്ടയം, പാല, കോട്ടാർ, തൃശ്ശിനാപ്പള്ളി, കോയമ്പത്തൂർ, തൃശൂർ, വിജയപുരം, ആലപ്പുഴ, കൊച്ചി, എന്നീ പതിമൂന്നു രൂപതകളിലെ മെത്രാന്മാരും വിവിധ രൂപതകളിൽപ്പെട്ട ആറു മോൺസിഞ്ഞോറ

നാഭം മദ്ബഹായിൽ സ്നാനിഹിതരായിരുന്നു. കൂടാതെ കേരളത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നെത്തിയ നാനൂറോളം വൈദികരും നൂറിൽപരം കന്യാസ്ത്രീകളും വിവിധ ജാതിമതസ്ഥരായ പതിനായിരത്തിൽ അധികം ജനങ്ങളും പന്തലിൽ സ്ഥാനം പിടിച്ചിരുന്നു. പന്തലിന്റെ പുറത്തും അനേകർ തിങ്ങിക്കൂടി നിന്നു കൊണ്ട് വിശുദ്ധ കർമ്മങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുകയുണ്ടായി.

മെത്രാഭിഷേകത്തിന്റെ പ്രധാന കാർമ്മികനായ മാർ ഇഴവാനിയോസ് തിരുമേനി, വിശുദ്ധ കർബാന അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിനു മുമ്പുള്ള തുയോബോ ശുശ്രൂഷ ആരംഭിച്ചു.

ഈ അവസരത്തിൽ പാലാ മെത്രാൻ ഡോക്ടർ സെബാസ്റ്റ്യൻ വയലിൽ തിരുമേനി നിയുക്തമെത്രാനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥാനലബ്ധിയിൽ അനുഗ്രഹിച്ചു കൊണ്ട് ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു. പ്രസംഗം ഇപ്രകാരം സംഗ്രഹിക്കാം:-

“കേരളസഭാചരിത്രത്തിൽ തങ്കലിപികളിൽ രേഖപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു സുദീനമാണിത്. ആറ്റോദം തുളുമ്പുന്ന ഒരു ജനക്കൂട്ടമാണ് ഇവിടെ സമ്മേളിച്ചിരിക്കുന്നത്. കേരളത്തിന്റെ മുഴുവൻ ശ്രദ്ധയും ഇത് ഈ പട്ടത്തേക്ക് ആകർഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇന്നാട്ടിലെ എല്ലാ ക്രിസ്ത്യൻ പ്രമുഖനേതാക്കന്മാരും ഇവിടെ സമ്മേളിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിശ്വവിശ്രുതനായ മാർ ഇഴവാനിയോസിന്റെ സഹായമെത്രാന്റെ സ്ഥാനാഭിഷേകകർമ്മത്തിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനുള്ള സന്തോഷം അഗാധമാണ്.

“മാർ ഇവാനിയോസ് തിരുമേനി വിശ്വവിശ്രുതനാണ്. അദ്ദേഹം തന്റെ ജീവിതം കൊണ്ട് ഭൂഗോളത്തിലുള്ള സകലരുടെയും ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ചുകഴിഞ്ഞു. അദ്ദേഹം 1930 സെപ്റ്റംബർ 20-ാം തീയതിയാണ് കത്തോലിക്കാസഭയുമായി പുനരുകൂപ്പിച്ചത്. ആ സംഭവം ചരിത്രം എന്നും സ്മരിക്കേണ്ടതാണ്. തുടർന്ന് ഒരു വലിയ ജനസഞ്ചയം കത്തോലിക്കാസഭയിലേക്ക് ആകർഷിക്കപ്പെട്ടു.

“മാർ ഇവാനിയോസ് തിരുമേനിയുടെ വ്യക്തിവിലാസം അന്യാദൃശമാണ്. രണ്ടു സംവത്സരങ്ങൾക്കു മുൻപ് ഞാൻ റോമിൽ ചെന്നപ്പോൾ എന്റെ അടുത്തുവന്ന പലരും “മാർ ഇവാനിയോസിന്റെ നാട്ടുകാരനാണോ?” എന്നാണ് ചോദിച്ചത്. അദ്ദേഹം വിദേശികളുടെപോലും അഭിനന്ദനത്തിന് പാത്രീഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

“അദ്ദേഹത്തിന് സർവ്വമാ യോഗ്യനായ ഒരു സഹായിയാണ് ഇന്നത്തെ നമ്മുടെ തിരുമേനി. വിദ്യാഭ്യാസനഭോമണ്ഡലത്തിലും മറ്റും എല്ലാ മണ്ഡലങ്ങളിലും അദ്ദേഹം ഒരു രജതനക്ഷത്രമാണ്.

“ഈ സ്ഥാനാഭിഷേകകർമ്മം നടക്കുന്ന അവസരത്തിൽ വേദപുസ്തകത്തിലെ ഒരു ഭാഗം എന്റെ ഓർമ്മയിൽ വരുന്നു. യോർദ്ദാൻനദിയിൽ പശ്ചാത്തപിക്കുന്നവർക്ക് ജ്ഞാനസ്നാനം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന യോഹന്നാന്റെ സമീപം ക്രിസ്തു ജ്ഞാനസ്നാനത്തിനായി എത്തി. അദ്ദേഹത്തിന് ജ്ഞാനസ്നാനം നൽകിയ അവസരത്തിൽ

സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നും ഒരു സ്വപരം കേൾക്കപ്പെട്ടു. “ഇവൻ ആകുന്നു എനിക്കു ഏറ്റവും പ്രിയപുത്രൻ. ഇവനിൽ ഞാൻ ഏറ്റവും സംപ്രീതനായിരിക്കുന്നു.” ആ സ്വപരം അഭിഷേകകർമ്മം നടത്തുന്ന ഈ അവസരത്തിലും ആധ്യാത്മിക ചെവികൾക്കു കേൾക്കാൻ കഴിയുന്നതാണ്. പരമാർത്ഥത്തിൽ പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ പരമകാഷ്ടയിലേക്കാണ് ഇപ്പോൾ നിയുക്തമെത്രാൻ ഉയർത്തപ്പെടുന്നത്. ഇതിലും ഉൽകൃഷ്ടമായ ഒരു പദവി പൗരോഹിത്യത്തിലില്ല.

“ഈ അസാധാരണഭാഗ്യത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ അനുമാദിക്കേണ്ടതു് നമ്മുടെ കടമയാണ്. സഭയിലെ വിശ്വാസികളെ പഠിപ്പിക്കുവാനും ഒരു ഭാഗത്തെ ഭരിക്കുവാനുമുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യമാണ് ഇപ്പോൾ നൽകപ്പെടുന്നത്. ഇന്നേ ദിവസത്തിന് ഒരു പ്രത്യേകതയുണ്ട്. ഇന്ന്, ജനീവയിലെ മെത്രാനായിരുന്ന സെൻറ് ഫ്രാൻസിസ് സാലസ് തിരുമേനിയുടെ ദിനമാണ്. സാലസ് തിരുമേനിയെ അവിടെ നിയോഗിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ അവിടെ കൈവീരലിൽ എണ്ണുന്നതിനു മാത്രമേ കത്തോലിക്കർ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ വിശുദ്ധന്റെ പെരുമാറ്റങ്ങൾ കൂടുതൽ കൂടുതൽ വിശ്വാസികളെ സഭയിലേക്കു ക്ഷണിച്ചു. അതുപോലെ തന്നെ പുനരൈക്യപ്രസ്ഥാനം ഇനിയും വളരെയധികം പുരോഗമിക്കുമെന്ന് നമുക്ക് വിശ്വസിക്കാം; പ്രതീക്ഷിക്കാം.

“ഈ അവസരത്തിൽ വേറൊരു കാര്യംകൂടി ഞാൻ ഓർമ്മിക്കുന്നുണ്ട്. മുന്തൂകൊല്ലം മുൻപു നടന്ന ക്രമൻ

കരിശുസത്യമാണ് അത്. ഞാൻ ആ സംഭവത്തിന് ആരെയും പഴിക്കുന്നില്ല. പക്ഷേ, അതൊരു നിർഭാഗ്യമായിപ്പോയി. എങ്കിലും സഭാ ഐക്യത്തിന് മാറ്റുമാർ ശിതപം മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനി നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ആ ശ്രമം കൊച്ചുതിരുമേനി പൂർത്തിയാക്കുമെന്ന് നമുക്ക് വിശ്വസിക്കാം.”

അനന്തരം ഫാ. ഗ്രാൻസിസ് സാലസ് സി. എം. ഐ. മാർ ബെനഡിക്ട് തിരുമേനിയെ മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയുടെ സഹായമെത്രാനായി നിയമിച്ചുകൊണ്ട് പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നയച്ച ബുദ്ധി വായിച്ചു. ആ ബുദ്ധി താഴെ ചേർക്കുന്നു.

“ദൈവത്തിന്റെ ദാസന്മാരുടെ ദാസനായ പീയൂസ് മെത്രാൻ, ക്രിസ്താനുകരണസന്യാസസഭയുടെ അംഗവും, ആൻറർഡോസിലെ സ്ഥാനികമെത്രാനും, സീറോമലങ്കരജനതയുടെ ഇപ്പോഴത്തെ ആർച്ച്ബിഷപ്പിന്റെ സഹായമെത്രാനുമായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട നമ്മുടെ പ്രിയപുത്രൻ ബെനഡിക്ട് വരഗീസിന് അഭിവാദനവും അപ്പോസ്തോലികമായ ആശീർവ്വാദവും നൽകുന്നു.

“എല്ലാ ക്രിസ്തീയജനതയുടെയും ഭരണം, നമ്മുടെ മേൽ അർപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന വലിയ ഭാരങ്ങളിൽ എത്ര വിഷമിച്ചായാലും നാം നിർവ്വഹിക്കുന്ന ഒരു ചുമതല ഇടയന്മാരെ നിയമിക്കുകയും മെത്രാന്മാരെ അവരുടെ എപ്പിസ്കോപ്പൽ ചുമതലകളിൽ സഹായിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ആവശ്യമുള്ളപ്പോൾ അവർക്ക് സഹായമെത്രാന്മാരെ നൽകും.

കയമാണ്. സുകൃതങ്ങളുടേയും ഭക്തിയുടെയും അനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ ഒരു കാലത്തു് മുമ്പിട്ടുനില്ക്കുകയും കാലങ്ങളുടെ പ്രയാസങ്ങളും സാഹചര്യവുംമൂലം പഴയ ശ്രേഷ്ഠതയിൽ നിന്നു് വീണുപോകുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ഏതെങ്കിലുമൊരു സ്ഥാനികഭദ്രാസനത്തിലേക്കു് സഹായമെത്രാന്മാരെ നാം നിയമിക്കുന്നു. സിറോമലങ്കരജനതയുടെ ആർച്ചുബിഷപ്പും നമ്മുടെ ബഹുമാന്യസഹോദരനുമായ മാർ ഈവാനിയോസ് ഗീവർഗ്ഗീസ്. തോമസ് പണിക്കർ വീട്ടിലിനു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുരോഗ്യവും പ്രായാധിക്യവും മൂലം ഒരു സഹായമെത്രാനെ നല്ലവൻ നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. തുടർച്ചയായി ഈ കാര്യം അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. പരസ്പരസഭകൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള തിരുസംഘത്തിന്റെ സെക്രട്ടറിയും വിശുദ്ധ റോമൻസഭയുടെ കർദ്ദിനാളുമായ നമ്മുടെ ബഹുമാന്യസഹോദരനോടു് ആലോചിച്ചും നമ്മുടെ അപ്പോസ്തോലികമായ അധികാരത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയിലും മാർ ഈവാനിയോസ് ഗീവർഗ്ഗീസ് തോമസിന്റെ സഹായിയായി താങ്കളെ നാം നിയമിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുവാദത്തോടുകൂടി നഗരത്തിലും സിറോമലങ്കരീത്തിലുള്ള തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപതയിലും എല്ലാ വിശുദ്ധ പൊന്തിഫിക്കൽ കമ്മിറ്റികളും അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിനും അജപാലനപരമായ മറ്റൊല്ലാ ചുമതലകളും നിവൃത്തിക്കുന്നതിനുമാണതു്. മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ച നമ്മുടെ അധികാരമുപയോഗിച്ചു് സമുദ്രതീരത്തുള്ള ഫെനീസിലെ ടയർ മെത്രാപ്പോലീത്തൻ പള്ളിയുടെ സാമന്തഭദ്രാസനവും ഇപ്പോൾ ഒഴിഞ്ഞുകിടക്കുന്നതുമായ ആൻറർ

ഡോസിലെ സ്ഥാനികഭദ്രാസനത്തിലേക്ക് നാം താങ്കളെ
 തെരഞ്ഞെടുക്കുകയും നോമിനേറ്റ ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു.
 ഈ സ്ഥാനത്തോടുകൂടി ഈ മഹനീയ പദവിയോടു
 ചേർന്ന എല്ലാ അവകാശങ്ങളും പ്രത്യേകാധികാരങ്ങളും
 ഭാരങ്ങളും ചുമതലകളും നാം താങ്കൾക്കു നല്കുന്നു. താങ്ക
 ളുടെ സൗകര്യം പരിഗണിച്ചുകൊണ്ട് താങ്കളുടെ റീത്തി
 ലുള്ള, താങ്കൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ഒരു മെത്രാനാൽ രണ്ടു
 കത്തോലിക്കാമെത്രാന്മാരുടെ സഹായത്തോടുകൂടി, -ഇവ
 രെല്ലാവരും തന്നെ പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തോടുള്ള
 ഐക്യത്തിൽ വർത്തിക്കുന്നവരായിരിക്കണം. റോമിനു
 പുറത്തുവെച്ച് സ്വതന്ത്രമായും നിയമാനുസൃതമായും
 പട്ടാഭിഷേകം പ്രാപിക്കുന്നതിന് താങ്കൾക്കു നാം അനു
 വദം നല്കുന്നു. താങ്കൾ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ആ മെത്രാന്
 താങ്കൾക്കു പട്ടാഭിഷേകം നല്കുന്നതിനുള്ള കല്പനയും
 ഔദ്യോഗികസ്ഥാനവും ഈ കത്തുമുഖേന നാം നല്കുന്നു.
 എന്നിരുന്നാലും പട്ടാഭിഷേകത്തിനുമുമ്പ് പത്രോ
 സിന്റെ സിംഹാസനവുമായി ഐക്യതയിൽ വർത്തി
 ക്കുന്ന ഒരു കത്തോലിക്കാമെത്രാന്റെ മുമ്പാകെ താങ്കൾ,
 പൗരസ്ത്യസഭക്കാർക്കുവേണ്ടി നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള നിയമങ്ങ
 ളനുസരിച്ച് കത്തോലിക്കാവിശ്വാസത്തിന്റെ നിയമാ
 നുസൃതരീതിയിലുള്ള വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനം നടത്തു
 കയും പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തോടുള്ള വിശ്വസ്തത
 കാണിക്കുന്നതും മോഡേണിസ്റ്റുകളുടെ തെറ്റുകൾക്കെ
 തിരെയുള്ളതുമായ സാധാരണസത്യപ്രതിജ്ഞ നടത്തു
 കയും ചെയ്യണമെന്ന് നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ആ
 മെത്രാന്റെയും താങ്കളുടെയും ഒപ്പുകളോടുകൂടിയ അവ

യുടെ പ്രതികര കഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ പൗരസ്ത്യ സഭകൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള തിരുസംഘത്തിന് താങ്കൾ അയക്കേണ്ടതാണ്. താങ്കളും താങ്കളുടെ പട്ടാഭിഷേകത്തിനുവേണ്ടി താങ്കൾ തെരഞ്ഞെടുത്ത മെത്രാനും ഈ കല്പന ലംഘിക്കുന്ന പക്ഷം നിയമമനുശാസിച്ചിട്ടുള്ള ശിക്ഷകൾക്ക് നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും പാത്രമാകുന്നതായിരിക്കും.

താങ്കൾ ഭാരം വഹിക്കേണ്ട വിശുദ്ധ സഭയുടെ ആ വിഭാഗം ധാരാളമായ ഫലങ്ങൾ ഉളവാക്കുവാൻ വേണ്ടി സ്വസ്ഥമായ അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ പനിമത്തു് താങ്കളുടെ മേൽ വർഷിക്കപ്പെടുവാൻ നാം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ വാഴ്ചയുടെ 14-ാം സംവത്സരം, 1952 ഒക്ടോബർ 25-ാം തീയതി റോമിനു സമീപമുള്ള കാസ്റ്റൽ ഗൊൺഡോർ ഫോയിൽ വെച്ച് നല്ലപ്പെട്ടതു്. പരിശുദ്ധരോമൻ സഭയുടെ ചാൻസലർക്കുവേണ്ടി,

+ എവുജീൻ കാർഡിനൽ തിസരാങ്
കർദ്ദിനാൾ സംഘത്തിന്റെ ഡീൻ.

+ അൽഫോൺസ്യൂസ് കർണിച്ചി,
ഗ്രാൻസിസ് ക്രൂസ് ഹാനിബാൾ ഫെറേറി.

പട്ടാഭിഷേകകർമ്മത്തിനു് പ്രധാന കാർമ്മികനായിരുന്ന മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയുടെ സഹ കാർമ്മികന്മാർ തിരുവല്ലാ മെത്രാൻ മാർ സേവറിയോസ് തിരുമേനിയും കോട്ടയം മെത്രാൻ മാർ തോമസ് തറയിൽ തിരുമേനിയുമായിരുന്നു. അവർ നിയുക്തമെത്രാനെ

സമീപിച്ചു “തിരുവനന്തപുരം ആയുർവ്വേദപ്പാഠശാല” മാർ
 ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സിലെ
 സഹായമെത്രാനാകുവാൻ അങ്ങയെ പരിശുദ്ധരൂഹം
 ക്ഷണിക്കുന്നു” എന്ന് പ്രസ്താവിച്ചു പട്ടാഭിഷേക
 ത്തിന് ക്ഷണിക്കുകയുണ്ടായി. ബനഡിക്ട് തിരുമേനി
 അവരുടെ മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തി. “ഞാൻ സമ്മതിച്ചു
 അതു സ്വീകരിക്കുന്നു” എന്ന് പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ട്
 പ്രസ്തുത ക്ഷണം സ്വീകരിച്ചു.

മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനി വി. കർബ്ബാന
 തുടർന്നു. പട്ടാഭിഷേകത്തിനു സമയമായപ്പോൾ പ്രധാന
 കാർമ്മികനായ മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനി
 സിംഹാസനത്തിൽ ആസനസ്ഥനായി സഹകാർമ്മിക
 ന്മാർ ബനഡിക്ട് തിരുമേനിയെ മദ്ബഹായിൽ
 കൊണ്ടുവന്നു. അദ്ദേഹം വിശ്വാസപ്രസ്താവന പരസ്യ
 മായി വായിച്ചശേഷം അതു മാർ ഈവാനിയോസ്
 തിരുമേനിയെ ഏല്പിച്ചു. തുടർന്ന് സിറോമലങ്കര
 റീത്തനുസരിച്ചുള്ള പട്ടാഭിഷേകകർമ്മങ്ങൾ നടന്നു. മാർ
 ഗ്രിഗോറിയോസ് എന്ന നാമധേയത്തിൽ ബനഡിക്ട്
 തിരുമേനിക്കു മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനി
 മെത്രാൻപട്ടം നൽകി. പുതിയ മെത്രാൻ പ്രധാനാ
 ചാര്യസ്ഥാനത്തിടുത്ത അംശവസ്രങ്ങളുൾ നല്ലപ്പെട്ടു.
 അംശവസ്രധാരിയായ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേ
 നിയെ സിംഹാസനത്തിന്മേലിരുത്തി മെത്രാന്മാരും
 പട്ടക്കാരും കൂടി എടുത്തു. നവമെത്രാൻ സിംഹാസന
 ത്തിലിരുന്ന് ഏവൻഗേലിയോൻ വായിച്ചു. അടുത്ത

ചടങ്ങു് അംഗവടി നല്ലവായിരുന്നു. അതിനുശേഷം കാമ്മികനും പുതിയ മെത്രാനും ത്രോണോസിനു നേരെ തിരിഞ്ഞുനിന്നു. കാമ്മികൻ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനിക്കു് രഹസ്യോപദേശം നൽകിയതോടെ മെത്രാഭിഷേകകർമ്മങ്ങൾ സമാപിച്ചു.

തുടന്നു് കാമ്മികനും മെത്രാനുമാരെല്ലാവരും പുതിയ മെത്രാനു് സമാധാനചുംബനം നല്കി. മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനി സ്ലീബാകൊണ്ടു് ജനങ്ങളെ ആശീർവദിച്ചു.

അനന്തരം അഭിനവതിരുമേനിക്കുള്ള മംഗളപത്ര സമർപ്പണവും സമ്മാനദാനങ്ങളുമാണു് നടന്നതു്. സുദീർഘമായ പട്ടാഭിഷേകകർമ്മംമൂലം ക്ഷീണിതനായ മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനി അരമനയിലേക്കു മടങ്ങി. തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപതവകയായി ഒരു മംഗളപത്രം വന്ദ്യ ശ്രീ ചേപ്പാട്ടു പീലിപ്പോസ് റമ്പാൻ വായിച്ചു സമർപ്പിച്ചു. കത്തോലിക്കാകോൺഗ്രസ് മുതലായ സംഘടനകളുടെ വകയായി ഹാരാർപ്പണം നടന്നു. തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപതവകയായും, ബഥനി സന്യാസിനിസന്യാസസമൂഹങ്ങളുടെ വകയായും കൊച്ചു തിരുമേനിക്കു് ജ്ഞാനമഞ്ജരികൾ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടു. മാർ ഈവാനിയോസ് കോളജിലെ അദ്ധ്യാപകരുടെയും മറ്റു ജോലിക്കാരുടെയും വിദ്യാർത്ഥികളുടെയും വകയായി സപ്തംകൊണ്ടുള്ള സ്ലീബായും കരിശുമാലയും രജത നിർമ്മിതമായ ധൂപക്കുറിയും കൊച്ചുതിരുമേനിക്കു് നൽകപ്പെട്ടു. ബഥനിസന്യാസാശ്രമത്തിന്റെ വക

യായി കാസായും പീലാസായും സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടു. മംഗളപത്രത്തിനും മറ്റു സ്നേഹപ്രകടനങ്ങൾക്കും മറുപടിയായി അഭിനവതിരുമേനിയുടെ പ്രസംഗമാണ് പിന്നീടു നടന്നത്. തിരുമേനി ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചു.

ചെന്തിക്കോസ്തീദിവസം ക്രിസ്തു ശിഷ്യന്മാക്കു നൽകിയ വാചാലതയുടെ ഒരു അംശം എനിക്കു കിട്ടിയിരുന്നു എങ്കിൽ എന്തെന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്. എങ്കിൽ മാത്രമേ എനിക്കിതിനു എന്തെങ്കിലും മറുപടി പറയുവാൻ സാധ്യമാകൂ. ക്രിസ്തു തന്റെ സഭയുടെ ഭരണത്തിനായി തിരഞ്ഞെടുത്ത പന്ത്രണ്ടു അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ ഗണത്തിലേക്കാണ് ഞാനും ഇപ്പോൾ ഉയർത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. പത്രോസിനെയും പൗലോസിനെയും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ധീരന്മാരുടെ ഗണത്തിലേക്കു്. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ തികച്ചും അതുതകരങ്ങളാണ്. ഈ പ്രവർത്തനം ദൈവപരിചാലനയുടെ മറ്റൊരു ലക്ഷ്യം മാത്രമാണ്. ദൈവം തന്റെ ശിഷ്യന്മാരായി ഭൂമിയിൽ നിയോഗിച്ചതു് കേവലം പന്ത്രണ്ടു മീൻപിടുത്തക്കാരെയായിരുന്നു. പക്ഷേ, പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനത്താൽ അവരുടെ കർത്തവ്യം അവർ ശരിക്കു നിറവേറ്റി. അതുപോലെതന്നെ എളിയവനായ എന്നെയും പരിശുദ്ധാത്മാവു് വഴിതെളിച്ചു മുന്പോട്ടുകൊണ്ടുപോകുമെന്ന് എനിക്കു വിശ്വാസമുണ്ടു്.

ഇന്നു് ഞാൻ ഏറ്റിരിക്കുന്ന ഭാരം അത്യന്തം ശ്രമകരമാണ്. ദൈവതിരുമുഖിൽ ഇതു് വലിയ ഒരു സ്ഥാനമാണ്.

ക്രിസ്തു ശിഷ്യന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുത്തതു് അലയാ-
നിക്കുന്നതിന്നും, കഷ്ടപ്പെടുന്നതിന്നും രക്തം ചൊരിയുന്ന
തിന്നുമാണു്. സഭയുടെ ആരംഭകാലത്തു് രക്തസാ-
ക്ഷിത്വം ഒരു നിശ്ചയമായ സംഗതിയായിരുന്നു.

ആദിമകാലത്തെ സ്ഥിതിതന്നെയാണു് ഇന്നും
സംജാതമായിരിക്കുന്നതു്. ഇന്നു നാം ഇവിടെ കൂടിയി-
രിക്കുമ്പോൾ, കാർഡിനൽ മീൻസേന്തി, ചൈനയിലെ
കർദ്ദിനാൾ തുടങ്ങിയവർ നിരന്തരമായ മതപീഡനം
സഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണു്. ഇതേമാതിരിയുള്ള
കഷ്ടതകളെ അഭിമുഖീകരിക്കാനാണു് ദൈവം എന്തെ-
ന്നെ ക്ഷണിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ദൈവകൃപയാൽ അതിനുള്ള
ശക്തി എനിക്കുണ്ടാകുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.
എന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ വിജയപ്രദമാക്കുന്നതിനു്
നീങ്ങളുടെ ആത്മാർത്ഥമായ സഹകരണം ആവശ്യമാണു്.

ഇന്നുമുതൽ നീങ്ങളുടെ ദുഃഖം എന്റെ ദുഃഖവും
നീങ്ങളുടെ ആവശ്യം എന്റെ ആവശ്യവും നീങ്ങളുടെ
സന്തോഷം എന്റെ സന്തോഷവും ആയിരിക്കും.

മുന്തറു വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപു നടന്ന സഭാഭിന്നത
അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനായി എന്റെ മുഴുവൻ കഴിവു
കളും ഞാൻ വിനിയോഗിക്കുന്നതാണു്.”

പട്ടാഭിഷേകകർമ്മത്തിൽ സംബന്ധിച്ച തിരുമേനി
മാർക്കും പുരോഹിതന്മാർക്കും പ്രമുഖ വ്യക്തികൾക്കും

സെൻറ് മേരീസ് ഫൈസ്കൂൾ ഫാച്ചിൽവച്ച് ലബ്ബു നൽകപ്പെട്ടു. വൈകുന്നേരം നാലരമണിക്കു് പന്തലിൽ വച്ചു നടത്തിയ വിഭവസമൃദ്ധമായ ശാർഡൻ പാർട്ടിയിൽ 1500-ഓളം പ്രശസ്ത വ്യക്തികൾ സംബന്ധിച്ചു. കൊച്ചുതിരുമേനിക്കു മംഗളങ്ങൾ നേൻകൊണ്ടു്, തിരുമേനി വൈദികവിദ്യാഭ്യാസം നിർവഹിച്ച കാൻഡി സെമിനാരിയിലെ റെക്ടർ പ്രസംഗിച്ചു.

അനന്തരം മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനിയെ അനുമാദിച്ചുകൊണ്ടും മാർ ഇഴവാനിയോസ് തിരുമേനിയുമായുള്ള ചിരകാലസുഹൃൽബന്ധത്തെ അനുസ്മരിച്ചുകൊണ്ടും മി. കെ. സി. മാമ്മൻമാപ്പിള ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു. മാർ ഇഴവാനിയോസ് തിരുമേനി തന്റെ ശിഷ്യനായിരുന്നെന്നും തിരുമനസ്സിലെ വ്യക്തിമാഹാത്മ്യവും കർമ്മകശലതയും നേത്രതപവും അഭിനന്ദനാർഹമാണെന്നും അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചു. ഈ സന്ദർഭത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെ കരുതിയാണു് വാചാപ്രസംഗം ചെയ്യരുതെന്നുള്ള ഡോക്ടറന്മാരുടെ നിർദ്ദേശത്തെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ടു് താൻ പ്രസംഗിക്കുന്നതെന്നും അഭിനവ തിരുമേനിയുടെ ജന്മദേശം തന്റെ പിതാമഹന്മാരുടെ ജന്മദേശത്തുതന്നെ ആണെന്നും തിരുമേനിയുമായി തനിക്കു രക്തബന്ധമുണ്ടെന്നും മാമ്മൻമാപ്പിള പ്രസ്താവിച്ചു. പിന്നീടു മാർ ഇഴവാനിയോസ് തിരുമേനി ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിൽ ഇന്നത്തെ മംഗളകർമ്മത്തിൽ പ്രകടമായ സഹകരണബുദ്ധിക്കു കൃതജ്ഞത പ്രകാശിപ്പിക്കുകയും, തന്റെ സഹായമെത്രാനായി അഭിനവതിരു

മേനിയെ ലഭിച്ചതിൽ സന്തോഷം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. മി. മാമ്മൻ മാപ്പിളയുമായുള്ള ചിരകാലസുഹൃദ് ബന്ധത്തെപ്പറ്റിയും തിരുമേനി പരാമർശിക്കുകയുണ്ടായി. തിരുമേനി തന്റെ ജീവിതഗതി വ്യത്യസ്തപ്പെടുത്തി മറ്റൊരു പന്ഥാവയിൽ കൂടി ജീവിതം തുടർന്നപ്പോൾ മി. മാമ്മൻമാപ്പിള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതഗതി വ്യത്യസ്തപ്പെടുത്താതെ അതിലുറച്ചു നില്ക്കുകയാണു ചെയ്തതെന്ന് തിരുമേനി ഫലിതരൂപേണ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. ആശംസകൾക്കും അനുഭോദനങ്ങൾക്കും മറുപടിയായി കൊച്ചുതിരുമേനി ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചു:

“നീങ്ങളുടെ സ്നേഹബഹുമാനങ്ങൾക്കു ഞാൻ കൃതജ്ഞനാണ്. നീങ്ങളുടെ സഹകരണവാശാനം എനിക്കു ധൈര്യവും പ്രചോദനവും നല്കുന്നു. കോളേജിൽ കറേനാൾ കഴിച്ചുകൂട്ടിയതിനാൽ ധാരാളം പേരുമായി പരിചയപ്പെടാനിടയായി. വ്യക്തിപരമായി പറഞ്ഞാൽ കോളേജിലെ ജോലിയായിരുന്നു കൂടുതൽ സന്തോഷപ്രദം പക്ഷേ, ദൈവഹിതം അതല്ല. മനുഷ്യനു ശരീരവും ആത്മാവുമുണ്ട്. ആദ്ധ്യാത്മികപുരോഗതിക്കു ശാരീരിക സിദ്ധികളുമാവശ്യമാണ്. ആദ്ധ്യാത്മികമായ ഒരു മൂല്യം ഉണ്ടായിരിക്കണം സമസ്തപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും. രാഷ്ട്രീയ, സാമൂഹ്യ, സാമുദായികപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അതു തെളിയിക്കണം. രാഷ്ട്രീയവും, ആദ്ധ്യാത്മികപുരോഗതിയുമായി ബന്ധമുണ്ട്. രാഷ്ട്രീയത്തിൽ അധികചിന്ത ചെയ്യത്തുന്ന രാജ്യങ്ങൾ അപകടത്തെ ക്ഷണിച്ചുവരു

ഇന്നുവെന്ന് തൃശ്ശിനാപ്പള്ളിയിലെ ഒരു പ്രൊഫസർ പറയുകയുണ്ടായി. ഇന്നു നാം ഒരു പ്രതിസന്ധിയിലായിരിക്കുന്നു. രാഷ്ട്രീയത്തെപ്പറ്റി നാം കൂടുതൽ ചിന്തിക്കുന്നു. സാമ്പത്തികകാര്യത്തിലും സഭയ്ക്കു കണ്ണടയ്ക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല. എനിക്കു് സാധുക്കളോടു് അധികം സ്നേഹമുണ്ടു്. ഞാൻ ഒരു പാവമായിരുന്നു. പട്ടിണിയുടെ വീക്ഷമത നേരിട്ടറിയുവാൻ എനിക്കു സാധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എന്റെ ആയുസ്സിന്റെ ബാക്കിമുഴുവൻ സാധുക്കളുടെ ഉയർച്ചയ്ക്കുവേണ്ടി വിനിയോഗിക്കുമെന്ന് ഞാൻ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുന്നു. പട്ടിണിക്കാരോടു് പ്രേമമുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു കണ്ണനീർ വീഴ്ത്തുന്ന ഏതൊരുവനെയും വെല്ലുവിളിക്കാൻ ഞാൻ തയ്യാറാണ്.”

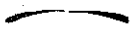
അന്നുതന്നെ സന്ധ്യയ്ക്കു് വി. ജെ. റി. ഹാളിൽ വെച്ചു് മാർ ഇവാന്യോസ് തിരുമേനിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ മാർത്തോമ്മാസ്ത്രീഹായുടെ ശതാബ്ദജൂബിലി വിവിധ ക്രൈസ്തവവിഭാഗങ്ങൾ ചേർന്നു് കൊണ്ടാടി. വിവധ സഭകളിലെ പന്ത്രണ്ടു് മെത്രാന്മാരും ഒട്ടനവധി പ്രമുഖവ്യക്തികളും പ്രസ്തുത യോഗത്തിൽ സംബന്ധിച്ചു. അഭിനവതിരുമേനിയെക്കുറിച്ച് മാർ ഇവാന്യോസ് തിരുമേനി ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചു: “ഒരു ശിശു ജനിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ ആ കുടുംബത്തിൽ മാത്രമല്ല, അടുത്ത ഗൃഹങ്ങളിലും സന്തോഷം ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. നിങ്ങളുടെ പുതിയ മെത്രാൻ തിരുവനന്തപുരത്തു് പുതിയ ആളല്ല. നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ പല നിലകളിലും വീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടു്. മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനിയുടെ വിജയം സ്വയം പരിത്യോഗത്തിലടങ്ങിയി

രിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ പരിചയമുള്ള എല്ലാവർക്കും ഈ സ്ഥാനലബ്ധി അത്യധികം ആനന്ദം ഉളവാക്കുന്നതാണ്.” ശതാബ്ദജൂബിലിയെക്കുറിച്ചും അഭിനവതിരുമേനിയെ അനുമോദിച്ചുകൊണ്ടും മിസ്റ്റർ പി. സി അലക്സാണ്ടർ എ. എ. എസ്; മാർ തീമോത്തിയോസ് തിരുമേനി (ഇപ്പോൾ കാതോലിക്കാബാവ), ദക്ഷിണേന്ത്യൻ സഭാമെത്രാൻ എ. എച്ച്. ലഗ്ഗ് തിരുമേനി, ശ്രീ കളത്തിൽ വേലായുധൻനായർ (അന്ന് മന്ത്രി), കോട്ടയം മെത്രാൻ തറയിൽ തിരുമേനി, തൃത്തൂക്കടി മെത്രാൻ റോച്ചുതിരുമേനി എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു. അനുമോദനങ്ങൾക്കു മറുപടിയായി മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനി ഉജ്ജ്വലത്തായ ഒരു പ്രസംഗംചെയ്തു. പ്രസ്തുത പ്രസംഗത്തിൽ തിരുമേനി ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി.

“ഇൻഡ്യ സ്വതന്ത്രയായ 1947 ആഗസ്റ്റ് 15-ാം തീയതി രാത്രി ടൈംസ് തോമസിന്റെ ശവകുടീരം ഭക്തിയോടെ സന്ദർശിച്ചവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഞാനും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇന്ന് അതിനുശേഷം അഞ്ചു കൊല്ലങ്ങൾ കടന്നിരിക്കുന്നു. ആദ്ധ്യാത്മികവിഷയത്തിൽ നാം ഒരു വിധത്തിലും മുന്പോട്ടു പോയിട്ടില്ല. ആരും കാലത്തു് അതിവേഗം വളർന്ന സഭ ഇടക്കാലത്തു തളർന്നുപോകാനുള്ള കാരണം നമ്മുടെ ജാഗ്രതക്കുറവും വിചിതതാല്പര്യങ്ങളുമാണ്. നമുക്ക് നമ്മുടെ ഭിന്നതകൾ അകറ്റാം.”

അഭിനവമെത്രാന്റെ പട്ടാഭിഷേകഭിന്നത്തിൽ ദീപിക പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ പത്രാധിപലേഖനംകൂടി ഉദ്ധരിച്ചുകൊള്ളുന്നു:

“മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയുടെ സഹായ
 മെത്രാനായിരിക്കാൻ ഇന്നു വാഴിക്കപ്പെടുന്ന മാർ
 ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനിയെക്കാൾ യോഗ്യനായ
 ഒരു ദേഹം മലങ്കരീത്തിലില്ലെന്ന് നിസ്സംശയം പറയാ
 വുന്നതാകുന്നു. മദിരാശി സമുദായശാലയിൽ നിന്നും
 മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയെപ്പോലെ തന്നെ
 വളരെ ഉന്നതമായ ബിരുദം ഈ തിരുമേനിയും സമ്പാ
 ദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ലത്തീൻഭാഷയും തിരുമേനിക്കു നല്ലവണ്ണം
 വശമാണ്. കാൻഡി സെമിനാരിയിലാണ് വൈദിക
 പഠനം നടത്തിയത്. അതിലും തിരുമേനി ബിരുദ
 ധാരിയാണ്. വെറും ബിരുദധാരിമാത്രമല്ല, പരീക്ഷ
 കളെല്ലാം ഏറ്റവും ഉന്നതമായ നിലയിലാണ് പാസ്സായി
 ട്ടുള്ളത്. മാർ ഈവാനിയോസ് കോളെജിലെ ഭരണ
 സമിതിയിലെ ഒരംഗമായിട്ടിരുന്നും വൈസ് പ്രിൻസി
 പ്ലൽസ്ഥാനം വഹിച്ചും, കുറെനാൾ പ്രിൻസിപ്പലിന്റെ
 ജോലിനോക്കിയും മാർ ബനഡിക്ട് തിരുമേനി തന്റെ
 ബുദ്ധിശക്തിയും കാര്യവിവരവും ഭരണപാടവവും ജനര
 ജ്ഞനയും ധാരാളം പ്രകടമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. വയസ്സു മുപ്പത്തി
 യാറു മാത്രമേയുള്ളുവെങ്കിലും ഒരു വയോവൃദ്ധന്റെ പരി
 പകപബുദ്ധിയും ശീലവുമാണ് തിരുമേനിക്കുള്ളത്.
 സേവനവാസന ജന്മസിദ്ധമാണ്. ഈ സ്വഭാവവിശേഷ
 ങ്ങൾക്കെല്ലാം മകടം ചാർത്തുന്ന സാക്ഷാത്തായ
 വിനയം പ്രഥമസമ്പർക്കത്തിൽ ആരെയും വശീകരിക്കു
 ന്നതുമാകുന്നു. ഇതെല്ലാംവെച്ചുനോക്കുമ്പോൾ രണ്ടാമ
 നില്ലാത്ത ആ ഒന്നാമൻ ഒരു രണ്ടാമനായിത്തന്നെ മാർ
 ഗ്രിഗോറിയോസ് പരിലസിക്കുമെന്ന് നമുക്കു പ്രതീ
 ക്ഷിക്കാം.”

അദ്ധ്യായം പന്ത്രണ്ട്

സ്വീകരണങ്ങൾ

അഭിവന്ദ്യ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനിയുടെ മെത്രാൻ പട്ടാഭിഷേകത്തിനുശേഷം ഏകദേശം നാലു മാസക്കാലങ്ങൾ ആർഭാടപൂർവ്വമായ സ്വീകരണങ്ങളുടെയും അനുഭവങ്ങളുടെയും ഒരു ഘോഷയാത്ര തന്നെ ഉണ്ടായി. തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപതയിലും തിരുവല്ലാ രൂപതയിലും തിരുമേനിയുടെ മെത്രാൻസ്ഥാനലബ്ധി അത്യധികമായ ആനന്ദവായ്പാണ് ഉളവാക്കിയത്. തിരുമേനിയെ സ്വീകരിച്ച് തങ്ങളുടെ സ്നേഹാദരങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിന് മലങ്കര സുറിയാനിരീതിയിലുള്ള പള്ളികളും സ്ഥാപനങ്ങളും ഒരു മത്സരം തന്നെ പ്രകടിപ്പിച്ചു എന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്നതിൽ അതിശയോക്തിയില്ല. എല്ലാ സ്വീകരണങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഈ ലഘുഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുക സാധ്യമല്ല. അതിനു വലിയ ഒരു ഗ്രന്ഥം തന്നെ ആവശ്യമായി വരും. മെത്രാൻ പട്ടാഭിഷേകം കഴിഞ്ഞുള്ള രണ്ടാഴ്ചക

ഉിലെ രണ്ടുമൂന്നു സ്വീകരണങ്ങളെക്കുറിച്ചു മാത്രമേ ഇവിടെ പ്രതിപാദിക്കാൻ ഉദ്ദേശമുള്ളൂ.

സ്വീകരണങ്ങളുടെ നാമ്പി കുറിച്ചതു് നമ്മുടെ കഥാനായകൻ പ്രിൻസിപ്പലായും വൈസ്പ്രിൻസിപ്പലായും സേവനമനുഷ്ഠിച്ച മാർ ഇവാന്റിയോസ് കോളെജിൽ തന്നെയാണു്. പട്ടാഭിഷേകം കഴിഞ്ഞ പിറേറ ദിവസം, അതായതു് 1953 ജനുവരി 30-ാം തീയതി വെള്ളിയാഴ്ച വൈകിട്ടു് നാലര മണിക്കു് നടത്തപ്പെട്ട അതിവിപുലമായ തോതിലുള്ള ഒരു ഗാർഡൻപാർട്ടി യായിരുന്നു, സ്വീകരണത്തിന്റെ ആദ്യപടങ്ങു്. അതിനുശേഷം നടത്തപ്പെട്ട യോഗത്തിൽ ദക്ഷിണേന്ത്യൻ സഭയുടെ മെത്രാനായ ബിഷപ്പു് ലഗ്ഗു അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചു. അഭിനവമെത്രാന്റെ വിവിധ ഗുണങ്ങളെ പ്രകീർത്തിച്ചുകൊണ്ടുള്ള അദ്ധ്യക്ഷപ്രസംഗത്തിനുശേഷം അദ്ധ്യാപകരുടേയും വിദ്യാർത്ഥികളുടേയും ഏതാനും പ്രതിനിധികൾ പ്രസംഗിച്ചു. അദ്ധ്യപകാദ്ധ്യേതാക്കളുടെ വകയായി ഒരു സ്വപ്നസ്ലീബാ തിരുമേനിക്കു് ഉപഹാരമായി നല്കപ്പെട്ടു. സ്വീകരണയോഗത്തിൽ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയായ ജോസഫ് വെനാൻസിയൂസ് ഡിക്രൂസ് വായിച്ച ഇംഗ്ലീഷു് കവിതയും അദ്ധ്യാപകനായ ജി. വൈദ്യനാഥ അയ്യർ വായിച്ച മംഗളോപഹാരവും ഇവിടെ ചേർക്കുന്നു.

**"Benedictus qui venit in nomine
Domini."**

To You, my Lord, we come, your loving children
And erstwhile students, fortunate and gay,
With homage true of loyalty and affection.
And fervent wishes on this auspicious Day.

Felicitation, joy, congratulation—
Is the message we endeavour to impart
To our Father, our revered, devoted Pastor;
To the Guide that comes to us from Christ's
own heart.

The Guide, the soul of this our Alma Mater,
The Friend of Youth whose sympathy profound
And cheery smile was light on gloomy periods,
Our healing balms to some deep hidden wound.

To you, My Lord, today we fain would offer
The assurance of allegiance fond and true;
Our Gratitude and efforts to be ever
Ready, both to endure and to do.

Strong in the faith of our ancestors,
Courageous in the cause of duty stern;
Loyal to God, and Truth, and our dear country,
The Cross before, the crown in Heaven to earn.

Such, your Lordship, is our humble message,
 And the prayer that we offer at God's throne-
 That our College may be blessed with peace
and progress.
 The harvest of the seed thus nobly sown.

To You, My Lord, strength and benediction
 Heaven's choicest gifts e'er yet bestowed;
 Success in every task and undertaking,
 And zealous helpers that will light your load.

May Your Lordship carry from our college
 The mem'ry of the prayer we lay down-
 That we may ever be on earth, a consolation,
 In Heav'n, your Lordshid's bright eternal Crown.

മ.ഗളോപഹാരം

ഇപ്പാരിൽപ്പേരു വൊങ്ങും വെരുമയൊടമരും
 ദിവ്യ തേജസപിയാകും
 മാപ്പാപ്പാ തൻ പ്രസാദത്തിനു ഗുണനിധിയാ-
 മാരു സൽപ്പാത്രമായി,
 അപ്പാണിത്യംബരാശേ, ഭവിക്കനിലയമേ,
 “മാർ ഗ്രീഗോറിയസ്സ്” സംജ്ഞ-
 യ്ക്കിപ്പോളർഫൻ ഭവാ,നിക്കവനകലിക ഞാൻ
 സാദരം കാഴ്ച വെയ്പ്പൂ.

മൊട്ടിൽ കാണുന്നുവല്ലോ വികസിതകസുമ-
 ത്തിങ്കൽ വാരാൻലാവു
 പുഷ്പശ്രീ വൃക്തമല്ലെങ്കിലുമകതളിരി-
 ന്നിമ്പമേകം വിധത്തിൽ
 കട്ടിക്കാലത്തതേമട്ടമല ചരിതനാ-
 മങ്ങുതൻ സദ്ഗുണം നൽ-
 ച്ചിട്ടയ്ക്കൊത്തുള്ള കമ്മ പ്രഭയിലഖിലവും-
 ഞങ്ങൾ കണ്ടു മഹാത്മൻ!
 അന്തർവാണിക്കടിപ്പെട്ടുപമധിഷണാ-
 ശാലിയാമങ്ങു വിട്ടു
 സ്വപനം മാതാവിനേയും ജനകനെയുമഹോ!
 ബന്ധുവർഗ്ഗത്തിനേയും;
 ചന്തം ചിത്തുന്ന കാവ്യത്തിനു സമതവഹി-
 ച്ചിട്ടമത്യാഗവൃത്തം
 ചിന്തിക്കുന്നോരുമാരും പുളകിതതനുവായ്
 ത്തീരുമാറുള്ളതല്ലോ.
 ആരാധ്യാരാധ്യാരാമഗ്ഗഭവരരിഭവേ-
 രന്ന കാണിച്ചു മാഗ്ഗം
 സ്ഫാരാഭം കാണു ധമ്മോത്സുകശുഭചരിത-
 നാർക്കു ഗതവ്യമായി;
 വാരാളം വൈദികാഗ്രേസര, മഹിമയെഴും
 ഭവ്യപുണ്ണൻ ഭവാനാ-
 ണാരാജദ് വീഥിയുടേ ജനതയെയിനിമേൽ
 കൊണ്ടുപോകേണ്ടതോത്താൽ.
 ധമ്ഭ്രംശം ഭവിക്കും യുഗമതിലുലകം
 താങ്ങി നിത്തുന്നതോത്താൽ

കമ്മത്താൽ ഖ്യാതി തേടിപ്പടുതയൊടമരം
 തപാദൃശാചാര്യരതേ;
 നൈമല്യം തിങ്ങമങ്ങുന്നനദീവസമഹോ!
 നിർവഹിക്കുന്ന കൃത്യം
 നിമ്മായം വാഴ്ത്തുമെന്നും സുജനതതിമഹാ.
 പ്രാതിഭോത്തംസമുത്തേ!

ഈ വിദ്യാമന്ദിരത്തിൻ ഭരണമതുലിത-
 ജസ്സോടങ്ങാൻ നാളിൽ
 ഹേ! വിഭവൻ, ശ്ലാഘ്യമാകും തവ നിപുണത ഞ-
 ങ്ങൾക്കു നേരിട്ടു കാണായ്;
 ഭാവി ശ്ലോയസ്സു പാഠാലയമിതിനളവാ
 യീടുവാൻ ഭവ്യപൂരം
 തുവി ശ്രീമൻ, ഭവാൻ പൂലതിക വളരുവാൻ
 വിണ്ണു തുമാരി പോലേ.

ഭൃയിഷ്ടൈശ്ചപത്നമാർപ്പിപ്പുന്നനിലയനം
 പോലെ മാറുള്ളതാകും
 ശ്രീയുക്ത സ്ഥാപനഘങ്ങളുമനുപമമാം
 കീർത്തിപൂണ്ടല്ലസിക്കാൻ
 ആയസ്സാരോഗ്യസമ്പൽസ്സഖമിവയവിടു
 ത്തെയ്ക്കു നൽകട്ടെ മേന്മേൽ
 ശ്രീയേശുക്രിസ്തു,-വിശ്വപത്തിനു വരഗുരുവായ്
 വാഴമാ ദൈവപുത്രൻ.

ഫെബ്രുവരി ഒന്നാം തീയതി തിരുവല്ലാ രൂപതയുടെ വകയായി കൊച്ചുതിരുമേനിക്കു് ഗംഭീരമായ ഒരു സ്വീകരണം നല്കപ്പെട്ടു. തിരുവല്ലാ അരമനയിൽനിന്നു ഘോഷയാത്രയായി അഭിവന്ദ്യ തിരുമേനിയെ സെൻറ് ജോൺസ് കത്തീഡ്രൽ ദൈവാലയത്തിലേക്കു് എതിരോറ്റു. കത്തീഡ്രൽ മൈതാനിയിൽ നടന്ന വമ്പിച്ച മഹാസമ്മേളനത്തിൽ കോട്ടയം മെത്രാൻ തറയിൽ തിരുമേനി അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചു. പല മഹത്തുക്കളും അന്നുമോദനപ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തി. രൂപത വകയായി ഒരു മംഗളപത്രം മോൺസിഞ്ഞാർ കച്ചിറമാറം വായിച്ചു് അഭിവന്ദ്യതിരുമേനിക്കു് സമർപ്പിച്ചു. യോഗത്തിനു ശേഷം മേരിഗിരി അരമനാങ്കണത്തിൽവെച്ചു് ഒരു ഗാർഡൻപാർട്ടിയും നടത്തപ്പെട്ടു.

ഈ സ്വീകരണങ്ങൾക്കെല്ലാം മകടം ചാർത്തുന്ന ഒരു ഉജ്ജ്വലസ്വീകരണമാണു് ഫെബ്രുവരി എട്ടാംതീയതി സ്വന്തം നാട്ടിൽ അഭിവന്ദ്യ തിരുമേനിക്കു ലഭിച്ചതു്. നാനാജാതിമതസ്ഥരായ ആളുകൾ ഈ സ്വീകരണം വമ്പിച്ച വിജയമാക്കുന്നതിനു് ഐകമത്യത്തോടെ പരിശ്രമിച്ചു. തങ്ങളുടെ നാടിന്റെ അഭിമാനദാജനമായ ശ്രേഷ്ഠവ്യക്തിയുടെ മെത്രാൻസ്ഥാനലബ്ധിയിൽ നാട്ടുകാരെല്ലാം ആഹ്ലാദഭരിതരായിരുന്നു. തങ്ങളുടെ മകന്റെ സന്യാസജീവിതപ്രവേശനത്തിനു് പല വിലങ്ങുതടികളും എടുത്തിട്ടു കഥാനായകന്റെ മാതാപിതാക്കൾ നാട്ടുകാരുടെ ഈ ഉത്സാഹത്തിമിർപ്പു് അഭിമാനത്തോടും ആഹ്ലാദത്തോടും നോക്കിക്കണ്ടു. തങ്ങളുത്തിൽ

കുടുംബവും കുടുംബാംഗങ്ങളും നാടുകാരുടെ പ്രശംസയ്ക്കു പാത്രമായി. തങ്ങളുത്തിൽ കുടുംബവുമായി തലമുറകൾ പഴക്കമുള്ള ബന്ധം എടുത്തു കാണിക്കുന്നതിന് പലരും ഉത്സുകരായി.

മൂന്നമണിക്ക് മാർ സേവേറിയോസ് തിരുമേനിയുമൊന്നിച്ചു കല്ലുപ്പാറ ഓത്തഡോക്സ് പള്ളിയുടെ മുൻവശം കെട്ടി അലങ്കരിച്ചിരുന്ന കമനീയമായ സപീകരണമണ്ഡപത്തിൽ എത്തിയ കൊച്ചുതിരുമേനിയെ ഇടവകവികാരി ഹാരമണിയിച്ചു സപീകരിച്ചു. കല്ലുപ്പാറ അങ്ങാടിക്കൽ കവലയിൽ നിർമ്മിതമായിരുന്ന പൂപ്പന്തലിൽ വെച്ചു പൊതുജനങ്ങളുടെ പ്രതിനിധിയായി പഞ്ചായത്തു പ്രസിഡൻറ് തിരുമേനിയെ സപീകരിച്ചു. അനേകായിരം ജനങ്ങൾ അവിടെ തിങ്ങിക്കൂടിയിരുന്നു. അലങ്കരിച്ച ഒരു ജീപ്പിൽ മാർ സേവേറിയോസ് തിരുമേനിയോടൊന്നിച്ചു അഭിനവമെത്രാൻ ആസനസ്ഥനായി, ഘോഷയാത്ര പുറപ്പെട്ടു. സൈക്കിൾ റാലി, സപ്ലിഷ്കരിശുകൾ, വെള്ളിക്കരിശുകൾ, മുത്തുക്കടകൾ, കൊടികൾ എന്നിവ ഘോഷയാത്രയ്ക്കു നിറപ്പകിട്ടേകി. ബാൻറ്, ചെണ്ട മുതലായ താളമേളങ്ങൾ ഘോഷയാത്രയുടെ മാറ്റു വർദ്ധിപ്പിച്ചു. കല്ലുപ്പാറ, കവിയൂർ, ചെങ്ങരൂർ, മല്ലപ്പള്ളി, വെണ്ണിക്കുളം, തുരുത്തിക്കാട് എന്നീ പ്രദേശങ്ങളിലെയെല്ലാം വിവിധ ജാതിമതസ്ഥരായ അനേകായിരം ആളുകൾ ഘോഷയാത്രയിൽ പങ്കെടുത്തു. കല്ലുപ്പാറയുടെയും കവിയൂരിന്റെയും അതിർത്തിയായ പെരുമ്പടിയിൽ നിന്നാ

രണ്ടിച്ച ഈ ഘോഷയാത്ര പുതുശ്ശേരി ഫൈസ്കൂൾ അങ്കണത്തിലേക്കു നീങ്ങി. റോഡു തിങ്ങിക്കുവിഞ്ഞു നീങ്ങിയിരുന്ന ഘോഷയാത്രയ്ക്കു് ഒരു മൈലിൽ കൂടുതൽ നീളമുണ്ടായിരുന്നു. ഇത്രയും വലിയ ഒരു സപീകരണം കല്ല്യാപ്പാറയിൽ ഒരു വ്യക്തിക്കും ലഭിച്ചിട്ടില്ലെന്നും ഇത്രയും വലിയ ഒരു ജനക്കൂട്ടം കല്ല്യാപ്പാറയുടെ ചരിത്രത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നുമാണു് പഴമക്കാർ പറയുന്നതു്. മോറാൻ മാർ ബസ്സേലിയോസു് തൃതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ യോഗം ചേരാനാണു് നേരത്തേ തീരുമാനിച്ചിരുന്നതു്. എന്നാൽ ഏതോ താല്പക്കാലികകാരണത്താൽ കാതോലിക്കാബാവതിരുമേനിക്കു് വന്നു ചേരവാൻ സാധിച്ചില്ല. അതിനാൽ ഫൈസ്കൂൾ മൈതാനത്തു കൂടിയ ആ വൻപിച്ച മഹായോഗത്തിൽ കോട്ടയം മെത്രാൻ തറയിൽ തിരുമേനി ആദ്ധ്യക്ഷം വഹിച്ചു. മന്ത്രി ശ്രീ റാ. എം. വർഗ്ഗീസു് ഉൾപ്പെടെ പല മഹത്തുക്കളും അനുഭോദനങ്ങൾ നടത്തി. ശ്രീ റാ. എം. വർഗ്ഗീസിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചു:

“ശിക്ഷണബോധത്തോടുകൂടി നമ്മുടെ സഹകരണവും അനുഭാവവും നാം പ്രദർശിപ്പിച്ചാൽ ഈ അഭിനവതിരുമേനിയെക്കൊണ്ടു് കൂടുതൽ പ്രയോജനം ഉണ്ടാകും. തിരുമേനിയുടെ വിജയത്തിനു് അതു് ഏറ്റവും ആവശ്യമാണു്. കുറെക്കൊല്ലത്തെ എന്റെ പരിചയംകൊണ്ടു്, താനാണു് ബഹുമാനിക്കപ്പെടേണ്ടതെന്ന ചിന്ത ലവലേശവും കൂടാതെ, വിനയത്തോടും

പാകതയോടും, സേവനം എന്ന ഏകലക്ഷ്യത്തിൽ മുനോട്ടുപോകുന്ന രൊളാൺ ഈ തിരുമേനി എന്നെ നിക്ക ബോധ്യമുണ്ട്. ഈ തിരുമേനിയെ അനുമാദി ക്കുന്നതിൽ എനിക്കുകൂടി സാധിച്ചതിൽ സന്തോഷ മുണ്ട്.” കല്ല്യാണ ദേശവാസികളുടെ വകയായി അഭി നവതിരുമേനിക്കു് ഒരു മംഗളപത്രം സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടു. പൊതുജനങ്ങളുടെ വകയായി ഒരു സ്ത്രീബാധം പതുശ്ശേരി ഹൈസ്കൂളിലെ അദ്ധ്യാപകരുടെ വകയായി ഒരു കാസായം കൊച്ചുതിരുമേനിക്കു് . സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടു അനേകർ തിരുമേനിയെ ഹാരങ്ങൾ അണിയിച്ചു. ഉദ്ദേശം മൂന്നു മൈൽ ദീർഘിച്ചു സപീകരണഘോഷയാ ത്രയിൽ പല സ്ഥലങ്ങളിൽ വെച്ചും തിരുമേനിക്കു് പ്രത്യേകസപീകരണങ്ങൾ നല്കപ്പെടുകയുണ്ടായി എന്ന കാര്യവും സ്മരണീയമാൺ.

തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപതയിലെ വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിൽ വെച്ചു തിരുമേനിക്കു ലഭിച്ചു വൻപിച്ചു സപീകരണങ്ങളെക്കുറിച്ചു് സ്ഥലപരിമിതിമൂലം ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നില്ല.

അദ്ധ്യയം പതിമൂന്നാം

ഭരണച്ചുമതലയിലേക്ക്

മെത്രാനായതിനുശേഷം നമ്മുടെ കഥാനായകൻ, മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയുടെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ അനുസരിച്ച് അതിരൂപതയുടെ ഭരണപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടുപോന്നു. ആലസ്യവിധേയനായ വലിയ തിരുമേനിയുടെ ചികിത്സാകാര്യങ്ങളിലും സുഖസൗകര്യാദികളിലും കൊച്ചുതിരുമേനി സവിശേഷശ്രദ്ധ പതിപ്പിച്ചിരുന്നു. മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിക്കു് സംഭാഷണത്തിലേപ്പെടാനുള്ള ശരീരസ്ഥിതി ഉണ്ടായിരുന്ന വേളകളിലെല്ലാം കൊച്ചുതിരുമേനി അദ്ദേഹത്തെ സന്ദർശിച്ച് വിവിധ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി സംഭാഷണങ്ങൾ നടത്തുകയും ഉപദേശങ്ങൾ ആരായുകയും ചെയ്യുക പതിവായിരുന്നു. വലിയ തിരുമേനിക്കു് എന്തെങ്കിലും അസുഖം അല്ലെങ്കിൽ കൂടുതലാണെന്നു് അറിഞ്ഞാലുടൻതന്നെ നമ്മുടെ കഥാനായകൻ രോഗശയ്യക്കരികെ എത്തുകയായി. മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേ

നീക്കം എല്ലാ വിധത്തിലുമുള്ള പരിചരണങ്ങൾ കൃത്യ രീതിയിൽ കൃത്യസമയത്തു് ലഭിക്കണമെന്നുള്ള കാര്യത്തിൽ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനിക്കു് അങ്ങേ അററത്തെ നിർബന്ധം ഉണ്ടായിരുന്നു. വലിയ തിരുമേനിയെ കാണാനായിട്ടു മാത്രം എത്തുന്ന പ്രമുഖവ്യക്തികളെ സപീകരിച്ചു് ഉപചരിക്കുന്നതിൽ നമ്മുടെ കഥാനായകൻ ശ്രദ്ധ പതിച്ചുപോന്നു.

1953-ലെ കഷ്ടാനുഭവയാഴ്ചയിൽ മാർ ഇഴവാനിയോസ് തിരുമേനിയുടെ രോഗനില അപകടമേഖലയിലേക്കു നീങ്ങി. തിരുമേനി ദിവംഗതനാകുമോയെന്നു് എല്ലാവരും സംശയിച്ചു. എന്നാൽ ക്രമേണ രോഗത്തിനു ശമനമുണ്ടായി. പക്ഷേ, ജൂലൈ മാസത്തിന്റെ ആരംഭത്തോടുകൂടി മാർ ഇഴവാനിയോസ് തിരുമേനിയുടെ രോഗനിലയിൽ കാര്യമായ വർദ്ധനയുണ്ടായി. ജൂലൈ 15-ാം തീയതി അദ്ദേഹത്തിന്റെ രോഗം പെട്ടെന്നു വർദ്ധിച്ചു. സന്ധ്യ കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും നില ആശങ്കാവഹമായി. തിരുവല്ലാ മെത്രാൻ മാർ സേവേറിയോസ് തിരുമേനിയുടെയും അനേകം വൈദികരുടെയും സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ രാത്രി ഒൻപതു മണിയോടുകൂടി നമ്മുടെ കഥാനായകൻ, വലിയ തിരുമേനിക്കു് അന്ത്യകൂദാശ നല്കി. എല്ലാവരും പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു നിലക്കുവേ അര നൂറ്റാണ്ടു കാലത്തോളം ത്യാഗഭരിതമായ ഒരു ജീവിതം നയിച്ച ആ മഹാത്മാവു്, പുനരെകൃപ സ്ഥാനത്തിന്റെ വിശാലവീഥി വെട്ടിത്തുറക്കുകയും യാതനകളും കഷ്ടപ്പാടുകളും സഹിച്ചുകൊണ്ടു് അനേകം

യിരങ്ങളെ കത്തോലിക്കാസഭയിലേക്കു നയിച്ച ആ
 പ്രേഷിതവര്യൻ, കേരളസഭയുടെയും കത്തോലിക്കാസഭ
 യുടെതന്നെയും ചരിത്രത്തിൽ മായാത്ത വ്യക്തിമുദ്ര
 പതിപ്പിച്ച ആ വീരപുരുഷൻ, നമ്മുടെ കഥാനായ
 കനെ തന്റെ സഹായമെത്രാനായി വാഴിച്ച ആ പുണ്യ
 ചരിതൻ, പതിനൊന്നു മണിയോടുകൂടി, തന്റെ കി
 രീടം പ്രാപിക്കുന്നതിനു് കത്താവിൽ നിന്നു പ്രാപിച്ചു.
 അപ്പോൾതന്നെ നമ്മുടെ കഥാനായകൻ മാർ സേവേറി
 യോസു് തിരുമേനിയുടെ സഹകരണത്തോടുകൂടി മേല്പട്ട
 ങ്കാരുടെ കബറടക്കത്തിനുള്ള പ്രാരംഭശുശ്രൂഷ നിവൃ
 ഛിച്ചു. സ്ഥാനവസൂങ്ങൾ ധരിപ്പിച്ചു് കസേരയിലി
 രത്തിയിരുന്ന മൃതദേഹം ആ രാത്രിയിൽതന്നെ പാളയം
 സെൻറു് മേരീസു് ഭദ്രാസനദൈവാലയത്തിലെ മദ്ബ
 ഹായിലേക്കു് കൊണ്ടുപോകപ്പെട്ടു. ദിവംഗതനായ
 അഭിവന്ദ്യതിരുമേനിയുടെ കബറടക്കം പിറേറ ദിവസം
 തന്നെ നടത്തുവാൻ കഥാനായകനും മാർ സേവേറി
 യോസു് തിരുമേനിയുടേ കൂടി നിശ്ചയിച്ചു. മാർ ഈവാ
 നിയോസു് തിരുമേനിയുടെ ചരമവാർത്തയും കബറടക്ക
 വിവരവും കാണിച്ചുകൊണ്ടുള്ള കമ്പിസന്ദേശങ്ങളും
 ഘോഷവിളികളും കേരളത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലേ
 ക്കും രാത്രിയിൽതന്നെ പോയി. സന്ദേശവാഹകരെ
 നിയോഗിക്കേണ്ട സ്ഥലങ്ങളിലേക്കു് സന്ദേശവാഹകർ
 യാത്രയായി. അതിരൂപതയിലെ എല്ലാ പള്ളികളിലും
 രാത്രിയിൽതന്നെ വിവരമെത്തി.

1953 ജൂലൈ പതിനാറാം തീയതി മാർ ഈവാ
 നിയോസു് തിരുമേനിയുടെ കബറടക്കം നടന്നു. പാളയം

സെൻറ് മേരീസ് പള്ളിയിൽ സ്ഥാനവസ്തുവിഭൂഷിതമായി ഒരു കസേരയിൽ ഇരുത്തിയിരുന്ന മുതദേഹം ഒരു നോക്കു കാണുവാനും, തങ്ങളുടെ ആദരാഞ്ജലികൾ അർപ്പിക്കുവാനുമായി പ്രഭാതം പൊട്ടിവിടുന്നപ്പോൾതന്നെ വിവിധജാതിമതസ്ഥരായ ആളുകൾ പാളയം പള്ളിയിലേക്കു നീങ്ങുന്ന കാഴ്ചയാണ് തിരുവനന്തപുരം നഗരം ദർശിച്ചത്. രാവിലെ കൃത്യം ആറു മണിക്കുതന്നെ പാലാമെത്രാൻ വയലിൽ തിരുമേനി കൽദായരീതിയിൽ പൊന്തിഫിക്കൽകർബാന അർപ്പിച്ചു. അതിനുശേഷം മാർസേവറിയോസ് തിരുമേനിയും മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനിയും ചേർന്നു റമ്പാച്ചനും ചേൻ മലങ്കരരീതിയിൽ മൂന്നിന്മേൽ കർബാന അർപ്പിച്ചു. പിന്നീട് ചങ്ങനാശ്ശേരി മെത്രാൻ കാവുകാട്ടുതിരുമേനി ചരമപ്രസംഗം നടത്തി. അനന്തരം നടന്ന നഗരികാണിക്കൽ ശുശ്രൂഷയ്ക്കുശേഷം മുതദേഹം കസേരയോടുകൂടിത്തന്നെ എടുത്ത് പ്രത്യേകം സജ്ജമാക്കിയിരുന്ന രഥത്തിലേക്കു മാറ്റപ്പെട്ടു. രഥത്തിൽ വരാപ്പഴ ആയുർബിഷപ്പ് അട്ടിപ്പേറ്റി തിരുമേനിയും മുതദേഹത്തിന്റെ ഇരുവശങ്ങളിലുമായി മാർ സേവറിയോസ് തിരുമേനിയും മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനിയും ഉപവിഷ്ണുരായി. കൃത്യം പത്തു മണിക്ക് പാളയം സെൻറ് മേരീസ് ഭദ്രാസന ദൈവലയത്തിൽ നിന്നും പട്ടത്തേക്കുള്ള വിലാപയാത്ര ആരംഭിച്ചു. ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ തുറകളിലുമുള്ള ആയിരക്കണക്കിനാളുകൾ പങ്കെടുത്ത ഈ വിലാപയാത്ര കടന്നുപോയ വീഥിയുടെ ഇരുപാർശ്വങ്ങളിലും ശോകമുകമായ ഒരു വലിയ ജനക്കൂട്ടമുണ്ടായിരുന്നു. കേരള

ത്തിലെ എല്ലാ കത്തോലിക്കാവൈദികമേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരും ശതക്കണക്കിന് വൈദികരും കന്യാസ്ത്രീകളും ഈ വി-
 ലാപയാത്രയിൽ പങ്കുകൊണ്ടു. ഉച്ചഭാഷിണിയിൽ കൂടി
 ശോകരസം നിറഞ്ഞ ഭക്തഗീതങ്ങളും പ്രാർത്ഥനകളും
 അന്തരീക്ഷത്തിലേക്ക് ഔകിടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. സ്റ്റേറ്റ്
 പോലീസ് ബാൻറ് ശോകഭരിതമായിരുന്ന അന്തരീക്ഷ
 ത്തിനു മാററ് വലിച്ചിട്ടു. നാലു സപ്റ്റംബർ ശുക്രം,
 പന്ത്രണ്ടു വെള്ളിക്കുരിശുക്രം, ഇരുനൂറു മുത്തുക്കുടകൾ,
 അനേകം കറുത്ത കൊടികൾ എന്നിവ ആ വിലാപയാ-
 ത്രയെ കൂടുതൽ മോടി പിടിപ്പിച്ചു. പന്ത്രണ്ടു മണി-
 യോടുകൂടി വിലാപയാത്ര ഇന്നത്തെ പട്ടം കത്തീഡ്രൽ
 പണിതുകൊണ്ടിരുന്ന സ്ഥലത്തെത്തി.

കത്തീഡ്രലിലെ മദ്യബഹായുടെ താഴെ നിർമ്മിത
 മായ കബറിടത്തിലേക്ക് മുതദേഹം സംവഹിക്കപ്പെട്ടു.
 മുതദേഹം കസേരയോടുകൂടി കബറിടത്തിനുള്ളിൽ എടു-
 ത്തുവച്ചശേഷം ശുശ്രൂഷയുടെ അന്ത്യഭാഗം തുടൻ നട-
 ത്തപ്പെട്ടു. കബറിടത്തിനുള്ളിൽ വളരെയധികം കുന്തി-
 രിക്കും ഇടകയും മുതദേഹത്തിൽ സൈത്തേണ്ണ ഒഴിക്കു-
 കയും ചെയ്തു. വന്ദ്യതിരുമേനിമാർ ഓരോരുത്തരായി
 കബറിടത്തിന്റെ മുമ്പിലെത്തി അന്ത്യയാത്ര പറഞ്ഞു.
 പിന്നീട് പട്ടുതുണികൊണ്ടു മുതദേഹത്തിന്റെ മുഖം
 മൂടുകയും കബർ അടയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനി ദിവംഗതനായ
 ജ്യോർ അതുവരെ സഹായമെത്രാനായിരുന്ന മാർ
 ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനി വികർ അഡ്മിനിസ്ട്രേ

റാർ എന്ന നിലയിൽ അതിരൂപതയുടെ ഭരണഭാരം ഏറ്റെടുത്തു. ഈ പുതിയ സ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചതിനു ശേഷം തിരുമേനി ആദ്യം എഴുതിയ ഇടയലേഖനം മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയുടെ ചരമം പ്രമാണിച്ച് നാല്പതു ദിവസങ്ങൾ അതിരൂപതയിൽ ദുഃഖം ചരണം നടത്തണമെന്നും ദിവംഗതനായ തിരുമേനിക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥനകൾ നടത്തണമെന്നും ആവശ്യപ്പെട്ടു കൊണ്ടുള്ളതായിരുന്നു. പ്രസ്തുത ഇടയലേഖനം ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊള്ളുന്നു:

“ദൈവകൃപയാലും തിരുസിംഹാസനത്തിന്റെ ആനുകൂല്യത്താലും തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപതയുടെ വികാർ അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റർ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് മെത്രാനിൽ നിന്നും.

നമ്മുടെ അധികാരത്തിൽപെട്ട പള്ളികളിലെയും മിഷ്യനുകളിലെയും ബ. വികാരിമാർക്കും സഹായപട്ടക്കാർക്കും സന്യാസികൾക്കും സന്യാസിനികൾക്കും സത്യ വിശ്വാസികൾ ഏവർക്കും വാഴ്‌വു”.

കത്താവിൽ പ്രിയരെ,

പുനരെകൃപസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രണേതാവും മലങ്കരസുറിയാനി ഹൈരാക്കിയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തൻ ആച്ചുബിഷപ്പുമായിരുന്ന നമ്മുടെ അഭിവന്ദ്യ പിതാവു് നി. വ. ദി. ശ്രീ മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമനസ്സു കൊണ്ടു് ദൈവമഹിമയ്ക്കും ആത്മരക്ഷയ്ക്കും മായുള്ള സുദീർഘവും ധീരവുമായ യത്നങ്ങൾക്കു ശേഷം 71-ാ മത്തെ വയസ്സിൽ ഈ ജൂലൈമാസം 15-ാം തീയതി നിത്യ

സമ്മാനത്തിനായി നമ്മെ വേർപെടുപോയിയെന്ന മമ്മ
 ഭേദകമായ വാത്മ അങ്ങെ വാത്സല്യമുള്ളായ നിങ്ങളേ
 വരെയും അത്യന്തം സങ്കടത്തോടുകൂടി അറിയിച്ചുകൊ
 ള്ളുന്നു. ഇക്കഴിഞ്ഞ ഒരു വർഷത്തിൽ കൂടുതലായി
 അഭിവന്ദ്യപിതാവു കൂടുതലും ശയ്യാവലംബിയായി കഴി
 യകയായിരുന്നു. എല്ലാ കാര്യങ്ങളും സാവകാശമായി
 ക്രമപ്പെടുത്തുന്നതിനും അന്ത്യയാത്രയ്ക്കായി തന്റെ
 ആത്മാവിനെ ഒരുക്കുന്നതിനും നല്ലവനായ ദൈവം
 അദ്ദേഹത്തിന് അവസരം നല്കുകയും അദ്ദേഹം ആ
 അവസരത്തെ നന്നായി ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു.
 ജൂലൈ 15-ാം തീയതി തിരുമനസ്സിലെ രോഗം വർദ്ധി
 ക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നില ആശങ്കാ
 വഹമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. തിരുവല്ലാ രൂപതയുടെ
 മെത്രാൻ നി. വ. ടി. ശ്രീ മാർ സേവറിയോസ് മെത്രാ
 പോലീത്തായുടെയും അനേകം വൈദികരുടെയും സാന്നി
 ധ്യത്തിൽ രാത്രി ഒൻപതുമണിയോടുകൂടി നാം വന്ദ്യ
 പിതാവിന് അന്ത്യകൂദാശ കൊടുത്തു. തുടന്ന് എല്ലാ
 വരും പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവേ രാത്രി 11 മണിക്ക്
 വന്ദ്യപിതാവു കത്താവിൽ നിദ്രപ്രാപിച്ചു. ദൈവ
 മാതാവിന്റെ പിറവിത്തീരുന്നാളിൽ ജനിച്ച നമ്മുടെ
 വത്സലപിതാവു ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞതു കർ
 മ്മലമാതാവിന്റെ അനുഗ്രഹപൂർണ്ണമായ തിരുന്നാളിലാ
 യിരുന്നു എന്നുള്ളതു് എത്ര ആശ്ചര്യകരമാണു്. വന്ദ്യ
 പിതാവു മരിക്കുന്നതിനു് ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്കു
 മുൻപു് നമ്മോടു പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ സന്താപനിമഗ്ന
 രായ നമുക്കെല്ലാവർക്കും ആശ്ചര്യം നൽകട്ടെ. "ഈ

രോഗം മരണകരമാണെന്നാണ് നമ്മുടെ ബോധ്യം. സപ്തത്തിൽ ചെന്നതിനുശേഷവും പുനരൈക്യപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കായി നാം സർവ്വാത്മനാ ശ്രമിക്കുന്നതായിരിക്കും."

“പ്രിയ സഹോദരങ്ങളേ, വാത്സല്യമുള്ളേ,

കാരുണ്യവാനായ ദൈവം വന്ദ്യപിതാവിന്റെ ആത്മാവിനെ തന്റെ സന്നിധിയിലേക്ക് പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഗ്രഹത്തെ വേഗത്തിൽ സാധിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനും നമുക്കു പ്രാർത്ഥിക്കാം.

തിരുമനസ്സിലെ മരണവാത്ത് നമ്മുടെ എല്ലാ ഇടവകകളിലും ഉടനതന്നെ എത്തിക്കുന്നതിന് നാം ഏർപ്പാട് ചെയ്തിരുന്നു. കേരളത്തിലെ അഭിവന്ദ്യ കത്തോലിക്കാലൂക്കന്മാരും നിരവധി വൈദികരും കന്യാസ്ത്രീകളും അനേകായിരം വിശ്വാസികളും വെള്ളിയാഴ്ച നടന്ന സംസ്കാരകർമ്മത്തിൽ പങ്കുകൊണ്ടു. ട്രൈസ് മേരീസ് ഭദ്രാസനദൈവാലയത്തിൽ നിന്നും നഗരം പുറം പട്ടണ പുതുതായി പണികഴിപ്പിക്കുന്ന ഭദ്രാസനദൈവാലയത്തിലേക്ക് നടത്തിയ ആഡംബരസമനപിതവം ഭക്തിസംവൽകവുമായ വിലാപയാത്ര ഏറ്റവും ഹൃദയാവർജ്ജകമായിരുന്നു. പുതിയ ഭദ്രാസനദൈവാലയത്തിൽ ബലിപീഠത്തിനു കീഴിലായി പ്രത്യേകം സജ്ജീകരിച്ചിരുന്ന കബറിൽ തിരുമനസ്സിലെ ശരീരം സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടു.

“നമുക്കുവേണ്ടി ജീവിക്കുകയും തന്റെ ആരോഗ്യത്തേയും ജീവനേയും, അതുമല്ലാ ഭാവിജീവിതത്തെത്തന്നെയും നേരുകയും ചെയ്ത നമ്മുടെ വത്സലപിതാവിനോടു് നമുക്കുള്ള കടപ്പാടു് നാം നിങ്ങളോടു് പ്രത്യേകം അറിയിക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഈ കടപ്പാടു് നിറവേറുന്നതിനു് വ്യക്തിപരമായും ഇടവകകൾ ഒരുമിച്ചും ദുഃഖം ആചരിക്കുകയും വന്ദ്യപിതാവിന്റെ ആത്മാനുകൂലാത്ഥം പ്രാർത്ഥിക്കുകയും പ്രായശ്ചിത്തം അനുഷ്ഠിക്കുകയും സർവ്വോപരി ദിവ്യബലിയിൽ സംബന്ധിക്കുകയും ദിവ്യകാരുണ്യം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നു് നാം താല്പര്യപ്പെടുന്നു. തിരുമനസ്സിലെ ചരമദിനമായ 15-ാം തീയതി മുതൽ 40 ദിവസത്തേയ്ക്കു് അതിരൂപത മുഴുവൻ വിലാപകാലമായി നാം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തുകൊള്ളുന്നു.

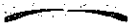
ബനഡിക്ട് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ്
വികാർ അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റർ.

തിരുവനന്തപുരം
20 ജൂലൈ 1953.

രൊഴിയുള്ളിൽ നമ്മുടെ കഥാനായകനെ തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപതയുടെ അപ്പസ്തോലിക് അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്ററായി തിരുസിംഹാസനത്തിൽ നിന്നും നിയമിച്ചു. പിൻതുടർച്ചാവകാശത്തോടുകൂടിയ സഹായമെത്രാനായിട്ടല്ലായിരുന്നു നമ്മുടെ കഥാനായകൻ മെത്രാനായി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടതു്. മാർ ഈവാനിയോസ്

തിരുമേനിയുടെ ഇംഗിതാനുസരണമായിരിക്കാം റോമിൽ നിന്ന് വെറും സഹായമെത്രാനെന്നുള്ള നിലയിൽമാത്രം മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനിയെ തിരഞ്ഞെടുത്തത്. മാർ സേവറിയോസ് തിരുമേനിക്കു് ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ അനിഷ്ടമുണ്ടാകരുതു്, തന്റെ കാലശേഷം പരിശുദ്ധ സിംഹാസനംതന്നെ തന്റെ പിൻഗാമി ആരായിരിക്കണമെന്നുള്ള കാര്യം തീരുമാനിച്ചുകൊള്ളട്ടെ, എന്ന് ബുദ്ധിമാനായിരുന്ന മാർ ഇഴവാനിയോസ് തിരുമേനി വിചാരിച്ചിരുന്നിരിക്കണം എന്നു കരുതുവാൻ ന്യായമുണ്ടു്. അതിനാലാണു് മാർ ഇഴവാനിയോസ് തിരുമേനിയുടെ കാലശേഷം അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റർ അപ്പസ്തോലിക് എന്ന നിലയിൽ നമ്മുടെ കഥാനായകൻ 1955 ജനുവരി വരെ അതിരൂപതയുടെ ഭരണം നടത്തിയതു്.

1954 ഏപ്രിൽ 22-ാം തീയതി ഫാദർ സഖാരിയാസ് പോളച്ചിറക്കലിനെ തന്റെ സഹായമെത്രാനായി മാർ സേവറിയോസ് തിരുമേനി തിരുവല്ലാ സെൻറ് ജോൺസ് കത്തീഡ്രൽ മൈതാനിയിൽ പ്രത്യേകം സജ്ജമാക്കിയിരുന്ന പന്തലിലെ മദ്ബഹായിൽ വെച്ചു് അത്തനാസിയോസ് എന്ന പേരിൽ അഭിഷേകം ചെയ്തു. പ്രസ്തുത അഭിഷേകകർമ്മത്തിൽ നമ്മുടെ കഥാനായകനും കോട്ടയം മെത്രാൻ തറയിൽ തിരുമേനിയുമായിരുന്നു സഹകാർമ്മികന്മാർ.

അദ്ധ്യായം പതിനാലു്

മെത്രാപ്പോലീത്താസ്ഥാനവും വിദേശപര്യടനവും

അപ്പസ്തോലിക അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റർ എന്ന നിലയിൽ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനിയുടെ രണ്ടു വർഷത്തെ ഭരണം സ്മൃതർഹമാണെന്ന് പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തിനു ബോധപ്പെട്ടു. തിരുമേനിയെ തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപതയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയി 1955 ജനുവരി 27-ാം തീയതി പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തിൽ നിന്ന് നിയമിച്ചു. തിരുവല്ലാ രൂപതയുടെ മാർ സേവറിയോസ് തിരുമേനിക്കു് ആച്ചുബിഷപ്പ്-ബിഷപ്പ് എന്ന സ്ഥാനവും മാപ്പാപ്പാതിരുമേനി കല്പിച്ചുനവദിച്ചു. 1955 ഏപ്രിൽ 29-ാം തീയതി മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനിയുടെ സ്ഥാനാരോഹണചടങ്ങു് പാളയം സെൻറു് മേരീസ് കത്തീഡ്രൽ ദൈവാലയത്തിൽവെച്ചു് നടന്നു. വൈകുന്നേരം അഞ്ചു മണിക്കു്

തിരുവല്ലാ മെത്രാൻ മാർ അത്തനാസിയോസ് തിരുമേനിയുടെ പ്രധാന കാർമ്മികത്വത്തിൽ തിരുവനന്തപുരം കോട്ടാർ എന്നീ രൂപതകളിലെ മെത്രാന്മാരുടെയും അനേകം വൈദികരുടെയും കന്യാസ്ത്രീകളുടെയും ശതക്കണക്കിന് വിശ്വാസികളുടെയും സാന്നിധ്യത്തിൽ നടന്ന ഈ ചടങ്ങ് ഒരു മണിക്കൂർ ദീർഘിച്ചു. പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തിൽനിന്നുള്ള ബൃഹാ വായനയ്ക്കു ശേഷം തിരുമേനിയെ സിംഹാസനത്തിലിരുത്തി ഉയർത്തി. അത്തനാസിയോസ് തിരുമേനിയും വൈദികരും ചേർന്ന് ഓക്സിയോസ് പാടി. ആറു മണിക്കൂർ വി. ജെ. റി. ഫാളിൽ വെച്ചു നടന്ന സൽക്കാരത്തിൽ മന്ത്രി മാരായ എ. ജെ. ജോൺ, കൊച്ചുകുട്ടൻ, സ്പീക്കർ, വീവിധ വകുപ്പുധ്യക്ഷന്മാർ, പൗരമുഖ്യർ ആദിയായി മുന്തൂറോളം പ്രശസ്താതിഥികൾ സംബന്ധിച്ചു. മന്ത്രി കൊച്ചുകുട്ടൻ, ഡി. സി. സി. പ്രസിഡൻറ് ഇലങ്കത്തു്, അഡ്വക്കേറ്റു് കെ. എസ്. ജോസഫ്, ശ്രീ വി. വി. ജോസഫ് ഐ. എ. എസ്. എന്നിവർ അനുമോദന പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തി. അഭിവന്ദ്യതിരുമേനി സമുച്ചിതമായി മറുപടി പറഞ്ഞു. ഹൃദ്യവും വിഭവസമൃദ്ധവുമായ സൽക്കാരം ഏഴുമണിയോടുകൂടി പര്യവസാനിച്ചു. തിരുമേനിയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താസ്ഥാനാരോഹണം സംബന്ധിച്ചു് 'ദീപിക'യുടെ ആദ്യവേജിലുള്ള മംഗളാശംസയും ദീപികയുടെ പത്രാധിപഭവനവും ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

മംഗളം

“അനശ്വരദീപത്തിൽ നിന്നും
 പുതുതായി കൊളുത്തപ്പെട്ട മണിവിളക്കേ,
 കൊടുങ്കാറ്റിലും കെടാതെ
 ചുറ്റുമുള്ള ഇരുളുകളെയും നിഴലുകളെയും
 മായിച്ചുകൊണ്ടു്
 അമർത്യസത്യത്തിന്റെയും
 അനർഘശാന്തിയുടെയും
 പൊൻകതിരുകൾ വീശിക്കൊണ്ടു്
 തെളിഞ്ഞു തെളിഞ്ഞു പ്രകാശിച്ചാലും!”

“മെത്രാപ്പോലീത്താ

സ്ഥാനാരോഹണം

നി. വ. ദി. ശ്രീ ബനഡിക്ട് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനിയെ മലങ്കരസുറിയാനി സഭയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തയായും, തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപതയുടെ ആച്ച് ബിഷപ്പായും പരി. റോമാസിംഹാസനം കല്പിച്ചു നിയമിച്ചിരിക്കുകയാണല്ലോ. ഇതു സംബന്ധിച്ചുള്ള ഔദ്യോഗികസ്ഥാനാരോഹണച്ചടങ്ങു നടക്കുന്നത് ഇന്നാണു്. ഈ അവസരത്തിൽ നമുശിരസ്സോടെ അജ്ഞലീബലമായി ഭക്ത്യാദരപൂർവ്വം ദീപികയുടെ അനുഭോക്താക്കൾ തിരുമേനിയുടെ പാദാരവിന്ദങ്ങളിൽ സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

“ലോകവ്യാപകമായ കത്തോലിക്കാസഭയിൽ, ദേശം, കാലം, ഭാഷ, ജാതി, ആരാധനാപാരമ്പര്യം എന്നിത്യാദി പലതിനേയും ആസ്പദീകരിച്ച് വിവിധങ്ങളായ ആരാധനക്രമങ്ങളും സഭാഭരണശൃംഖലകളുമുണ്ട്. യൂറോപ്യന്മാർ കേരളത്തിൽ വന്നതിനെ തുടർന്നുണ്ടായ ചരിത്രസംഭവങ്ങളുടെ ഫലമായി ലത്തീൻ റീനെസൻസും, സിറോമലബാർ റീത്തൂ (കൽദായറീത്തൂ) എന്നും രണ്ടുതരം ആരാധനക്രമങ്ങളും സഭാഭരണശൃംഖലകളുമെത്ര കേരളത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നത്. കാലഛായ നിത്യസ്മരണയ്ക്കർഹനായ മാർ ഇബ്രാഹിമിയാസ തിരുമേനിയും മറ്റും യാക്കോബായസഭയിട്ട് മാതൃസഭയായ കത്തോലിക്കാസഭയിലേക്ക് പുനരുകൃഷ്ടപ്പെടുവന്നപ്പോൾ മലങ്കര സുറിയാനി റീത്തൂ (അന്ത്യോക്യാറീത്തൂ) എന്നൊന്നു കൂടി റോമാസിംഹാസനം കേരളത്തിൽ അംഗീകരിച്ചു. ഇങ്ങനെ ഒരു ലത്തീൻറീത്തൂ രണ്ടു സുറിയാനി റീത്തൂകളും ഇപ്പോൾ കേരളത്തിലുണ്ട്. മെത്രാന്മാരും, പട്ടക്കാരും അൽമായക്കാരും ചേർന്നുള്ള ഈ ശൃംഖലകളെ ഹൈരാക്കി (Hierarchy) എന്നാണു പറയുന്നത്. പലതിലും സ്വയംഭരണാവകാശമുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളാണിവ. കേരളത്തിലെ ലത്തീൻഹൈരാക്കിയുടെ ഉന്നതസ്ഥാനി വരാപ്പുഴ അതിരൂപതയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തായും അതിൽ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുള്ള രൂപതകൾ കോട്ടാരം, തിരുവനന്തപുരവും, ആലപ്പുഴയും, കൊച്ചിയും, കോഴിക്കോട്ടും ആകുന്നു. സുറിയാനി ഹൈരാക്കികൾ രണ്ടുണ്ട്. ഒന്നിന്റെ ഉന്നതസ്ഥാനി എറണാകുളം അതിരൂപതയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തയും അതിൽ ഉൾപ്പെട്ട രൂപതകൾ, ചങ്ങനാ

ശ്ലേരി, കോട്ടയം, പാലാ, തൃശ്ശൂർ, തലശ്ശേരി എന്നിവയും ആകുന്നു. രണ്ടാമത്തേതിന്റെ ഉന്നതസ്ഥാനിയായി ട്രാൺ തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപതയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തായെ ഇന്ന് ഔപചാരികമായി അവരോധിക്കുന്നത്. ഈ ഹൈരാക്കിയിൽ ഉൾപ്പെട്ട ഒരു രൂപതയേ ഉള്ളൂ; തിരുവല്ലാരൂപത.

ഇങ്ങനെ വെവ്വേറെ ഭരണശൃംഖലകളും വിഭിന്ന റീത്തുകളും ഉണ്ടെങ്കിലും എല്ലാവരും കത്തോലിക്കാ സഭാംഗങ്ങളാകുന്നു. എല്ലാ കത്തോലിക്കരും റോമാ മാപ്പാപ്പായുടെ കീഴിലാണു നില്ക്കുന്നത്. റോമാമാപ്പാപ്പായുടെ സ്ഥാനങ്ങൾ പലതാണ്. തിരുമേനി റോമായുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തായും ഇറാലിയുടെ പ്രൈമററും, പശ്ചിമസഭയുടെ പാത്രീയക്കീസും, കത്തോലിക്കാസഭയുടെ പരമാദ്ധ്യക്ഷനായ പോപ്പമാകുന്നു. മാപ്പാപ്പാ പാത്രീയക്കീസായിട്ടുള്ള പാശ്ചാത്യസഭയുടെ (ലത്തീൻസഭയുടെ) കാനോനാ നിയമങ്ങളും താൻ പാത്രയക്കീസല്ലാത്ത പൗരസ്ത്യസഭകളുടെ കാനോനാ നിയമങ്ങളും തമ്മിൽ ചില കാര്യങ്ങളിൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്. പക്ഷേ വിശ്വാസസത്യങ്ങളിലും സാമ്പാർഗ്ഗികനിയമങ്ങളിലും (Faith and morals) പാശ്ചാത്യപൗരസ്ത്യസഭകൾ തമ്മിൽ ഒരു വ്യത്യാസവുമില്ല. സ്ഥലകാലവിസ്തൃതമായ, കത്തോലിക്കാസഭയുടെ വൈവിധ്യത്തിലുള്ള ഈ ഏകതപമാണല്ലോ അതിന്റെ വൈശിഷ്ട്യങ്ങളിലൊന്ന്.

മലങ്കര സുറിയാനിഹൈരാക്കിയുടെ തലവനായിരുന്ന മാർ ഇഴവാനിയോസിന്റെ കാലശേഷം ആ വമ്പ

നപറിയ പിമ്പൻ, പൗലോസ് നട്ടതിനെ നനച്ചു
 വളർത്തുകക്കു അപ്പല്ലോ ആരെന്നു പലരും സംശയിച്ചു.
 അധികസമയം വേണ്ടിവന്നില്ല, ഏലിയാ ദീർഘദർശി
 യുടെ സ്ഥാനവസ്ത്രം ധരിക്കുവാൻ യോഗ്യനാണ് എലി
 സേവ്യസ് എന്ന് എല്ലാവരും ഗ്രഹിച്ചു. മഹാനായ
 മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയുടെ സഹായമെത്രാ
 നായിട്ടാണല്ലോ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് ആദ്യം വാഴിക്ക
 പ്പെട്ടത്. മാർ ഈവാനിയോസ് രോഗശയ്യയിൽ കിടന്ന
 ആ കാലയളവിൽ ഹൈരാക്സിയുടെ ഭരണച്ചുമതല മുഴു
 വന്നും വഹിച്ചിരുന്നത് ഈ തിരുമേനിയായിരുന്നു.
 മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ കാലശേഷം രണ്ടു വർഷം
 തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപതയുടെ അഡ്മിനിസ്ട്രേ
 ററായി ഭരണം നടത്തി. മുരളിയ ഈ കാലഘട്ട
 ത്തിൽ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു നിർവ്വഹിച്ച കാര്യങ്ങൾ മതി
 തിരുമനസ്സിലെ സാധാരണയിൽ കവിഞ്ഞ, സാമത്ഥ്യ
 വിശേഷങ്ങൾ തെളിയിക്കുവാൻ. ഈ രണ്ടുകൊല്ലങ്ങൾ
 കള്ളിൽ പതിനായിരത്തിൽപരം ആളുകളെ കത്തോ
 ലിക്കാസഭയിലേക്കു പുനരെകുപ്പെടുത്തുവാൻ തിരുമേ
 നിക്കു സാധിച്ചു. പുതിയ വലിയ പത്തു പള്ളികൾ
 കൂദാശചെയ്തു കഴിഞ്ഞു. മറ്റേതാനും വലിയ പള്ളിക
 ളുടെ പണി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഏകദേശം ഇരു
 പതോളം പുതിയ മിഷ്യൻ കേന്ദ്രങ്ങൾ തുറന്നിട്ടുണ്ട്.
 മാർ ഈവാനിയോസ് കോളജിൽ പുതിയ ഗ്രൂപ്പുകൾ
 പലതും തുടങ്ങി. പത്തനാപുരത്തു് ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് മി
 ഡിൽസ്കൂൾ ആരംഭിച്ചു. അതിനാവശ്യമായ കെട്ടിടം
 പണി പൂർത്തിയാക്കി. അഞ്ചലിൽ ഒരു മിഷ്യൻ ഹോ

സ്വീറ്റർ സ്ഥാപിച്ചു. കാര്യക്ഷമമായി അതിന്റെ പ്രവർത്തനം നടക്കുന്നുണ്ട്. തിരുവനന്തപുരം പട്ടണത്തിൽ ഒരു അനാഥശാല സ്ഥാപിച്ചു. ഞാൻ പത്തോളം അനാഥപൈതങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കേണ്ടതിനു് വേണ്ട എല്ലാ സജ്ജീകരണങ്ങളും ഇവിടെ പൂർത്തിയായി വരുന്നു. രണ്ടു വർഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനി നിവൃത്തിച്ച ഈ കൃത്യങ്ങൾ ഒരു കാര്യം പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. തന്റെ കീഴിലുള്ള ജനതയുടെ ആധ്യാത്മികവും ധാർമികവും സാംസ്കാരികവും ഭൗതികവുമായ എല്ലാ പുരോഗമനവശങ്ങളിലും തിരുമേനിയുടെ ദൃഷ്ടി പതിയുന്നുണ്ടെന്നു്. ഈ ഓരോ രംഗത്തിലും ഒരു മനുഷ്യവ്യക്തിക്കു് എത്രമാത്രം പരിപൂർണ്ണത പ്രാപിക്കാമോ അത്രയും പരിപൂർണ്ണത ഒരു കത്തോലിക്കൻ പ്രാപിക്കണമെന്നുള്ളതാണു് കത്തോലിക്കാസഭയുടെ ആദർശം. ഈ ആദർശമാണു് തിരുമേനിയെ നയിക്കുന്നതു്.

പലസ്തീനയിലെ ഇസ്രായേൽ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ പ്രസിഡൻറാകണമെന്നു് ഐൻസ്റ്റൈനോടു് അവിടുത്തെ ജനങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. ഐൻസ്റ്റൈന്റെ ഉത്തരം "I am not qualified in the area of human relationships". "മനുഷ്യരോടുള്ള പെരുമാറ്റരംഗത്തിൽ വേണ്ട യോഗ്യത എനിക്കില്ല", എന്നായിരുന്നു. ഒരു ഭരണാധികാരിക്കു് അവശ്യംവേണ്ട ഗുണവിശേഷങ്ങളായിട്ടാണു് മഹാബുദ്ധിമാനായ ഐൻസ്റ്റൈൻ ഇതിനെ കല്പിച്ചതു്. ഈ ഗുണവിശേഷ

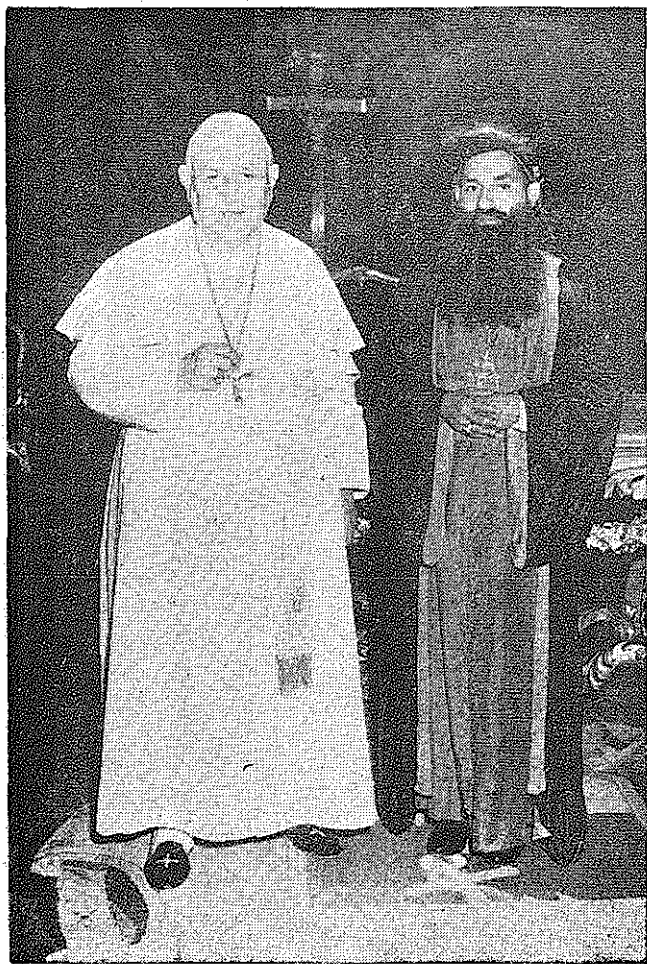
ത്തിന്റെ ഏതാണൊരു പരിപൂർണ്ണത മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനിയുടെ കാണാൻ കഴിയും. മാർ ഈ വാനിയോസ് കോളേജിന്റെ വൈസ്പ്രിൻസിപ്പാളായും പ്രിൻസിപ്പാളായും നാലഞ്ചുകൊല്ലം, മെത്രാനാകുന്നതിനു മുൻപ് തിരുമേനി കഴിച്ചു. തിരുമേനി വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ആരാധനാപാത്രമായിത്തീർന്നു. ഇക്കാലത്തെ വിദ്യാർത്ഥികളോടും, യുവജനങ്ങളോടും ഇങ്ങനെ ഇണങ്ങിച്ചേരുന്ന ആർക്കു കഴിയും? രൂപതാരണത്തിലും ജന്മസിദ്ധമായ ഈ ഗുണവിശേഷം തിരുമേനിയുടെ വിജയരഥസ്യങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്. അന്യോദ്യോഗമായ ഈ വശ്യശക്തിമൂലം "Our Charming Bishop" "നമ്മുടെ പ്രിയംകരനായ മെത്രാൻ" എന്ന് തിരുമേനിയെപ്പറ്റി പറയാറുണ്ട്.

തിരുമനസ്സിലേക്കു ദീർഘായുസ്സും തിരുമനസ്സിലെ രേണത്തിന് സർവ്വോൽക്കർഷവും ഉണ്ടാകട്ടെ എന്നും ഞങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു".

1955 മെയ് പതിനാലാം തീയതി പാളയം ടൗൺ റ്റു മേരിസ് കത്തീഡ്രലിൽ വെച്ചു നടന്ന ആഘോഷമായ ചടങ്ങിൽ വെച്ച് എറണാകുളം മെത്രാപ്പോലീത്താ ജോസഫ് പാറേക്കാട്ടിൽ (ഇപ്പോൾ കർദ്ദിനാൾ) തിരുമേനിയുടെ നിന്നു മെത്രാപ്പോലീത്താസ്ഥാനത്തിന്റെ ഔദ്യോഗിക ചിഹ്നമായ പാലിയം നമ്മുടെ കഥാനായകൻ സ്വീകരിച്ചു. പ്രസ്തുത ചടങ്ങിൽ ചങ്ങനാശ്ശേരി ആർച്ച്ബിഷപ്പ് മാർ കാവുകാട്ട് തിരുമേനിയും ഇൻറർനാഷണലിയുടെ ഒരു പ്രത്യേക പ്രതിനിധിയും സംബ

ന്യായിച്ചു. തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപതവകയായി സമ
ർപ്പിച്ച മംഗളപത്രത്തിന് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരു
മേനി സമുചിതമായ മറുപടി പാഞ്ഞു.

ലോകദിവ്യകാരണ്യകോൺഗ്രസിന്റെ 36-ാം
സമ്മേളനം ബ്രസീലിന്റെ അന്നത്തെ തലസ്ഥാനമായി
രുന്ന റിയോഡിജനിറോയിയിൽ. 1955 ജൂലൈ
17-ാം തീയതി ആരംഭിച്ചു. പ്രസ്തുത കോൺഗ്രസിൽ
സംബന്ധിക്കുന്നതിന് അഭിവന്ദ്യ തിരുമേനിക്ക്
അതിന്റെ ഭാരവാഹികളുടെ ക്ഷണം ലഭിച്ചു. തിരു
മേനി ക്ഷണം സ്വീകരിച്ചു. തന്റെ ഈ പര്യടന
ത്തിൽ പന്ത്രണ്ടാംപീയൂസ് മാർപ്പാപ്പായെ സന്ദർശിച്ച്
സ്നേഹാദരങ്ങൾ സമർപ്പിക്കണമെന്ന് നമ്മുടെ കഥാ
നായകൻ ആഗ്രഹിച്ചു. അതനുസരിച്ച് യാത്രയ്ക്കുവേണ്ട
എല്ലാ സജ്ജീകരണങ്ങളും ചെയ്തു. മേയ് മാസം 25-ാം
തീയതി ബുധനാഴ്ച തിരുവനന്തപുരം അരമനചാപ്പ
ലിലും പാളയം സെൻറ് മേരീസ് കത്തീഡ്രൽ പള്ളി
യിലും പ്രാർത്ഥന നടത്തിയശേഷം അഭിവന്ദ്യതിരു
മേനിയും സെക്രട്ടറിയായി അദ്ദേഹത്തെ അനുഗമിച്ചു
റവ. ഡോ. സി. റി. ഗീവർഗീസ് പണിക്കരും വിമാന
മാറ്റം ബോംബെയിലേക്ക് യാത്രതിരിച്ചു. നമ്മുടെ
കഥാനായകന്റെ പ്രഥമപാശ്ചാത്യപര്യടനമായിരുന്നു
ഇത്. അദ്ദേഹത്തിന് സകല ഭാവുകങ്ങളും നേർന്ന്
യാത്രയയക്കുന്നതിനുവേണ്ടി തിരുവനന്തപുരം അതി
രൂപതയിലെ മിക്ക വൈദികരും കന്യാസ്ത്രീകളും ധാരാളം
വിശ്വാസികളും വിമാനത്താവളത്തിൽ എത്തിയിരുന്നു.

ജോൺ മാർപ്പാപ്പായോടൊന്നിച്ച്.

തിരുവനന്തപുരം ബിഷപ്പ് പീറ്റർ ബർണാർഡ് തിരുമേനിയും വിമാനത്താവളത്തിലെത്തിയിരുന്നു.

ഏകദേശം പത്തു മണിയായ വികാരവാക്യങ്ങളുടെയോടുകൂടി അഭിവന്ദ്യതിരുമേനിക്കു വിമാനത്താവളത്തിലെത്തിയിരുന്നവർ യാത്രാമംഗളങ്ങൾ നേർന്നതു്.

യാത്രയ്ക്കു മുൻപു് അഭിവന്ദ്യതിരുമേനി പുറപ്പെട്ടു വിട്ടു ഇടയലേഖനം താഴെ ചേർന്നു.

ദൈവകൃപയാലും തിരുബിഹാസനത്തിന്റെ ആനുകൂല്യത്താലും തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപത

യുടെ ആർച്ചബിഷപ്പു്,

ബെനഡിക്ട് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ്

മെത്രാപ്പോലീത്തായിൽ നിന്നും

നമ്മുടെ അധികാരത്തിൽപെട്ട പള്ളികളിലെയും മിഷനുകളിലെയും ബ. വികാരിമാർക്കും സഹായപട്ടക്കാർക്കും സന്യാസികൾക്കും സന്യാസിനികൾക്കും സത്യവിശ്വാസികൾ ഏവർക്കും വാഴ്വു്.

കർത്താവിൽ പ്രിയരെ,

പാറമേൽ തന്റെ ഭവനം പണികഴിച്ചു ബുദ്ധിമാനായ മനുഷ്യനെ നമ്മുടെ ദിവ്യരക്ഷകൻ ശ്ലാഘിച്ചതായി നാം സുവിശേഷത്തിൽ വായിക്കുന്നുണ്ടു്. ആ ഭവനം എത്രശക്തികളെ എപ്രകാരം എതിരിടുകയും ജയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്നും നമ്മുടെ കർത്താവു് വിവരിച്ചു നമ്മെ മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടു്. അവിടുന്ന് പണികഴിച്ചതായ അങ്ങു തിരുസഭയുടെ ഒരു പ്ലായയാണു്

ഈ ഭവനം നമുക്കു നല്കുന്നത്. ആ സ്വർഗ്ഗീയശിഷ്യരുടെ അനന്തജ്ഞാനത്തിന്റെയും ശക്തിയുടെയും പ്രത്യക്ഷതളിവെന്നവണ്ണം എല്ലാ എതുശക്തികളെയും വിജയപൂർവ്വം നേരിട്ടുകൊണ്ട് ആ സഭ മുന്നേറുകയാണ്.

വേറൊരു ഭാഗത്തു്, മനുഷ്യന്റെ അഹങ്കാരവും വിശ്വാചിന്റെ ചതിവും മൂലം ഉണ്ടായിട്ടുള്ള നിരവധി സ്ഥാപനങ്ങൾ മണലിന്മേൽ പണിയപ്പെട്ട ഭവനങ്ങൾ പോലെ നിലംപതിക്കുന്നതായും നാം കാണുന്നുണ്ട്. ഇവയിൽനിന്നു് വ്യത്യസ്തമായി സത്യേകതിരുസഭ ഉറപ്പോടും സ്ഥിരതയോടും നിലനില്ക്കുന്നത് ദിവ്യരക്ഷകൻ അതിനു നൽകിയിരിക്കുന്ന ബലിഷ്ഠമായ അടിസ്ഥാനം മൂലമാണു്. ഈ അടിസ്ഥാനമാകട്ടെ തിരുസഭയിൽ അവിടുന്ന് നിക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്ന ദൈവികമായ അധികാരമല്ലാതെ മറ്റെന്തെങ്കിലും. ഈ അധികാരത്തെ അതിന്റെ പൂർണ്ണതയിൽ നമ്മുടെ കർത്താവു് വിശുദ്ധ പത്രോസിന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമികൾക്കും നല്കുകയുണ്ടായി. ദിവ്യരക്ഷകന്റെ നിർണ്ണയമനുസരിച്ചു് വിശുദ്ധ പത്രോസിന്റെ പിൻഗാമി വാണുള്ള പരിശുദ്ധ റോമാസീംഹാസനമാകുന്നു, തിരുസഭയിൽ ഐക്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനവും കേന്ദ്രവും ഉപാധിയും. പരിശുദ്ധ പിതാവായ മാർപ്പാപ്പാ നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ വികാരിയും പ്രതിനിധിയുമാകുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ അനുസരിക്കുന്നവർ ദിവ്യരക്ഷകനെത്തന്നെ അനുസരിക്കുന്നു.

പ്രിയ സഹോദരങ്ങളേ, വാത്സല്യമേറിയതേ,

തെറ്റിദ്ധാരണകളാലും സാഹചര്യങ്ങളുടെ സമ്മർദ്ദം കൊണ്ടും ഒരുകാലത്തു ഈ പരിശുദ്ധസിംഹാസനത്തിൽനിന്നും അകന്നു നില്ക്കുവാൻ ഇടയായ നമ്മെ ദൈവം തന്റെ അനന്ത കരുണമൂലം ദൈവികമായ ആ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കൂട്ടിച്ചേർത്തു പണിതിട്ട് ഇപ്പോൾ കാൽ ശതാബ്ദക്കാലം തികയുകയാണ്. ഛിന്നഭിന്നമായി ശിഥിലീഭവിക്കുകയും ദിനംപ്രതിയെന്നവണ്ണം കൂടുതലായി അധഃപതിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന നമ്മെ ഈ പുനരൈക്യം വഴിയായി യഥാർത്ഥമായ സമാധാനത്തിന്റെയും ശാന്തിയുടെയും മാറ്റത്തിലേക്ക് ദൈവം ആനയിച്ചു. ആ മഹൽസംഭവത്തിന്റെ രജതജൂബിലി നാം ഇപ്പോൾ ആഘോഷിക്കുകയാണ്. ഈ കഴിഞ്ഞ ഇരുപത്തഞ്ചു വർഷങ്ങളിൽ പരിശുദ്ധസിംഹാസനത്തോടുള്ള ഐക്യം വഴിയായി നമുക്കു ലഭിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങളും അഭിവൃദ്ധിയും അതൂർത്തുവഹിക്കുമാണ്. ഈ നന്മകൾക്കായി നാം ദൈവത്തോടു നന്ദിയുള്ളവരായിരിക്കണം.

ഈ ജൂബിലി വർഷത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ നേരെയുള്ള നമ്മുടെ ഹൃദയപൂർവ്വമായ കൃതജ്ഞത ബാഹ്യമായി പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിനു് ഏറ്റവും ഉത്തമമായ ഒരു മാറ്റമായി നമുക്കു തോന്നുന്നത്, ദൈവത്തിന്റെ സ്ഥാനപതിയും നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ വികാരിയുമായ മാർപ്പാപ്പാ തിരുമേനിയെ സന്ദർശിച്ചു് പരിശുദ്ധസിംഹാസനത്തിന്റെ നേക്കു നമുക്കെല്ലാവർക്കുമുള്ള സ്നേഹവും

ബഹുമാനവും വിധേയതപവും പ്രദർശിപ്പിക്കുകയെന്നുള്ളതാണ്. ഈ ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ഔദ്യം പ്രതിനിധിയെന്ന നിലയിൽ നിത്യനഗരത്തിലേക്കു പോകുന്നതിനും പരിശുദ്ധപിതാവിനെ സന്ദർശിക്കുന്നതിനും നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്നും അടുത്ത ബുധനാഴ്ച (മേയ് 25-ാം തീയതി) ബോംബെയിലേക്കു വിമാനമാർഗ്ഗം യാത്രതിരിക്കുന്നതിനും ബോംബെയിൽനിന്ന് 27-ാം തീയതി വീണ്ടും യാത്ര തുടർന്ന് 28-ാം തീയതി ശനിയാഴ്ച റോമിൽ ചെന്നുചേരുന്നതിനും നാം തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്ന വിവരം നിങ്ങളുവരേയും നാം അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു. പെന്തിക്കോസ്റ്റി തിരുനാളിൽ വിശുദ്ധ പത്രോസിന്റെയും പൗലോസിന്റെയും കബറിങ്കൽ പരിശുദ്ധ കുർബാന അർപ്പിക്കുന്നതിനും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനും നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ദൈവം നമുക്ക് എല്ലാവർക്കും ചെയ്യുന്നതിട്ടുള്ള അതുതാവഹങ്ങളായ നന്മകൾക്കു നന്ദിപറയുകയും നിങ്ങൾക്കെല്ലാവർക്കുംവേണ്ടി കൂടുതൽ സമൃദ്ധമായ അനുഗ്രഹങ്ങൾ നാം അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായിരിക്കും. എന്നാൽ വിശേഷവിധിയായി ഒരു അനുഗ്രഹം നാം ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനായിട്ടുണ്ട്. ഐക്യത്തിന്റെ കേന്ദ്രവും അടിസ്ഥാനവുമായ വിശുദ്ധ പത്രോസിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽനിന്ന് ഭിന്നിച്ചു നിലകുന്നവരായി പതിനൊന്നു ലക്ഷത്തോളമുള്ള നമ്മുടെ സഹോദരങ്ങൾ അവരുടെ യഥാർത്ഥനില ഗ്രഹിക്കുന്നതിനും അവരെ സ്നേഹപൂർവ്വം

മാർ അത്തനാസിയോസ് തിരുമേനിയുടെ
മെത്രാൻ സ്ഥാനാഭിഷേകശേഷം
മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായോടൊന്നിച്ചു്.

ക്ഷണിച്ചു, ആകാംക്ഷയോടെനോക്കിപ്പാക്കുന്ന അവരുടെ വത്സലപിതാവിന്റെ ഭവനത്തിലേക്ക് തിരിച്ചു വരുന്നതിനും ദൈവം ഇടയാക്കട്ടെയെന്നു നമുക്കു പ്രാർത്ഥിക്കാം. ഇങ്ങനെ നമ്മുടെ ദിവ്യരക്ഷകൻ പീഡയനുഭവിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി പരമപിതാവിന്റെ പക്കൽ അണച്ച ആ പ്രാർത്ഥന നിറവേറുവാൻ ഇടയാക്കട്ടെ. “പിതാവേ, നീ എന്നിലും ഞാൻ നിന്നിലുമായിരിക്കുന്നതുപോലെ അവരും നമ്മിൽ ഒന്നായിരിക്കട്ടെ”.

പ്രിയസഹോദരങ്ങളേ, വാത്സല്യ കഴിഞ്ഞേ,

ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ നമ്മുടെ യാത്ര വിജയകരമാകുന്നതിന് നിങ്ങൾ തുടർച്ചയായി പ്രാർത്ഥിക്കണം.

നാം മടങ്ങി വരുന്നതുവരെ നമ്മുടെ അതിരൂപതയുടെ കായ്കാദികൾ വേണ്ടവണ്ണം നിർവഹിക്കുന്നതിന് നമ്മുടെ സ്നേഹഭാജനമായ വെരി. റവ. ഫാദർ സി. ടി. കരുവിലയെ മെയ്മാസം 25-ാം തീയതി മുതൽ നമ്മുടെ അഡിമിനിസ്ട്രേറ്റർ ആയി നാം നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള വിവരവും ഈ കല്പനമൂലം നാം നിങ്ങളേവരേയും അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു. നമ്മുടെ അതിരൂപതയിലെ എല്ലാ സ്ഥാപനങ്ങളും പ്രത്യേകിച്ചു ഇടവകകളും മിഷ്യൻസ്ഥാപനങ്ങളും ദൈവമഹത്വത്തിനും ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷയ്ക്കുമായി പൂർവ്യാധികം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിന് നിങ്ങളേവരും ആത്മാർത്ഥമായി പ്രയത്നിക്കുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്ന് നാം ഹൃദയപൂർവ്വം അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു.

ആർച്ചുബിഷപ്പ് എന്ന നിലയിൽ നാം അതിരൂപ
 തയുടെ ഭരണം ഔദ്യോഗികമായി ഭരമേറ്റതിനുശേഷം
 ഒന്നാമതായി അയയ്ക്കുന്ന ഈ ഇടയലേഖനത്തിൽ നമു
 ക്ക് നിങ്ങളോട് വിശേഷവിധിയായി പറയുവാൻ
 ഉള്ളതു ഇതാണ്. പ. പിതാവായ മാപ്പാപ്പാ നമ്മെ
 നിയമിച്ചുകൊണ്ട് അയച്ച കല്പനയിൽ പ്രകടിപ്പിച്ച
 ആഗ്രഹം തന്നെയാണ് അതു്. അതായതു് നമുക്കു ഭര
 മേല്പിക്കപ്പെട്ടവരായ നമ്മുടെ വത്സലമക്കൾ, വൈദി
 കരും വിശ്വാസികളും, അവരുടെ സ്നേഹത്തിന്റെയും
 സൗഹാർദ്ദതയുടെയും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാൽ എല്ലാവർക്കും
 ക്രിസ്തുവിന്റെ പരിമളമായിത്തീരട്ടെ!

ദൈവമായ കർത്താവിന്റെ കൃപയും അനുഗ്രഹ
 ങ്ങളും നിങ്ങളെല്ലാവരുടെയുംമേൽ സദാ വർദ്ധിച്ചിരി
 ക്കുമാറാകട്ടെ. ആയതു് ദൈവമാതാവായ കന്യകമറി
 യാമിന്റെയും എല്ലാ ശുദ്ധിമാന്മാരുടെയും ശുദ്ധിമതിക
 ളുടെയും പ്രാർത്ഥനകളാൽ തന്നെ. ആമ്മീൻ.

+ ബൈനഡിക്ട് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ്
 ആർച്ചുബിഷപ്പ്.

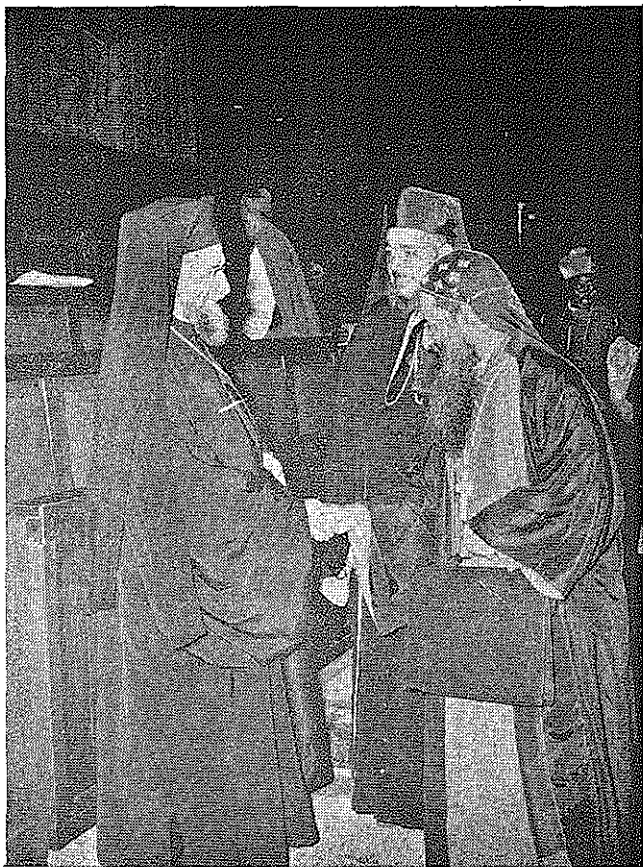
അതിമെത്രാസന അരമന, പട്ടം,
 തിരുവനന്തപുരം,
 19-5-1955.

ബോംബെയിൽ നിന്നു് മെയ് 27-ാം തീയതി
 തിരുമേനിയും സെക്രട്ടറിയും യാത്ര തുടർന്നു. 28-ാം
 തീയതി ശനിയാഴ്ച അമ്പർ റോമിലെത്തി. കദ്ദിനാൾ
 ടിസ്സറാജുമായും പൗരസ്ത്യസഭകൾക്കായുള്ള തിരുസംഘ

ത്തിലെ അംഗങ്ങളുമായും മലങ്കരസഭയെ സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്യുന്നതിനും അഭിവന്ദ്യ തിരുമേനി റോമിലെ താമസക്കാലം പ്രയോജനപ്പെടുത്തി. ഈ റോമാ സന്ദർശനവേളയിലാണ് വിശ്വപ്രസിദ്ധനായ മോൺസിഞ്ഞാർ ഫുൾട്ടൻഷീനുമായി (ഇപ്പോൾ അമേരിക്കയിൽ റോച്ചസ്റ്ററിലെ ബിഷപ്പ്) വ്യക്തിപരമായ നിലയിൽ തിരുമേനി പരിചയപ്പെട്ടത്. ജൂൺ 11-ാം തീയതി അഭിവന്ദ്യതിരുമേനി വത്തിക്കാനിൽ വച്ച് 12-ാം പീയൂസ് മാർപ്പാപ്പാ തിരുമേനിയെ സന്ദർശിച്ച് ആദരാഞ്ജലികളർപ്പിക്കുകയും മലങ്കരസഭയെക്കുറിച്ചും പുനര്രെകുപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പുരോഗതിയെക്കുറിച്ചും സംഭാഷണം നടത്തുകയും ചെയ്തു. വളരെ വിരളമായി മാത്രമേ അക്കാലങ്ങളിൽ പരിശുദ്ധപിതാവ് സന്ദർശകരെ സ്വീകരിക്കാറുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. മലങ്കരസഭയോടുള്ള മാർപ്പാപ്പാ തിരുമേനിയുടെ പ്രത്യേകമായ സ്നേഹവായ്പാണ് ഇപ്രകാരമൊരു സ്വകാര്യസന്ദർശനമനുവദിക്കുവാൻ പ്രേരകമായത്. ആ സ്വകാര്യസന്ദർശനം പതിനഞ്ചുമിനിട്ടു നീണ്ടുനിന്നു. ഇതിനുമുമ്പു തന്നെ ഒരു പൊതുചടങ്ങിൽ വച്ച് മാർപ്പാപ്പാ തിരുമേനിയുമായി നമ്മുടെ കഥാനായകൻ കശലപ്രശ്നങ്ങൾ നടത്തിയിരുന്നു.

റോമിൽ നിന്ന് യൂറോപ്പിലെ പല രാജ്യങ്ങളിലും ഹൃസ്വമായ സന്ദർശനങ്ങൾ നടത്തിയതിനുശേഷം അഭിവന്ദ്യതിരുമേനി തെക്കെഅമേരിക്കയിലെ ബ്രസീലിലെത്തി, റിയോഡി ജനീറോയിൽ സമ്മേളിച്ച ദിവ്യ

കാരുണ്യകോൺഗ്രസിൽ സംബന്ധിച്ചു. പൗരസ്ത്യരീതിയിലുള്ള തിരുമേനിയുടെ സ്ഥാനവസ്ത്രങ്ങളും ഹൃദയമായ പെരുമാറ്റങ്ങളും സ്വപ്നസുന്ദരമായി ഇംഗ്ലീഷിലും ലത്തീനിലും പ്രസംഗിക്കുന്നതിനുള്ള പാടവവും ആ ലോകസമ്മേളനത്തിൽ പങ്കുകൊണ്ടിരുന്ന പല മഹാരഥന്മാരുടെയും ശ്രദ്ധയെ ഹാദാകർഷിച്ചു. തെക്കേഅമേരിക്കയിലേയും ഐക്യനാടുകളിലെയും കാനഡയിലേയും പല സ്ഥലങ്ങൾ സന്ദർശിക്കുന്നതിനും പ്രസംഗിക്കുന്നതിനും അതുമൂലം നമ്മുടെ കഥാനായകന് ക്ഷണം ലഭിച്ചു. സമയദൗർലഭ്യം നിമിത്തം പല ക്ഷണങ്ങളും തിരുമേനിക്കു നിരസിക്കേണ്ടതായിവന്നു. കോൺഗ്രസ് കഴിഞ്ഞു തെക്കേഅമേരിക്കയിലെ ഏതാനും സ്ഥലങ്ങൾ സന്ദർശിച്ച ശേഷം തിരുമേനി സെക്രട്ടറിയുമൊന്നിച്ച് ഐക്യനാടുകളിലേക്കു പോയി. ഐക്യനാടുകളിലെ തിരുമേനിയുടെ പര്യടനം വമ്പിച്ച വിജയമായിരുന്നു. ഐക്യനാടുകളിലെ വിവിധ സ്റ്റേറ്റുകളിലുള്ള പ്രമുഖനഗരങ്ങളെല്ലാം തന്നെ തിരുമേനി സന്ദർശിച്ചു. മാർ ഇവാന്റിയോസ് തിരുമേനിയെ ഐക്യനാടുകളിലെ മിക്ക കത്തോലിക്കാസഭാനേതാക്കന്മാർക്കും വിവിധ ജീവിതത്തുറകളിലുള്ള അനേകം പൗരമുഖ്യർക്കും വ്യക്തിപരമായി പരിചയം ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമി എന്ന നിലയിൽ നമ്മുടെ കഥാനായകനെ അവർ സസന്തോഷം സ്വീകരിച്ചുപലിച്ചു. കദ്ദിനാൾ സ്പെൽമാൻ, കദ്ദിനാൾ കഷിംഗ്, മോൺസിഞ്ഞോർ ഫുൾട്ടൻഷീൻ ആദിയായ സഭാനേതാക്കന്മാരുമായി വ്യക്തിപരമായ സൗഹൃദംസ്ഥാപിച്ചു്

ആർച്ചബിഷപ്പ്
കൗൺസിലിൽ സംബന്ധിച്ച
പൗരസ്ത്യസഭാലുക്കന്മാരോടൊന്നിച്ചു്.

പുഷ്ടിപ്പെടുത്തുവാനും നമ്മുടെ കഥാനായകൻ സാധിച്ചു. അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിൽ കാണേണ്ടതായ കാഴ്ചകൾ മിക്കവാറും എല്ലാത്തന്നെ നമ്മുടെ കഥാനായകൻ കണ്ടു. അനേകസ്ഥലങ്ങളിൽ ഇൻഡ്യയെക്കുറിച്ചും ഇൻഡ്യയിലെ ക്രൈസ്തവസഭകളെക്കുറിച്ചും പുനരൈക്യപ്രസ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചും തിരുമേനി ഉജ്ജ്വലമായ പ്രഭാഷണങ്ങൾ ചെയ്തു. ഫോട്ടോ സഫിതം തിരുമേനിയുടെ സന്ദർശനവിവരങ്ങൾ പ്രമുഖപത്രങ്ങളിലെല്ലാത്തന്നെ സ്ഥലംപിടിച്ചു. പല റേഡിയോപ്രസംഗങ്ങളും തിരുമേനി നിർവ്വഹിച്ചു. പല ടെലിവിഷൻ പരിപാടികളിലും തിരുമേനി പങ്കെടുത്തു.

വിജയകരമായ ഈ പര്യടനം പൂർത്തിയാക്കി 1955 ഡിസംബർ 14-ാം തീയതി തിരുമേനി തിരുവനന്തപുരത്തു് തിരിച്ചെത്തി. ഗംഭീരമായൊരു സ്വീകരണമാണു് നമ്മുടെ കഥാനായകനു് വിമാനത്താവളത്തിൽ ലഭിച്ചതു്. തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപതയിലെ മിക്ക വൈദികരും അനേകം കന്യാസ്ത്രീകളും വലിയൊരു ജനക്കൂട്ടവും നമ്മുടെ കഥാനായകനെ സ്വീകരിക്കുവാൻ വിമാനത്താവളത്തിൽ എത്തിയിരുന്നു. വിമാനത്തിൽ നിന്നിറങ്ങിയ അഭിവന്ദ്യതിരുമേനിയെ തിരുവനന്തപുരം ബിഷപ്പു് പീറ്റർ ബർണാർദ്റ്റ് ചെരോ തിരുമേനിഹാരമണിയിച്ചുസ്വീകരിച്ചു. അനേകംകാറ്റകളുടെ അകമ്പടികളോടുകൂടി വിമാനത്താവളത്തിൽ നിന്നു് പട്ടത്തേക്കു് തിരുമേനി പുറപ്പെട്ടു. പാളയം സെൻറ് മേരീസ് കത്തീഡ്രലിൽ കയറി പ്രാർത്ഥിച്ചശേഷം അര

മനയിൽ എത്തി. പട്ടം അരമനയിൽ വെച്ചു നടന്ന സപീകരണയോഗത്തിൽ റവ. ഡോ. എൻ. എ. തോമസ്, മി. മാത്യു മുരിക്കൻ, വി. വി. മാത്യു എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു. തിരുമേനി തന്റെ പാശ്ചാത്യപര്യടനാനുഭവങ്ങളെ പ്രതിപാദിച്ചുകൊണ്ട് സമുചിതമായ മറുപടി പ്രസംഗം ചെയ്തു.

ഈ പാശ്ചാത്യപര്യടനത്തിനുശേഷം അഭിവന്ദ്യ തിരുമേനി അനേകപ്രാവശ്യം ലോകപര്യടനങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. എല്ലാ പശ്ചിമയൂറോപ്യൻരാജ്യങ്ങളും വിശുദ്ധ നാടുകളും ആഫ്രിക്കയും അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളും കാനഡയും ഫിലിപ്പൈൻസും, ഹോങ്കോങ്ങും മലേഷ്യയും, സിങ്കപ്പൂരും എല്ലാം അദ്ദേഹം സന്ദർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. സാധാരണക്കാരായ നമ്മുക്ക് തിരുവനന്തപുരം കോട്ടയം, ചങ്ങനാശ്ശേരി പോലെയൊണ് അദ്ദേഹത്തിന് ന്യൂയോർക്കും, വാഷിംഗ്ടൺ, ഒട്ടാവായും, ലണ്ടനും, പാരീസും, റോമും എല്ലാം. തിരുമേനിയുടെ പര്യടനങ്ങൾ ഒരിക്കലും വ്യക്തിപരമായ താല്പര്യങ്ങളെ മുൻനിർത്തി ആയിരുന്നിട്ടില്ല. ഈ വിദേശയാത്രകൾ നിമിത്തം തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപതയ്ക്ക് വിവിധ രംഗങ്ങളിൽ പുരോഗമനം ഉളവാക്കുവാനും നമ്മുടെ കഥാനായകന് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

അദ്ധ്യായം പതിനഞ്ച്

ഉപസംഹാരം

1933-ൽ കല്ല്യാണ തങ്ങളിൽ വീട്ടിൽനിന്ന് തന്റെ മാതാപിതാക്കളുടെ അറിവോ സമ്മതമോ ഇല്ലാതെ ബഥനി സന്യാസസമൂഹത്തിലെ അംഗമാകുവാൻ ഇറങ്ങിത്തിരിച്ച ഒരു യുവാവ്, ജീവിതം മുഴുവൻ ക്രിസ്തനാഥനു വേണ്ടിയുള്ള ഒരു യാഗവസ്തുവും, സമസ്തപ്പുരുഷന്മാർ നന്മ ചെയ്യുവാനുള്ള ദൈവികാനുമതിയുമായി കരുതിയ ഒരു യുവാവ്, തിരുവനന്തപുരം ആച്ച്ബിഷപ്പായ ചരിത്രത്തിലേക്ക് ഒരു എത്തിനോട്ടം ഈ ഗ്രന്ഥകർത്താവ് നടത്തിക്കഴിഞ്ഞു. അഭിവന്ദ്യ ആച്ച്ബിഷപ്പ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനിയുടെ 1955 മുതൽ 1969 വരെയുള്ള ജീവിതകാലഘട്ടത്തിലെ സംഭവങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തുവാനുള്ള യാതൊരു കരുക്കളും ഈ ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ ലഭിച്ചിട്ടില്ല. ഒരുദ്യോഗികമായ പല രേഖകളിലുമായി വ്യാപിച്ചു കിടക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ ലഭിക്കാൻ സാധ്യമല്ലെന്നറിയാമായിരുന്നതുകൊണ്ട് അവ

ലഭിക്കുവാനുള്ള സാഹസസംരഭത്തിന് ഈ ലേഖിതാവു തുനിഞ്ഞുമില്ല. മാത്രമല്ല തിരുമേനിയുടെ കീഴിലുള്ള ഒരു വൈദികൻ, മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്ന നിലയിലുള്ള തന്റെ മേലധികാരിയുടെ ഓരോ പ്രവർത്തനത്തെയും ചരിത്രദൃഷ്ടയാ പരിശോധിച്ചു വിലയിരുത്തുക ശരിയാണെന്നും ഈ ഗ്രന്ഥകർത്താവിന് അഭിപ്രായമില്ല. അതിനാൽ അഭിവാന്ദ്യതിരുമേനിയുടെ വിപുലമായ ഒരു ജീവിതചരിത്രമെഴുതുവാനുള്ള ചുമതല ഭാവിയിലെ ചരിത്രകാരന്മാർക്ക് ഈയുള്ളവൻ വിട്ടുകൊടുക്കുന്നു.

എങ്കിലും ഈ ഗ്രന്ഥം ഉപസംഹരിക്കുന്നതിനു മുൻപ് പൊതുവായ ചില കാര്യങ്ങൾ പറയാം. സ്ഥാനവും അധികാരവും തിരുമേനിയുടെ ജീവിതത്തിലോ, പെരുമാറ്റത്തിലോ, ജീവിതവീക്ഷണത്തിലോ കാര്യമായ പരിവർത്തനമൊന്നും ഉണ്ടാക്കിയിട്ടില്ല. വളരെ ലളിതമായ ജീവിതം, ഹൃദയമായ പെരുമാറ്റം, മുഷിഞ്ഞിരുന്ന ജോലി ചെയ്യുവാനുള്ള സന്നദ്ധത—ഇവ തിരുമേനിയുടെ പ്രത്യേകതകളാണ്. എല്ലാവർക്കും കഴിവുള്ള എല്ലാവിധ സഹായങ്ങളും ചെയ്യുന്നതിന് അവിടുന്ന് എപ്പോഴും സന്നദ്ധനാണ്. നമ്മുടെ രാജ്യങ്ങളിൽ തിരുമേനി ഒരു വിദഗ്ദ്ധനാണ്. മനോഭാവമായി അവിടുത്തെ സമീപിക്കുന്നവർ സാന്ത്വനപ്പെട്ട മാത്രമേ ആ സന്നിധിയിൽനിന്നു പോകാറുള്ളൂ. സമഭാവനയോടുകൂടി മാത്രമേ മറ്റുള്ളവരോടു ഈ വത്സലതാതൻ ഇടപെടാറുള്ളൂ. തന്റെ അജഗണത്തിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികമായ അഭിവൃദ്ധിയിൽ മാത്രമല്ലാ ലൗകിക

പോരച്ചാപ്പായോടൊന്നിച്ച്.

മായ അഭിവൃദ്ധിയിലും അവിടുന്ന് തികച്ചും തല്പരനാണ്. തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപതയിൽ അങ്ങോളമിങ്ങോളം നടക്കുന്ന സാമൂഹ്യപ്രവർത്തനങ്ങൾ പാവപ്പെട്ടവരുടെ നേർക്കുള്ള അവിടുത്തെ അനുകമ്പയുടെ ഉത്തമഫലങ്ങളത്രെ.

ക്രൈസ്തവസഭകളുടെ ഐക്യത്തിനുവേണ്ടി ദാഹിക്കുന്ന ഈ പ്രേഷിതവര്യൻ കേരളത്തിലെ എക്യുമെനിക്കൽ പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ മുൻനിരയിൽ നിന്ന് പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതരമതസ്ഥരോടും തിരുമേനിയുടെ സമ്പർക്കം അനുകരണീയമാണ്. അടുത്തകാലത്തു് സപാമിഷിനയാനന്ദൻ തിരുവനന്തപുരത്തു നടത്തിയ ഗീതാപ്രവചനങ്ങൾ ഉൽഘാടനം ചെയ്തതു് നമ്മുടെ കഥാപുരുഷനാണ്. സിറോമലങ്കരീത്തിന്റെ വ്യക്തിത്വം നിലനിർത്തുന്ന കാര്യത്തിൽ അവിടുന്ന് സദാ ശ്രദ്ധാലുവാണ്. തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപതയിലുള്ള വൈദികർ് ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്നതിനേക്കാളുപരി ഒരു വത്സലപിതാവും സ്നേഹിതനും ഗുണകാംക്ഷിയുമാണവിടുന്ന്.

1954 മുതൽ 1969 വരെ തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപതയ്ക്കു കൈവന്നിട്ടുള്ള അഭിവൃദ്ധി താഴെ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കിൽ നിന്നു വ്യക്തമാകും.

	1954	1969
വൈദികർ	81	184
പള്ളികൾ	190	405
ഗ്രാൻസിസ്കൻ ബ്രദേഴ്സ്	12	23
മഠങ്ങൾ	14	32
കന്യാസ്ത്രീകൾ	116	322
കോളജ്കൾ	1	3
നേഴ്സറിസ്കൂളുകൾ	ഇല്ല	16
ഹൈസ്കൂളുകൾ	5	17
അന്നാഥശാലകൾ	1	5
ഡിസ്പൻസറികൾ	ഇല്ല	6
റോസ്റ്ററുകളും ബോഡിംഗുകളും	2	10
കത്തോലിക്കർ	70347	140544

മേലുദ്ധരിച്ച കണക്കുകൾ സ്വയം സംസാരിക്കുന്ന വയാകകൊണ്ട് അവയ്ക്കു പ്രത്യേകമായ ഭാഷ്യം ആവശ്യമില്ല. ദൈവസ്നേഹഭരിതവും പരസ്നേഹപ്രചോദിതവുമായ നിരന്തരപരിശ്രമത്തിന്റെയും കഷ്ടപ്പാടുകളുടെയും ഫലമായി കൈവന്ന ഈ നേട്ടങ്ങളുടെ പട്ടിക അനുദിനം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

1969 ഓഗസ്റ്റ് 24-ാം തീയതി തന്റെ പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ രജതജൂബിലി ആഘോഷിക്കുന്ന ഈ സ്നേഹതാതൻ, തന്റെ പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ കനകജൂബിലിയും വജ്രജൂബിലിയും ആഘോഷിക്കാൻ നിത്യപൗരോഹിതനായ ക്രിസ്തുനാഥൻ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.

